

GOVERNMENT OF INDIA.
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Ta

Book No.

894.8111

~~472k~~

N. L. 38.

Vi 599K

MCIPC—S8—16 LNL/53—12.1.54—25,000.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுராணம்.

Kadambavanapurāṇam

தொண்டைமண்டலத்து

இலம்புரம்,

வீமநாதபண்டிதர்

விபுலியுயர்த்து.

இஃது

சிதம்பரம்

வாமதேவ

முகபட்டாரகரால்

பலபிரதி ரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம்:

வித்தியாவர்த்தன அச்சுக்கூடத்தில்

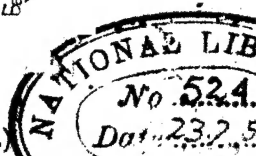
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விக்கிரம ஹரி ஆடி மீ

1880

இதன் விலை ரூபா - கல.

(Registered Copy Right.)

Ta
894 811

கணபதிதுணை.

வீ ம நா த ப ண் டி த ர்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

. தொண்டைமண்டலத்திலே, புழற்கோட்டத்திலே, இலம்பூரிலே கங்காகுலத்திலே, தென்னவராயர்மரபிலே நெய்தலைத்துப் பொருட்செல்வத்தோடு மிகுந்த கீர்த்தியைப் பெற்ற மீதிமுடைய தந்தை தாய் இருவர்களுஞ் செய்த அரிய தவத்தினாலே, வீமநாதபண்டிதர் என்பவர் அவதரித்து, உரிய பருவத்திலே, கல்வி கற்கப் புகுந்து, சின்னாளிலே வடமொழி தென்மொழி என்னும் இவ் விரண்டு பாஷையினு மிகுந்த வல்லவராய், சிவநிகைபெற்று, உபய பாஷாப் பிரணீதங்களாகிய பொதுநூல்களையும், சைவ சமய நூல்களையும் ஐயக திரிபு அறக கற்றுணர்ந்து, அவற்றின் மெய்ப் பொருளாவா சிவபெருமானே என்று, தெள்ளிதிற்துணிந்து கொண்டார்.

அவருக்குத் தம் மாபின் பெயராகிய தென்னவராயர் என்னும் காரணத்திற் பெயருக்குரிய மதுரைச் சொக்கநாத சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்னும் பேரன்புதலே பட்டத்துப் பட்டவே, மதுராபுரிக்குச் சென்று, பொற்றாமரை முதலிய திராத்தங்களிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்திவிநாயகரை வணங்கி, மீனாட்சியையும் சொக்கநாத சுவாமியையும் தரிசித்து, அதித்து, வணங்கிப் பேரானந்தப் பெருங்கடலிலே அமிழ்ந்தி நின்றார்.

அவருடைய ஸ்தோத்திர சடிலத்தையும், பத்தியையும், அத்தியந்த விநயத்தையும் அறிந்து ஆச்சரியமுற்ற அவ்வாலயத்து அர்ச்சகர்களும் அந்தத் தலவாசிகளும் அவரை நோக்கி 'நீர் இந்தத் தலபுராணமாகிய வடமொழிக் கட்டம்பவீன நான்மியத்தைக் கேட்கும் உபய பாஷா சாஸ்திரப் பிரவர்த்தக வித்துவான்களின் செவிகட்கு அமிர்தமாக இருக்கும் வண்ணம் தீமிழினாலே விளக்கமாகப் பாடிமுடியும்' என்று, ஆஞ்ஞாபீததார்கள்.

வீமநாதபண்டிதர் அவர் வாஞ்ஞையைக் கைக்கொண்டு; அந்தத் தலத்திலேயே வசித்திருந்து, சொக்கநாத சுவாமியின் றிருவருளை முன்னிட்டு, அப்புராணத் தமிழினத் பாடத் தொடங்கி, அப்புராணத்திற்குக் கடம்பவன புராணம் என்னும் வடமொழிப் பெயரையே பெயராகத் தந்து, அதனைப் பதினொத்தியாயமாகப் பாசுபாதி செய்து, அவ் வத்தியாழங்களுள்ளே இலிலாசங்கிரகவத்தியாயத்தில் மதுரைத் தலவிசேடமும், புறத் தொடர் நின்மாலிய தீர்த்தமகற்று நரதசேடானுபவ வியாநிகளும், சிவபெருமானுக்கு அற்புதமாகிய விபூதி உருத்திராகமம் பஞ்சாக்ரமம் சிவகாமம் சிவவிரதம் சிவபுண்ணியம் சிவபுராணம் சிவத்துலோகம் சிவபூசை குருமகத்துவம் என்னும் இரபத்தும், இவற்றுள் விபூதி உருத்திராக்கங்களில் விசேடவியும், சிவபூசையில் சிவலிங்கஇலக்கணம் பிரதோடம் பிரதோடவிரதம் பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம் பிரதோடபூசை பிரதோடவிரதோத்தியாபனம் என்பனவும், குருமகத்துவத்தில் சீடரிலக்கணம் சிவனடியாரிலக்கணம் துறவியரிலக்கணம் மகேசுவரவடிவம் என்பனவும், ஏனையத்தியாயங்களுள் இடையே இடையே விதிவிலக்குக்களும், அவற்றின் பலங்களுமாகிய இவைகளையமைத்து, நோக்குவதற்கு நோக்கும் இடங்களிலெல்லாம் சொற்களை பொருட்சுவை முதலியன கிடந்து களிப்புச் செய்யும்வண்ணம் பாயிரத்தோடு விருத்தயாப்பினால் விளக்கமாகப் பாடி முடிவுசெய்தார்.

பின்பு அத்திருப்புராணத்தை ஓர் அர்ச்சகரைக்கொண்டு சொக்கநாத சுவாமியின் சந்நிதியிலுள்ள அறுசுாற் பீடத்திலே எழுந்தருளப்பண்ணி, விதிப்படி அருச்சுனை பண்ணித் து, திருமுன்னே விழுந்து நமஸ்கரித்து, துதித்து, இருந்துகொண்டு, அங்குவந்திருக்கும் உபய பாஷாப் புரோக்தைவ சித்தாந்த சாஸ்திரிகள் முதலாயினார் யாவருங் கேட்கும்படி தாமே வாசித்து, பொருள் சொல்லி அரங்கேற்றினார்.

சூழிபத்திரம்.

	பக்கம்.
பாபிரம்.	க
வசிட்டரதிராகத்தியணையடைத்தவத்தியாயம் ...	க
2. வேதாகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம் ...	க0
3. வேதாகமங்களுக்கருவரங்கொடுத்தவத்தியாயம் ...	க௭
4. தீர்த்தமகமையுரைத்தவத்தியாயம் ...	௨௪
5. தீர்த்தம்புரித்தவத்தியாயம் ...	௩௧
௬. மகாணகலைமரன்மியுரைத்தவத்தியாயம் ...	௩௩
௭. தேவியற்றமவளர்த்தவத்தியாயம் ...	௩௩
௮. விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம் ...	௩௮
௯. பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம் ...	௬௨
௧0. இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம் ...	௭௨
மதுரைத்தலவிசேடம் ...	௮௭
புறத்தொட்டியின்மாலியதீர்த்தமகற்றுநாகசேடரனு பவவியரதிகள் ...	௯௧
விபூதி ...	௧00
உருத்திராக்கம் ...	௧0௮
பஞ்சாக்கரம் ...	௧௧௩
சிவநாமம் ...	௧௧௪
சிவவிரதம் ...	௧௧௬
சிவபுண்ணியம் ...	௧௨0
சிவபுராணம் ...	௧௨௩
சிவத்துரோகம் ...	௧௨௪
சிவபூசை ...	௧௨௮
சிவலிங்கஞலக்கணம் ...	௧௨௯
பிரதோடம் ...	௧௪0
பிரதோடவிரதம் ...	௧௪௩
பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம் ...	௧௧
பிரதோடபூசை ...	௧௪௪
பிரதோடவிரதோத்தியாபனம் ...	௧௪௬
குருமகத்துவம் ...	௧௫௪
சீடரிலக்கணம் ...	௧௫௪
சிவனடியாரிலக்கணம் ...	௧௫௫
துறவியரிலக்கணம் ...	௧௫௬
மகேசுவரவடிவம் ...	௧௫௮
துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம் ...	௧௫௯

உ
கணபதிநுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடம்பவனபுரானம்.

காட்டி.

கலம்போற்று மகத்தியன்முன் னிகழ்த்தியவிக் கதைக்கியதேர்
கலம்போற்றுத் தமிழ்வாக்கு, நமக்கருள்செய் திடத்தேவை
வலம்போற்றிப் பலங்கவருள் * சித்திவிநாயகனைமழைக்
குலம்போற்று மதிந்கூடற் கோமகவை வணங்குவாம்.

பாயிரம்.

கடம்பவனசுந்தரர்.

திருவோங்கு பேரொளிபாயப் பராற்பரமாய்ச் சிவமாய்ச்சூக் கு
மழ் மாகி, யருவோங்கு மனுபவரித் தியநில மானசதா சிவமு மாகி,
யருவோங்கு தொழிற்படுமன் னுயிர்க்குயிரா முமுதலிங்க வருவந்
தொன்மை, மருவோங்கு மலர்க்கடம்ப வனத்தமர்சந் தரன்னுணைத்
தாள் வழுத்தல் செய்வாம். (க)

தான்மாரியாடியவர்.

சிவமாகிச் சத்தியாய் நாதவிந்து வாய்ச்சதா சிவமு மாகி
நவமாரு மகேசனுருத் திரனெடுமா னுன்முகன்மற் றியாவு மாகித்
தவமாரு மிரசிடெழிற் சபையில்வலத் தான்மாறித் தையல் காண
வுவமான மின்றிரிநுத் தம்புரியும் பேரொளியை யுளத்தில் வைப்பாம்.

* “தேவை வலம் போற்றிப் பலங் கவரும்” என்றது—‘ஞா
னஞ்ஜிவடிவினராகியசிவபெருமானை (இடங் கொண்ட பூமியாக)
வலம்வந்து கனியைக் கவர்ந்த’ என்று பொருள் கொள்ளப்படும்;
இப்பொருள் கோள் ‘சல்லாடத்திலே விராயகர் வணக்கத்திலே’ ‘தரு
மிடற்றுக் கடவுளைச் செங்கனி வேண்டி, யிடங்கொண் ஞாலத்து வ
ளங்கொளும் பதத்த’ என்னும் மூலத்தானும், ‘சிவந்த கனியினை வி
ரும்பிக் கரிய மிடற்றினையுடையகடவுளை யிடங்கொண்ட பூமியா
க வலங்கொள்ளும் பதத்தினையுடையா யென்க’ என்னும்சிதன்உரை
யாலும் உணர்ந்துகொள்க.

அங்கயற்கண்ணம்மை.

நாதவிந்து வாயோக போகசத்தி யாகிக்கா ரணநான் காடி...
யோதுசதுர் வீழுகியாய்ப் பின்னமாய்ப் பரையாயுன் மனியு மாடி
யேதமறு வீரசத்தி யாய்ப்பலவாய் மேலாகு மெம்பி ராட்டி
யாதிமது ரோசர்பவ்வி லங்கயற்க ணம்மைபத மகத்துள் வைப்புரம்.

விநாயகர்.

கத்தாணை நீண்டகுர கத்தாணை யிராவணனைக் கடிந்தோன்
காண்ப், பத்தாணை முதலினர்முற் பத்தாணை வெள்ளையிப்பி பாக
ன் போற்று, மித்தாணைப் பொறியிலர்கட் கித்தாணைக் கடிதம்பவனத்
திருக்குந் தேவை, மத்தாணை முகனைவென்ற மத்தாணை முகத்தாணை
வணக்கஞ் செய்வாம். (ச)

சுப்பிரமணியர்.

மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றியதென் னன்மகளாய் மவுலி
குடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தாக் செலுத்தியமும் முலை
ப்பூந் தேனைத், தெருளாரும் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செழுவிதிநூ
ற் சடங்கு செய்தே, யருளாரும் கடம்பவனத் துறைகுமா குருபா
னை யகத்துள் வைப்பாம். (ரு)

வைரவர்.

கருநரிய லளிதபர னெற்றியிற்றோன் நிச்சுல கபால மேந்தி,
வருபிரை யஞ்சுவற்றிப் பயிரவனு யண்டதத்து வங்கண் மாற்றி,
யரிசுறும் கஞ்சுகியாய் வேதவெகி னூர்த்துமுன்போ லவையுண்டா
க்கி, யிருமைபெறக் காத்தருளுந் கேத்திரபா லன்றிருந்தா னேத்தல்
செய்வாம். (சு)

திருநந்திதேவர்.

வாங்கருமா தவவடிவாஞ் சிலாதமுனி மகவாகி வளர்த்தெட் பீர
ண்டிற், பாங்கு நமா தவம்புரிந்து பாணுரித் தியத்துவமும் பண்பா

† குமரகுருபரன் மும்முலைப் பூந்தேனைத் தெருளாரும் தமிழ்மது
ரை நாதன் மணஞ் செய விதிநூற் சடங்கு செய்தது வேப்பத்தூறார்
திருவிளையாடற் புராணத்திலே, திருமணஞ்செய்ததிருவிளையாடலி
லே 'ஆதிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ மிப்பச், சோ
திசேர் கானம் பாடத் தும்புரு நார தாதி, தீதறு சடங்கு மைந்தன் செ
வத்தான் முகூர்த்தத் தொப்ப, மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்ற
ல் செய்தான்.' என்னும் இருபத்தாறாஞ் செய்யுளால் உணர்த்தப்ப
ட்டது.

ற் பெற்றே, யோங்கயிலவன் சுரிகைபிரம் புழைமழுந் மீசனுவந்
துதவச் செங்கை, தாங்கெடுந் தடங்கயிலை காத்தருணர் தீசர்புத்
கீலைமேற் கொள்வாம். (௭)

சமயஞ்ஞாவருண்முவர்.

அடலமணைக் கழுவேற்றுந் திருஞான சம்பந்த ரடிகள் போற்றி,
கடல்டைக்கற் றூண்மிதப்ப வோதுதமிழ்க் கடலினடிக் கமலம் போ
ற்றி, மடலவழிபூங் குழற்பாவை வாசலினம் மிறையிருதாள் வருந்த
மின்னி, தொடர்வருந்தா தெனவிடுத்த சுந்தரன்பொற் றுமரையா
ந் துணைத்தாள் போற்றி. (௮)

திருவாதவூரடிகள்.

திருந்துருந் துறைகயிலைத் துவாதசாந் தேசனருட் டேசன்
பின், பெருந்துறைவா ரிதிபிடிந்து ஞானரீர் முகந்தகம்பேர்த் திடித்து
மின்னி, வருந்துமுல குயிர்ப்பயிர்கள் பவக்கோடை யால்வெதும்பி
வாடா தோங்க, வருந்தமிழ்வா சகமழைபெய் தருள்வாத ஓர்முலிலை
யகத்துள் வைப்பாம். (௯)

சண்டேசுரநாயனார்; சங்கப்புலவர்; மூர்த்திநாயனார்முதலியோர்.

சைவசம யம்வளரத் தந்தைதா னெறிந்தசுனை சனாள் போற்
றி, பைவளர்பரம் பணிபரணப் பாடியசங் கப்புலவர் பாதம் போ
ற்றி, னைவளர்க் தானணியுஞ் சந்தனமுட் டியதெனத்தன் வண்ணக்
தேய்த்துத், தெய்வமது னைப்பதியான் மூர்த்திமுத லனைவணையுந் தெ
ரிசிப் போமே. (௧௦)

சுந்தரசாமந்தர்.

தந்திரமார் படைகூட்டென் றாகுதரு பெருந்கிறைநீ மெய்க்
காட் டென்று, வந்தரஞ்ஞாடியாரா யமுதுசெய்தத் தவர்புசித்த சே
டம் வாங்கி, யிந்திரன்மா லயனிவர்க்குங் கிட்டாவிப் பிரசாத மென
த்தா னுண்டு, சுந்தரனார் தாளடைந்த சுந்தரசா மந்தனடி தொழுது
வாழ்வாம். (௧௧)

சிவபத்தர்.

கருவனந்த யோனிகளிற் புழுந்துழன்று பல்லுயிருங் கவலா வ
ண்ண, மருவனந்தஞ் சூழ்கடம்ப வனத்திருந் மற்றையமெய்த் தல
ங்க டோறு, முருவனந்த மெடுத்தகலை யொன்றாகித் தானாகவுதவுந்
சொர்க்கைத், திருவனந்தன் முதற்காலங் களிற்பணியும் பத்தர்பதஞ் சி
ரமேற் கொள்வாம். (௧௨)

வாழ்த்து

வேதமா முனிவர் வாழ்க விளங்குமா னினங்கள் வாழ்க
பூதநா யகன்மெய் யன்பர் பொலிந்துகூழ் மதுரை வாழ்க
மாதமும் மாரி பெய்து மலிவளஞ் சுரப்பச் சொக்க
நாதனென் கடவுட் டொன்னா னலம்பெறப் பொலிக மாதோ. (4)

முதனூல்வழி.

இறைவனந்திக் கருள்புரிய நந்திசுளற் குமாரனுக்கங் கியம்ப லுல
னே, னிறைதவத்து வியாதமுனிக் குரைக்கவவ னெடுத்தவத்துச் சூத
ற் கோதமறைபுகவஞ் சூதமுனி நைமிசா ரணியமுனி ஷூர்க்குக் கூட
று, முறைதெரிந்து நிறைவுதரு நீபவன மான்மியம்யான் மொழிய லு
ற்றேன். (கச)

நூல்செய்யத்துணிதல்.

திருந்துபுகழ்ப் பரஞ்சோதி மாமுனிவன் வினருளாற் செப்பு
மெண்ணெண், பொருந்திவளர் திருவிளையா டற்புரா ணமுமிருக்கப்
பின்னும் யானீர், தருந்தானி புகழ்ப்பதினே ரத்தியா யத்தொர்வகை
சாற்றப் புக்தேன், மருந்தனையான் விளையாடற் கதையோதி டுவையரு
ளும் வழக்கான் மன்றேன். (கச)

நூல்செய்தற்குக்காரணமும், மொழிபெயர்த்தவிதமும்.

சீர்வளர்தண் கடம்பவன மான்மியமாம் வடநூலைத் தெருளு ம
ன்பா, லேர்வளர்தென் மதுரையில்வா ழீசனைப்பூ சனைசெய்தோ ரி
யைந்த செல்வப், பார்வளர்த்தோங் கியபுகழ்சேர் தலத்தேனர்தென்
மொழியாகப் பகொன் றேறத், நீர்வளர்பைப் தொடைவிருத்த யாப்ப
தனூ லவருளா னிகழ்த்த லுற்றேன். (கச)

அவையடக்கம்.

புதிய நன்மொழிக் கிள்ளையைப் பூகையைப் பயிற்றி
யதிசயம்பெறக் கேட்டக மஹிவரா தரிப்போர்
துதிரெ யுந்தமிழ்ச் சொச்சுணை டருளிய தொடர்பின்
முதிய நாவலர் கொள்வான் புன்சொலு முறையால்- (கச)
சிறப்புடையோம்.

பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணம் தொன்னாற் பொதியமு
னி யகத்தியன்முன் புகன்ற வாறே, பன்னுபய கவிஞர்செவிச் சுழ்தமர்
கப் பரணுளின் செழுந்தமிழால் விளங்கச் செய்தான், நென்னவரா
பன்புகழ்மாக் கண்ணெய்தற் செல்வனுயர் தருமிலம்பூர் வீய நரத்,

என்னெறிதோர் புராணமுழுதுணர்ந்தோன் கங்கை நதிசூலவேள்
பெருந்தொண்டை நாட்டி னானே. (௧௮)

நூல்வரலாறு.

தெளிதரு தொன்னூ னெறியமு தொழுது நாவின் னுத்தறிநீ
ற்றி, னொளிதரு மக்க வடம்புனை மெய்ய னுரகபூ டண்ணெயெண்
னூளித்தன், னுளிதரு கண்ணி ரானந்தப் பெருக்கின் னென்மைமா தவ
னருட் டே, னளிதரு குணத்துச் சூதமா முனிவ னயிமிசா ரணியத்
தை யடைந்தான். (௧௯)

வந்திருள் சூத முனிவனை வழுத்தி மாதவ ராசனத் திருத்தித்
கந்துப் பர வருக்கிய முதல தண்ணளி மாதவ வெமக்கு
முந்திய கார்த்தத் தியம்பிய கடம்ப வனபுரா ணக்கதை முழுதும் [ஐம்.
புந்திசுடர் தியம்பென் நிரந்திட வியாதற் போற்றியம் முனிவரன் புக
படுகம்.]

ஆதமா தவவசிட்டம் முதன்முனிவ ரகத்தியனை யடைந்த வாறு
நீதமா மறையாக மங்களுயர் பீபவன மான வாறுங்
கோதிலா வம்மறையா கமங்களுக்கு விரும்பும்வரங்கொடுத்தவாறுங்
பிதுதிர் தருதிர்த்த மகிமையிவை யெனவிரித்துச் செப்பு மாறும். ( )

கங்கவீர சிதவிரதந சபைகளிற்சண் னுதனிருத்தித் புரியு மாறு
ம்னகனுறை பெருங்கயிலை யான்றகிவ லோகவன முரைத்த வாறு
நனைகமழ்மென் மலர்க்குடந்த லம்பிகையெண் ணுன்கறமும் வளர்த்த
வீனீர் களுந் நாரணன் மாதவம்புரிந் துமிக்குவரம்பெற்றவாறும், [வாறும்]

பொய்யுரைத்த நான்முகனார் பூசித்துப் பொய்த்தோடும் போக்
கு மாறு, மெய்யிலரு முருவாகி நீசனெண்ணெண் விளையாடல் புரி
ந்த வாறுஞ், சையகிரித் துன்மதவே டன்மதுறா யறியானத் தலத்தன்
பர்க்குச், செய்யுபகா ரங்கன்கிளை யோடுகதி யடைந்ததும்யான் செப்
ப ஹந்தேன். (௨௦)

தென்னவனுட் டினிலுயர்ந்த கடம்பவன மகிமையெவர் செப்ப
ற் பாலா, ரன்னதன் னெடுத்தனாக்கி லாருரைப்பா மாலவா யரனே
வல்ல, நெண்ணினும்யா னறிந்தவா றவனருளா வியம்புகின்றே னி
னிது கேண்மிய், னென்னெறிமா தவத்தி னென் றவர்கேட்பக் கதை
விரித்துச் சொல்வான் சூதன். (௨௧)

பாயிரமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫.

முதலாவது

வசிட்டாதியரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பொங்கியமா தவவசிட்டர் புலகர்புலத் தியர்கண்ணுவம். பொரு
டேர் கர்க்கு, நங்கிராக் கயிலர்கவு தமர்கிருது பராசாரம் பரத்து வ
சர், தங்கியசத் திபர்சுமந்துச் சயிமினிவர் வைசம்பா யனர்க வாயுத், த
ங்கரிபுச் சோமரிய வக்கிரிதர் ககோளர்சொல்லுந் தீர்த்த பாதர். (உ)

சத்தியமா தவர்லிசுவா மித்திரர்சுகர் பிருகுவற்சர் தனக்கொட்
பாரு, சித்தியமா மிருகண்டு மார்க்கண்ட ராய்க்கியவற் கியர்நு
னையச், சித்திபெறு கலிகன்ம டநாசமுனி சிதேந்திரியர் வாமதேவர்,
பத்திபெறு சிவபாத விதயர்பதஞ் சலிமுனியம் புலிப்பொருபாதர். (ஈ)

ஒருசடிலர் பிறங்குகொ சடிலருயரிரும்புவனத்துள்ளோர் போ
ற்றுந், திரிசடிலர் சட்சடிலர் சதசடிலர் திசுழ்சருவ சடிலர் செவ்வே,
வரிசடிலர் மிண்டியொளிர் முண்டிதரா யதிகளா வரும னேகர், வி
ரிசடிலத் ததிசுமுதன் முனிவரர்மா தவத்துயர்ந்த மேன்மை பூண்
டோர். (க)

வேதார்த்தஞ் சுருதிமிரு திகளுணர்ந்தோ திப்பொருளை விளங்
கத் தேர்ந்து, நாதார்தத் துட்பொருளி னுட்பொருளா மந்திபூரம்
பொருளை நாடிப், பூதார்த்தங் சீழ்ப்படமேற் றுவாதசார் தத்தினிலை
பொருந்தக் கண்டோர், காதார்த்தத் தினுமழியா நீறணிந்து கண்டி
கைமா லிகையும் பூண்போர். (ப)

கறுத்திடுங்கா மங்கோத முலோபமோ கமதமாற் சரியங் காய்ந்
தே, வெறுத்திடுவோர் பொறையுடைமை மேற்கொள்வோர் வீரும்பு
பெருந் தவத்தின் மிக்கோ, ரொறுத்திடுவெம் பவமகலச் சிவபத்தி பூ
ண்டிதயத் துள்ளே நாளுந், குறித்துணர்ந்து சிவபூசை வேதாக
மத்தடைவே கூர்ந்து செய்வோர். (ரு)

புகழ்ந்திடுமான் மார்த்தலிங்கஞ் சுயம்புமுத லாமிலிங்கம் பூசை
செய்வோர், சிகழ்ந்திடுதம் மிதயத்தில் விசேடித்து மானதபூ சனை
நேர்ந் துள்ளோ, ரகந்தெளிந்து சிவனடியார் யாரோனுஞ் சிவமெனும்
பா, வினையர்ச் கொள்வோர், மகந்தருமம் பிகையாளை முகன்குணிகிங்
கிவர்பூசை வரம்பிற் செய்வோர். (சு)

இருக்கோலிட் டேத்திடப நந்திமுத னம்பர்கணத் தெவருஞ் சூ
ழ்ந்த, திருக்கோலக் கோயில்வலஞ் செய்திலிங்க தெரிசனமே நியம
மாகிக், கருக்கோல நீங்குசிவ தோத்திரங்கள் சிவநாமங் கருத்துட்

கடம்பவனபுராணம்.

கொண்டே, பெருக்கோலிட்டுச்சரித்து நிலபெதுவை திசைசுவம்
பேணி வாழ்வோர். (௭)

பத்தமறு சிவஞான தீக்கையராஞ் சீடர்பல ரவர்க்குஞ் சீடர், ரந்
தயிலா ரத்தகைய சீடரொடுத் திருக்கூட்ட மாசி யுள்ளோர், முத்துச
தா சிவப்பொருளி னிலையுணர்ந்து சிவகதையை முழுதுந் தேக்குஞ், சி
ந்தையராய்ப் பரகதிப் தெனவிதிநூ றெளிந்துருகு பூசைசெய்வோர்.

இத்தகைய முனிவரொண் ணாயிரவ ருங்காசி யடைந்தே மீளா
முத்திதரு மகிலேசன் றுவணங்கி முத்திமண்ட பத்தின் மேவு
முத்தமமா தவவடிவா மகத்தியனை யஞ்சலிசெய் துவந்து போற்ற
நித்தியமூ மனைவரையுங் கைதொழுதாங் ஞானிருத்திரேயங்கூர்ந்தே
வேறு.

இங்குநீ ரொத்த யான்முன் னெத்தவஞ் செய்தே னென்ற
னங்கவர் முனியை நோக்கி யியம்புவர் ரருந்த வத்தோய்
கங்கைசூழ் காசி மீசன் கழல்பணிந் தேத்தும் பேறு
தங்கிய தெமக்கு நின்றார் சாற்றுவு தினியொன் றுண்டால். (௧௦)

அருள்வடி வாகுஞ் சொக்க னாடிய வறுபா னுஞ்
திருவினை யாடல் கேட்கும் விருப்பினேந் தெரித்தி யென்னக்
குருபர னருளே வாழ்த்திக் கூறினன் முனிவர் கோமா
னிருண்மல மகற்றுங் காதை முழுதுங்கேட் டின்ப முற்றார். (௧௧)

பரவ்ச மாசிச் சொக்கன் பதமலர் தியானித் தேத்தி
யரவஞ்சூழ் தலஞ்சே லிக்க வாசைமிக் குற்ற ருற்ற
கரவறு கருத்தை யோர்ந்த கடமுனி கதம்பக் கானில்
விரவுமன் புடையே னென்னோ டேகுதிர் வினாவி னென்னு. (௧௨)

எழுந்தனன் வசிட்டன் முன்னாந் தவரொடு மீசன் வேணி
வழிந்திழி கங்கை மூழ்கி வான்முறை நீறு சாத்தி
மொழிந்திடு மக்க மாலை முழுதுமெய் பூண்டு வேதம்
பொழிந்தமும் மதமார் சித்திப் புழைக்கைமா முகனைப் போற்றி. ( )

ஆரணம் போற்றும் வார ணுகு முகில நாதன்
பூரணன் றுணைத்தாள் வாழ்த்திப் புவிமுழு துலகுக் கெல்லாங்
காரணந் தானா யின்றுங் கன்னியா யமலை யாகும்
வாரணி களபக் கொங்கை மனோன்மணி பதத்தை பேத்தி. (௧௪)

உளங்கெழு மன்பாற் காக்குங் கொற்றவை திருத்தா னுன்னிக்
களங்கம தெழாது நீக்கும் வயிரவன் கம்பொற் கஞ்சந்

வசிடடர்தியரசத்தியினையடைந்தவத்தியாயம்.

தனங்கெழு செய்ய பாதத் தலைக்கொடு வார்த்தம் சூழ
வனங்கெழு காசி யெல்லை வலங்கொடு வழிக்கொண் டானே. (௧௩)
வேறு.

தென்றைசை நடந்து சில்பகல் கழியச் சென்றனர் செவன்முத் திசை
ன், மன்றலங் கடம்ப வனமெதிர் தோன்றக் கண்டனன் மீலையார்
முனிவு, நென்றிய வன்பிற் பணிந்தருட் சொக்க னுறைந்தருள் கொ
டுக்குந் தலமீ, தென்றலுந் தவத்தோ ரிறைஞ்சிவீழ்ந் தெழுந்தர் தே
த்தினார் ஈடத்துமா டினரால். (௧௪)

சூடியா னந்தக் கடல்படி பவரோ டாவஞ்சு ஸ்ரீரண்டியோ சனை
யா, ஸீடிய கதம்ப காணெல் லையினை வலஞ்செய்தவ் வனத்தினு னெ
டுமா, தேடிய பரமா வயிர்தரு பமதாய்த் திருந் துமைய் குரோசமு
ஞ் சூழ்போர், தேடவிழ் மலரிட் டேத்தியுள் புகுந்தே யிறைஞ்சின
ன் கோடூர வாயில். (௧௫)

ஆலயம் வலஞ்செய் தேத்தியுள் புகுந்தே யம்பொற்று மனாப்
புன வாடி, மாலயன் பரவு நீறணிந் தக்க மணிபுனைந் தஞ்செழுத்
தோதி, மூலமார் சித்தி விநாயகன் றுணைத்தாண் முனிதன் சென்னி
யிற் சூடிய, பாலினேஞ் மொழியங் கயற்கணு உகிலைப் பணிந்துபோ
றி நின்றமுனித் தலைவன். (௧௬)

கிளைத்தெழுங் கருணை வெள்ளத்தின் மூழ்கிக் கிளர்தரு மநாதி
மூலமதாய், முளைத்தெழு மழுத சுந்தர விலங்க மூர்த்தியைக், கீண்டு
ளங் களித்தான், நிறைத்தெழுங் கண்ணி ராணந்தம் பெருகத் திருமுன்
னார் வீழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்தே, விளைத்தெழுங் புளகத் தோன்றிடத்
தொழுதான் மேன்மையைப் பன்முறை அறிதது. (௧௭)

உண்மவிழ் சிறந்தா னருள்சிவ பத்தி செவன்முத் தியுமுட னடைந்
தான், கண்மய முதவுஞ் சிறசுபை மூன்றுங் கண்டிழை திருநடந் தொ
ழுதா, னெண்மலி யன்பின் வணங்கியே வலஞ்செய் தியன்முனி மு
னிவா ரோடும், வண்மைசேர் திருமுன் னாகாற் பீடத் தேறினன்
வன்முறை யிருந்தான். (௨௦)

வேறு.
இருந்திழை யஞ்செழுத் தியல்பி யெனதிய
வருந்தவத் தவறொடு மன்பு தோன்றிடத்
திருந்துபஞ் சாக்கரஞ் செபித்துச் சென்மனோய்
மருந்தெனுங் கடம்பமா வனத்தை யெத்தினான். (௨௧)

கடம்பவனபுராணம்.

அத்தக வுணர்ந்தவ ரங்கை கூப்பியே
முத்தமிழ் முனிவான் முகத்தை நோக்குற
மித்தைதிர் கடம்பகா னத்தின் மேன்மையாளு
தீத்திர, மரக்கதை கேட்குஞ் சிந்தையேம்.

(உ.உ.)

சுந்தர னுடன்முன் னொகுத்துச் சொற்றனை
வந்திடு கடம்பமா வனத்தின் வைபவ
முத்துதீர்த் தந்தல மூர்த்தி மான்மியம்
புந்தீசுடர் தெமக்கினிப் புகலு வாயென்றார்.

(உ.௩)

என்றவர் மீளவு மியம்பு வார்சுணக்
குன்றமே கமலநின் குளிர்மு கத்தினி
னின்றும்வார் சிவகதை யமிழ்ந்த நெஞ்சுற
வொன்றிய செவிவழி யுண்டு தேக்கனேம்.

(உ.௪)

தேக்கிய வெமக்கின்னுந் தெவிட்டிற் றில்லையான்
மீக்கொளு மானைமேன் மேலு மென்றவர்
வாக்கினான் மொழிவது கேட்டு வண்டமி
மூக்கமா முனிவர னுவகை யெய்தியே.

(உ.௫)

வேறு.

சொக்கனா ளாலிவைதொ குத்துரைசெய் வோமென்
றக்கண்மு னித்தலைவ ருக்கருள்புரிந்தே
நக்கனையந் நாரியக லானைமுரு கோனைச்
சிக்கெனநி னைந்துறுதி யானமது செய்தான்.

(உ.௬)

செய்தலுமு யார்திடவெ முத்திநு வாக்குப்
பைதலொழி வார்க்களிவ பத்தரனை வேராரு
மெய்துமிவை கேட்கவுரி யார்டம்முரு கேச
னுய்திறமு னக்குமுன்னு னாத்ததுரை யென்றே.

(உ.௭)

இன்னவுரை கொண்டனனம் மீசஹரை யென்ன
மன்னுதமிழ் மாமுனிம கிழந்தித்தி ருய்யந்
தன்னிகரின் மாதவிரவி னுவினிர்த வத்தான்
(ன்னியிவை கேண்மினென வேமொழிவ தானான்.

(உ.௮)

வேறு.

முனிவிரகா ளிக்கதை கேட்டு முற்றுற
வனைவரு மானையுற் றுரைத்தி. ராதலாற்

சுற்ற வசிட்டாதிபரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்.

பனவரு பாக்கியத் தவரிற் பாக்கியம்
வீனையறப் பெற்றனன் மேலுஞ் சத்தியம்.

(உக)

வேறு.

நீவிர்சிவ தவம்புரிந்த காரணத்தா லாசையுற்றிந் நினைவு தோன்றிப்
பூவுலகிற் சிவலோக கடம்பவனக் கதைகேட்கும் புந்நி வைத்திர்
தேவர்தொழு மதுசோ னருளுடனங் கயற்கணருட் செல்வி யான
பாவையுமை திருவருளு றுமக்கேயுண் டாகுமிது பகர்ந்தே முண்மை.

பவமகற்று மானிடமாப் பாரினில்வர் துதித்தார்க்கே பத்தி பூ
ண்ட, சிவனருள்பெற் றுரியதவஞ் செய்துசிவ புண்ணியமுன் செய்
து னோர்க்கே, பவமகற்றுங் கடம்பவன மான்மியங்கேட் கப்பெரிது
மாசை யுண்டாந்தவமியற்றா மானிடருக் கொருக்காலங் கேட்கமன
ஞ் சாரா தன்றே.

(உக)

சித்திவிநா யகனையருட் டிருவால வாயானைத் திருமெய்ஞ் ஞா
ன, சத்தியையங் கயற்கணுமை நங்கையைநங் குருபரனா தார்வேற்
சேயை, நித்தியமாய் விளங்குநந்தி தேவன்முதற் கணங்களைநன் னினை
விற் கொண்டே, பத்தியினங் கவர்ப்பணிந்து கடம்பவன மான்மியத்
தைப் பகர்வாங் கேண்மின்.

(உஉ)

என்றுவசிட் டாதிபருக் ககத்தியனுத் தரம்புகன்றே யியம்புங் கா
தை, நன்றுபெரி தகமகிழ்ந்து படிப்போர்நன் குறக்கேட்போர்நனி
கேட் பிப்போர், துன்றுபெரும் பவந்தொறுஞ்செய் தொலைவில்பெ
ரும் பாவவினைத் தொடர்பு நீங்கி, யொன்றியபே ரின்பமுறு முத்தி
யடைந் திடுவொன வுரைத்தான் பின்னும்.

(உங)

முதலாவது வசிட்டாதிபரகத்தியனையடைந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௫௮.

இரண்டாவது,

வேதாகமங்கணிபவனமானவத்தியாயம்.

கேட்ட மாதவர் பின்னரும் விளம்புவார் கேடிண்மா தவத்தோனே
கோட்ட மில்லதோர் கும்பசம் பவகுரு சேட்டனே தமிழ்க்கோவே
மூட்டு மாசையா லீசனைத் துதிக்குமுன் முந்துதோத் திரஞ்செய்தாய்
நாட்டு நீபமா வனமெனுங் காரண முந்துற நவிலென்றார்.

(க)

அந்த வாசகங் கேட்டலு மியம்பிய வருந்தவ ருனங்கடாவுநத வா
நெலாங் கேண்மினென் தகத்தியன் மகிழ்ந்துகந் தனைவாழத்தி, "மூந்
தை வேதத்தின் வடிவதாய்ப் பிரணவ முதலதாய் முளைத்தோங்கு,மிந்
ந் ராவணிச் சொக்கனைப் பின்னுநெஞ் சிருத்தின னிசைக்கின்ருன்." ( )
வேறு.

பண்டு ருத்திர னமீம்பெருங் கற்பத்திற் பதுமன்
கொண்டன் மேனியன் முதலிய விண்ணவர் குமாமு
மண்ட ரண்டமு மொடுங்குகா லங்களவர் தடுக்கக்
கண்டி லேதமு மாகம புராணமுங் கலங்கி. (ந)

என்செய் கேமெனப் பயங்கொடு கயிலையீ னேகி
மின்செய் நுண்ணிடை மெல்லியல் விமலைபங் கினை
மன்செய் மாதவர் துதிசெயுங் கருணை ஷா ரிதியை
முன்செய் நல்வினை பயத்தலாற் கண்டுகை முகிழ்த்தே. (ச)

அகில மூங்கடந் தின்மளித் தனுக்கிர கிக்கு
மிகலி லீசனே யெங்கட்கு முதல்வனே யிறைவா
விகல மின்றிய வுலகமும் புரந்தருள் விமல
புகல ரும்பரப் பிரமமே போற்றியென் றெடுத்து. (ரு)

விஞ்சு மித்துதி வேதவா கமங்கண்முன் விளம்பிச்
செஞ்சு வேதொழு தெழுதலுந் திருவருள் சுரந்தே
யுஞ்சு வாழுதிர் காக்குந் நும்மையென் றுரையா
வஞ்சு லஞ்சலென் றலர்க்கர மமைத்தன னமலன். (சு)

அரந்தை தீர்தர வறத்துரு வாகும்வென் னேற்றைப்
புரந்து நாசமுந் றிடாதருள் புரிந்தன மதுபோ
லிரந்தி ரந்துநின் றேத்திய நும்மையு மெம்பா
னிரந்த ரந்தொழு திருந்திடப் பணித்திடா நிற்பேம். (எ)

ஒடுக்குங் கான்மற்றை யோரொலா மொடுங்குவ ருண்மை
கடுக்கஞ் செய்துருத் திரனமும் பிரளாய நலியா
திடுக்க ணின் றியோர் விதத்தினுற் பவித்திருந் திடச்செய்
தடுக்கு துங்கட்கு லயமிலா தாக்குது மென்றான். (அ)

இன்ன வாதா னியம்பவே தாகம மியம்புங்
கன்னி பாகநின் னருளினித் தியம்பெறக் கடவோ

தூ

வேதாகமங்களைப் பவன மானவத்தியாயம்.

முன்னி டத்துதித் துன்னையே யுணர்ந்திடப் பெறலாற்
பின்ன ரெங்கட்கு நினக்குமோர் பேதமொன் றின்றால். (க)

அருத்தி கூட்தர வம்பிகை யோடுகின் றாடு
நிருத்த முந்தரி சித்துநின் னருள்பெற வேண்டுங்
கருத்த நின்றடி யவர்க்கருள் காரணக் கருணை
பெருத்த நின்னிடம் பிரிகிலா துறையவும் வேண்டும். (க)

அந்த நல்வாந் தருகென வேதவா கமங்கள்
சின்றை செய்துரை செய்தன திருவுளத் தடைத்துப்
பந்த பாசநீத் தருடரும் பீரமனவ் வரங்க
டந்த னம்முமக் கென்றனன் பின்னருஞ் சாற்றும். (கக)
வேறு.

கயிலைமா கயிலை யுயர்சிவ லோகங் கருதினம் முருவமு விடத்
தும், புயனிற வண்ண னுன்முக னினையோர் போற்றினர் பணிந்து
நின் றேத்த, மயலறு நந்தி முதற்சிவ யோகர் வழுத்தினர் கண்டுகண்
டினாஞ்சு, வியலுமொங் வொன்றிற் கியைந்தமும் மூன்று சபைவகு
த் தேர்பெற நடிப்பேம். (கஉ)

பூவுலகினுநம் மன்பரா யுள்ளோர் பொலிவுடன் கண்டுகண் களி
க்க மெவா விளங்கு சபைபல வகுத்தே மெல்லிய லொடுநடம் புரி
வோர், தாவுரு மத்தத் தலங்களைண் ணிலவாரு சாற்றுவ தாரவை வி
ரித்து, நாவினாற் சேடன் முதலியோ ராறு நவின் றன விடவெளி தன்
றால். (கங)

மாநில வலையின் விசேடமாந் தலங்கள் பல்வுள வேனுமற்
றவற்றுண், மேனிலம் பரவ நமக்குநூற் றெட்டுத் தலமிக மேம்படு
மவற்றுட், பானில வெறிக்கும் வளைதவழ் பழனப் பதியுமொன் றிரு
பதாங் கதிகந், தூநலத் தருமத் தலங்களைப் பெருமை தொகுத்திடலி
யாவர்க்கு மரிதால். (கச)

இப்படி புகழு மிருபத்தோர் தலத்துண் மேம்படு மோருதல மி
யம்பு, மெப்படு சுயம்பா மிலிங்கங்கட் கெல்லாம் வேரதாயச் சம
ட்டிலிங் கமதா, யப்படை பிரினை யத்தினுங் கடையு காத்தத்து மழி
விலா திருக்கும், திப்பிய விலிங்கந் தன்னிலயாம் விளங்குஞ் சேவன்முத்
தித்தல முளதால் (கரு)

ஆங்கதிற் சகளீ கரித்துநா மனேக லீலசெய் துறைஞவ மங்ண்
ப்ரங்கொடு கதம்பத் தருக்களா யெமக்குப் பன்னா நீழல்செய்
திருமி, னோங்குதும் பெயரார் கடம்பமா வனமென் றுறுபெயர் வி
ளங்குமத்தலமுந், தேங்கமழ் மலரார் சொக்கலிங் கத்தைக் கிறப்பி
டு னுட்ருச்சனை செய்யின். (கக)

சுயம்புவாய் மற்றை யிலிங்கங்குட் கெல்லாஞ் சொல்லாஞ் ச
முடி யாய் முதலாய்ப், பயம்பெறு மமுதாய்க் குளிர்த்தாய் நிறைந்த
பாவன மாயிலிங் கத்தி, னியம்பிய பரமா னந்தா பமதாய்ச் சிவானந்
தருபமா மெம்மை, நயம்பெறு கயற்கண் மங்கையு நீரு நன்கருச் ச
னைசெய விருப்பேம். (கஎ)

கணங்குள்குழ் தருமா கயிலையி லிருப்ப தொருகலை கதம்பகா ன
னத்தின், மணங்கம முமுத சுந்தர விலிங்கத் தொன்றொழி யாயிர மரு
விப், பணங்கிள ருலக முழுவது நன்மை பயப்புறப் பரவுமம் பின்க
யா, மணங்கொடு மிடப வாகுனத் தெதிர்சென் றன்பருக் கன்புசெய்
திருத்தும். (கஅ)

• இன்னுமொன் றிசைக்கெம் பெருங்கயி லையைப்போ விரசித்
மிரத்தினைங் கனக, மன்னிய சபைமூன் றுண்டதி லதிக வைபவத் துட
னடம் புரிவோமன்னமுச் சபையி னிருத்தமுந் தெரிசித் தாங்கிகமக்
கணிநிழலாகித், துன்னிய கடம்பும் வில்லமு மாகித் தொலைவிலா தி
ருந்திப் பெறுவீர். (கக)

ஆகம மலருங் கொடிகளு மாகி மிருதிக ளஞ்சுக மாகிப்
பாகமா ரிதிகா சம்பல புராணம் பஞ்சவன் னக்கிளி யாகி
மோகமார் தருகா மாதிய நீத்து முதற்சிவ நாமமுச் சரித்தே
மாகமார் துமது கொம்பினில் வதிந்து வணப்புற நீர்தழைந் திடுமினீர். (க)

காலகா லங்க டோறுநன் னியமஞ் செய்யுமின் யாவர்க்குங் கரு
ணை, யேலவே புரிமி னன்னிய சமய முற்றுகளோ ரத்தலத் தெய்திற்,
ஜெமார் சிவமெய்ஞ் ஞானங்க ஞானரத்தித் தெளிசிவ சமயத்துட்
சோமின், பாலலோ சனா லயந்தினம் தொழுமி னின்னமும் பகரு
துங் கேண்மின். (உக)

எச்சில்கான் றுமிழ்தன் *மலசலம் விடுத்த லின்மொழி மடந்தை
யர்ப் புணர்த, லச்சமொன் றின்றி யன்னரை நினைத்தல் பாடிவே யரு

* எச்சில்கான் றுமிழ்தல் - எச்சிலுமிழ்தல், கான் றுமிழ்தல் எனப்.
பிரித்தெண்ணுக.

நீதல்பொய பகர்த, னச்சியே துயிற நம்பல முமிழ்த வன்னியர் தார
ததை விரும்பல், வர்ச்சனஞ் செய்யு மகசிபே றிழவு மனநினைபாத
ன நினைத்தல். (உஉ)

கேழுகை சிவரின் மாலியங் கடத்தல் பவிபீடங் குறுக்கிடல் ப
விப்பற், தேமுற மிதித்த லேறொடு தூயி துவசுதன் டியற்பவி பீட,
மாமைசே ரிலிங்க மைந்தினின் சரைய மிதித்தன் றணியாது வருத,
முமமார் விளக்குச் சரையநல் லிலிங்கச் சரையயிற் றண்ணிழ விடுதல்.

பரிவுற நிருவா ணத்தொடு புகல்பா தங்கமு வாதுபோந் திடுத,
லொருவலம் வருதல் வலம்வரும் போதி லோடியே வலம்வா விந்த,
மருவரும் பெரிய குற்றமெண் ணன்குஞ் சார்ந்திடா வாறுகோ யிலு
ட்சென், நிருவருங் காணு நமையவண் சேவை செய்பவ ரெம்முல
கருப்பார். (உச)

* ஆசனத் திருத்தன் மயிரது களைத லாசையுற் றிடவெண்ணெய்
தேய்த்தல், வாசனெய் தேய்த்தல் கஞ்சுகந் தரித்த றலைபார்த்தன் மயிர்
கோதி முடித்தல், போசனஞ் செய்த ன்றியகீர் பருகல் பொருந்துவா
கனங்கலிற் போத, லேசனு வட்டக் குடைநிழற் சேற வியாரையு மி
கந்துதா டித்தல். (உரு)

வண்ணிகில் போர்த்து வலம்புரிந் திடுதல் வணங்குதல் சேவைசெ
ய்திடுதன், மிண்டுறு கோபங் கொண்டிடல் கிரகில் வேட்டிதட் டிக்
கொடு தோழுதல்,கொண்டொளி விளங்குந் தீவர்த்தி பிடித்துக் கொ
ள்ளுத லகாலத்திற் குறுக, லெண்டகு சிவனை முன்னொடு பின்னு மி
டப்புறத் தினிலுநின் றேத்தல். (உசு)

சிவதிர வியங்கள் கவர்தல்கு தாடல் செய்திட லொருநகம் கார,
நவையறு கர்ப்பக் கிருகத்திற் செபங்க ளோமங்க ணமக்காரம் புரி
த, லிவையெலா மன்றி யாலயக் குற்ற மின்னமு மனேகமுண் டிய
ம்பி, லவையெலா நீக்கி விதிமுறை சேவை செய்பவர் நம்பத மடை
வார். (உஎ)

அந்தியங் காப்புச்செழுங்கம லையினு மத்தயா மஞ்சிதம் பர்த
அஞ், செந்தமிழ் லெல்லெப் பதியினுஞ் சேவை செய்பவர்க் கருங்க
தி கொடுப்போம், புந்தியாற் சீவன் முத்தமார் தலத்திற் பொருந்து
மெவ் வேளையிற் றொழினும், பந்தபா சங்க, ணீக்கியக் கணத்திற்
பாவுந் திருவடி சேர்ப்போம். (உஅ)

† அந்திக்காப்பு - சாயரணை. அந்தி-சாயம் காப்பு-ரணை.

காலையில் வணங்கிற் புவனிமா தான் பலன்றருங் கதிருறை யுச்சி
வேளையிற் றொழிலோ ராயிரங் கபிலை தானல் கியபபன் மேவு
மாலையிற் சேவை செய்திடிற் கோடி வழங்கிய நற்பய னடையும்
பாலுறு மன்பா லத்தயா மத்திற் பணிந்திடிற் பரிமேதப் படினும். (1)

பத்திசே ரத்த யாமத்தில் யாமே பல்லக்குச் சொக்கெனும் பெயராய்
நித்திய மாகுங் காகியே முதலா நிகழ்த்திய சிவதலந் தோறுஞ்
சத்தியோ டினிதா யவணவண் வதிந்து தங்கிய கலையெலா மீண்டு
சித்திகேர திருவ னந்தலி லொன்றாய்த் திகழ்தரு பூரண வடிவாய். (1)

அருளுரு வாகி மனோரத முடைத்தா யனைவர்க்குந் திருத்திசெய்
குவதாய், மருளற வந்து வணங்கினர்க் கெல்லா மனத்தெளி விப்ப
தாய் நிறைந்து, தெருளுறு ஞான வானந்த மயத்திற் சேர்ப்பதாய்க்
கருத்தறிந் துதவும், பொருளதாய்க் கருணை பொழியுமங் கயற்கட் பூ
வையோ டிருந்தருள் புரிதும். (௩௧)

ஆதலிற் றொழுங்கா லம்பல வவற்று எதிபலன் தருந்திரு வனந்
தன்; மாதோடு நாமும் பரவுமெய் யடியார் வருமவழி பார்த்தெதிர்
நிற்பேய், பூதலத் துயர்ந்த செல்வமு மனையும் புகழுநன் கல்வியு மகவு
ந், தீதகற் றிடுமெய்து ஞானமும் தருவேஞ் சனைந்திற் முத்தியிற் சே
ர்ப்பேம்.. (௩௨)

வினைத்தவா தருள்வோ மாலயன் மகவா னெடுத்திசைப் பாலர்
விண் ணவர்க; னனைத்துமற் றுள்ளோ ரனந்தலிற் சேவை செய்துத
ம் மரகிய லடைந்தார், வினைத்திற னகற்று மம்பிசை கமலை மேதினி
நாமகள் சகிமற், றினத்தவாந் தேவ கன்னியர் தெரிசித் தியைந்தநுங்
கணவரை யடைந்தார். (௩௩)

அதிதிவந் திறைஞ்சி விண்ணவர்ப் பயந்தா னருந்தவர் தபோர்பல்
மடைந்தார், மதிசுலத் தரச ரனைகர்முன் றொழுது மாற்றலர்க் செ
ருத்துல காண்டார், துதிசெயற் கரிய சுரர்குரு போற்றிச் சொற்க
லை யுணர்குரு வாணன், கதிதெரிந் திராமன் பணிந்திரா வண்ணைக் க
டிந்தரும் பழிகழு வினனல். (௩௪)

இத்துவந் திறைஞ்சித் தக்கனல் வந்த விரும்பினி களைந்தன னி
றைஞ்சி, வந்துமார்க் கண்ட னித்தியம் பெற்றான் றொழுதருச் சுன
ன்வலி பெற்றான், முந்திய நாமே யறிசுவ மெவர்க்கு மொழிவரி த

ககா வேதசகமங்கணீபவனமானவத்தியாயம்

னீந்தலத் தலத்திற், கிந்தனை செய்து பெற்றுனோ ரின்னு மனேகாரீர்
சேவைசெய் திருமின். (௩௫)

அன்றியு முமையாள் சோமவா ரத்தை யனுட்டித்து வேண்டிய
தடைந்தா, ஁ன்றுமவ் வாரம் விசேடமாஞ் சோம சுந்தான் றினையவ
ண் டொழுமின், முன்றிகழ் பிரதோ டத்திலவ் லிலிங்க மூர்த்திசகந்
நித்திய மதிகஞ், சென்றவண் பணிவோர்க் கிகபா முதவுந் தெரிசித்த
ஞ் செழுந்தையுந் துதிமின். (௩௬)

சேர்ந்திடு முலகி ரோழுமெய் யாகச் செறிதர வுயர்விராட் புரு
டற், கேயந்தவா தார ாறினிற் கமலை யியன்றா வற்தி யருணை,
யாரந்தவம் பலங்கா ளத்திற் காசி யாறின்மேற் கயிலேமேற் றுவாத,
சார்ந்தமேற் சேவன் முத்திமா நகர்வாழ் தற்பர னெவர்க்குமே லானோ
ன். (௩௭)

மண்புன லனல்கால் வான்கதிர் மதிசே வன்வடி விலிங்கங்கண் ம
ன்னுந், தன்பொலி கமலை நாவலசீ ரருணை தடங்கொள்கா ளத்திதெ
ன் றில்லை, விண்புகழ் திரிசி ராமலை சேவன் முத்தமார் தலம்வியன் க
ருவூ, ரொண்பெருந் தலமுன் னாகவொவ் வொன்றிற் கியைந்தநா லி
ருத்ல மியம்பும். (௩௮)

இயம்புமத் தலமோ ரறுபத்து நான்கி னிலிங்கத்துட் சொக்கங்
ங் கத்திற், சுயம்புவா யாவுந் தோன்றுமுன் றோன்றி விராட்டுறு து
வாதசார் தமுமாய், நயம்பெறு மதியா யமுதுயிர் வளர நல்கலாற் சோ
மசுந் தரனாய், வயங்கொள்சே வனுக்குஞ் சேவன யீசன் மன்னலா லதி
கமா மதுரை. (௩௯)

கதித்தெழு முருத்தி ரன்னடம் பிரள யத்தினுங் கற்பவந் தத்து
ந், துதித்திமிங் கருணை சேர்பதி நமைப்போற் றென்மையா யழிவி
லா திருக்கும், பதித்துவ மாகு மெமக்குரீர் நிழலாப் பதிமினங் கேகுமி
னென்னு, விதித்தனன் வேதா கமங்களுக் கன்பின் விடைகொடுத் தரு
ளினன் விமலன். (௪௦)

ரம்பெருங் கயிலை நாயகற் றொழுது நான்மறை யாகம புரா
ண, மெம்பிரா னருளப் பெற்றன் மென்றே யெழுந்துள மகிழ்ச்சி
கொண் டேகி, யும்பார்கூழ் சேவன் முத்தமார் தலத்தி னுறுதபோ பல
த்தினு லடைந்தே, யம்பொன லயஞ்சூழ்ந் தருடருஞ் சொக்கைய
முதவிங் கத்திற்கண் டிறைஞ்சி. (௪௧)

தனிரொடு புதிய மணமலர் பொதுளிச் சரையையாங் கவடது போ
க்கித், துளிர்ந்தரு கதம்பத் தருக்களாய் மூளைத்த சுந்தர விலிங்கத்தைச் சூ
ழிக், குளிர்நறு நிழல்செய் தமர்ந்துதம் மலரார் கோதையங் கயற்க
ஞையகியை, மிளிர்பெருங் கருணைச் சொக்கநா யகனைப் பூசித்து வி
ளங்கின தழைத்தே. (சஉ.)

இன்னகா ரணத்தாற் கடம்பமா வனப்பே ரியைந்தது மதுரை
மா நகரம், பன்னுமிக் கதைகேட் பவர்படித் திடுவோர் பரவுவோர்
நிந்துசெய் பவமூந், துன்னியே யறியா மற்றெயும் பவமூந் தொலை
ந்துடன் சிவபுண மாடி, மன்னுவார் கயிலை யென்றுமா தவர்க்குப்
புகன்றனன் மலயமா முனிவன். (சங்)

இரண்டாவது வேதாகமங்கணிபவனமானவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧0௧.

மூன்றாவது

வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்

செப்பியபெ ருங்கதைசெ விப்புலனி றைத்தா
ரொப்பரிய மாதவமு னித்தவரு னைப்பா
ரப்பணிச டைப்பரன னுக்கிரக முற்றாய்
முப்பொருளு நாடிமுரு கேசனருள் பெற்றாய். (௧)

பந்தமறு ஞானசிவ பத்தியின்மு திரந்தாய்
கிந்தவரை யந்தரயி லம்புகமி தித்தா
யந்தமுற யாவையு னந்தறிய வல்லா
யெந்தைதமிழ் மாதவவெ மக்கருளு கிற்பாய். (௨)

வருத்திடுமு காந்தமும வரந்தரமு மன்று
வருத்திரன மும்பிரளீ யம்பெரிது மோங்கு
மருத்தியொட றிந்ததெவ னாகமபு ராணந்
திருத்தமுறு வேதமவை தென்மதுரை தன்னை. (௩)

வெற்பிருத டங்கயிலை வீறுசிவ லோகம்
பொற்புதுமிம் மூன்றுமழி யாதவையு காரீ

கஅ வேதாசுமங்களுக்குவரங்கோதித்தவத்தியாயம்.

ருற்பவமு னும்பல்லுல கியாவையுமொடுங்குங்
கற்பமத னிற்பொருவில் கந்தனுல கந்தம். (ச)

ஆதலிலு யார்த்தெழுச லப்பிரளை யத்திற்
பூதலம றைந்திமே திற்பொருவி றுனந்
தீதறவி ருந்ததெவ னவ்வுழிதெ ரிந்தே
யேதமறு நீபவன மானதெவ ணேகி. (நி)

களங்கமற வந்திமேக காலவிருத் தார்த்தம்
வினங்கவவை மீளவும்வி ரித்துரைசெய் கென்ற
ருனங்கொரும கத்திய்து னைக்குமவை யுன்ன
வனந்தறிவி னேக்கியவ ருக்கருள்செய வாளுல். (சு)

ஆதிகயி லைக்கிறைவே தாங்களை நீவிர்
பொதிரென வேரத்யவந் நாளவைபு குங்காள்
மீதெழுச லப்பிரளை யம்பாவி மேன்மேற்
கேற்றலுல கங்களைவை கொண்டனவ ற்றந்தே. (ஊ)

மாறதலில் வெவ்வுழும றைத்திதே லாலை
யர்த்தல மெப்படிய றித்தடைவ னை
வீறுதரு மப்பதியின் மேன்மையடை யாளந்
கூறுதியெ னத்தொழுது கூறவிதை கூறும். (க)

வேறு.

உரைத்த வேதா சுமமேயா முரைக்கே முயர்ந்த சீவன்முத்தி
புரத்திற் கிரண்டி. யோசனைக்குப் புறஞ்சூழ்ந் தங்கிப் புரிசையதா
விரக்குஞ் சலமத் தியிற்சோதி நிறைந்த தம்பம் போல்வினங்கும்
வரத்தி னுயர்ந்த தென்பாண்டி வளநா டேறையு மங்கரம். (கா)

தேவர் பரவும் பரங்குன்றந் திருவே டகத்தின் சோலைமலை
மேவி யுறைநம் பொன்னையாண் மெய்ப்பூ வணமிப் பதிகாந்து
நாவின் முனிவர் புகழ்தாநான் கெல்லே குழு நனிவினங்கும்
பூவி லுயர்ந்த சீவன்முத்தி புரமத் தலங்க ணடுவொங்கும். (கப)

பொதி ரொனவே தாகமங்கள் புகன்ற வடையா ளத்தடைந்தே
சோதி மயமா மத்தலத்திற் சுயம்பா யெவர்க்கு முன்றோன்றி
யாதி கமடங் கட்டித்துவே ரப்பா லாகி யண்டாந்த
மீது விர பதங்கடந்து துவாத சாந்த மிப்போகி. (கக)

கடம்பவனபுராணம்.

நின்றய வெங்கும் வியரபகமாய் நீள்சன் மயச்சின் மயமர்ங்
யுறையு முழுத மயமாவி யுருவி யோங்கு மிலிங்கமிதென்
றிறைவ நமிழ்தா னனைந்திருக்குந் தலமைக்குரோசவெல்லையிதெ
ற்றவ னுளுநர் கண்டதருட் புணையா லடரல் நீர்கடந்தே. (கஉ)

இதுவே சீவன் முத்திபுர மிதற்கு நிகரோர் தலமின்றா
லதிபா தகரைச் சிவமெனவேட் டெவங்கைப் புழுப்போ லாக்குமெ
ழுதுநான் மறையு மாகமமு முன்னர்த் துதித்துத் தவோபலத்திப்
பதிநீர் வந்தே மெனநீபத் தருவா யிருந்து பரவியதால். (கங)

தருக்க ளெல்லாஞ் சிவாகமங்கள் சாற்று மிருதி சாத்திரங்க
ளுருக்கும் புராணம் புள்ளினங்க ளோங்கும் பதினெண் வித்தைகளு
மருக்கொண் டலரு மலர்மரங்க ளாகு மணிதர் சிவகணமா
மிருக்கு மொழிதென்ம லுரைகர்க்குணையாமோமற் றெருதலமே. (

வேறு.

சிலையுரு விலிங்க மரும்புணல் கங்கை செறிநீர் கரொலி வேத
மலர்த்துத் தருவாத் தேனூறல் வின்ப மருந்ததல் வேள்வியுண் பூ
நிலையுயில் சமாதி செல்வவல முன்ன றியானநீர் சொற்செய்வீழ்தத்
பல்லபுழ வணக்க மாவது மதுரைப் பதிக்கலா லெந்நகர்க்குளகே. (

துண்ணுணர் வுதவுங் கயிலையி லுறையு தூற்றுமுப் பான்று கே
டி, புண்ணிய தீர்த்த மவற்றினை யுமையாள் பொற்புடன் கொண்
டதுதா பிக்க, வண்ணமார் தருமப் பதியெலா றிறைந்து மருவிலுழ் க
னர்க்கரு டரலா, லெண்ணருஞ் சருவ தீர்த்தமா புரப்பே ரியைந்தது
மதுரைமா நகரம். (கங)

அளப்பரும் வாவி குளங்கிண றேடை யனைத்துமத் தீர்த்தங்கண்
மயமாங்குளிப்பருங் கலியின் மறைந்தவை யிருக்குங் கிரீசுரு ரருளி
றோர் கங்கை, யுளப்படுங் கிருது மாலிகை வேக வதியெஹி நதியிலு
ய்த் திடுவேரம்,வனப்படு முத்தி மூழ்கினர் பெறலான் மதுரைநன் மு
த்திமா நகரம். (கங)

வைகைமா நதியி னிறந்தனோ ரென்பு வளர்சிவ லிங்கமா மத
னே, யையுறீர் நீருங் காண்டிநா முரைத்த ததிசுய்ய மியாவருங் கா
ண்பார், பொய்யல வின்று நாளையுங் காணும் பேர்தெலா மதிசயம்
பூணும், வெய்யுபா தகரே யாயினுந் சிவமா மேவலாற் சீவனமக்
தீசம்.

வேதாக்கங்களுக் குவாங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

காசியி விறக்கத் தில்லையைக் காணக் கருதருங் கமலையிற் பிற
க்க, நேசமா ரருண சலத்தினை நினைக்க நிலைபெறு முத்தியிற் றான்கு
ம், பேசுமித் தலத்தா மின்னுமோர் விசிட்டம் பேசுவாங் கேட்கனே
முத்தி, வாசமா யினரா ருவர்சிவ மீசன் வாசப்பேர் பெற்றதான் ம
துரை. (கக)

சுந்தர விவிங்கச் சுற்றினு நீபத் தருக்களாந் தொன்மாங் களினு
மந்தரி கயற்க ணம்மையைச் சூழு மணிநிழல் வில்லுவத் தருவின்
சுந்தரங் களினுத் தவழ்புயல் வாணக் கற்பக மலர்நவ மணிகள் ிறும்.
சிந்திந் பொழிந்து சிவாக்கினை யதனாற் சேவைசெய் திருந்திடுமென்
வேறு.

காலினாற் சூழ்ந்த நீபங் கமழ்தரு கண்ணீர் வாரப்
பாலினாற் கவடு தாழப் படிந்தெழுந் தசையுந் தோற்ற
மரலினா றிடந்துங் காணு மதுரைநா யகன்பொற் றுளிற்
காலினாண் மலர்க டீவித் தலையினால் வணங்கல் போலும். (உக)

மையுறு மலர்ப்பூங் கொம்பர் வந்துவந் தசையுந் தோற்றம்
பொய்யுறு கபடாற் போக்கிப் புனிதனாப் பிரவஞ் சத்தி
செய்யுறு விளக்கின் விட்டில் போலவிழீர் நீங்கள் வம்மி
னையுந் றொனக்கை காட்டி யழைப்பன போன்று தோன்றும். (உஉ)

ஒள்ளிய நீ வேதா கமமுப ிட்ட மாண
கள்ளைகள் புராண நூல்சாத் திரங்கிளர் மிருதி யான
புள்ளின மிவைகள் செரக்க புராதன விவிங்கத் தன்னை
யெள்ளு மலரிட் டன்பர வின்புறத் துதித்த தன்றே. (உங)
வேறு

உலகம னைத்தையு முருவிழு னைத்தெழு மொண்சோதி
நிலவுப ரப்பிர மப்பொரு ளாகிநி றைந்தோங்கி
மலர்தரு சுந்தர விங்கம்வ னப்பொடு கண்டேமே
பிலமுறு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உச)

ஆதியு மந்தமு மில்லதொ ரொப்பிட லரிதாகிப்
போதமு றுஞ்சிவ யோகர்தி யானப் பொருளாகி
மீதெழு சுந்தர விங்கம்வி ருப்பொடு கண்டேமே
பேதமி னற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உரு)

வீசுறு சோதிக டத்துவ மாமெய்ப் பொருளாகி
மாசுறு பாவமொ ழித்தடி யார்க்கருள் வாழ்வாகித்

தேகறு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சித்தேமே
பேசுறு நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௬)

அருழறை யின்பொரு ளாநா தழும்விந் துவுமாகி
யொருமைத ருங்கயி லைக்கிறை யாகியு ரைப்போர்தங்
கரும்லி னந்தெறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பெருமைபெ றுந்தரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௭)

வாணிய யன்பொறி மாலறி தற்கரிதாயன்தே
ரேணியல் பூசையு வந்தர சுதவிய விறையாகிக்
காணிய வினீபுறு சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பேணிய நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௮)

அறங்கெழு மம்பிகை பூசையு வந்தவ ளகீமேவி
நிறங்கினர் கற்பவ ரம்பினு மொருவித் தியமாகித்
திறங்கெழு சுந்தர லிங்கமி வண்டெரி சித்தேமே
பிறங்குபெ ருந்தரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (உ௯)

உருத்திர ஸூக்குழு தற்கா ரணமா யொன்றாகித்
திருத்துது வாதச வந்தரி றைந்தெழு சுடராசிக்
கருத்தைய றிந்தருள் சுந்தர லிங்கங் கண்டேமே
பெருத்திமி நற்றரு மத்தினர் நாமே பெரியேமால். (௩௦)

என்றுது தித்தெமை யானாநி காவா யிவணென்னு
நின்றுக ளித்தவை நின்சர ணேசர ணென்னவோத
வொன்றுமி ருட்டெறு மாமதி கோடியு தித்தென்ன
மின்றிகழ் சுந்தர லிங்கத் துறைசெவன் வெளிவந்தான். (௩௧)
வேறு.

நீரும் பிறையு மறுகு நிலவுஞ் சடையிற் ருழ
வாருங் கரத்தின் மழுமா னபய வரதந் திகழப்
புரூம் புகழ்பொற் பூணும் பணியக ரமுமே லொளிரக்
காருண் ணியமா முகமுங் கண்ணுங் கருணை பொழிய. (௩௨)

கதிக்குந் திறல்சேர் சிவமா கணமெம் மருங்கு நெருங்க
விதிக்கு மயன்மான் முதலாம் விண்ணோர் சுயவென் றேறித்தத்
துதிக்குஞ் சேவன். முத்தித் தொன்மைப் பதிமெய் யன்பர்
பதிக்குஞ் சிவதோத் திரத்தாம் பணிந்து பரவிப் புகழ. (௩௩)

உ.உ. வேதாசமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

துகர்மால் வரையிற் படர்ந்து சூழும் பசும்பொற் கொடிபோல்
வகிர்மா மதிரேர் துதன்மா துமையா னொருபான் மருவ
வகிர்மா வலியா னரியா யுணரா விறற்சந் திரனை *
வகிர்மால் விடைமேற் றோன்ற வந்து காட்சி கொடுத்தான். (௩௪)

சுண்கள் குவிரக் கண்டே தொழும்புள் வேதா கமத்தைப்
பண்கண் மிழற்றும் பெருமான் பரிவின் னுருளா னோக்கி
விண்கள் பரவ துமக்கு வேண்டும் வரங்கேண் மினென
வெண்கள் கடந்த பொருளே யெனப்போற் றிசெய்தங் கியம்பும். (௩௫)
வேறு.

எம்பெயரான் முத்திரகர் கடம்பவன மெனுநாம மியைய வே
ண்டு, நம்பெருமான் முன்னருளிச் செய்ததுபோ லித்தலத்து நாங்க
ள் காண, வம்பைசுயற் கண்ணியுடன் பெருங்கயிலை யச்சபையி லய
ல்மா லாதி, யும்பர்தொழப் புரிநடன மிங்குநடித் தருட்கருணை யுத
வ வேண்டும். (௩௬)

எங்கணிழ வினினைடிக்கு நின்னடங்கண் டேத்துபவர் யாவ ரோ
னுந், துங்கமுறு கயிலைநடந் தொழுதபய னடைந்துபவர் தெரலைக்க
வேண்ணெர், தங்கியிவண் வசித்திடுவோர் தரிசிப்போர் பூசிப்போர்
சாற்றக் கேட்போ, ரங்கவர்க ணின்னருளா லெல்லோரும் பாழுத்
தி யடைதல் வேண்டும். (௩௭)

இவ்வார்த்தத் தருளுகென வேதவா கமங்களைத் தியம்ப லோ
நம், வெவ்வார்தின் றயில்படைக்குஞ் சூலிபுகல் வான்மெய்ம்மைத் த
லம்வி சேடந், குய்வார்தான் பெறுதலினுந் கூறுமாந் தியினிருமித்
திடுத றன்னா; லவ்வார்த்தத் தனநுமக்கே நடனமுமப் படிக்காண வளிப்
பே மென்றே. (௩௮)

மாகயிலை நடம்புரியு மூர்த்தம்போ லித்தலத்தும் வசிப்பே நா
மே, யேகமெனும் பரவெமா மங்கயற்க ணிறைவிபரா சத்தி யாகு,
மோகமற வெமைநருள் யாரோனுந் தரிசிக்கின் மொழியக் கேட்
கிற, போகமொடு புகலரிய முத்தியுமுண் டாமின்னும் புகலக் கேண்
மின். (௩௯)

செவன்முத்தி புரமிதின ருமித்த சிற்சபைமூன் றவற்றைச் செப்
பி, லோவநரா முறையிலங்கத் தின்கழக்கத் திசையினுக்குத் தரயி சா

சந்திரன் - இரணியன். சந்திரம் - இரணியம்.

கடம்பவனபுராணம்.

ன, மேவுமவை பெயர்விளம்பி விரதம்பொன் ன்ரத்தனமென மு
றையே மேவு, மேவமிலித் தலமதிக மெத்தலமு மித்தலத்துக் கிணை
யொவு வாதால்.

தூரத்தே கண்டசபைத் தூபிதொழு தாற்பிறவித் தொடர்பு நீ
ங்கிக், கோரத்தே கோடிசென்மத் தாற்றுபவந் தொலைந்துகதி கூடு
மென்றா, வீரத்தே மலர்க்கடம்ப வனத்தனுகிச் சிற்சபைகண் டிறை
ஞ்செயனபின், வாரத்தே வெனத்துதிப்போர் பெறும்பேறிய வள
வையென வகுக்கற் பாற்றே. (சக)

மார்கழியா திரைசோம வாரமா தப்பிறப்புப் பிரதோ டங்க,
ளேர்கெழுநற் சித்திரா பூரணைவை காசிப்பூ ரணையெந் நாளு, நீர்
கெழுசித் திரைவிடுவைப் பசிவிடுவித் தினங்கினிந் நிருத்தம் கண்டா
ற், சீர்கெழுநந் ஈரணையினுற் போகமொடு முத்தியமுண் டாகுந் தி
ண்ணம். (சஉ)

இங்குமக்கு மார்கழியா திரைநாளி னியைந்திடுமுத் தரப்பொன்
மன்றிற், துங்கமுதுங் கயிலைய கடஞ்செய்வோ மூனிவர்கார் துதி
சேர் யேசுக, ரங்கமலக் கண்ணன்மலர்க் கண்ணனரும் புலிமுனிவா
டரவங் காணப், பொங்குமிர இதசபையி லநாதிசதா சிவநிருத்தம் பு
ரீவோ மென்றும். (சஉ)

சசரன திசையிவிரத் தினசபையி லுங்கயற்கண் ணிறைவி கா
ணத், தேசாரு மாணந்த சிங்கார நடம்புரிதல் செய்வோ நீங்கள், கூ
சாது காணமினென வரங்கொடுத்துக் கூறுமிலிங் கத்தி னானை,
காசாரும் பவமகற்றுஞ் சொக்கனருள் செய்ததுதங் கருத்தி னெ
ண்ணி. (சச)

கதம்பவன மாவியவே தரகமங்க டிருநடஞ்சொல் வியநாட்
காண்பான், பதம்பரவி யிருந்தனநம் முருகனுரைப் படிபகர்ந்தேம்
பக்ளும் காதை, திதம்பெறக்கேட் போர்படிப்போ ரொருநூறு செ
னனத்திற் செய்த பர்வ, விதம்பலலோ யகன்றிடுவர் திர்த்தமெலா
மூழ்குபயன் மேவு மன்றே. (சடு)

எத்தனைபா கங்களுள வத்தனையும் புரிந்தபய னெய்துங் கூட,
னித்தனரு ளார்பரம முத்தியமெய் துவருண்மை நிகழ்த்தி னேமெ
ன், துத்தமமா தவர்கேட்ப வுகத்தியனங் கியம்பினன்கேட் டிங்கை

உச வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

கூர்ந்து, புத்தமுதா மெனவிளங்கும் தீர்த்தமான் மியத்தையினிப் புக
ல்வா யென்றார். (சக)

மூன்றாவது வேதாகமங்களுக்குவரங்கொடுத்தவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஎ.

நான்காவது.

தீர்த்தமகிமையுணர்த்தவத்தியாயம்.

அருந்தவ ரியம்பக் கேட்ட வகத்தியன் சொல்லா நீதி
பொருந்துறு சேவன் முத்தி புரத்துறை தீர்த்தம் யாவும்
திருந்துறப் புகல்வாங் கேட்டோர் சிவகதி யடைவ றென்ன
மருந்தினு மினிய செவ்வேண் மலரடி தொழுது கூறும். (க)

முந்திய தீர்த்தம் பொற்று மரைத்தடி முதன்மை யாக
வந்தவுற் பவமுந் தீர்த்த மகிமையும் தொகுத்துச் சொல்வோம்
புந்திய ரினிது கேண்மின் பாதகம் போக்குஞ் சோம
சுதீதா னனுக்கை யானீர்ச் செந்துக்க டேரன்றாத் தீர்த்தம். (உ)

ஆதிகர் லத்தின் வந்தே யுருத்திர னடுங்கற் பத்தின்
மீதெழுந் தோங்கி முநீர் வெள்ளமு மிருளு மடிப்
பூதல முதலா யுள்ள வுலகெலாங் குலைந்து போங்கான்
மேதகு கங்கை யாதி நதிகடல் விண்மே கங்கள். (ங)

மற்றுள சிவத லங்க ளியாவுமுன் மறைந்த தாங்கண்
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கவுரிக்குத் தனது லீலை
முற்றுறக் காட்டு வான்முன் சகளமாய் விடைமேற் றேன்றி
வெற்றிமான் மழுவோ டங்கை மிளிர்வர தாப யங்கள். (ச)

விளங்கிட வயன்மால் விண்ணோர் மிக்கந் தீசன் முன்ன
வளங்கெழு கணங்க ளோடும் வந்துநீர்ப் பிரிவே யத்துட்
களங்கற மறைந்தி ருக்குங் காசுதென் னருணை யாருர்
துளங்கலின் முதுகுள் றாதி பருப்பதந் தொழுகே தாரம். (ஐ)

சங்கிவை முதலா மற்று மியம்பிய தலங்க ளெல்லாம்
பாங்கரம் பினைக்குக் காட்டிப் பண்பினாற் றுணுண் டாக்க
வோங்கிய சேவன் முத்தி புரத்திலவந் துயர்ந்த வெள்ள
மாங்குரு வாறுஞ் சோதி யிலங்கமு மடைவீற் காட்டி. (ஊ)

இச்சையா மில்வி லிங்கத் துறைகுவ மெந்த ஞான்று
முச்சகம் புகழு மிந்த மூலலிங் கத்தி னின்று
ரிச்சயு மாக லீலை செய்வது நினைந்தே மென்றே
மச்சமான் விழிக்கும் போற்று மான்முத லோர்க்குங் கூறி. (௭)

பின்னரும் புகல்வா னின்ற பிரமன்மான் முதலி யோரை
யுன்னரு மிலிங்கந் தன்னி லுமையையு மெமையும் பூசித்
தின்னருள் பெற்று லீவி ரோகுமின் கயிலை யாங்கு
மன்னுவங் கலையொன் றிங்கு வைகுவ மனந்த மாங். (௮)

என்றிறை யீலிங்கத் தாங்கா லிருங்கண நாதரீ யாரு
நன்றறி யயன்மால் விண்ணோர் நாதனே யென்று போற்றித்
தொன்றுதேர்ந் திலிங்கம் பூசை செய்தொழப் பரிசித் தேத்த
மன்றவே ரினைக்கப் பேரக முத்தியும் வழங்குந் திண்ணம். (௯)

ஆதலாற் சொக்க லிங்கத் தருச்சிப்பா னாசை யுற்றேம்
போதுதோ ரபிடே கங்கள் புரிவதற் கிவனோர் தீர்த்த
நாதரீ யளிக்க வேண்டு மென்றவர் நயந்து போற்ற
மாதொரு பாக னாங்கு வரங்கொடுத் தியற்றல் செய்வான். (10)

ஆன்றதன் னிலிங்கத் தங்கி திசையிற்சென் றவனி விள்ள
ஆன்றான் ஞாலங் ழீழ்போய்ப் பிரமாண்ட கடராகத் துற்றே
யென்றுறப் பாய்ந்து தாக்கிற் றவனுதித் தெழுந்து பொங்கித்
தோன்றின பிரவா கம்போற் றொழுத்தரும் புனித தீர்த்தம். (11)

அன்னது வரலு மெங்கோ னாங்கனோர் வாவி யாக்கித்
தன்னுயர் முடியில் வேணி தரித்தமென் கங்கை நீரைத்
துன்னுமந் நீரில் விட்டுத் தொழுஞ்சிவ கணத்தை நோக்கி
முன்னுறக் காண்டி னொன்றாக் காட்டினன் மொழிவ தானான். (12)
வேறு.

சது கேளுநா மாதியி னிருமித்த வியல்பா
லாதி தீர்த்தமாந் தரிசிக்க லரும்பவம் போக்குந்
தீது தீர்க்குமூ வுலகினுட் டிர்த்தங்கட். கெல்லாரு
சோதி சேர்ப்பா மாகையாற் சொலும்பா தீர்த்தம். (13)

கையி னாற்றொடிற் றரும்பவன் கருதய மேதம்
வைய முடியநாந் தருதலால் வளர்சிவ தீர்த்தஞ்
செய்ய ஞானத்தை கல்கலாற் றிகழ்ஞான தீர்த்தந்
அய்ய முத்திதத் தளித்தலாற் றொழுமுத்தி தீர்த்தம். (14)

கடம்பவனபுராணம்.

சறுவ தீர்த்தமு மொடுங்கலாற் சறுவதீர்த் தமுமா
மறுவில் சூலத்துண் டாகையால் வண்கூல தீர்த்தம்
பிறிவி லாவிதின் மூழ்கியே யிருடியர் பிதிர்க்க
ணிறுவு தேவரைத் தருப்பிக்குற் பவமெலா நீங்கும்.

பன்னு தீர்த்தத்தின் மூழ்கிடம் பரையையு நமையு
முன்னி யேபணிந் தெழுந்துரு தூற்றெட்டா யிரத்தெட்
டின்ன றீராவஞ் செழுத்தினை யியல்பினுச் சரித்தே
மன்னு தோத்திரம் பிதக்கணஞ் செயிற்பவ மாறும்.

(5௬)

இயங்கு தீர்த்தநீ ரொருமுறை தெரிந்தெமை யாட்டில்
வயங்கு கங்கையா தியபுவி மருவுதீர்த் தத்தான்
முயங்க வாட்டிய பயனுறு நீவிரு மூழ்கி
யுங்கு மன்பிலி லாட்டியே யுரைத்தவா செயுமின்.

(௬௭)

எனவு ரைத்தனன் ருணுமம் பிகையுட னிறங்கிப்
புனித தீர்த்தநீர் மூழ்கினன் போற்றிய கணங்க
ளனைவ ருக்குநன் கருளின னீவிரு மாடும்
வினைய கற்றுமீ தென்றிலிங் கத்தின்மே வினாஸ்.

(௬௮)

மீள வுஞ்சக ளீகரித் துமையுடன் விளங்கி
யாளு நாயகன் றீர்த்தவா விக்கரை யமர்த்தெந்
நாளு நல்லருள் புரியுநற் கணத்தர்மான் முதலோர்
காள கந்தரற் பூசித்துக் கயிலையை யடைந்தார்.

(௬௯)

புவியின் மேம்படு தீர்த்தத்தி னுற்பவம் புகன்றேம்
விவித மாமதன் மகிமையைத் தொகுத்தெவர் விரிப்பார்
நவிலு மன்னது தரிசிக்குற் பவமெலா நடுக்குங்
குவினு றும்பல தீர்த்தமா டியபயன் கொடுக்கும்.

(௭௦)

மூன்று நாளொரு நாளதின் மூழ்கிலெப். பவமுன்
னேன்றி டாதவை நீங்குமுன் னியம்பிய பயனாந்
தோன்றும் வில்லுவத் தடிமண்டி சித்துலோந் தாடி.
லூன்று யப்பயன் சோடச தானமு முண்மை.

(௭௧)

பத்தி யின்றியே மூழ்கினுங் கனல்பரி சிக்குற்
றொத்தி யேகடு மாங்குது போற்பவந் தொலைக்கும்
புத்தி கூர்ந்துநற் சுவர்க்கமெய் துவர்ந்தம் புனரோயந்.
தத்தி னுமுத்தி மந்திர ரீரினீ ததிகம்.

(௭௨)

தாததமங்மையுரைத்தவத்தியாயம்.

உலக லுள்ளதீர்த் தங்களி லுத்தமோத் தமமீ
திலக மூழ்கியே தேவதர்ப் பணமதி வியற்றி
லலகில் யாகநற் பயனருந் தவஞ்செபந் தானம்
பல்க லுப்பயன் றரும்பொற்று மரைத்தடப் பாங்கர். (உ௬)

செய்யி லொன்றொரு கோடியாம் பிறந்தநா ளினிற்சென்
றுய்யு மாறுமூழ் கிற்சென்மான் திரப்பவ மொழியு
மையில் சித்திரை கார்த்திகை மாகநற் றிங்க
மெய் மூன்றினுந் தோய்த்திடக் கிட்டுத லரிதால். (உ௭)

சொக்க னல்லுரு ளாலதிற் கிட்டுமேற் சொன்ன
மிக்கு யார்க்கிடு நாளினு மிகுபலன் மூழ்கிற்
புக்கு நித்திய மூழ்கிய பலத்தினும் பொருந்தூந்
தக்க பூரண யமாவாசி சதமடந் கனிகம். (உ௮)

மன்னு வாவினிற் சேர்மாதப் பிறப்பிலா யிரம்வான்
றுன்னு சந்திர சூரிய கிரணமோ ரிலக்க
மன்ன நற்பய னுயர்விதி பாதத்தி லனந்த
முன்னு சித்திரை யைப்பசி விடுவதோ ரயுதம். (உ௯)

அப்ப யன்னிரண் டயுதமா மயனமோ ரிரண்டின்
செய்யுந் திங்கள்வா ரத்தமா வாசிரீர் திளைத்தே
யொப்ப ருஞ்செபந் தாளங்கள் செய்யிலொன் றனந்தந்
தப்பி லாதுபோம் பிரமகத் தியுந்தட மூழ்கின். (௨௭)

தருப்ப ணம்பிதிர்க் கடன்செயிற் றுவறு பிதிர்க்கள்
பொருப்பு வில்லின னுறைதரு கயிலையிற் புருனா
ரருப்ப மன்றிதோ ளெள்ளினுக் காயிரம் வருடம்
விருப்ப நல்கிய சுவர்க்கலோ கத்தின்மே வுவரால். (௨௮)

எங்கு மற்றுள விலிங்கத்து மூர்த்திக ளெல்லாம்
பொங்கு தீர்த்தப்பொற் றுமரைக் கரையினிற் பேரந்து
நங்கு டெய்வமென் னத்தரி சிப்பர்நா டொறுமே
லிங்க பூசனை செயிலெல்லா விங்கத்து நிகழும். (௨௯)

சித்தி யந்தட நீர்படிந் திலிங்கபூ சையநீள்
பத்தி யாற்செயிற் போகமு முத்தியும் பலிக்குஞ்
சத்தி யந்தவம் வென்விலல் விரதமா தான
மொரத்த நான்மறை கோடிமூழ் கினர்பய னெவ்வா. (௩௦)

வேறு.

செனனா தரத்தி லுயர்தானஞ் செய்யுந் தருமத் தவநியம
மனனா தரவாற் செயிற்செடைக்கும் பொற்றா மனாவா வியின் மூழகக்
சனமார் தீர்த்தஞ் சிவருப மரமா கத்திற் ப்ரயாகையினி
லினமா முற்றுந் தோயந்தபல னெய்து மிதினோர் காண்மூழகின். ( )

புந்தி மகிழ்ந்திப் புனலோராரண் டாடிப் புராரி தனையுமையை
வந்தி யரும்வந் தனசெய்து வணங்கின் மகப்பே றடைந்திடுவ
ரிந்த வுலகிற் றீர்த்தமெல்லா மிதிற்கோ டியிலோர் கலையெய்வா
பந்த பாவ வினையகலும் பார்க்கிற் றொடினற் பொருள்சேரும். (௩௨)
பாணம் பண்ணி னினைத்தவெல்லாம் பண்பி னடைவார் காசியினில்
வானந் தருசக் காதிர்த்த மாலோ னிருமித் திடயினங்கு
ஞானந் தரும்பொற் றுமனோர் ரவற்றின் மிருகன் னலஞ்சிறக்குந்
தேனந் தியபூந் குழலுமைபாற் சிவனே நிருமித் திடுதவினால். (௩௩)

ஆதி தீர்த்தஞ் சிவதீர்த்த மருள்சேர் தருமக் கினிதீர்த்தஞ்
சோதி செறிதற் பாதீர்த்தஞ் குல தீர்த்தஞ் சிவகங்கை
நீதி திகழ்பொற் றுமனாமா தீர்த்த நிறையெக் கியதீர்த்தம்
பேத மறுமெய்து ஞானமுத வுதகம் பரமாம் பிரமமயம். (௩௪)

சுறுவ் தீர்த்தஞ் சிவஞான தீர்த்தந் தரும தீர்த்தமெழில்
செறிநீர் முத்தி தீர்த்தந்தீர்த் தவுத்த மந்தீர்த் தாரொயம்
பொறிசேர் பாவ நரசமியல் பொருந்துந் தேவ தீர்த்தநெறி
யுறுசேர்ச் சிவப்பி ரீதிகா மோங்கு புகழ்மங் களதீர்த்தம். (௩௫)

தொடருந் துரித நாகனமுன் றோன்று முரோக நாகனமே
லடரும் வினைதீர் கலியாணி தீர்த்த மெனும்பே ரதற்கியையும்
படரும் புவியி னிந்நாமம் பகர்த்தெந் நீரிற் படிந்திடினு
மிடர்தீர் பொற்றா மனாதீர்த்த மூழ்கும் பேறெய் துவர்திண்ணம்.

பொற்றா மனாயின் வரலாறு புகன்றேந் தொகுத்து துமக்கிங்கு
மற்றா ருணாப்பா ரதன்பெருமை மரபா தகப்பஞ் சிற்கனலா
முற்றா முலையா ளொருபாகன் றானே வல்லன் மொழிதருநால்
கற்றார் கேட்டார் படித்திடுவார் களிப்பார் முத்தி யெய்துவரால். ( )

வேறு.

என்று கூறினான் முனிவரர் பின்னரு மிசைப்பார்
நன்று கேட்டக மகிழ்ந்தன மெனனனி போற்றிச்
சென்று மூழ்கினர் பவந்தொலைத் திடுஞ்சிவ தீர்த்தந்
தொன்று தீர்த்தம் துரையென வகத்தியன் சொல்வான். (௩௬)

எந்த நாளாயிங் கதிகயங் காட்டிமித் தீர்த்தம்
பந்த நீங்குற மூழ்கினர் பேற்றையார் பகர்வார்
புத்தி யாலனத் தறியொணு விசேடத்திற் பொங்கு
முநீத் தீர்வின வியதுநன் றாலென மொழிவான்.

(௩௯)

நீபு மாகிய வேதவா கமங்கணின் மலனா
மாப ரம்பரன் காட்சிதத் தருளுநாள் வணங்கித்
தரப வெம்மைதீர்ந் தியாங்கண்மூன் றழைத்திட வருளின்
நீபு மாகிய தீர்த்தமொன் றுதவுதி யெனலும்.

(௪௦)

கருணை நாயக னியம்புவான் வேதவா கமமே
பொருண் யம்பெறு மதிசூய்யம் புகன் றிடக் கேண்மின்
னருண் மார்தரு தீர்த்தமே நமதுருத் தையல்
வருண் மார்தரு பீடநா மிலிங்கத்தின் வடிவம்.

(௪௧)

எம்மிற் றேன்றியே யொடுங்குவர் மாலய னிமையோர்
தம்மிற் றேன்றிடுஞ் சராசர மெவையுநத் தன்மை
ஹம்மிற் றேன்றிடக் காண்மினீர் நூல்வடி வன்றே
கம்மிற் றேன்றிய வுலகர்க்குக் காணுத லரிதால்.

(௪௨)

இன்ன ணம்புகன் றிலிங்கத்தி ணுற்பவ மாகி
யுன்ன ரும்மொரு குரோசுதூ ரத்திற்குள் ளாகச்
சன்னி திக்கெதிர் தோன்றிடத் தன்கரு ணையினாற்
பன்ன ரும்புனற் தீர்த்தமுண் டாக்கினன் பகர்வான்.

(௪௩)

யாமி யற்றலா விதுசிவ தீர்த்தமித் தீர்த்தஞ்
சேம மாருயிர்க் கெனப்படிந் திடிற்றரி சிக்குற்
பூமென் றண்புன வுண்டிடிற் புரோக்கணம் புரியி
ஹம நோய்களு நீங்குமெப் பாவமு நசிக்கும்.

(௪௪)

கங்கை யேழுதற் றீர்த்தங்கள் கருநிலம் விழியை
யங்கை யாற்புதைத் திட்டநா ளமலையங் குலியின்
ஹங்க மாகவத் துதித்தலிற் புனிதமார் தோன்று
யிங்கு நம்மிடத் துதித்தலா லவற்றினீ ததிகம்.

(௪௫)

இன்னு மொன்றியா மாடுகின் மாலைய தீர்த்தம்
தன்னின் மூழ்கினுண் ணிற்றொடிற் காணிவச் சரிக்கிற்
ஹன்னு பாததத் தொலைத்துடன் றொல்கதி யளிக்கும்
புன்னு மீதன்றி மற்றொன்று புகருதுங் கேண்மின்.

(௪௬)

கடம்பவனபுராணம்.

வேறு.

அருப்பூர் வெமையாட்டுங் கருப்பூர் தீர்த்தமிதி லதிக னாமே,
விருப்பூரக் கொண்டருளி வேண்டுவான் வேண்டியதை மிகவு மீ
வோ, நெருப்பூர்புரு செனரித்த முழுந்தளவுண் பவர்பவந்து ணீறு
முண்மை, கருப்பூர் வாஞ்சையினுற் கருப்பூர் சொக்கெனும்பேர்
கருதிக்கொண்டோம். (சஎ)

வேதனெடு மான்முனிவர் விண்ணவரோ முதலினர்நாம் விரும்பி
யாடுங், தாதுகமழ் கருப்பூர்நின் மாலியதீர்த் தம்விரும்பித் தவத்தாற்
கொள்வா, ரோதுவதென் வேள்விமுதற் புண்ணியமுன் செய்தவர்க்
கே யுதவுந் தீர்த்தங், கேதமுறு பாதகர்க்கு நாமளித்தா லன்றியுண்
ணக் கிட்டா தன்றே. (சஅ)

சிவதீர்த்த முதலாரின் மாலியதீர்த் தச்சலத்தாற் சிறப்புற் றோங்கி
நவைதீர்த்து வளர்மினிதி லெழுகடலு நாமழைத்து வருவிப் பேம்பின்
கவைதீர்த்தின் னருள்கொடுக்கு மெனவருளி யீசனிலிங் கத்தினுணை
றவதீர்த்த நீர்நீனந்து கடம்பமும்வில் லமுமெங்குந் தழைத்ததன்றே.

இத்தீர்த்த மாதத்தி விழையருளா னெழுகடலு மியைந்த தெ
ன்றான், முத்தீர்க்கு மத்தடத்தின் மூழ்குனர்பே றளவையெம்மான்
மொழிய லாமோ,வத்தீர்த்தத் தருப்பித்துப் பிதிர்க்கடன்க லொன்றா
ற்றி லதிகங் கோடி, புத்தீர்க்கு நரகமுந்தும் பிதிர்க்களெல்லாஞ் சிவ
லோகம் பொருந்தி வாழ்வார். (ரு௦)

உம்பர்புகழ் சிவதீர்த்த மகிமையிவை யுவந்துபடித் திடுவேர் கே
ட்டபோர், வெப்பவமெல் லாந்தொலைத்துச் சிவலோகத் தெய்திலிம
லன்போல் வாழ்வார், நம்பரணங் குமாகுரு பரன்புகன்ற வாறுமக்கு
நவின்றே மென்றே, சும்பமுனி மாதவத்து வசிட்டாதி முனிவார்க்
குக் கூ-றி னானல். (ருக)

நான்காவது தீர்த்தமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-க கூஅ.

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

வந்தனை செய்து கேட்ட முனிவரர் மலையக் கோவே
சிந்தனை செய்த வேதா கமந்தரி சிக்க நாத
னெந்தநா ணிருத்தஞ் செய்தா னவன்பிர மாணம் யாதின்
கந்தநாட் கண்டோ ரியாவ ரவைதொகுத் துரைத்தி யென்றார். (க)

நன்றிநீர் கேண்மி நென்னு வகத்திய னவில்வான் ஞான
மொன்றியே வளரு நீப வுருவின்வே தாக மங்கண்
மன்றளே நடிக்குஞ் சொக்கை யிரண்டற மனத்துள்வைத்தே
நின்றமா தவங்க ளாற்றி யுறைந்தன ரெடுங்கா லங்கள். (உ)

உறைந்திடுங் காண்முன் வந்த வுருத்திரப் பிரள யத்தான்
மறைந்திடு முலகத் தோடு வானுளேர னாயுமொ டுக்கி
நிறைந்திடு மீசன் றானே யெரருவாய் நின்றான் காலத்
திறந்தெரிந் தியாவு முன்போற் சிருட்டிசெய் திடுவா னெண்ணி. (ஈ)

தன்னி- மாக விச்சா சத்தியைத் தோற்று வித்து
மன்னும்ச் சத்தி யான்முன் னெடுக்கிய வாறே நல்க
முன்னுற வுள்ளிச் செய்தா னவளிட மாக முன்போற்
றென்மைசே ரயன்மால் விண்ணோர் சனகாதி யோகர் தோன்றி. (ஐ)

மற்றுள பிரவஞ் சங்க ளியாவுமவ் வரம்பிற் றோன்றி
முற்றறு முலக மியாவு முன்னையி னிருந்த திப்பாற்
கற்றையஞ் சடையான் வேதா கமங்களுக் கருளை நல்கச்
சொற்றிடு மிலிங்க நின்றந் தோன்றினான் விடைமேன் முன்போல்.

வெளிவரு சொக்கன் றன்னை வேதவா கமங்க ளோக்கித்
துளிவரு மன்பின் முன்போற் றேத்திரஞ் செய்து நிற்பக்
கழிவரு மன்பர்க் கன்பன் கருணைசெய் தருளித் தாய
நளிவரு முளத்திர் கேண்மி னல்குவம் வரங்க ளென்றான். (அ)

முன்புநீ யருளிச் செய்த மொழிப்படி யாங்கள் காணத்
தென்புலி விசேட மாகத் திருநடங் காட்ட வேண்டு
மன்பதை யுலகக் கண்டு வாழ்வற வேண்டு மென்ன
துன்பினோற் றொழுது கேட்ப வவ்வா மளித்தெம் மையன். (ஊ)

கடம்பவனபுராணம்.

கண்ணிசே விக்ஞானக் கண்கொடுத்தருணி மன்றிற்
பண்டையே தாக மங்கண் முதலிய பரவிக் காண
வண்டருங் காணு னாத பொற்பத மதிர வீசித்
தண்டலி னிருத்தஞ் செய்யத் தாககடு நடுங்கிற் றன்றே. (அ)

நானில நடுங்கக் கண்டு நந்திரு நடம்பொ றுதென்
றானிலைத் தாடுஞ் சொக்கன் றிருவுளத் தடைத்தழைத்து
வானிலம் போற்றுந் தாய மாபெருங் கயிலை தன்னைப்
பூநிலச் சேவன் முத்தி புரத்தினி லிருத்திப் பின்னர். (க)

அக்கயி லையினெப் போது மான்றமுச் சபையி னம்பொ
னெக்ககின் றெனிருந் தாய வுத்தர மன்றந் தன்னிற்
செக்கரமே னியவெம் மண்ண றிருநடம் புரிந்தான் கண்டு
மிக்குயர் ஞானக் கண்ணுற் றுதித்தவே தாக மங்கள். (க0)

மூவர லறிய வொண்ணுச் சிவலோகந் தனையு முன்னைப்
பாவநிந் துதவு வானீ பவனமத் தியின மைத்து
மேவரு நகர மாக்கி விரும்பிநீர் காண்மி னென்ன
யாவருங் கண்டு போற்றி யரகர வெனச்சேவித்தார். (கக)

அவ்வூல கத்தின் யேயு மநாதிநந் தியைவென் னேற்றைத்
தவ்வுறா துறைக ணங்க டன்னையுங் காட்டி யப்பா
னவ்வீசேர் கரத்தி னுன்முன் னவின்றமார் கழிமா தத்திற்
செவ்வியர திரைநா * வீசா னத்திரத் தினமன் றத்தில். (கஉ)

அங்கயற் கண்ணி யம்பொ ஞானத் திருந்து காணப்
பங்கய வலத்தாள் பண்பின் முயலகன் முதுகி லான் றித்
துங்கநா புரங்க ளார்ப்பத் துலங்கிடத் தாள்குஞ் சித்தே
செங்கைமான் மழுவோன் றாய சிங்கார நடனஞ் செய்தான். (கங)

அரியயன் முதலாம் விண்ணோ ரம்புலி பாம்பு மோனந்
தெரிதரு முனிவர் மற்றுஞ் செப்பிய வனேகர் காண
விரிகுட ரமுத லிங்க முன்னின் வெள்ளி மன்றிற்
பரிவொடு பரமா னந்தப் பராபர நிருத்தஞ் செய்தான். (கச)

உற்றகா ரணத்தி னுற்பு வுலகமா கயிலை யென்று
நற்றவர் புகழ்பூ லோக சிவலோக மென்று நாமம்
பெற்றது மதுரை யிந்தம் பெருங்கதை படிப்போர் கேட்போர்
கற்றனோர் பங்க கணீங்கி கதியடைந் திடுவர் தின்ணம். (கடு)

* ஆதிநாநாளிலே, உஷக்காலத்திலே. உஷக்காலம் வடநூ
லிற் கூறப்பட்டது.

நடம்புரிந்தவத்தியாயம்.

நிகழ்த்தினே மென்னக் கேட்ட நெடுந்தவர் மலையக் கோவே
மகத்துவத் ததிக மிந்த மாபெருங் கயிலை யென்றாய்
தோரூத்தவக் கிரிவ ளங்க டொகைவகை விரிவா யாங்கள்
பஞ்சிணைநர் தறிய வேண்டும் விளங்கநீ பகர்நி யென்றார்.

ஐந்தாவது நடம்புரிந்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-உசு

ஆறுவது

மகாகலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்.

வினமிரை யென்னும் பன்னி வினவிடத் தரும சன்மா
முனமுரை செய்தான் நெய்வ முதுபெருங் கயிலை வண்மை
பனவரிற் தவத்தா னன்னோன் பகர்ந்தவா றுரைப்பேங் கேண்மி
னனகமா முனிவீர் காளென் தகத்திய னருளிச் செய்வான். (ச)

சிவ்னையே பொருளாக் கொண்டு தெளிந்தபே ரறிவின் மிக்கா
ணவமுறு கற்பின் பன்னி வினமிரை நவில்வான் ஞானத்
தவர்க்ளிற் பெரியோய் மிக்குத் தனிப்பெருங் கயிலை யென்றே
யுவமையின் ஞான நூல்க ஞானாக்குமா துணை வேண்டும். * (உ.)

அவ்வரை யிருக்குந் தான மதன்கொடி முடியி லக்க
மெவ்வமி லுயர்ப் கற்சி யுறைபவ ரியையும் போகந்
தவ்வறு தவைவி ரித்துச் சாற்றுதி தமியேற் கென்னக்
கௌவைதீர் தரும சன்மாக் கழறுவான் மனைவி கேட்பு. (ங.)

சொற்றிடம் புவனந் தோறுந் தொடுகடற் பூவி னுள்ளு
மற்றுள தீவு தோறுங் கயிலைமால் வகைக ளுண்டு
கற்றைவார் சடையெம் மீசன் கருணைமா துமையா ளோடு
முற்றிடு மங்கங் கெல்லா முன்னவா நின்னுங் கேணீ. (சு.)

பிறங்குமல் விடங்க டோறும் வைகுண்டம் பிரம லோகந்
கிறங்கெழு கமலக் கண்ண ஞைகண்ண ரவற்றிற் கேர்வா
ரறங்கொன்படி லாழி நள்ளிற் சுவேததி வகிக மாங்க
ணிந்கெழு மாதி மாயோ னறிதுயில் கொள்வா னீங்கான். (ரு.)

கடம்பவனபுராணம்.

பிரமலோ கங்க டன்னிற் பெரிதுசத் தியவு லோகம்
பரமனும் பிரம னுங்குப் பரிவினவீற் றிருப்பான் றாய
வரமுறு கயிலா யங்க டன்னின்மா கயிலை மிக்குத்
நிரமுறு மதில நாகி சிற்பர சதாசி வன்றான்.

மூலமே முதலா தார மாறினு முக்கட் பெம்மான்
சாலவே யுறைந்தா னேனு மஞ்சதத் ததிகம் தானு
மாலகேர் விழியாய் கேணி யதுவென விதுவி சேட
தூலறி வுடையோர் தாமு றுவல்வரமா கயிலை யென்றே.

தேசுறு மொளியு டைத்தாய்ச் சிலையொடு மண்டா துக்கண்
மாசுறா வம்பொன் றங்கம் வளர்நவ மணிகள் வெள்ளி *
பேசுறி னவையு மன்று பெரும்பரஞ் சோதி ரூப
மாசுறா நித்த மாகு மதன் நூதம் புகல்வா ரியாரே.

அரும்பெருங் கயிலை யாகு மதிலடைந் திடுவோ ரென்றுக்
திரும்பவும் வாரார் மூலச் சிவத்தொடுங் கலந்து வாழ்வர்
விரும்புமவ் விமலன் போலு மெய்க்கிரி வடிவம் வாசச்
சுரும்பியிர் குழலாய் கேனென் நதன்பிர மாணளு சொல்வான். (க)

வேறு.

பாங்குறுமிய் வுலகிலுள்ள தீவுக் கெல்லாம் பகரினடு வரயிருக்கு
ஞ் சம்புத் தீவ,மோங்ககற்சி யோசனையோ ரிலக்கஞ் சூழு முவர்க்கட
லு மவ்வளவை யவற்றைச் சூழ்ந்து, நீங்கரிய வாலந்தீ விரண்டி லக்
க றிறைந்தகண்ண விரதவா ரிதியு மற்றே,யாங்கதற்கப் பாலாஞ்சன் ம
வித்தி வந்தா னனவைநா லிலக்கமதுக் கடலு மீதே. (க0)

நிறைகுசைத்தீ வேரசனையெட் டிலக்கஞ் சூழு நெய்க்கடலத்
தொகையப்பாற் கிரவுஞ் சத்தி,வுறைதருமோ சனைபதிரு நிலக்க ம
ப்பா லோங்குததிக் கடலுமுளைத் திடுவா வ்வெண், குறைவறுசா க
த்தீவேர ரிரண்டு முப்பான் கூறுமோ சனையிலக்கம் பாலா ழிக்கு,
மறைகுவரவ் வெண்ணேபுட் கரதீ வந்தா னறுபாளுன் கிலக்கமவ்
வெண்ணீரா ழிக்கும். (கக)

அக்ரீரா ழியைச்சூழ்சக் கரவா ளக்குண் றாயிரமோ சனைய்கலிமு
யர்ப்பு மீதே, தொன்னீர்மை தருமதன்மேன் முறையிற் சந்தர்சூரி
யர்டீட் டிசையினுதித் திடுவர் மேல்பா,னன்னீர்மை பெறச்சென்றத்
தமன மாவர் ஈவின் திடுமக் கிரிக்குணன்றி யப்பாற் செல்லார், பன்னீ
ர்மை வரைக்காணப் பட்டுங் காணப் படாதமைபுற லுமுலோகா
லோக,மென்பார்.

மகாகலைமானமியமுதைத் த வத்தியாயம். ௩௫

நெய்வான் கிரியப்பாற் புறப்பே ராழி நிகழ்ந்ததைச்சூழ் பூமியு
ம்பெரான் மயம தாகுஞ், சேமமுறு பாழிசெறி யிருளே மூடுஞ் செங்
கதிரோன் சரியிவ்வு பகல்ந் கில்லை, நாமமுறு பல்லுயிர்த்தோற் றமு
மங் கில்லை நவின் றிடிவந் நிலமேடு பள்ள மாகுந், தாமநறுங் குழலா
யவ் விடத்தின் றன்மை சாற்றினே மற்றுமினிச் சாற்றக் கேணீ. ( )

நாவலந்தி வேழுதலா மிக்குன் றந்த நவில்கோடி யிரண்டிலக்க
மைப்பா னுன்கா, மேவமில்பே ராழிவனாக் கப்பா னூல்க ளியம்பி
யவண் டச்சுவர்மட் டளவை கூறின, மேவருநாற் பாளேழு கோடி
மேலும் விளம்புவர்நாற் பாளேடா றநாயி லக்கந், தாவிலவனாக் க
ப்புறமிப் புறமு மேருச் சயிலநடு வந்தமைம்பான் கோடி தானும். ( )

தகவுறுமிப் பூமிநடு மேரு வீரெண் டாழ்ந்தெண்பா னுஞ்சு
கத் திரமே லோங்கிப், புகலருமுப் பாணுன்கா யிராம தாகப் புண் றிடு
மோ சனைபார்தா யிரமென் றோது, நிகரில்கொடு முடியிலங்கவில
ங்கு மந்த நெடுவனாக்குப் பூருவதிங் காதி யாக, விகலறுமிந் திரனகா
முதலா மறு மியம்புதிசைப் பாலருதை பதியும் வையும். (௧௫)

நவமுறுமா கயிலைவளஞ் சேட னுறு நவிலவரி ததிகுயங் நவீற்றி
ன் மாதே, யிவர்புகழ்சேர் குபேரனுதை திசைக்குக் கீழ்பா லீசான
முறுதிசைக்கு மேல்பா லண்டச். சுவரினுக்குத் தென்பாலா ழிக்கு
ன் றிற்குத் தொகுத்தவட பாற்பகுத்த பதின்முக் கோடி, நுவலன்
வை யோசனைதூ ரத்திற் கப்பா னேன்மைபெற விருக்குமது துவ
வங் காலே. (௧௬)

தற்பரமாம் பெரியவட கயிலைச் சுற்றந் தாவிலவண * பூமியத
ன் றன்மை கூறி, னுற்பனவந் நிலவளவை பத்துக் கோடி யோசனை
யோ டிருபத்து மூன்றி லக்கம், பொற்புறுகற் பகம்பாரி சாத மற்று
ம் பொன்மயமு நவமணியின் மயமு மாகி, வீற்பொலியுந் தருக்கன்பு
வை வெங்கு மோங்கு மிக்குநவ நதிழுதலா றநேக நன்னும். (௧௭)

தாமனாவா விகன்குளிர்செங் கழுநீ ரோடை தண்குமுத மலர்
மடுக்க னேகம் வைகுங், காமொளி விளங்கும்வனாச் சோதி யாலே
காந்திமந் நிலத்திருள்பே ரொளியே தங்கும், பூமருமத் தனுவன
த்து ணடுவே யோங்கும் போற்றுபெருங் கயிலாயம் புனித மாகு,
மாமறைகாண் பரியசிவன் றனக்கெந் நாளு மருவிரண்டாந் திருமே
னி வடிவாய் நிற்கும். (௧௮)

* வணம் - வனம்.

நிலம்பெறுமப் பெருங்கயிலை யகற்சி கூறி னிகழ்த்துமொரு
திசையொருபான் கோடி யாக; மலைவறநாற் றிசைச்சுற்று ஶ்ரீர்பா
ன் கோடி வகுத்திடுமோ சனையின் றுழவு கூறிற், பிலமுறுகிழேழு
லக முருவிக் கூர்மம் பிறங்குபதங் கிண்டிவெ ரப்பா லோடு மலைவ
றுமே லுயரமண்ட முகடு தோயு மதுநாளம் போலேக மாகி யோங்
கும். (௧௯)

மேருநிகர் தருவொவ்வொன் றத்தன் மைத்தாய் வெய்யகொலை
க் கொடுமுடிக ளளவி லாத; சாருமிகு வளத்தொடுமி லங்கு மந்தத் து
னிக்கயிலை சாற்றுகொடு முடிகட் கெல்லாஞ், சேருநடுக் கொடுமுடி
யிற் சிவலோ கந்தான் செப்புபதின் கோடியொரி லக்கத் தெண்பா,
னொறுமா யிரமெனுமோ சனைய கற்சி யதன்மகிமை விரித்துன்குப்
புகல்வரங் கேணி. (௨௦)

ஓரோழு திருமதின்கூழ்ந் திருக்கும் வாயி லுணைத்திடிவொவ் வொ
ருமதிற்கு நான்காந் துய்ய, பாடோழும், புகழ்தரவுன் னினர்க்கே நல்
கும் பல்வளங்க னெருங்கியதி சயமாய்த் தோன்றுங், காரோழும் தவ
ழெயில்கூழவ்வு லோகங் களங்கமுறு நவமணியால் விளங்கி யோங்கு,
மீரோழு புவனமுமேத் தரிய சிந்தா மணிமயலீ லாவகை னெங்கு
மோங்கும். (௨௧)

மெத்துபுகழ் பெறுநாளு விதங்க ளாகி விளங்குதிரு வீதிகளு ம
னேகஞ் சாற்றுஞ், சித்தர்சாத் தியர்முதலாங் கணங்கள் பல்லோர் சிற
ப்புறவே யவ்விடத்திற் செறிந்து சூழ்வ, ரித்தனையுஞ் சூழ்தருமோர்
முதன்மை யாக வியம்புமதி லுயர்க்கியரைக் கோடி வாயி, லத்திலுய
ரோசனையே ழிலக்க மாகு மவ்வாயி னுன்குங்காப் பவரைக் கூறில்.

பரவுவிரா யககணங்கள் வரையே யென்னப் பகர்தருதால் கைக
ளுடன் மறுகை யோந்தி, யுரவுசெறிந் திடுசொன்ன வாயில் காப் பரு
ளளிரண்டார் திருமதிவி னுயர்பு கூறில், விரவுமைம்பா னிலக்க
ம்மோ சனையீன் வாயில் விளம்புமுயர் பாறிலக்கம் வாயி னுன்கும்,
வரமுறக்காத் திடுவாசிவ பத்த ராண வலிகொழிந் புயஞ்செறிமா
கணங்கள் பல்லோர். (௨௨)

மூன்றாழிட் டிருமதிவி னுயர்பு கூறின் மொழிசுவரங் வரைக்
கோடி வாயில் கூறி, லேன்றாதி னுயரமுமைந் திலக்க மன்ன வெழி
ல்வாயி னுன்குங்காப் பவரியா னென்னி, லுன்றாதி வேதான கணங்கு.

மகாகைலைமான்மியமுனாத்த வித்தியாசம். ௧௭

ள் பல்லோ ரோங்குமடல் வச்சொயு தங்கை யேனது, யானாது காவல் புரிந் திடுவ ரின்னு மவனுறைவர் சிலரவரைப் புகல்வாக் கேண். (1)

சிவதைகள் சிவாகமங்க ளன்பா னானுந் தேர்ந்துணரும் பெரி யோர்முக கண்ண ராகித், தவறாதுத் தியத்துவம்பெற் றிருப்ப ருந் றீர் சார்ந்திடுநா லாமதிலி னுயராஞ் சொல்லி, னவையறுமைம் பா னிலக்க முயர்பு வாயி னுன்கிலக்கஞ் சங்கட்ட கணங்க ளங்கை, யுவ மையிலவெங் குலியிராய் வாயி னுன்குங் காப்பர்சிவ சாரூப ருறை வ ரங்ஙன். (௨௫)

ஐந்தாமுண் மதிலினுயர் புணர்ந்து கூறி லீரைக்கோடி யோசனை மூன் றிலக்கம் வாயின், மைந்தார்க்ப் பிரமணிய கணங்க ளரறு வத சங்கன் விளங்கிடவே லங்கை யேந்தி, மூந்தார்வ முறவாயி னுன்குங் காப்பர் மொழிதருசா மீபபத மடைந்தோ ளென்று, நந்தாவல் வாவ ரணத் துறைவர் வேண்டு நறியபதார்த் தத்துரித்தந் திருத்தி பெற்றே.

ஒப்பரிய தாய்ச்சுவர்க்கு லோகத் திற்கங் குரித்தாம்வத் துக்களவ ணுடைத்தாய்ச் சொன்ன, வப்புவனத் தேவாண்டி லீரைஞ் தூர ண் டுறுப்பிக்குஞ் சுகமொருநாண் மத்தியா னத்தோஞ், செப்பரிய சி வனருள் லவனுந் றேரர்க்குத் தேடிக்கிட் டாதவத்து வெல்லாக் கி ட்டி, மைப்புயன்மே னியன்விதியா லளக்க வொண்ணு வளத்தினிலி ல் கறிந்ததுநாம் புகன்றே மாதே. (௨௭)

கவிற்றிடமல் வாவரணத் துள்ளி லாரா நன்மதிலி னுயர்புமரை க் கோடி யாகும், பவித்திடும்யோ சனைவராயி லிரண்டி லக்கம்பகர்ந் திடுவ ருன்னதமல் வாயி னுன்கின, புவித்தலமேழ் புகழ்கீழை வாயி றன்னிற் புழைக்கைமத வேழமுந னுலக கற்சி, கவித்திடும்யோ சனே யைம்பா னிலக்கஞ் சூழ்ந்து கணம்பெறுமே முாவரணத் துடனே வைகும். (௨௮)

விக்கினே சுரகணங்க ளநேக ராதி வேழமுந னைத்துதிக்கும் ப த்தர் பல்லோர், முக்கணுடைச் சோடசவைங் காரின் னோர்கண் மொழிதருமல் விடத்திற்குழந் திருப்பர் நன்னிற், நக்கநலந் தருமோ ரா லேயம்வி ளங்குஞ் சாற்றறுமல் வாலேயத்தி னிடத்தைத் கூறின், மைக்குழலாய் ஈற்றிசையு மிருபத் தொன்றும் வகுத்திடும்யோ சனை யிலக்கம் வகுப்பா மன்னும். (௨௯)

அத்தகைய சினகரத்து ளிருக்கு மோர்பா னைந்திலக்க மகன்றுகி ள் ரணியா லோங்கி, மெத்துமொளிர் மாணிக்க மயம தாடி மேன்

மைபெற வளாரியா சனத்தின் மீதே யுத்தமமா கணபதியாங் னுள்
னுமேவும் யோகர்சன காதியராய் குவந்து போற்றப், பத்தியொட
க் கணபதிதன் னனுக்கை பெற்றுப் பத்தர்களவ் வாலையத்தி னுள்ளி
ற் செல்வார். (௩௦)

மேற்றிசைவா யிவிற்குப்பிர மணிய லோகம் விளம்பிலரைக்
கோடியோ சனைவி சாலஞ், சாற்றிடுமே ழாவாணத் துடனே வை
குந் தங்குவர்குப் பிரமணிய கணங்கள் பல்லோ, ரோற்றமுறுங் குக
சாரூ பத்தைப் பெற்றோ ஞண்ணிலர்க்கும் திருப்பாதி னிருக்குங்
கோயில், போற்றிடும்போ சனைபதினெட் டிலக்க மாகப் புகன்றிடு
வாகறியின்னும் புகலீவாங் கேணி. (௩௧)

மணிகள் * பல சாமாங்கள் விளங்க ரத்ந மயமாகும் விமானம்
தப் புரத்துண் மன்னும், பணிகிராய் விமானமத்தி யின்மா ணிக்கப்
பரியவயி ரேயத்து மயம தாகி, யிணையிலரி யாசனமைம் மூன்றி லக்
க மியம்பியயோ சனையகன்றே யிருக்கு மாங்க, ணணிகிர விரும்பு
ந்ருந் தெய்வ யானை யணங்குவள்ளி மேவலமார் திருக்குங் கந்தன்.

முனைவடிவேன முருகேசன் வடிவம் பெற்றோர் மூதுணர்யோ
கியீர்சனகா தியர்மற் றுள்ளோ, சனைவரும்போற நிப்பிரியா திறை
ஞ்சி நிற்ப வருள்கொழிக்கு மவனருள்பெற் றனுக்கை பெற்றே, வி
னைதவிர்மெய் யன்பினரா லையத்துட் செல்வார் விளம்பியதென் றி
சைவாயின் மேன்மை கூறி, னினைவரிய தனிப்பொருளா மகோர
மூர்த்தி நிலவுலக மகற்சியரைக் கோடி யாரும். (௩௨)

பன்னருமே ழாவாணஞ் சூழ வைகும் பயங்கரமா மகோரக
ணம் பலருஞ் சேர்வரன்னதிலா லயத்திலரி யாச னத்தி லமர்த்தருளு
மாகியாரா மகோர மூர்த்தி, யின்னருள்பெற் றாலையத்தி னுள்ளிற் செல்
வா கொம்பிரா னன்பர்வட வாயி றன்னிற், றன்னிகரி லாவாம தேவ
லோகஞ் சாற்றுவாயோ சனையகற்சி யிலக்க மைம்பான். (௩௩)

ஓரோழா வரணஞ்சூழ்ந் திருக்கு மாங்கே யுயர்வாம தேவகண
மூவப்பின் வைகும், காரோழந் தவழ்மதில்கும் கோயி றன்னிற் கதி
ர்விரிமா ணிக்கவரி யாச னத்துப், பாரோழம் புகழாதி வாம தேவப் பா
மணினி துறையுமவ னனுக்கை பெற்றே, யீரோழு புலனமும்போற்
றிடமெய் யன்ப ரிருமைதரு மாலையத்தி னுள்ளிற் செல்வார். (௩௪)

* மணிகள் - ஒலிக்குமணிகள்.

எத்தியவிவ்வாவரணத் துள்ளின் மேவு மேழாமா வரணமதி னுயரங் கூறிற், பூத்திடுமோ சனையைம்பா னிலக்கம் வாயில் பொருந் துமுநர் பிலக்கமதிற் பொருந்தி நாளு, மாத்திகர்க்குத் தருபிரம தகணஞ் செந்நை யடலயிற்ரு லந்தாங்கி வாயி னுன்குங், கரத்தளிப்ப தன்னச ணுக் கையினு லன்பர் கருதரும்பே ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார்.()

சொல்லியவே முாவரணத் தகற்சி மூன்று தொருகோடி யிலக் கத்தா யிரமெண் பாளு, மெல்லொளிசே ராவரண மூன்ளி லைந்துண்டி யம்பிலவற் தகற்சியுமேழ் கோடி கரண்க, மல்லல்செறி யைந்தினி ன்மூந் தியதூசு சொல்லு மதினுயர்ச்சி யோசனையைம் பாணி லக்கம், பல்லுலகத் தந்தபரா சத்தி லோகம் பகர்தருமவ் வாவரணத் தன்னின் மேவும். (௩௭)

அம்பையுமை சாமீப மடைந்து னோர்க ளாங்குறைவ ரவ்வுலகி ன் தன்மை கூறி, லும்பர்தொழ விளங்குபஞ்சா வரணஞ் சூழ மொ வ்வொன்றி னுயரமும்போ சனையைம் பாளு, நம்பியவா வரணசத்தி யநேகர் சூழ நாப்பணுறைந் திடுவெப்பரா சத்தி கோயி, லிம்பர்புகழ் த ருநகோடி யுயர மாகு மியுப்பியயோ சனையதன்சீ ரின்னுஞ் சொல்வாம்.

ஒளிருமிரத் தினவாயிடு ரியமா னிக்க முரைமாற்றி லாப்பீசும் பொன் னிவற்றி னாலே, தளவிசைசேர்த் தொன்றினுமொப் பிட வொண் ணாத தாவிலொளிக் கிங்வினிக ளநேக ராற்றி, யளவில்விதா னங்கொடிதோ ரணமேற் கட்டி யணிசினர்பூம் பந்தர்மற்றி மலங்கா ரஞ்சேர், கிளருமிரத் திர்தீபம் விளங்க வெங்குங் கேழ்கிவர வோங் குகர்ப்பக் கிருகத் தன்னில். (௩௯)

யோசனையைம் பாணிலக்க மகல மாகி யொளிருமிரத் திண் மயமா யிலங்குஞ் சிங்க, வாசனத்தி லினிதிருக்கு* மாதி சத்தி யன்னவ னுண் னாதநாற்பா னிலக்க மென்ப, மாசின்மதி யனேகமவ னுதித்தா லென்ன வண்மைபெறு* திருமேனி பிரகா சிப்பத், தேசுபெறு திருவ முகி னதிக மாகிச் சிறப்புறுபல் லலங்காரத் துடனே கூடி. (௪0)

அராகமெனும் பாசங்கோ பாங்கு சத்தோ டபயவா தமுமிளிர்ப்பே ரங்கை தாங்கி, கிராகமுறு மெய்யன்பர்க் கருளுங் கண்க* ணீண்டக ன்று விரவுபெருங் கருணை நல்கப், பராகமுறு விம்பநறுங் கனியே யென்னப் பவனவள வரயதா மழகு வாய்ப்ப, வராக்ணீடை கண்டி கிறை காணு ணாத மா றிலாப் பொன்னோலை குழையின் மல்க.(௪௧)

இனிதிருத்தல்-சுகாசனத்திருத்தல்.

கடம்பவனபுராணம்.

திருவடியி னிரத்திரதூ புரின் றூர்ப்பச் செங்கழுநீர் சண்முகத்
தண் கருநன் னெய்தன், மருவளர்மா லிகைமார்பி லங்கச் செம்பொ
ன் மாசெலுடை யுத்தரிகம் வனப்பு நல்க, வருள்வடிவா யினிதமுந் தே
வி தன்னை யாயிரங்கண் ணன்முதல்விண் ணவர்தாழ்ந் தேக்கியபரு
வமுகிற் குழல்விசைய சையமுன் னுன பாக்ஓயர்பூ சிப்பமகிழ்ந் துறை
வா னென்றும். (சஉ)

சந்திரகலை போலொளிரந் தேவி தன்னைத் தனிப்பிரம் ரந்திரத்
தா யிரம்பைத் தோட்டுக், கந்தமலி பதுமவா சனத்தி னுள்ளங் கரு
தியுறை யருள்வடிவந் தியானஞ் செய்யின், முத்துகவி வாணொன
வாக்குண் டாகு மொய்யொளிப்பொன் னிறமாக விதையத் தெண்
ணி, னந்தலில்வெம் பாவமெலாம் விட்டு நீங்கு தலிவுதரு சத்தருக்க
ஞ்ச மாவார். (சங்)

சத்தருவா லுளவுச்சா டனமுன் னாகச் சாற்றியவெண் கருமமும்
போய் நாசமாகுஞ், சித்திரரத் தினசெங்கா சனத்தின் மேவுந் தெள்ள
முத மயவடிவாந் தேவிதன்னைப், பத்தியொடுந் தியாணிக்கல் வாக்கின்
மேவும் பைங்கருப் பஞ் சாறமிர்தம் பகர்க்கு னின்ன, வெரத்திருக்
குங் கவிதைகங்கைப் பிரவா கம்போ லுத்தலகெந் கும்பரய முண்
மை மாதே. (சச)

கடைக்கணரு ளாற்படைப்பன் கமலன் கண்ணன் காப்பனுல
கனைத்துமுருத் திரனந் தத்திற், றுடைப்பனிவன் பெருமையெவ ரு
ரைப்பார் மூன்று தொழிற்குமுதற் காரணிமா மாயா சத்தியுடைப்
பொருளின் கிவனெனவோர் கணப்போ தேனு முள்ளத்திற் பாவனை
செய் திருக்கிற் றீமை, யிடைப்படியார் திரைக்கடல்கு முலகுக் கெ
ல்லா மிவர்தாமே யதிபதியா யிருப்ப னென்றும். (சரு)

* பெருங்கயிலே நடுவினிற்கற் பகநன் னீழற் பிறங்கிரத்த் சிங்கலாச
னத்தின் மீதே, மருங்கின்மனோன் மனியான தேவி தன்னை மனத்தினி
ற்பா விப்பவர்புண் ணியசொ ரூபர், நெருங்கியசெல் வத்தினரு மு
வரோ யிந்த நீணிலத்தி லிருந்திடுமல் வளவு கால, மருங்கொடும்பர வ
மும்பமரு மிலையந் தத்தி னவன்பதத்தி லுறுவரிதற் கைய மின்றல்.()

பரசுவனோ ரிடப்பாக மேனி யாகிப் பரையாகி வளங்கியமுகக் கண்
ணி தன்னை, விரசுறுமெய்த் திடபத்தர் விமல மாகு மிக்கபெருங் கயி
லையிற்சென் றடைவ ராங்க, ணரசெருக்குந் தேவியனுக் கைவினைப்

மகாகலைமானம் பழநாதத் வகுத்யாயம். சக

பெற்றே யன்பினரவ் வாலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார், பிரசமலக்
குழலாயிங் கிவற்றி னுள்ளிற் பிறங்கிரண்டா மாவரணம் பேசக்
கேண் (சௌ)

கோடியோ சனையகல மதனிற் பாதி கூறிடுவர் மதிவயர்ச்சியு
திற்பீ டத்தி, னாடியதொல் லறத்துருவா மிடப தேவர் நயந்திருப்ப
ரவருயர்மைப் பானி லக்க, நீடியவா லனையுமவ் வளவாம் பீச நீள
மைம்பா னாயிரமோ சனகோ சந்தான், நேடியோ சனையாமோ நில
க்க நீளஞ் செப்பிலொவ்வொன் றோரிலக்கங் கோட்டி னீளம். (சௌ)

காலினீ ளமுமிருபா னைந்தி லக்கங் காதுமொவ்வொன் றோரி
லக்கங் கழுத்துக் கூறி, னெனுமுபர் பைப்பா னு யிரமா மூக்கு மியம்
பிடுமத் தொகையகலங் கண்ணுஞ் சொல்லுஞ், சாலுறுபல் லொவ்
வொன் றி னிடத்தைச் சாற்றிற் சகத்திரமும் தாமிடப தேவர் மூச்
சின், பாலுறுகாற் றிற்றனிமா மேரு வாதி பனிவனாகள் கடல்கண்டு
நடுங்கு மன்றே. (சக)

வெள்ளிவரை யில்தெனவே மேனி யெங்கும் வெண்மைநிறம்
பொங்குமவ ருங்கா ரத்தாற், றள்ளரிய பிரளயகா லத்து வாயுச் சஞ்
சலமுற் றொடுங்குமதி பெலமொப் பின்றா, மெனாளுந்தம் டேவகத்
தான் மனவே கத்தோ டியைவாயு வேகத்தைச் செயிப்பர் சேந்த,
வள்ளிலைநா னுதிமுக்கி னுதியிற் சேர்த்தி யசையிட்டாங் கிருப்பர்க
ண மனேகர் சூழ. (சௌ)

எழுதரிய நால்வேதம் பாதந் தூய வியற்றரும் மேனிமுகம் பரை
யே நாதம், பழுதகலு மிருகிருங்கம் விந்துக் கண்கள் பகர்குடிலை வள
ர்கண்னம் பாவ மண்டங், கெழுதருவா நிரோதையதா மிடப தேவை
க் கிளர்தருநெஞ் சினிவருவந் தியானித் தேத்தி, லொழிதரும்வெம்,
பவஞ்சத்து ருநாச மாவ ருறுஞ்சகல சித்தியுஞ்சத் தியமீ துண்மை. (1)

பத்தர்களா மனைவருக்கு நன்மை செய்தே பாங்கினொடு மாங்
குறையு மிடப தேவைப், புத்தியுற வீழ்ந்திறைஞ்சி யனுக்கை பெற்
றுப் புக்முந்தன்ப் ராலயத்தி னுள்ளிற் செல்வார், முத்தகை வினயி
காகே ளிவற்றி னுள்ளின் மூன்றாமா வரணமும்யோ சனையோர்
கோடி, யத்தினிடை மதிவினுயர் பிலக்க மைம்பா னநிலாநி சண்
டேச ரமர்வ லொன்றும். (12)

விளங்கியகே தனங்கள் கொடி யாடை முத்து மேற்கட்டி யிவற்
றினலங் கரிக்கப் பட்டுத், துளங்கொளிய பவளத்தூ ணிறுவிச் செய்

கடம்பவனபுராணம்.

பு தூயமா ணிக்கமதில் செய்து மிக்காய்க் களங்கமறு நானுலு து
க்க னேரெடுங் கதிரிரவி யொருகோடியுதித்தா லென்ன, வுளங்கெழு
மா ளிகைகண்மணி மண்ட பங்கண் மன்னியுறை யிடங்க (நூலவி
ன்னுஞ் சொல்வாம். (௫௧)

சந்திரகாப் தங்கன்குளிர்ந் தழுது பில்கத் தளவிசைகள் செறித்து
நவ மணித்தூ ணுட்டி, விர்தைசெறி தருகவரு மவற்றாற் செய்து
மேன்மைபெறு மாணிக்கக் கொடுங்கை சேர்த்து, நந்தலிண னுவித
மா மணியின் பாவை நாடகஞ்சேர் மண்டபங்க ணடுவ னேறங்கி,
யந்தழுது செம்மணிலே திகைய னேக மதிசயமா விளங்குமவ்வா வர்
ணந் தன்னில். (௫௨)

பாவுசிவ காரியங்கள் பரிக்குந் தூய பண்புடையா ரடைந்தவர்
வெம் பவங்க ணீக்கி, வரமுதவும் பெருமையினுர் கருணை யோங்கி
வளராரி சண்டேச ராங்கு மேவித், திரமுதவே யிருப்பர்சிவ கணங்
கள் பல்லோர் செறிவொழு கன்னியர்க டுர்க்கை சாத்த, னுரவுசெறி
யட்டவயி ரவர னேக யோகர்சன காரியராங் குறுவ ரின்னும். (௫௩)

ஆரணர்நா ரணர்செறியிற் றிர னேக வாயிரகேர் டியரளவி
ட்டறிய வொண்ணுத், காரணமா முனிவர்சிவன் கருணை நல்குங்
காலம்பார்த் திமையாநாட் டத்தோ டங்ஙன், பூரணமாம் பரம்பொ
ருளோத் தியாரணித் தேத்திப் பொங்குமல மகன், நடுவா ரிருப்பார் கொ
ங்கை, வாரணிகே ளித்தனையா யிரங்கள் போன வருகதபம் பிரளய
மென் றறியா ரன்னோர். (௫௪)

சண்டேச ருலகநிபப் பெறுவோர் தாமே தருமத்தி னுயர்ந்த
வாமெய்த் தவத்தின் மிக்கோர், வண்டேயு மிதழியந்தார் வேணி யன்
பு வழங்குதற்குப் பாத்திரமு மாவ ரார்வங், கொண்டேயு மத்தேவை
க் கும்பிட்டன்பர் கூறிய வனுக்கைபெற்றா லயத்துட் செல்வார்,
பண்டேயு மொழிமடவர யிவற்றி னுள்ளிற் பகர்நாலா மாவரணம்
பகரக் கேணி. (௫௫)

நந்தீச ருறைவர்சிவ கணங்கட் கெல்லா நாயகமா வக்கணங்கன்
குழந்து போற்ற, வந்தீசன் தனக்கிரண்டா மீச னென்ன மழுவுழை
பொன் மணிப்பிரம்பு கரிகை தாங்கித், தந்தீச னுதவுபிறை வேணி
யோங்கத் தந்திபுலி யுரியுடையுத் தரிக மாக, வந்தீசன் போன்றுபிர
சன்ன மாகி யெழில்வதனந் தொழுபவர்க்குக் கருணை நல்க. (௫௬)

மகாகலைமான்மியமுரைத்த வக்தியிய்யம். ௪௩

கந்தரத்தில் விடமிலங்க வக்க மாலை கவின்பெறுமுத் தராவி
மார்பின் மல்கச், சுந்தரநெற் றியிற்றிரிபுண் டாவெண்ணிற து
ங்கிச்சா மனவல்லி யிடப்பான் மேவ, வந்தரத்தர் யோகநறு மி
ரிட்டத்த வரும்றையர்கமத்துதிப்ப வவைகொண் டேதாளு, சிங்
ரத்தி னுரிபோர்த்த சிவனைச் சிந்தை செய்திருப்பர் நித்தியத்த துவ
பெற் றோங்கி. (௫௯)

அரணுறையுஞ் சிவராச தானி தன்னி லாதிசிவ சுணத்தோடு மிடு
ப்ப ரந்த, வுரனுறுமா வரணவிரி யிருபத் தைம்பா னுரைத்திடும்பே
யினையிலக்க மிலக்க மைம்பான், பரவுமுயர் பயன்மாலெல் லோருந்
சொல்லும் பரனனுக்கை யின்றியப்பாற் செல்லக் கூடா, விரவுந
மெய் யன்பரத்தே வதனுகை பெற்றே விமலனுறை யாலயத்தி னுள்
ளிற் செல்வார். (௬௦)

மருமொய்த்த பூங்குழலா யிவற்றி னுள்ளின், மன்னுமைந்த
மாவாண மகலங் கூடந், லிருபத்தைந் திலக்கம்போ சனையார் துங்
மியம்புமரைக் கோடியுத னடையா ளத்தைச், சொருபத்தை யின்ன
படித் தென்றுங் காணார் நாமறையா யிரமுக்கதுக் கேடன் மாயோ
னிருமித்த சிவனுமையா ணந்தி தேவர் நிகழ்த்தியலிம் மூவருமே யுந்
வர் நீங்கார். (௬௧)

அம்பையுமை யொடுமீசன் வினையா டற்கே யாடிடமா வமைத்
தசிவ ராச தானி, யும்பர்தொழு மதற்கிணவே நியம்ப வெரண்ணு
வுரைத்திடும்வ வாவரணத் துள்ளி லந்த, நம்பனுறை தருமந்தப் புர
மொன் றுண்டு நாற்கோடி யோசனையா மகலஞ் சூழ, வம்பவிழ்ந்
ந்தனமா வனங்க ளோடை வாவ்விணு றமிர்தநிதி யனேகம் வையும்.

சிந்தித்த துதவசிர்தா மணிமா ணிக்கத் திண்ணியமால் வரைகள்
பல வவற்றின் மீதே, வந்தித்த பொன்மயமாந் தருக்கண் மல்கும்
வகுத்திடிலெரவ் வெரன்னுயர் பிலக்கஞ் சொல்லும், பந்தித்த யோ
சனையுத் தருக்கன் பூவும் பலங்களும்பைந் தளிர்களுமெந் நாளும் பல்
செய்தித்த பணைகவிடு. சரகை போக்கி யமைந்துழைத் திடமொருபா
லனைகங் கோடி. (௬௨)

பதுமரா கத்தருவிந் திரநன் னீலப் பைந்தருப்பன் மணித்தரு
வெய் வேறு நானு, விதமுறுமென் றுகிர்த்தளிர்மா ணிக்கப் பன்னம்
வினக்குதரு மலரொருபாற் கனிக ளோர்பாற், புதுமைதருந் தருப்

கடம்பவனபுராணம்.

பூவி விதழின் பேதம் பொங்குநிறத் தருவிரத்தக் கணிகண் மல்கி, ய
திகாசந் தருந்தருவாங் கணைக கோடி யான்மணி மண்டபங் ளாந்
வி னோங்கும். (௬௪)

புகழறுமத் தருவனத்து ணடுவிற் றாய பொன்மயமாடியநீபக்
கதவி புன்னை, மிகலறுசண் பகமகிழ்மா தளைப லாசு மிக்கமா விஞ்சு
நறு நரந்தந் தால, மகலிடமெங் கும்புகழ்நன் னுளி கேர மாலரசு
பச்சிலைமல் லிகைநற் சந்தந், தொகலறுநாண் மலர்ச்சிறுசண் பகம்
வா னோங்கித் தாமலருங் கணிகளுமெந் நாளு நல்கும். (௬௫)

மற்றமுள பல்சுளங்க ளனேக மாங்கண் வைகழிதி சயம்விளை
க்கு நாளு பேதத், துற்றிடுபுள் ளினமிருக மார்ப்பி னெங்கு முறும
வையி னவமணிப்புள் ளொளிரும் பொற்புண், முற்றியபன் னிறச்சி
றைப்புள் ளனேக மோர்பான் மொய்த்திடும்வால் செவிகளுமந் நிற
மே யாகத், துற்றியிரு கங்களுமந் நிறமே முற்றுந் தோய்ந்தமிரு க
ங்களுமால் குறையு மோர்பால். (௬௬)

மாணிக்கக் களிற்றினங்கள் பின்று மோர்பான் மயில்குயில்
பொற் சாதகங்க ளொலிக்கு மோர்பால், வேணிக்கந் தீரன்கயிலை ய
க்கி ரத்தில் விளங்குகியிவ் வளத்தொடுமவ் வனமற் றுங்கே, பூணிக்
கு மானையின்மாப் பிடியைத் தந்தி பொருந்துதல்கண் டவ்விறைவ
னிறைவியோடும், பாணிக்கு மவ்வுருவாய்க் கூடி வேழப் பனைக்கை
முக விராயகளை நல்கி னானே. (௬௭)

கூறியநந் தனவனத்தின் பெருமை யாரோ கூறுவரிம் மரக்கோ
ட்டி னுனிக்கொம் பிற்கே, மாறகலிந் திரனுடைநந் தனங்கு பேரன் ம
ருவுசயித் திரவனமு மொவ்வா தங்ஙன், வீறியவோ டைக்குயர்பா
லாழி யொவ்வா மேனிலமே டைக்கொவ்வா மேருத் தீவந், தேறியமி
ன் னேமற்றை வனத்திற் சேயஞ் செப்புமிதிற் சிறுமுயற்றாட் டிகளுக்
கொவ்வா. (௬௮)

ஈசனுக்கு நிகர்தேவுந் தொகுத்துச் சொன்ன விருங்கயிலைக் கி
ணைவறையு மிலையீ துண்மை, பேசுறமவ் வனத்தினடு வயிர்த வோ
டை பிறங்குமவ்வோ டைக்களையிற் பொன்னி னீபந், தேசுறமாக்
கதலிவனந் தாளி கேரஞ் செழுங்கமுகு சூழ்தாவந் நடுவன் வைகும்,
வீசபெரும் பரஞ்சோதி வடிவ மாடி மிக்குயருஞ் சபைமூன்று விள
ம்புங் காலே.

மகாசைலையான்மியமுரைத்த வந்தியசாயம். ௪௫

ஞானவடிவாயிருக்குஞ் சபையைச் சூழ நலத்தருமே தாவர
ணம் வாயினுஞ், மானமுறு சிவகணத்தர் வசிகர் காப்பர் மன்னி
யஃருந்திரசிதசபை நீண்ட, பாணல்விழி யாய்வடபா லம்பொன்
மன்றம் பரவுமிரத் திணசபையீ சானத் தாகுந், தானமது மிளிர்கரு
டப் பச்சை யாதி தாவின்மணி யால்விளங்கிச் சோதி யாகி. (௭௦)

முத்தியளித் திடுபரமா விசால மாதி முயங்குமிரத் திணசபை
யின் முதல்வி காணச், சித்திதரு சிம்கார கிருத்தஞ் செய்யுந் தெளி
வுடையோர் கண்டதொழுந் செம்பொன் மன்றி, லத்தம்மகா சதா
சிவநன் னடணங் காட்டு மாதிரி சிதப்பொதுவி லதிர வீசி, நித்திய
மாந் சதாசிவநாட் டியத்தைக் கூட்டு நிகழ்ச்சபையின் பெருமையெ
ம்மா னிகழ்த்த லாமே. (௭௧)

புதியநறு மலரின்மண மெங்கும் வீசப் பூமலர்த்தா தனைந்துரு
ளிர் வந்து வீசச், துதிசெயுமா மஞ்ஞையில் செவியி னேற்பத் தும்
புருநா ரதர்வீணு காணம் பண்ணப், பதியெனுமா பரணடிக்குஞ் ச
பைகண் மூன்றும் பண்புறவே விளங்குமவ ணந்தி தேவ, ரதிகவிற
ற் சிவகணங்கள் சனகர் யோக ரரியயனிந் திரன்முதலோ ரருச்சித்
தேத்த. (௭௨)

நவ்யிவிழி யாயுயர மிலக்க மைம்பா னவின்றிடுமயோ சனைபதி
னான் சிலக்க மாடிச், செவ்விபெறு திருமேனி யகன்று கோடி. செங்
கதிர்ப்பே ரொளியம்பொன் விமான மீதி, லவ்வியந்திர்த் துறையும்
கா சதாசி வந்தா னுதிவெளி விளைந்தருளே பழுத்துத் தானே, பெவ்
வமின்மே லெலவற்றிற்கு மேல தாகி யிருங்களியே விளைந்தெவர்க்குங்
காணு னாதாய். (௭௩)

அளிவிளையு மெய்யன்பர்க் கருளின் றூய வானந்த வொளிவிளங்
கு மூகங்க ளோயைந், தெளிதெனவெண் ணருஞ்சூல முதல தாங்கு மி
ணையிறுக் கரங்களைம்பான் கண்கண் மூன்றுந், தெளிதரப்பெற்று
ளதுபிறை முடிக ளோங்கச் செம்மணிப்பூ ணணிந்திரவி கோடி
யென்ன, மிளிநுநவ மணியரியா சனத்தின் மீது வேதனெடு மாலருச்
சித் திடவே மேவும். (௭௪)

தருமசரு மாவவற்றைப் புதலக் கேட்குந் தையல்புகல் வாடவத்
தோ யயன்மால் யோக, ரருமறையா லளந்தறிதற் கரிதா யோங்கு
மாதிரிசபை யினிற்புரியு கிருத்தன் றன்னே, கிருமலையா மளவல்லி நீங்

கடம்பவனபுராணம்.

க லாக நிகழ்த்துதிமற் றையர்தெரிசித் தவரின் னோரென், னெருமை
பெற வினவுதல்கேட் டிரைசெய்வாமென் றுரைசெய்வா னம்முனிவ
ன் மனைவி கேட்ப.

(௭௫)

மாசதா சிவநடன மம்பை காண மகிழ்வினோடும் புரிந்தருளிய
நேகங் காலங், தேசதா மெனவுறையு மண்ண லந்நாட் செங்கண்மா
ன் முதலியார்கள் னடனங் காண்பா, ராசைதாம் பெரிதாகி யந்நாள்
காறு முருந்தவஞ்செய் குனர்தெரிசித் திடுவீப் போமென், னேசை
தாழ் திருவுளத்தி னுன்ன வன்னோ ருற்றனர்தூ னக்கணவர்க் குதவி
னானால்.

(௭௬)

வேறு.

ஆங்கவர் காணப் புரிந்ருத தத்திற் கிபையவா னாகர னகிலத்
தோங்கிய வதரு வணமறை விதியா லெலிமிகுந் குடமுழா வதிர்ப்
பப், பாங்கொடு லெடுமான் மத்தள முழக்கப் பங்கயன் றுளமொத் தி
சைப்ப, வாங்கரும் பாணு கம்பனா யிரஞ்செவ் வரயினுற் சங்கெடுத்
தொலிப்ப.

(௭௭)

மூவீரு பாதன் சபிர சேனன் மொழிந்தரு கணேசரிங் கிவர்க
டாவரு மொலிசேர் தமருகம் விதியின் சதியின்வா சிப்பவர்க் காக்கன்
மேவரும் பேரி வாததியங் கொட்ட வேணுகம் பனரிசை மிழற்ற
வேவரும் பரவு மங்கிலர் கும்போ தாரிருங் கொம்பெடுத் தூத.

(௭௮)

நந்திமா தேவர் பொற்பிரம் பெடுத்து நாட்டியச் சபையினர்ப்
படக்கிவந்திடு மிமையோர் குழவினைத் தத்தம் வரிசையின் முறைமு
றை நிறுவி, யிந்தவே ணியினுற் திருமுன்ன ருலாவி யிருமருங் கினு
மெகிர் நடந்து, பந்தமாம் வினைநீர் சீர்த்தியை யெடுத்துப் பகர்தரு
ங் சுட்டியும் படிக்க.

(௭௯)

மற்றைய கணங்க ளிற்சிலர் வினை வாசிப்ப வவர்களிற் சில
வர், துற்றிடு மற்றைத் தமருக முதல வாத்தியத் துமுனியார்ப் பெடுபீ
பக், கற்றையங் கூந்த லரம்பையர் கமலக் காலிற்கிங் கிணிகிலம் ப
ணிந்தே யுற்றவே முசையின் கானவா ரமுத மொண்குழைச் செவி
யினின் வார்க்க.

(௮௦)

சாமரங் குடைபா வாடைநீன் விருது கொடிசில தையல ரெடு
ப்பத்தோமறு சந்தக் குழம்புகொண் டிமையோர். தொழச்சிலதோ
கையரிறைப்பக், காமரு டாப திபத்தட் டேந்திக் கன்னியர் சிலர்த்

மகாகலைமான்மியமுதாத்த வத்தய்யாயம். சௌ

ணி நூற, மாமறை விஜயன் மங்கலம் பாடிப் பலாண்மோ தரித்தி
வர்க்கு. (அக)

விசையையே செயையாம் பாங்கிய ரோடும் வேழமா முகன்கு
னென்னு, விசைபெறு மைந்த சிருவர்க ளோடு மெம்பெரு மாட்டி
யுண் மகிழ்ந்து, நசைதரு கயற்கட் பார்வையி னாலு நலந்தரு புன்ன
கையாலும், திசையெலாம் பரவு திருநடம் விளங்கச் செய்துகெம் பீ
ரமே செலுத்த. (அஉ)

தேரிதரு பதினே ருருத்திரர் மற்றுஞ் செப்பிய வுருத்திர கண
ங்க, ளரியயன் மகவான் முதற்றிசைப் பால ரவரவர் கணங்கள்விண்
னோர்கள், விரிதவ முனிவர் சித்தர்க ளியக்கர் விஞ்சையர் சாரண ரூ
கர், பரிவினே டிந்து ஸூரியர் வணங்கிப் பரமவா னந்தத்தின் மூழ்க. (அ)

மற்றுள கிரக முடுக்களெண் வசக்கண் மருத்துவ ரிராசிபுட் கலமா
நற்றுளி முகில்க ளோழிரு புவன ஈளிகட லேழுமா நகிகள் வுரைகண்
பொற்றுண் ரோடை குளங்கிண் ரூவி புகலுமெண் கயங்கண்மால்
முற்றுறு மன்பா லானந்தத் தேனை முகந்துகண் வழியுந் தேக்க. (அ)

ஐங்கரன் கணங்க ளறுமுகன் கணங்க ளாதிசண் டேசன்மா நந்தி.
யெங்கணும் புகழ்துந் திலர்மகா வாகு வழ்பனர் கிரீசுந் மத்தர்
தங்கிய பிரேங்க ருற்சிலர் கணத்துட் சாற்றுருண் டிகர்பணி கிரீசு
துங்கவைங் கண்ண ரொழுகணர் பூத பசாகவே தாளங்க டிதிப்ப. (அ)

வேதநான் காறு சாத்திரம் வேத கிரசொடா கமங்களு லேழு
கோவிலா வுபதி டதங்கடோத் திரஞ்சுத் திரம்வியாக் கியானங்கண்
மிருதி, யாதிய ரொன்பான் புரணகா வியம்பர வந்தநா டகமலங்
கா, மீதெலாம் பரம வடிவெடுத் திறைஞ்சி யிறைநடந் தொழுது
வாழ்த் தெடுப்ப. (அக)

அத்திரி விண்டு புலத்தியர் புலக ரங்கிராக் கர்க்கர்பார்க் கவர்மா
நித்திய வற்சர் குற்சர்கா லவர்கன் னிலபெறு மிருகண்டு விசுவா [ம
மித்திரர், சுகர்மார் க் கண்டர்மத் தியந்தர் வியாசர்மாத் தேந்தினி வா
ரித்தனை பிரம விருடியர் கணங்க ளிறைஞ்சினர் குணலையிட் டேத்த.

கண்ணுவர் சுங்கர் தெக்கர்சம் வர்த்தர் காத்தியா யன்தொழு
தேத்தப், பண்ணிசை வீணை நாரதர் முதலார் தேவமா லிருடியர் பர
வத், தண்ணைளிச் சனகா தியசிவ போகர் தனித்தனி கண்டுதோத் திர
ஞ்செய், துண்மகிழ் சிறந்து நடனவா னந்தத் தேன்முகம் துண்டிக்
ண் களித்த. (அஅ)

கடம்பவனபுராணம்.

பம்பிய வெத துந்துயி முழங்கப் பங்கயன் செய்தொழின் மயங்கு, வம்பிகை தானூர் தாளமொத் திசைத்தே யரகர நடேசவென் றேத்த, வும்பர்நா யகர்பொன் வேணியின் சோதி யோங்கிய திருத்தும் லினங்கி, வம்பவிழ் குழலா யுலகவான் மாக்கள் வல்வினை மல்விருள கற்ற.

(அக)

சிற்சபை தன்னிற் சுற்றியே நடிக்குந் திகம்பரன் குஞ்சித பத்திற், பொற்சிலம் போசை கேட்டுளோர் புளகம் பெர்லிசில மோசத்தி லமுந்தச், சந்திதா னந்தத் தாண்டவ ரசத்தைத் தனிவிடை ஞான நேத் திரத்தான், முற்செலு மன்பிற் பருகியுள் றருகி முடிவிலற் புத்ததொடு மிருப்ப.

(க௦)

இத்திரு நடன வர்னந்தத் தேனுண் டியாவீருந் திருத்தியை யடைந்தார், மொய்த்தெழு வான்பூ மழையம்பொன் மழைநன் முழுநவ மணிமழை பெர்ழிந்த, வத்தரு னந்தத் தாண்டவ ராய னனைவர்க்குங் கருணைசெய் தருளி, நித்தமா முத்தி யளித்திட வன்னோர் நிறைபாஞ் சோதியுட் புகுவார்.

(க௧)

அனேகமால் பிரம ரனேகமிந் திரு மனேகமாம் விண்ணவர் மூனிவர், ரனேகமா யோகர் சித்தரு மனேகமற்றுமவிண் ணவர்குழாமனேக, மனேகமெய் யன்ப ரனேகமா தவங்கள் செய்தலா லனேசீத் தேக, மனேகனும் பொருளி னிரண்டற வெடன்றி யநாதிசா யுச்சிய முடைந்தார்.

(க௨)

மானினேர் விழியாய் தொழுதவெல் லோரும் வழுத்தரு முத்தியை யடைந்தார், மோனமா யிருந்து நீயுமந் நடன மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய் திடுவா, யீனமார் பவந்தீர் முத்தியெய் திடுமென் றியம் பயான் றியாணிக்கும் பொருட்டான், ஞானமார் சபையி னடனமூர்த் தத்தின் பிரமாண நவிலெனக் கென்றான்.

(க௩)

என்றவன் கூறத் தருமசன் மாவங் கியம்புவா னீத்தி குய்யங் துன்றுபூங் குழலாய் கற்பின்மேம் படு வீனயது சொல்லுதல் வழக்கா, லொன்றுமன் பினிற்கேண் மாசதா சிவந்தா னொப்பற நடித்திடு மம்பொன், மன்றமாம் விமான மொன்றரைக் கோடி யோசனை யுயர்ந்தது மரபால்.

(க௪)

அகலமு முறைக்கு மத்தொகை வாயி லுயரமு மிலக்கமோ ரறுபான், புகலும்யோ சனையச் சபையினு ளிலங்கும் பொற்பொடு மக

மகாகலைமான்மியமுனாத்த வத்தியாயம். ௪௬

லமா ஸ்திலக்கம், விகலமொன் றின்றி யுயர்புமத் தொனையா மிரத்த
சிங்கரணமீதிற, சகலநிட் களமா சதாசிவ நடனம் புரிதருக் கைய
ல்கண் டிவப்ப. (௧௫)

செங்கதிர் கோடி யுதித்தென விளங்கித் திக்கண்ணைக் காணுதற்
கரிதாய்ப், பங்கமின் ஞானக் கண்ணினர் காண்டற் கெளியவார் தனி
ப்பராஞ் சோதி, பெங்குமா நிறையு நிட்களஞ் சகளி் கரித்துநாட்
டியம்புரித் திடுமாற், றுங்கமா நடேச னுயரமு மைம்பா னிலக்கம்
யோ சீனயெனச் சொல்வார். (௧௬)

பாதமேர் ரிரண்டு மிருபத்தைந் திலக்கம் போசனை நீளங்காற் ப
டங்க, னோதுமைந் திலக்க நீளமா மலாயி னகலமு மத்தொகை யு
கைக்குஞ், சோதிசேர் திருமே னியின்வடி வகலைத் தோன்றிடு மே
ழிரண் டிலக்க, நீதிசேர் காள கந்தா மிலக்க மிரண்டதாம் யோசனை
நீளம். (௧௭)

ஆருள்பொழி முகத்தி னீளமு மிலக்க மிரண்டியோ சீனையணி
மூக்கின், மருளைய முயர்பு மயுதமா மலர்க்கை நீளமு மிருபட்டி லக்
கந், தெருளுற் றுரைக்கின் விரல்களி னீள மிருபதி னாயிரக் தெளியும்,
பொருளுடைப் புருநர் திருச்செவி திருக்கண் ணீளமும் புகழ்மத்
தொகையே. (௧௮)

இத்திற நடேசன் கேசாதி பாத பரியந்த மியல்பெற விளங்கு,
முத்தம் ஞர்த்திக் கியைந்திட விமலை யுருவமும் பொலிதர விருக்கு, நி
த்தமா மிடப தேவாரந் தீசர் நிகழ்சிவ கணத்தவ ருருவு, மத்தக விள
ங்கும் புந்தியா லளந்து காணுதி யறைகுவ மின்னும். (௧௯)

இரசித சபையாம் விமானமு மைம்பா னிலக்கமோ சீனையுயர்
பகலம், பரவுறு மதிசெங் கதிரொரு கோடி யுதித்தெனப் பல்லொளி
பரப்புந்திரமுற வுரைக்கு நிட்களந் தானே சகலமாய்த் திருக்கர மொ
ருபான், வரமுறத் தோன்றத் திருநடம் புரியும் வனிதைநீ யதுமனக்
கோடி. (௨௦)

வான்கதிர் கோடி யுதித்தென வொளிநு மிரத்தின சபைமணி வி
மானந், தேன்கமழ் குழலா யகலமு முயர்புஞ் செப்புமங் விலக்கமோ
மைப்பா, ஞன்குதிண் புயத்தோ மிரைத்தநிட் களமே சிங்கார நடஞ்
செயு முருவா ஸுன்கெழு பவந்தீர்த் தருளுமிப் பொருளைச் சபையொ
டு மூள்வத்திற் கோடி. (௨௧)

ஒங்குமப் பொருள்சேர் கொடுமுடி விரிவு மாவர ணங்களு மு
ரைத்தேம், பாங்குறுஞ் சத்துக் கோடியர் மாட மாளிகை யவற்றை
ப்பண் புறச்சூழ், நீங்கரும் பரிதி கார்தமாம் பன்னோர் முடிநீத் முரு
த்திர நிருப்பர், தாங்குமத் தொகையரவற்றைச்சூழ் நூற்றெட் டணி
முடி சந்திர தூந்தம். (க02)

அவற்றினும் பத்தோர் சத்திகள் பொருணூ லுணர்பவ ராணு
ருப் பெற்றோர், கவற்செழிர் நவசத் திகளினே யோர்கள் கருத்துறச்
சதாசிவப் பொருளே, யுவப்பொடும் பரவி யுறைகுவ ருவற்றைச் சூழ்
முடி யாயிரத் தோன்று, நிவப்பழ னிறந்தாண் டவஞ்சுத்த கோடி மந்
திர முருப்பெற்று நிலவும். (க03)

பகர்தரு மவற்றைச் சூழுமோர் பதினா யிரத்தொரு முடியவை
படிக, நிகரறு தந்தி முகன்குகன் சாத்த னிகழ்த்திய வினசெயு மூவர்,
மகரவா ரிதிசூழ் புவிபுகழ் காளர் வயிரவ னந்தியிப் கிருடி, கிரகநேர்
கணங்க டிறற்சிவ குமாரர் தேனுமால் விடைபடைத் துர்க்கை. (4)

சத்திக ளினையோர் தவமுயற் சியினா லினிதிருந் தப்பதஞ் சரிப்பா
ர், மொய்த்திடு மவையுழந் தொன்றுபெற் றிடுமோ ரிலக்கமா முடிம
ணி மயத்த, வைத்தமேற் றிசையில வைகுவர் கோடி நாரணர் ம
லத்தினிங் கிடவார், செத்தகத் தியினாற் றனிமுத லான சிற்பர மற்
பொடும் வணங்கி. (க05)

வடகிசைச் சிகரத் தளவிலாப் பிரமர் வைகுவர் முத்தியை விரும்
பி, மிடையுமிந் திரர்க ளனேகர்கீட் டிசையின் விமலனைத் தொழு
துட னமைவார், படர்தரு தென்பா னெடுமுடிச் சிகரத் துறைகுவர்
பரந்தெழு கணங்க ளிடாறு தவத்தோ ரவிலர் கருணை பெம்பிரா
ன் தன்பத மிறைஞ்சி. (க06)

பத்திலக் கத்தொன் றவைமருங் குடுத்துப் பைம்பொனின் விள
ம்புமச் சிகரம், புத்திகூர்ந் தாங்க ணுருத்திர கணங்கள் பூதசே ணு
பர் சித்தர், வித்தியா தரர்மா கருடர்கம் திருவர் மேவுவர் சூலமே
முதலா, மொய்த்திடுவ் கருவி சுரபின் மணிநீண் முழுநிதி மொய்ம்
மலித் தருக்கள். (க07)

ஏலவார் குழனற் கணிகைய ரீட்ட மிறையுருத் தரித்தவ ணிருப்
பார், சாதுமித் தகைய கொடுமுடிக் கீழாய்த் தாவற னிலவனைத் திரு
க்கும், பாஹுற் றெள்ளிக் கொடுமுடி யவற்றின் பகர்தொகை கோடி

மகாகலைமான்மியமுரைத்த வத்தியாயம். 106

யொடொன்ற, மேலுற வவற்றிற் சரிப்பன யாவும் விதம்பெற வர
ன்முன்ற விரிப்பாம். (105)

பூணவத் துருவாய் விளங்கும்வெண் ணிறத்திற் பிறங்கொண்
டாயிரம் வேழ, முாணுறு வேதப் பரிகணன் முகற்கு முழுதளந் தறி
ந்திட வொண்ணு, வரனெடு முறைவ தனேகமோர் தாள மூன்று
டைத் தாளின் வான்ற, காணுறு பொற்றைத் தாள்பல வுடைய தா
ளிலாக் கணங்கணக் கிறந்த. (106)

ஒருமுகத் தனவோ ரிருமுகத் தனமூன் றுடைமுகத் தனமுக மி
லாத, திருகுபெஞ் சேற்றக் கண்களுஞ் செறிந்த கைகளு மின்னண
ஞ் கிறந்த, மருவுவெண் பிறைபோ லெயிற்றன பிலம்போல் வாயி
ன செம்மயி ரினவாய்ப், பொருவருங் கணங்க ளளவில் விண்ணும் புக
லுவங் கணங்களின் பொலிவு. (107)

மானிடர் பறவை மதகரி முகத்த வரிப்புவி முகத்தவெவ் வழல்
வாய்க்,காணமர் நரிவெங் காடிமா முகத்த கடியபல் விலங்குமா முக
த்த, வானபல் பூத மெண்ணில வுமல னூனையி னியங்கியாங் கமர்வ,
தூநிற விமானந் தேர்பல பொருந்துந் தொகுத்தல்வீண் ணவர்க்கும
ற் றரிதால். (108)

அப்பெருங் கயிலை மருங்குந் துயர்ந்த வணிகிளந் கற்பகப்
பொதும்பர், வைப்புறு மண்ட மாதியந் தழுஞ்சும் மருங்கும்வீ
சியபுணைத் தருக்க, னொப்பற விளங்கு மாங்கவண் புதுநீ ரோங்கிய
நவநதி நண்ணு, முப்பரம் பொருளின் முதலுரு வேண்டி முழுத்தவர்
தவம்புரிந் திருப்பார். (109)

நீடுமித் தன்மை யாயமா கயிலை நெடுவரைக் கொடுமுடி யிலக்
கங், கோடியோர் பதினோ ரிலக்கத்தோர் பதினோ ராயிரத் தொருநூ
றுங் குணித்து, நாடிய விருபத் தைத்துமென் றுரைப்பர் நவிலுமிக்
கீயிலையின் றுழுவின், மாடுகூழ் தரும்பொன் னிலமதிற் கணத்தோ
ருருத்திர ராயிரர் வதிவார். (110)

ஆங்கவ ருறையுந் தமனியத் தளத்தி னளவையோர் ஓராடிபோ
சனையா,நீங்கரி தாமத் தமனியத் தளத்தை கிலைபெறச் சூழ்ந்துகொண்
டிருக்கும், பூங்கதி ரொளியாந் கதிரொளி யகற்றும் பெரற்பொடு மி
னிதுற விளங்கித், தாங்கரும் வெள்ளி மதிவடுத் திருக்கும் தமனிய வி
ஞ்சியொன் றுறதால். (111)

தூன்னிய கோடி யோசனை யன்று தொகுத்திங் கோடியிற் கோடி, மன்னியே யூதி போகிமேக் குயர்ந்து வளர்ந்தன வூதலற வோங்கி,மின்னுகோபுரங்க ளெட்டுள வவற்றின் வாயிலின் லேவியே காப்போ, ரின்னரென் றவரைப் புகலுதல் செய்வாங் கேட்டியென் றியம்புவான் முனிவன். (கக௭)

ஐங்கரன் நிகழ்பூ ருவதிசை வீர பத்திர னமுற்றிசை தென்பாற், றங்கமா நந்தி வயிரவன் றென்மேற் றுலங்கிய மூலைமேற் றிசையிற், தங்குவேற் குமரன் வாயுவின் றிசையின் வயிரவி சாற்றிய வடக்கி, னெங்குமா காளர் சாத்தனீ சானத் துறைந்துந் கணத்தொடும் புர ப்பார். (கக௮)

இயம்பிய விவற்றை வளைந்துகு முரண மொன்றுள வினமணிக் குவங்கள், வயங்கொளி விளங்கி வானுற நிவந்த வன்மனத்தாக்கர்வ ல் லகரர்,முயங்கியே சேறற் கரியதாய்ப் பிரள யஞ்செலற் கருமுழுக் காவல், விபன்பெருங் கயிலை நிலையிது புகன்றேம் விமலனோ டிது மனக் கோடி. (கக௯)

வளப்பெருங் கயிலை வண்மையு மூன்று மன்றமு கடேசன்மா வடிவு,மனப்பரி தெவர்க்கு மவனரு எதனா லறிந்தவா றியம்பின கடே சன், ளிளப்பரும் பஞ்ச சத்திகட் கருளிச் சுவேச்சையர யுறுங்கிள ரூரு வி, னுளப்படு முரோம மொன்றிற்பல் கோடி யண்டங்க டோன்றி யே யொடுங்கும். (கக௯)

மலரயன் றிருமா லிந்திரன் முதலாம் வானவ ரவனரு ளடைந் து,நிலைபெறுஞ் செல்வ மெய்தின ரவனை நிகழ்த்துமால் கண்மலர் சா த்திப்,பலர்புகழ் சுதரிசனப்பெயர் படைத்த சக்கரம் பெற்றன னெவ னா, லிலைவறு மவனை யளந்தவன் வடிவம் வருணிப்ப தியாவர்க்கு முடியா. (கக௯)

உண்மதுப் புசித்த வேடன்பூ சித்தே யுயர்தரு முத்தியை யடைந் தா, னாவற் குதவு வானெவ னவனை யடைவிறன் சரிசுதையைக் கேட்போர், வானமும் பரவு சிவசுதி யடைவார் வந்தருள் வானெவ னவனப், பான்மைசே ரண்டப் புரவிரோ மனைப்பல் விதத்தினும் வருணித்து முடியா. (க௨0)

இத்தக விளங்கு கடேசனைக் கயிலை யுச்சியி னிருப்பதாய் நினை ப்போர்,பத்தியா யீசன் சந்நிதி யிருந்து பரவுமிக் கதைபடித் திடுவோ

மகாகலைமான்மியமுரைத்த வத்தியாயம். ௧௩

வித்தகக் கதைகேட் பவர்பவ மகன்று விமலமா கயிலையை யடைந்
நீத்திய போகந் துயத்திரண் டற்ற சேயமா முத்தியை யடைவார்.

என்றுமா தவத்துத் தருமசன் மாவங் கியம்பதும் வினமிரை கே
ளர், நன்றுநன் றென்று கசிந்துன முருகித் தியானித்து நன்மையை
யடைந்தாள், வென்றிமா தவத்தி ரத்தக முனிவன் விளம்பிய வரஹம்
க் குரைத்தேந், தொன்றுமா கயிலைச் சபையொரு மூன்றுஞ் சூக்கும்
மாக்கியே சொக்கன். (கஉஉ.)

நடனவித் கிரக மாகிய தீனையு நவிலருஞ் சூக்கும் மாக்கி, யடை
வினப் பொதுவி ணுவந்ததா பித்தே யமுதலிவ் கத்தினி னானன், கட
லுல கேத்து மதுரைபூ லோக சிவலோக மாகயி லாயந், திடமுற
வுரைத்தேஞ் சத்திய மென்றே செப்பினன் மலையமா முனிவன். ( )

ஆருவது மகாகலைமான்மியமுரைத்தவத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௩௭.

ஏழாவது

தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்.

வினவு மாதவர் மீளவும் வினவுவார் மெய்த்தமிழ் முனித்தேவே
நனிவி ரும்புவே தாகம முதலிய விண்ணவர் நடங்கரணப்
புனித சுந்தரன் புரிந்ருத் தத்தைநீ புகலக்கேட் டெனம்வரழ்ந்தே
மினிய மாதவப் பயன்சிவ பத்தியு மெய்தினெங் கதிபெற்றேம். (௧)

அன்ன தரயினு மின்னுமொன் றுரைக்குது மாலவாய்ப் பதிதன்னின்
முன்ன மம்பிகை யறம்வளர்த் தனனென மொழிந்தனை யதுகேட்டே.
கன்னிபாகன்ற னருளிளு லங்கயற் கண்ணினா யகியந்நரண் [ங்
மன்னு முப்பத்தி ரண்டறம் வளர்த்ததை வகுத்துரை விரித்தென்றார்.

இந்த வரசுகங் கேட்டலு மகத்திய னியம்புவான் முனிவீர்கரன்
புந்தி கூர்தாக் கேளுமின் புகலுவாம் பூருவ கதைகேட்போர்
முந்தை வல்வினை நீங்கியே சிவகதி முற்றுவ ரிஃதுண்மை
சிந்தைச் செய்குதி றென்றவ ருளங்கொளத் தெருளுற வுரைசெய்வான்.

வேறு.

ஆதிநாளினிற் சோமஞ் சியர்முதற் கடவுட்
சோதி தோற்றமெற் குரையெனச் சுந்தரி வினவ
நாதனங்கணிற் றோன்றியே நரன்வரி லொடுங்கும்
பாதி மாகுகே னொளவினே யாடலைப் பயில்வான். (ச)

வரன் ளாவிய கயிலையி லரனைமா துமையா
டேன ளாவிய மலர்க்கையாற் றிருவிழி புதைத்தா
ளான காலையி லிருட்பிழம் புருக்கியம் புவியு
மேனை யாசையும் பூசின வாமென விருண்ட. (இ)

நீல மாமலை பேரற்கறுத் தனநெடு வரைகண்,
ஞால மேழ்புகழ் யழுனைபோற் கறுத்தன நதிகள்
சில மாதவ முனிவர்மே தருபுலித் தேவ
ரோலுந் தத்தமா தவமுநன் னியமமு மிழந்தார். (ஈ)

கண்பு தைத்தகை திறக்குமுன் கணமவர்க் குலகிற்
கெண்பு தைத்ததியும் யுகங்களு மெண்ணில சென்ற
பண்ப றுத்திடு மன்னவ ணிலைமையைப் பாராத்
தென்க டற்குமி மிடற்றினன் றிருவுளங் கறுத்தான். (எ)

கறுத்த கண்டணுட் கறுப்பினைக் கவுரிகண் டறிந்தாள்
சிறுத்த குற்றநீ பொறுத்தியான் செய்தது பிழையா
றுறுத்து மிப்பவந் தீர்வழி யுரையெனப் பணிந்தாண்
மறுத்து னாத்திலன் கருணைசெய் தருளியே வள்ளல். (அ)

எத்த லத்தினுந் தீர்வுறு திப்பவஞ் சேவன்
முத்தி மாநக் ரடைநதுமுட் பானிரண் டறமும்
பத்தி கூர்ந்துநீ புரிந்தெமை வழிபடிற் பாறும்
புத்தி யீதென விடைகொடுத் தருளவும் பூவை. (க)

என்ன மாதவஞ் செய்தன னியற்றமிழ் மதுரை
தன்னி னல்லறம் வளர்ப்பதற் கெனமனந் தளிர்ந்தா
ளன்ன செய்குவ லென்றா னடியினை யிறைஞ்சிப்
பொன்னின் மானமீப் பொலிந்தன ளத்தலம் புகுவான். (க௦)

வேறு.

விசையை யேசையை சண்டி மெல்லிய
லசைவின் மங்கலை யருகு சூழ்வரத்
திசைவி ளங்கநற் றீர்த்த கன்னிய
ரிசையுந் தேவமா முனிவ ளொய்தவே. (க௧)

பணங்கொள் பூதலஞ் சிறப்பப் பல்கிவ
கணங்க டேவதுந் துபிக வித்திடக்
கூணங்கொ ளன்பர்சென் றெதிர்த்நு சும்பிட்
மணங்கொ டென்றிசை வழிக்கொண் டேகினுள். (க௨)

கங்கை சூழ்தரு காசி பேமுத
லங்கு மற்றுள தலங்க ளியாவையும்
பொங்கு மாசையாற் றெழுது பூம்பொழின்
மங்கு றேய்பருப் பதம்வ ணங்கினுள். (க௩)

முத்தி நல்குபொன் முகலி சூழ்ந்தகா
ளத்தி யானதென் கயிலை யீசனைப்
பத்தி யாற்பணிந் தேத்திப் பாங்கர்சூழ்
மெய்த்த லங்களும் விரைந்து போற்றினுள். (க௪)

கம்பை பாலிசூழ் காஞ்சி யானவே
கம்ப மேவுமே கம்பர் தாள்களை
யம்பை முன்புபேற் போற்றி யாங்கொழா
வம்பெய் வேணியா ராளுள்பெற் றேகுவாள். (க௫)

பொன்னி நாட்டின தலங்கள் போற்றிச்சென்
றென்னை யாளுடை யிறைவி யாலவாய்
மன்னு மாசையால் வழிக்கொண் டேகியே
கன்னி நாட்டினிற் கடிது செல்கின்றாள். (க௬)

கதிர்த வழந்தெழுந் கதம்ப காணத்தை
யெதிர்ப ணிந்தசென் றேந்தி யன்பினுள்
முதிர்த வந்தரு முத்தி மாநகர்
மதுரை யெய்தினுண் மதுர வாய்மையாள். (க௭)

பாலின் மென்மொழி விமானசின் நிழிந்துதன் பரிசுனர் புடைசூழச்
சூல திர்த்தப்பொற் றுமரை யொடுசிவ திர்த்தமுந் துனைந்தாடி
மூல வஞ்செழுத் தோதிரி றணிந்துதம் முதல்வனா ருறையோயில்
காலி னால்வனா செய்திலிங் கத்தினைக் கண்டுகண் களிகூர்ந்தாள். (௮)

துதித்த ருச்சனை செய்ததாழ்ந் தெழுந்துதம் பரிசுனர் சூழ்ந்தே
த்தவ்வித்தெ முந்துமெய் யன்பின லணக்கைபெற் றுவந்துதா னுறை
கோயிற், கதித்தி றம்பெறு சந்நிதி யணுகியங் கயற்கீண் யகிதனை
ப், பதித்த மெய்யன்பிற் பணிந்தாள் விசயையைப் பார்த்திது பகர்
கின்றாள். (க௯)

சூதி மூலமாம் பராயிவன் கலையிலா விரத்தினி லொருகறு
சோதி சேர்கயி லையிலிருந் தன்னருட் சோதியு மிதபோது
நீதி மாதாநீ கரணெனத் தர்ச்சனி சுட்டினே ரிழைகாட்டக்
காத லான்மற்றைப் பங்கியர்தாமுங்கண்டருச்சித்துக்கனிகூர்ந்தார்
சோதி நாயகி மூவீரு சத்திக்கு மேலதாய்த் தொழினல்கு
மாதிர நாயகி பரம்பரை நாயகி யாலவாய்ப் பதிமேவு
நீதி நாயகி யங்கயற் கண்ணிபா நிமலநா யகிமுன்ன
ரோது மாதவஞ் செய்தன னறஞ்செயற் கெனவிச யையையனோக்கி.)

உறையு மில்லிடம் பொருட்டுணை யுயர்மகப் பெறுடிவர்க் குவந்
திது, னிறைய வேபடிப் பவர்க்குரை நற்பொரு ணிகழ்த்துவிப் பவர்
க்காததல், குறைய றஞ்சிவ நேசர்வாழ் திருமடங் குலவுசத் திரமு
னனா, லறையும் வேற்றறம் புதுக்குதல் சிறையுங் வணவர்க்குந் தி
ன்பண்டம். (உ.உ)

சுமைய மாறுமே வரைந்திடா துதவுமுண் சாற்றிய பேரைய
மமைவு ருதிரு மிறுதிசே ருயிரினே மீட்டலா டியாக்காததல்
சுமையு றும்மலர்க் காக்குள நீர்ப்பந்தர் தூய்மணந் நமழெண்ணெய்
கமைத ரும்விலங் குணவரா தப்பிணங் கதிதெரிந் தீடேற்றல். (உ.௩)

மருத்து வச்செயல் கணிகையர் போகநன் மணங்கொளுத் தமதான
ழருத்தி கூர்தர வானிலந் திருமுறை கண்டுகை யணிநீறு
திருத்து பூசனை வத்திர தானமே செப்பிய கடன்றீர்த்தல்
பொருத்த முற்றிடு குருவுப தேசமெண் ணுன்கையும் புரிகென்றான்.

ஆன்ன மேமுத லிடுதரு சட்டிவ மீந்தன ளதுவன்றி
முன்னு முத்தமத் தலைவன்முன் றருயிரு நாழிநென் மகிழ்ந்தீந்தான்
பின்னு மற்றுளவறமெலாஞ்செய்கெனப்புகழ்ந்துபே ரருள்கூர்ந்தான்
பன்ன ரும்புகழ் விசையையே முதலினர் பணித்தவா றவைசெய்வார்.)

அம்பி வகக்குமுன் னிருந்தறம் வளர்த்தரும் பவமொழித் தருள்பெற்
றான், செம்பொன் மாமழை நவமணி மலர்மழை பொழிந்தன செறி
வானம், பம்பு தூத்துப் வாத்திய முழக்கினர் சிவகணத் தவாபல்லோ,
ரும்புர் வாணமே முதலொ வுலகுமார்ப் பெழுந்தன வொன்றாகி. (உ.௪)

வரல கில்லியர் முதலிய வீருடியர் மகிழ்ந்துபு ரணகும்பஞ்
சால்பி னேந்தினர் வேதமந் திரங்குளாற் றனித்தனி துதிசெய்தா
ரோல வர்க்குமு லம்மையைக் கண்டுகண் டிறைஞ்சினர் கரங்கூப்பி
ஞால முய்யவெண் ணுன்கறம் வளர்ப்பது நாங்கனசெய் தவமென்றார்.

மற்று மாதவச் சுமந்துவே முதற்பதி னாயிர வரத்தோருந்
துற்றி யம்பிகை யுடன்வருங் கோதமன் முதலிய தூயோரார்
புறநெ திர்த்தமு வாயிர முனிவரு முவந்தள வளாய்ப்போற்றிக்
கற்றை யுக்குழ லுமையைநல் லறம்புரி கவுரியைப் புகழ்கின்றார்.

ஆடி னாரசில ரார்த்தெழுந் தாரசில ரருமறை யொடுகேதம்
பாடி னாரசிலர் பணிந்தெழுந் தாரசிலர் பங்கயப் பதஞ்சென்னி
சூடி னாரசில ரறங்களைண் னாண்கொடு மற்றுந்தோத் திரமாக்கித்
தேடி னாபொருள் கண்டெனக் கண்டுகண் களித்தனர் ஆதிசெய்தார்.

இல்ல மெழுத வியம்புமெண் னான்கற மியற்றுவித் தருள்வானே
யொல்லையாகக் கஞ்சிவேதியர்கள்செய்துவந்திடப்புவிரவாளேத், தொ
ல்லையாண்மறையாகமபுராணந்தோத்திரஞ்செய்யேவார்ப்புரப்பாளே
முல்லை வாணகை யங்கயற் கண்ணுமை முதல்வியைத் தொழுவாமே.

ஞான ரூபியா யருட்பரை யாகியே ஞானசத் தியுமாகி
யேனே யிச்சுவ வடிவமா யவற்றினே யியல்புறப் புரந்தானே
யான தொன்மையிற் கிருட்டிகா ரணமதா யந்தர்ப்பூ தமுமாகி
வான மேழுத லுலகங்காத் தருளுமை மாதினேத் தொழுவாமே. ( )

பத்தி யாய்ப்பெருங் கருணையங் கடவுமாய்ப் பத்தியைத் தருவானே
சித்தி யம்பெறு விச்சுவ முதல்வியாய் நிகழ்கயி லையின்வாழ்வாய்ச்
சுத்த மாயைமுன் னானமா யையைத்தரித் தவற்றினுட் டேடியானே
முத்தி மாநக ரிமையமீன் றளித்தருண் முதல்வியைத் தொழுவாமே. ( )

நிதக ளத்தொடு சகளமா யடியவர் நினைத்தவா றருள்வானேக்
கட்பு லப்படக் காணொணப் பூரண கலையொடு நிறைவானே
யுட்பு லப்படத் திரிவித காணமொத் தருச்சிப்போ ருளத்தாளேத்
தட்ப மார்பிறை சூடிய வானிடத் தையலைத் தொழுவாமே. (௯௩)

கந்த னுக்கொரு தந்தனுக் கருடருங் கருணைத்தா யானானே
வந்த னைக்குவந் தறமுத னான்கையும் வழத்தினரக் கருள்வானே
முந்து லோகவா தாரமா முதல்வியை முருத்தனுக் கினையானேச்
சுந்த ரோன்ற னிடத்திலங் கயற்கண்மின்றோகையைத்தொழுவாமே.

என்று தோத்திரஞ் செய்தலு மிறைவிகேட் டகமகிழ்ந் தனமின்னே
மன்ற நல்வரங் கேண்மின்க னென்னவம் மாதவ ரிணைகேட்பார்
கன்றி கூர்தர யாங்களித் தலத்தினி னனிலிவித் திடவேண்டுங்
வுகான்றை வேணிய னெடுகின்ற யனுதினங்கும்பிடிம்பதம்வேண்டும்.

திரு

கடம்பவனபுராணம்.

சூரி மேருமா மந்தர மேமகூ டம்பெருங் கயிலாயம்
பேசு மத்தவங் களினுமிங் கதிகமாய்ப் பிஞ்ஞக னொடுமேவி
மாசி னல்லவங் கொடுக்கவும் வேண்டுமென் றியம்பமா துமைகேள்
வீசு தண்டமிழ் மதுராயத் தலங்களின் மேம்படு தலமென்றான். (௩௬)

ஆல வாய்பெருங் கயிலையக் காசிராஞ் சிக்குமுற் பதியாகு
ஞால மேழ்புகழ் சுந்தர னேகயி லாயன்விச் சுவநாதன்
பால லோசனத் தேகம்ப னங்கயற் கணிபரை விசாலாட்சி
கோல மேவுகா மாட்சியாஞ் சமட்டிவித் தியானக ரிதுகூ றில். (௩௭)

இத்த லத்தொடெம் பெருமையை யாமலாதெவர றிந்துணைசெய்வார்
புத்தி கூர்ந்துநீர் கேட்டநல் வரமெலார் தந்தனம் புகழ்ந்தனனை
பத்தி கூர்ந்தரு சைவருக் குரையின்பா டண்டிகட் குரையாதீர்
முத்தி மாதவி னொன்றருள் செய்தனன் பின்னரு மொழிகின்றான். (௩௮)

மூளு மானையி னித்ததி கேட்பவர் படிப்பவர் முனிவீர்கள்
கேளு நன்குறத் துதிப்பவர் நம்முயர் ளிளர்பதம் பெறுகென்றே
நாளும் போற்றிட வரமளித் தருளியந் நங்கையந் கயற்கண்ணு
ளாளு நாயகி யுருவிலொன் றாயின ளின்னுநல் லறஞ்செய்வான். ( )

மாத வத்திரென் றகத்திய னுணாசெயக் கேட்டமா தவஞ்சொல்வார்
நீத வத்தினு லுயர்ந்தனை நின்னருள் பெறுதலால் வினேநீத்தேந்
தீத கற்றுமம் பிகையறம் புரிந்தது செப்பினே யெமக்கின்னும்
போத முற்றிய மாலருத் தவஞ்செய்து பெற்றமை புகவென்றார். ( )

ஏழாவது தேவியறம்வளர்த்தவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௩௭௭.

எட்டாவது

விட்டுணுவரம்பெற்றவத்தியாயம்.

பண்டொரு கற்பார் தத்தி லொடுங்கிய முறையே பண்பார்
விண்டுவே முதலோர் தோன்ற வேதங்கள் சனகர் யோகர்
தண்டலி றவத்தோர் மிக்க பதஞ்சலி முனிதாழ்ந் தேத்த
வண்டநா யகனின் றாடு மாணந்த நிருத்தந் தன்னில். (௧)

வாணன் தியைப்போல் விண்டு ழித்தன முழுக்கு கின்றான்
 டேனுயர் காசி யெய்தித் தவஞ்செய்தா திக்கும்பெற் றுற்போற்
 ருணுவார் துவாத சார்த்தத் தலத்திலெத் தனாகா லங்கள்
 பூணுமெய்தத் தவத்தி னெந்தப் புனிதமா தவத்தைச் செய்தான். (௨)

சொக்கனம் முராரி முன்னன் தோன்றியெவ் வரங்க டந்தான்
 மிக்கவச சரிதை கேட்கும் விருப்பினேம் விரித்துச் சொல்கென்
 றந்தண முனிவர் கூற வசமிக மகிழ்ந்து கேட்கும்
 பூக்குவர் நீவி றென்ற வகத்தியன் பகர்வ தானான். (௩)

சிவனடி யார்க டம்முட் சிறந்துனான் நிருமால் செப்பு
 மவனெடு சிவனும் பேத மின்றரி யலர்க்கண் சாத்தப்
 பவந்தவிர்த் திடுதம் பாதம் பரித்தன னையிற் பாக்நர்
 நவமுறு நர சிங்கச் சருமத்தைத் தரித்தா னாதன். (௪)

மார்பினி லாமை யோடு புனைந்தனன் மலர்ப்பூங் கையிற்
 சர்ப்பெறு மவன்கங் காள மேந்தினன் நிறற்றூ லத்திற்
 சூர்ப்பெறு முடல முற்றுந் தூக்கினன் றுணர்ப்பூங் கொன்றைத்
 தாரமுடி தனிலினி னுக்க டலைமால் யனந்தம் பூண்டான். (௫)

அன்றியு மிடப்பா கத்தி லவதரித் திடுத லானும்
 வென்றிசேர் சத்தி தானே விண்டுவா யிருத்த லானும்
 மொன்றிய சத்தி யீச னிடத்திலெப் போதுண் டானான்
 மன்றவப் போது தானும் வந்துதித் திடுத லானும். (௬)

சுசுறு சிக்கை தேவி யிசைத்தனா சரித்தாற் போலு
 னேசமார் விண்டுத் தானு மனுசரித் திடுவ னீங்கா
 வரசையாற் புருட ரூபஞ் சத்திரு பமுந்தா னாவன்
 மாசிலவ் வீச னிச்சைச் சந்தா மாக வையும். (௭)

என்கையாற் பேத மில்லை யியம்புமால் சிவனை நோக்கி
 நன்குறப் பூசை யாற்றி நற்றவ நெடுநாட் செய்தான்
 பொன்கமழ் மதுரை நண்ணும் புரிசடைப் புனிதன் காணு
 மின்கம பூட்டையா னோடும் வெளியின்மால் விடைமேல் வந்தான். (௮)

மான்முழு வபயந் தூய வரதமு மலர்க்கை தோன்றத்
 கூன்பிறை வேணி தோன்றக் கோதையு மொருபாற் றோன்ற
 வான்மிசை வந்து தோன்று மழகிய சொக்கைக் கண்டான்
 பான்மைமா தவனு மன்பிற் பன்முறை பணிந்து வீழ்ந்தான். (௯)

கடம்பவனபுராணம்.

போற்றினான் பரவி நின்றான் புனத்தத் துடல்கம் வித்தா
ஹாற்றாறு கண்ணீர் வார வானந்த வெள்ளத் துற்றான்
சாற்றுவ தினியென் யான்செய் தவோபலங் கிடைத்த தென்றான்
மாற்றினும் பிறவி யென்றென் றாடினான் மகிழ்ச்சி கொண்டான். ( )

அக்கணத் தமல னோக்கி யமுதவாக் கருளிச் செய்வான்
சக்கர பாணி நீயுந் தவத்தினு விளைத்தாய் போலு
முக்கிர மாகச் செய்யுந் தவங்கண்டுண் மகிழ்ச்சி யுற்றே
மிக்கமா வரங்க ளீவ மென்றலும் விண்டு சொல்வான். (கக)

உன்னையே காணப் பெற்ற பேற்றினு முறுபே துண்டோ
வென்னையா னுடையா யன்ன தாயினு மியம்பு கேன்யான்
முன்னநான் றேழக் காணு முழுமல ரிணைப்பொற் றுளிற்
பண்ணு னன்பு பூணும் பத்தியெற் குதவ வேண்டும். (கஉ)

அரியுடன் பிறந்தா னென்றே யமலைபேர் விளங்க வேண்டும்
பரிவினீ யவன்மேல் வைத்த பரிவென்மேல் வைக்க வேண்டும்
புரிமணத் துமையா னுக்கு வரிசையான் புரிய வேண்டும்
பிரிவிலா நீயு ளாறும் பிரிவிலா திருத்தல் வேண்டும். (கங)

அமலமா மேனி தன்னிற் பாதியெற் கரிக்க வேண்டும்
விமலநிற் றுதிப்போ ரென்னை விருப்பொடுந் துதிக்க வேண்டும்
கமலமென் கண்ணுற் கண்டு கதம்பகா னத்தி ருந்தே
கிமலவிந் கமதா ளின்னை நித்தியம் பணிய வேண்டும். (கஈ)

சுயம்புலிந் கங்க ளெங்குண் டங்கெலாந் தொழுது சூழ்ந்து
வயம்பெற் றென்னைப் போற்றித் தெரிசித்து வசிக்க வேண்டு
மியம்பிய பதிட்டை பூசை யெனக்குமுண் டாக வேண்டும்
பயம்படு நித்ய நைம்மித் தியமும்பா லிக்க வேண்டும். (கஊ)

கீரிசீ யுறையுங் கர்ப்பக் கிருகத்திற் சூழத் தென்பால்
வரிசையெங் காத்தன் றெக்க ணாமூர்த்தி வடபால் வேதன்
அரிசுடா தூர்க்கை வைகித் தொழுவர்மேல் பாலின் வைகிப்
பரசிவின் னிருதாள் போற்றும் பதமெனக் குதவ வேண்டும். (கச)

சிவலிங்க பூசை செய்வோர் சிறந்தநின் வாம பாகங்
கவலின்றி யென்னை யன்பாற் கருதியர்ச் சிக்க வேண்டு
கவலிங்கப் பதிட்டை செய்து நானருச் சித்த விங்கக்
தவலின்றிச் சுயம்பு வேபோற் றழைக்கீ யுறைதல் வேண்டும். (கௌ)

இவற்றினு மேல தான வா~~மென~~ கின்ன மொன்று
நவீதும்வா ணனைப்போற் றாய நந்தியைப் போல யானும்
புவித்தலம் புகழ்நீ மன்றிற் புரிநட் னத்துக் கேற்பப்
பவித்தமத்தனமு முக்கி பெந்நாளும் பாவ வேண்டும். (௧௮)

எத்தனை பிழைசெய் தாறு மிதுபிழை யென்றெண் ணாதே
யத்தவென் மயக்க நீக்கி யாண்டருள் புரிய வேண்டு
முததனே யென்று விண்டு மொழியுமில் வநல் கெண்ணப்
புத்தர்கள் பத்தன் றந்தோ மென்றென் பகர்வ தானான். (௧௯)

மாசய லாய மிந்த மதுளாயம் மன்றிம் மன்ற
மேகமா விருந்து நாமே யியல்பெற நிருத்தஞ் செய்வோ
மோகநாட் டயத்திற் கேற்ப மத்தன முழங்கிக் தொண்டே
நாகமும் புலியும் போனீ நடனங்கண் கிறைதி யென்றும். (௨௦)

இன்னுமொன் றிசைக்கே நாமே யெவ்நாறு நிருத்தஞ் செய்வோ
நின்னொரு கலையை மறந் நிருத்தமா தலங்க டன்னிற்
பன்னரு முழுவ மார்த்துப் பணிந்தவ ணிருப்ப தாக்கிப்
பொன்னொடு மிருந்து வாழ்தி பூண கலையொ டினைன். (௨௧)

கம்முரு விலிங்கத் திற்கு நிருதியி னயந்து நாமே
யிம்மையே தருவா * நென்னே யருச்சிக்கு மிறைக்கு மேல்பாற்
தம்மையே தமக்கு நல்குந் தலந்தினி லொரு வாய்ப்பச்
செழ்மையோ கிறைநி கட லழகனாந் திருப்போர் பெற்றே. (௨௨)

என்றருந் புரிந்து சொக்க விலிங்கத்தி னுறைந்தான போற்றி
மனறவங் வரங்கள் பெற்றே வைநின்ன் கமலக் கண்ண
ஒருந் துமிக் கதைப டிப்போர் கேட்பவ ருயர்மா னத்திற்
சென்றவான் கயிலை மேவிச் சாயுச்சிய மடைவர் திண்ணம். (௨௩)

சதுமால் சரிதை யென்றே யியம்பினன் மலையக் கோமான
நிதநீர் முனிவர் கேட்டிச் சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி கொண்டா
ராத்மா தவனே கண்ணன் சரிதையை யறைந்தாய் கஞ்சப்
போதினான் சரிதை யிவ்வுப் புகலென்றாந் பின்னாந் சொல்வார். (௨௪)

எட்டாவது விட்டுனு வரம்பெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௪௦௧.

இம்மையே நன்மைதருவானென்பது இம்மையேதருவான்
என, இடைக்குறைந்து நின்றது.

ஒ ன் ப தா வ து பிரமன்பூசித்தவத்தியாயம்.

வாமபா கத்திலரி வலப்பாலில் விதியுதித்தார் மைந்த ரன்றோ
காமனா கங்கருக்கும் கண்ணன்மணி வண்ணனக்கே கருணை கூர்ந்து
தாமமா ருயர்பூசை கோயிலவர்க் குண்டாகத் தம்போ லாக்கிப்
பூமனார்க் கிப்புவிந் பூசையுங்கோ யிலுமின்றிப் போகச் செய்தான்.

அக்கார ணத்தையெமக் கியம்புதியென் றருந்தவத்து முனிவர்
கூற, முக்காலங் கருமுணரு மகத்தியன்கேட் டினாசெய்வான் முனி
வர் கேண்மின், மிக்காமக் கதைபுகல்வேம் விமலனாம வவரசெய்யு
ம் வினைக்கீ டாகப், புக்காவிக் குள்ளிருந்து கண்மானு போகமெலாம்
புசிப்பிப் பாணல். (உ)

ஒருவரிடத் தேயன்பு யற்றொருவ ரிடத்திலையென் றுரைக்கவேண்டா
பிருவரிடத் தினுஞ்சமமா மீசனருள் வாரபக்க மில்லை யென்றும்
வருவதற்குக் காரணமே தென்பீரே லுலகநடை வளர்க்கு மாற்றா
லருவருக்கும் பாவியரை யறத்தினரை விருப்புறநல்லருளேசேய்யும்.

நான்முகன்பொய் யுரைத்தலிஹ னுனிவத்தி னிலையிழந்து நவை
யு முற்றான், மான்முகங்கண் டோருரைப்பர் பொய்யெனமா னுட
ர்சரர்க்கிந் தினைவு வாய்ப்பப், பான்முகங்கொண் டிருந்திடுதம் மத்
லையையுந் தன்மத்திப் பரிசு செய்தா, னான்முகங்கண் டறிதிரொன வ
வனுரைப்ப முனிவரு ஹவல்வ தானார். (உ)

அத்திருநான் முகன்சொனும்பொய் யேறுரைத்தி யென்னவத்
தியனுஞ் சொல்வான், சத்தியமே பரமபாரத் தருமென்று மசத்திய
மே பாவ மென்றும், பத்திரு சத்தியத்தோர் புண்ணியராமசத்திய
ர்பா வியர்க னென்று, நித்தியமா கியசிவன்தத் பனைசெய்தா னவ்வா
ம்பு நக்கத் பாற்றோ. (ரு)

சத்தியமே பலவேள்வி தவந்தீர்த்தம் பரமசிவன் றங்குந் தானஞ்
சத்தியமே மேலான தவந்தருமஞ் சோடசமா தான மாகுஞ்
சத்தியமே சிவபூசை சரியைகிரி யாயோகந் தருமெய்ஞ் ஞானஞ்
சத்தியமே புகழ்மிக பரத்தினுக்குக் காரணஞ்சத் தியமீ துண்மை. (க)

பொய்யுரைப்போ ரெத்தவங்கள் புரியினுமத் தவோபலத்தைப்
பொருந்த மாட்டார், பொய்யுரைப்போ ரெத்தருமஞ் செய்யினுமத்

தரும்புயன் புளிக்க மாட்டார், வெம்புரைப்போர்க் கண்டனவிற் ளி வன்விலகி நெடுந்தாரம் போவன் வேதன், பெரம்புரைப்போர்க் குல கின்றிதேர சனங்கிட்டா தெனும்பழஞ்சொற் புதுக்கி னானால். (௭)

ஆதிகர் லத்தினிக முவன்சரிதை விரித்துரைக்கே மடைவிற் கே ன்மின், மரதுபா கனையிகந்தவ் வாரணனு நாரணனு மயக்கிக் கூ றுஞ், சோதிசேர் பரம்பொருளியா னியான்பெரியன் பெரியனை விகலித் தொன்மை, நீதியாய்த் தளந்தறிந்து மறியார்போற் பொரு டேரு லீனையு தீர்த்தார். (௮)

எம்மினுதித் தெமையிகழ்ந்தா யாவையுந்லு குவம்பெரியே மெ ன்றான் மாயன், வெம்மையொடு நான்முகனு மவன்போலப் புகன்ற னன்பின் வெகுளி கூர்ந்து, நம்மினுமிக் கோரிலையென் றகந்தையி னால் வருங்குறையை நாடா ராகித், தம்மின்மிகு போர்புரிந்தா ரிரு வோரு நெடுங்காலந் தனவா ராகி. (௯)

தொந்தப்போர் புரிந்திடுங்கா விருவோரும் பாகபதற் தொட்டா ர் விட்டார், வந்தப்போ ரத்திரங்க ளொன்றொடொன்று தாக்கவழ ல் வானத் தோங்கி, யிந்தப்பூ வுலகுமுத வியம்பியசை தியவுலக ழீரு யெங்கு, மூந்தப்போந் தெரித்திடுங்கான் மானிடர்வின் னவரொவரு முறையிட் டாரால். (௧௦)

இறைவனது கண்டிரங்கி யாமுதவா திருக்கிலெலா மிறக்கு மெ ன்றே, நிறையுமழற் றம்பமென விலிங்கமதா யளப்பரிதாய் லீண்டு ின்றா, னுறையுமழற் பாகபத வத்திரங்க ளதிலொடுங்கிற் றும்ப ரு யந்தார், மறையவனுந் திருமாலு மச்சுடர்கண் டார்மயங்கி மற்போர் விட்டார். (௧௧)

கட்புலனி ளளக்கவொண்ணச் சோதியைக்கண் டார்கண்டு கல க்க முற்றா, ருட்புலன்க ளொடுங்கியித னடிமுடிகாண் பவர்பெருமை க் குரிய றொன்றார், விட்புலனிற் சென்றுமுடி யறிவெனை விதிசபதம் விளம்பி னுண்மால், கொட்புலனி லடிகாண்ப னெனவரியு நெடுஞ்ச பதங் கூறி னானால். (௧௨)

யோசனேனீண் டகன்றுயர்ந்த வெகினவடி வாய்மலரோ ளும்ப ரோங்கிப், பாசனையும் வகையறியா னரைக்கணத்தா யிரங்காதம் ப றந்து போனான், மாசனையு மலர்க்கண்ண னிரண்டியேர சனையுயர் ந்த வராக மாகித், தேசனையும் படிதுளைத்துக் கணத்தினுக்கா யிரங் கந்தந் தருவிச் சென்றான். (௧௩)

இம்முறையா லிருவருந்தேயுண்டினிலா யிரம்பறத்துமிடங்
தேடித், தம்முருவந் தேய்வதன்றிச் சிவனுருவி னுதியந்தந் தாமோ
காண்பா, ரம்மலரோ திமன்சிறைகான் மூக்கலகோ மிடறேய்ந்தந்
கறமூர்ச் சித்தான், கம்முகங்கரல் கோடுல முழுவதுந்தேயந் தறக்
குறுகிக் கவன்றான் கண்ணன். (௧௪)

கவலுறுமான் மூர்ச்சைதெளிந் தறமெலிவான் கருதியுளத் தெ
ண்ணி நோக்கி, யவலுறக்கூ டாபுவியின் மீதுமவரக் கூடாதென்
னறிவென் னாகுந், தவலறுநான் பொருளென்றுந் சிவன்பொருளன்
றென்றுமிந்தத் தவறுந் றேனியா, னுவலுறுமா றென்கெட்டே னி
துவருமோ விப்பாவ துணிக்கற் பாற்றே. (௧௫)

எனமனத்தி னெண்ணியா னடியையித யத்திருத்தி யெந்தா யந்
தோ, மனமயக்கா விதுசெய்தென் பொறுத்தியெனத் தியானித்தான்
வருத்த நீங்கிக், கனமிகுத்த வதிபெலமுந் றனன்மீண்டும் பூவுலகிற்
கடிதி னெய்தி, யனமயக்கிற் காணாதென் றறிந்தோனுஞ் சுடரிலிந்
சத் தருகே வந்தான். (௧௬)

மோட்டிமர் வரியுருவாய்த் தவறிழைத்தே னத்தவறு முழுது நீங்
க, வீட்டிமா தவப்பொருணி யருளுகெனச் சோதியிலிங் கத்துட்
டோன்றித், தோட்டிநாண் மலரிதழித் தொடையோனுந் தருப்பண
த்துட் பொருள்போற் றன்னைக், காட்டினுன் கண்டுபணிந் தெழும்
துநின்று துதிசெய்தான் கவலை தீர்த்தான். (௧௭)

பயத்தானம் மால்பின்னு மறைந்துகின்றான் பங்கயத்தோன் றன்
மை கூறி, லயர்த்தாவி தேய்த்தொடுங்கி மூர்ச்சையா லங்குமிங்கு
மணுக மாட்டா, னுயத்தானும் வகையறியா னலம்வருங்கால் யோகி
யரவ் விடத்தி னுற்றார், வியர்த்தாவி வருந்துமவன் வரக்கண்டா னொ
ருமாற்றம் விளம்பு கின்றான். (௧௮)

எங்கிருந்து வருகின்றீ ரெவ்விடத்திற் செல்குவினென் றியம்ப
வேழை, பங்கிருந்தின் னருள்கொழிக்கும் பரனருள்பெற் றியாம்போ
ந்தே மென்றார் பார்ப்பா, னங்குமிங்கு மெத்தார மெத்தனைநாட்
சென்றதென்று னன்னோர் சொல்வார், கொங்கிருந்த மலர்ப்பிரம க
ற்பமனந் தத்தொகுத்துக் கூடா தென்றார். (௧௯)

வாசமல ரோய்நீயிங் கெய்தியதென் னென்றாரும் வாம பாகத்,
தீசன்முடி காண்பனென விண்ணெவினோ டிகலியிவ னுற்றே னென்
ரு, ஞ்சிவன்மா முடிநீயோ காண்புரப்பே ரகந்தையுற்ற யறிவொன்

நிலவாய், சீசியிந்தப் புந்தியைவீட்டி நித்திரும்பென் தவர்போனார்
திஷுத்தி நின்றான். (௨௦)

*பஞ்சமலத் தான்மயங்கப் பங்கயனா முடிதேடிப் பார்த்தே யில்
லேக், கஞ்சமலர்க் கண்ணனடி காணாம னம்போலக் கவல்கின் றா
னோ, தஞ்சமுறக் கண்டனனோ சபதமென்ற மென்றுபர தபிக்குங்
காலே, வஞ்சமலர்க் கைதையொன்று வரக்கண்டான் கையேந்தி வா
ங்கிச் சொல்வான். (௨௧)

மணங்கமுழகே தகையெவனெத் தனைகாலஞ் சென்றதிவண்
வரநீ யென்ன, வணங்கொருபால் வீற்றிருக்குஞ் சிவன்முடிநின் றிழி
ந்துமிய ணடைந்தேன் கால, மிணங்கவுரைத் திடமுடியா தெண்ணி
றந்த காலமென்ற தியம்ப வேத, னுணங்குமறி விழந்தனைக் கைதை
யைப்பார்த் தனன்பின் னு றுவல்வ தானான். (௨௨)

வேறு.

கைதையே யெனக்குப கார நீயொன்று
செய்தையே ழுன்னையே துறித்தல் செய்வலென்
றையதவே யியம்பயா தியம்பென் றோதறு
நொய்தையே யதுவர றுனித்துக் கூறுவான். (௨௩)

படிமிசை விடுகடர்ப் பரணை யெள்ளியே
யடிமுடி காண்பமென் றறுதி யிட்டனங்
கடிமல ரடியரி காணப் போயினான்
முடியிது காணயா னிங்கு முற்றினேன். (௨௪)

கண்டில னுனைக்கண்டு கவலை தீர்ந்தனன்
விண்டுமுன் னேயெனக் காக மெய்ம்மையே
யண்டர்நா யகன்றிரு முடிகண் டானய
னுண்டெனப் பொய்ம்மையொன் றுரைக்க வேண்டுகீ. (௨௫)

மறுத்துரை யேலென வழங்கக் கேதகை
சிறுத்தவர் தொழிலிது செய்யொ ணாதென
வெறுத்தன கூறியும். வேதன் வாறையா
ஹுத்துபொய்ச் சான்றுரைக் குடம்பட் டிள்ளதால். (௨௬)

கின்னிக ரில்லென நிகழ்த்தி யேயது
தன்னையுங் கொடுவிதி யிழிந்து தாரணி
முன்னிய சுட்டுநாளி யிலிங்க மூர்த்திமுன்
மன்னியே துதிசெயு மாலேக் கண்டனன். (௨௭)

நாரண செய்திசொல் வெனமுன~~று~~நாண
காரண திபனடி கண்டி வேனியான்
பூரண திபன்முடி காணப் போகிய
வாரண நிஞ்செய லறைகென் றோதலும். (௨௮)

முடியது கண்டனன் முடியிற் சாத்திய
கடிமலர்க் கைதையீ தென்று காட்டினான்
படியிடந் தவனவன் பான்மை நோக்கியே
பிடிபடா தெவர்க்குநின் பேச்சுப் பொய்யென்றான். (௨௯)

யாதிறற் பொய்யென் வியம்பு வாயலர்த்
தாதுசேர் கைதையே சான்மென் றுனயன்
மாதவன் றுனுமம் மலரைக் கேட்டலுந்
திதிலா யுள்ளதென் றியைந்து செப்பிற்றால். (௩௦)

பொய்மையே யிருவரும் புகன்ற வாய்மொழி
மெய்மையன் றென்றரி மீண்டுங் கூறலு
மெய்மையோ விதுபுகன் றிடுதி யென்றெதிர்
கொம்மென நான்முகன் கோபங் கொண்டனன். (௩௧)

மருத்தயில் பாப்பிணை மாயன் றன்ஊடவ்
வருத்திர னென்னிடத் துதித்து ளோனென்னக்
கருத்தினி லிகழ்ந்தன னகந்தை காட்டினான்
பொருத்துற வறிந்தவ னகந்தை போக்குவான். (௩௨)

கூடரொளி யிலிங்கத்தி னின்று தோன்றியே
படல்விடைப் பாகனின் றடர்ந்து சொல்லுவான்
மடல்கெழு மலரினோய் மதித்தி டாதிவண்
டிடமொடு பொய்யுரை செப்பற் பாலையோ. (௩௩)

பொய்மையுஞ் சூதுங்கட் கொலையும் புன்மையுஞ்
செம்மையில் குருநிந்தை தேவ நிந்தையும்
கைம்மிகு மகந்தையும் கனிப்புங் காமமு
யிம்ஐமயு மறுமையுங் கெடுக்கு மெந்திரம். (௩௪)

கணத்தினி லணந்தநான் முகரைக் காட்டியக்
கணத்தினி லொடுக்குது கம்முட் காணவே
பணத்தினிற் றுயில்கொளும் பச்சை மாலொடு
மெணத்தகா நிளையொரு பொருளென் றெண்ணலேம். (௩௫)

ஆயினும் பொய்யுரை பகர்ந்திட வாயதான்
மாயிரும் புவியிலுன் நனக்கு வாய்மைசேர்
கோயிலும் பூசையும் போக கோமுறை
சாயுக் கொனக்கடுஞ் சரபஞ் சாற்றினான்.

(௩௬)

பயிரவன் வந்துபொய் பகரைந் தாந்தலை
செயிருறக் கின்னியக் கணத்திற் சென்றனன்
வயிரங்கொண் டொருதலை யிழந்த மான்மக
னுயிருற கொடுங்கியுண் ணடுங்கி யோயந்தனன்.

(௩௭)

தனியற மறநீதுபொய்ச் சான்று கூறிய
பனிமலர்க் கைதையை நேரக்கிப் பண்ணவ
னின்னிதென வணிகல மெமக்கு மாகலை
புனிதநீ யலையெனப் புகன்று நீக்கினான்.

(௩௮)

சிவனைநொந் தொன்றையுஞ் செப்பொ ணுதவ
னவன்செயும் வினையனு பவித்துத் தீர்வுறுந்
தவநெறி முனிவரர் கேண்மின் றாவறு
புவனமுண் டவதறுறு பொய்கொல் லாமையால்.

(௩௯)

பூசையுங் கோயிலும் புராரி மேல்வைத்த
வாசையு முடையனு யவற்குச் சததியாய்
மாசறு சாத்தனை யின்று மற்றுள
பேசருங் கடவுளர்க் கதிகம் பெற்றனன்.

(௪௦)

அகந்தையுற் றுளனவ னாயி னும்பல
ரிகந்திடும் பொய்யுரை யியம்பி டானென
சிகழ்ந்திடு மயக்கத்தை நீக்கி நின்மலன்
முகந்துதன் கருணையே முற்று நல்கினான்.

(௪௧)

அரிசெய லீதந்த வயன்பின் செய்ததைத்
தெரிவுறக் கேளுமி னென்று செப்புவான்
புரிசுடை யமலனை யிகந்து பொய்யுரை
துரிசறப் புகன்றனன் சொல்வ தேதென.

(௪௨)

அன்றியும் பூசையு மால யங்களு
மின்றியே புவியினி லிகழ்ச்சி யுற்றுளேன்
கொன்றையே ணியன்பொரு ளென்று கொண்டிலேன்
கன்றிய சிவத்தரோ கத்த னாயினேன்.

(௪௩)

இக்குறை தீர்ப்பதெம் மீச னேயுரை
புக்கெவர் தீர்ப்பொன் றெண்ணி போதனு
மக்குணத் தறிவுவந் தடைவிற் போற்றியான்
புக்கன னபயரீ பொறுத்தி யென்பிழை.

(சச)

மைந்தர்க ளொருகுறை செய்யின் மாற்றியே
தந்தையர் வெறுத்துடன் நயவு செய்குவ
ொந்தைநீ யிரங்குகென் றீசன் னுண்மலர்
சின்தைசெய் தருந்தவஞ் செய்கின் னுனரோ.

(ச௫)

பருவமோ ராயிரப் பஃது பங்கயன்
பொருவரு மருந்தவம் புரியுங் காலையில்
வெருவிலை யெனச்சிவன் வெளியின் றோதுவான்
தெருமரு மிப்பவம் தீரு மாறுகேள்.

(சக)

எத்தவ மியற்றினுந் தீர்வு னுதிது
சத்திய மேனூரீ தனைய னுதலாற்
புத்தியுட் கொள்ளுதி புகல்வன் சீவன்மா
முத்தின் னகொன் மொழியு மோர்தலம்.

(சௌ)

புவிபுகழ் தருவிராட் புருடன் மேனியி
லவயவ மாமற்றைத் தலங்க ளாலவாய்
விவிதமாந் துவாதசார் தத்தின் மேம்படுங்
கவலுறே லத்தலங் கதம்ப கானனம்.

(சௌ)

பூரண கலையொடும் புகறென் கூடலிற்
காரண காரியங் கடந்து வைகுதூர்
தாரணி புகழ்ந்ததத் தலத்தின் மேவியே
யாரண நீளவ பூசையாற்றுவாய்.

(சக)

ஆங்கணின் பவமொழிந் திடுமங் கேகெனத்
தேங்கம ழிதழியான் செப்பக் கேட்டலும்
பாங்கொடு மவன்பதம் பரவிப் பங்கயன்
வாங்கரும் பெரும்புகழ் மதுரை யெய்தினுன்.

(௫௦)

வேகமா ந்திளவ தீர்த்த மிக்குயர்
மாகமார் தருபொற்றி மரையித் தீர்த்தத்தின்
மோகமார் வினிகெட லுழங்கிச் சொக்கெனு
மேகமா ரிவிங்கத்தை யிறைஞ்சி யேத்தினுன்.

(௫௧)

அங்குயற் கண்ணுமை யம்மை யன்பொடி
பங்கயக் கண்ணனும் பணிந்து போற்றியே
வெங்கொடும் பொய்புகல் வினைய கன்றிடத்
தங்குநா ஞுண்டருந் தவம்பு ரிந்தனன்.

(௫௨)

வேறு.

பொற்புறு பெருங்கல் யாண புரத்தரைக் குரோச மேல்பா
லற்புதச் சொக்க விங்கத் திற்கொரு வடபா லான்ற
சொற்றமி ழறியும் வேக வதிவட கரையிற் றேன்றுந்
தம்பர விலிங்கத் தன்னிற் பூசித்தான் றன்பே ராக்கி.

(௫௩)

முந்திய கிவதீர்த் தத்தின் மூன்றுகா லமுநீர் மூழ்கி
விந்த * மா மலரோர் காலத் தாயிர மாக மேன்மை
தந்தமு வாயி ரத்தாற் சாற்று மவ் விலிங்கத் தன்னிற்
சிந்தித்துப் பூசை செய்தான் கிவசகத் திரநா மத்தால்.

(௫௪)

அஞ்செழுத் தபுத நரவி னடைவினுச் சரித்தா னித்தம்
விஞ்சுமிப் படியால் வேதா கமவிதி விதியர்ச் சித்தே
தஞ்சென விருந்தா னூறாண் டத்தல விசேடந் தன்னுற்
செஞ்சுவே யிலிங்க ரின்று கிவனவற் கருள்வா னெண்ணி.

(௫௫)

தோன்றினான் சேவின் மீது தோன்றிடக் கண்ட வேத
னென்றவா தாவாற் சும்பிட் டிருகணி ரருவி சோரத்
தான்றனி முடிசு டாமுச் சதமுறை வணக்கஞ் செய்தான்
வான்றுணை யெனக்கு நீயென் றன்பிடுந் வழுத்த வுற்றான்.

(௫௬)

வேறு.

தேவா திபர்தந் தேவே சரணஞ் செகநா தபுரா தனனே சரண
மூவா முதலே திருவாப் புடையாய் முதல்வா கருணா கரணே சரண
நாவா ரவழுத் தியபத் தர்கள்பா னலமிக் குதவுந் தலைவா சரணங்
காவா யெமைவந் தாள்வாய் சரணங் கமலே சசதா கிவனே சரணம்.

சத்தா நிரும லகத்தா சரணந்தருநான் மறையின் பொருளே சரணம்
வித்தா யொருமு தலானாய் சரணம் வியனா சும்வியா பகனே சரணங்
கொத்தார் புரமெ ரியெய்தாய் சரணங்குழகாவன்னவிடுதொசரணம்
பித்தா மலமொ ழியத்தா சரணம் பிரமே சசதா கிவனே சரணம். (1)

* அரவிந்தம் என்பது விந்தமெனத் தலைக்குறைந்து நின்றது.

கடம்பவனபுராணம்

ஞானத் துருவே சரணஞ் சிவமெய்து ஞானத் தருவாய் சரணஞ்சரண
மோனத் தெளிவாய் யுயிருக் குயிராய் முழுதுத் தெரிவாய் சரணஞ் சர
கூனற் பிறையா யரவமணிந்தாய் குரவங்கமழ்குழல்பாகாசரண[ணம்
மினத் துவசற் கருள்வாய் சரணம் வேதே சசதா சிவனே சரணம். (1)

எந்தாய் தந்தையு மாளாய் சரண மெத்தே வினையு மளித்தாய் சரண.
மைந்தா ரிடபத் துவசா சரணம் வரநல் கிடுமுத் தமனே சரண
முந்தா றுருவ மணந்தா சரண முறைசே ரும்விகா ரமிலாய் சரணஞ்
சிந்தா மணியே சரணங் கமலத் தேவே சசதா சிவனே சரணம். (2)

நாதா வுலக வதிதா சரண நலமார் விழிக ளனேகா வுக்குக்
காதா ரமுரீ யானாய் நதிகட் கதிவே கவதிக் களாயாய் சரணம் [ம்
தாதாரம்லர்கொடுனைப்புகுத்தித்தெயில்பிழைகள்பொறுப்பாய்சரண
பூதா திபகு நுநாதா சரணம் போதே சசதா சிவனே சரணம். (3க)
வேறு.

என்றுதுதித் தேகமலன் பின்னருநல் லுள்கொழிக்கு மிறைவ
நின்னைத், தொன்றுதரு நான்மறைகண் டறியாதென்றானோ தொ
குத்துக் காண்பேன், கன்றுவினே தீர்த்தெம்மைக் கைவிடே லெனத்
தொழுது கழறி நின்றான், வென்றிமழ வ்டையானு மவன்முகம்பா
ர்த் தருளியிவை விளம்பு வாளுல். (4உ)

கமலரீ நங்கடம்ப வனத்திலருந் தவங்கருதிப் புரித லானு
சிமலமா விளங்குபுரா தனவிலிங்கம் பூசித்த நேர்மை யாறு
மமலமார் தோத்திரத்தி னானுமக மகிழ்ந்தனமிப் பதியி லான்ற
விமலையோ டிறையிலிங்கம்பூசிப்போர்க்கெப்பவரும்வீடுநிண்ணம்.

காசியினிற் சிவலிங்கம் பதிட்டைசெய்யும் பலத்தினுநங் கதம்ப
காணத், தேசறவே பதிட்டைசெய்யி னூறுமடங் கதிகமேன்றா லி
மையோர் போற்றுந், தேசுபெறு சிவதீர்த்த முப்போது மூழ்கிடே
சனைச்சே வித்தே, நேசமுறு புராதனலிங் கம்பூசிப் பவர்பயனை நிக
ழ்த்தற் பாற்றோ. (5ச.)

லேகவதி மணன்மறையோ னனமாக்க லாலன்ன வினோத றென்று
மாகமுறு பசுப்பூசித் தருள்பெறலால் வளர்திருவாப் புடையாரென்று
நாகமுஞ் சித்தனியா விளங்கலா லரவமணி கம்ப றென்று
மாகமனுல் விநிரீயர்ச் சனைசெயலா லாதிபிர மேச றென்றும். (6ரு)

தழைத்திடுமெவ் விலிங்கத்தின் றிருநாமம் யுகநான்குத் தவமோர்
கோடி, பிழைத்தபயன் றாரத்தே தெரிசித்தோர்க் கடையும்வினை யெ

ல்லாநீறுங், குழைத்திடுமெய் பன்பினரா யித்தலத்து வசித்துவித்தங்
கும்புட் டேத்திற், பிழைத்திடும்பொய்ப் பவமகன்று கதியுறுவர் சுய
ம்புவின்றும் தியதாய்ப் பேசும். (௯௯)

நாரதமா முனிமுதலாந் தேவவிரு டியர்நலஞ்சேர் வசிட்டன் மு
ன்னம், பேருறுமா தவத்தின்மிகு பிரமவிரு டியரிமையோர் பேணிப்
போற்றுந், தாரகமா மவ்விலங்கத் தனேகவதி சயந்தோன்றுந் தருவா
சேர், பூரணரார் திருஞான சம்பந்தர் சுந்தரர்போற்றுவர்நக் கீரன். (1)

திருநாம முச்சரிக்கக் கிருதத்திற் றிரோதத்திற் றெரிசித் தேத்தக்,
கருநாமம் கெட்டத்துவாப னாயிற்பூசிக் கக்கலிபு கத்திற் பூசித், தொ
ருநாம முச்சரிக்கப் பவமகனுஞ் சொக்கலிங்க முதலும் பேறு, தருநா
முண் மையைப்புகன்றே மிவ்விலங்க நின்பெயரார் றழைக்க வெ
ன்றும். (௧௦௦)

கேட்டிநீ வரங்களுனக் குதவுவமென் றானருளக் கேட்டு வேத,
னாட்டமூன் றுடையாயநின் னிகழ்ந்தசிவத் துரோகத்தா னலியுந்
தோடம், வாட்டமுறு பெராயுனாதத் தோட்டமவை நீக்கியருள் வழங்
கல் வேண்டும், வேட்டுலகிற் றமியனுக்குப் பூசையுங்கோ யிலுமுன்
போல் விளங்கல் வேண்டும். (௧௦௧)

முத்தியே யுதவுறுநின் னிருத்தத்திற் கியைந்திடபான் முறையிற்.
ருள, மொத்தியே தொழவேண்டும் பிரமதா னப்பெயர்பெற் றோங்க
வேண்டு, மத்தனே யருளுகென வவ்வரந்தந் தேமெனப்பின் னமல
ன் கூறும், பத்தியே தருமிந்தப் பதியினில்வந் தடையுமுனின் பவநீங்
கிற்றால். (௧௦௨)

ஆயினுமப் பவந்திர்த்தே மருமறையோர்க் குதவுதனிற் கருளிச்
செய்தே, மேயுறுநந் திருநடத்தின் றிருத்தாளப் பணியுமுனக் கீந்தே
மிந்த, மாயிருஞா லம்புகழப் பிரமதா னப்பெயரும் வழங்கு னேம்வ
ண், சேயெமக்கு நியதனாற் கிருட்டியுமுன் போற்றழைக்கச் செய்தே
மென்றே. (௧௦௩)

வாமுதவி நிமலனுமம் மூலவிலிங் கத்தானான் மலரு ளோணுந்,
திரமுறவங் விமலனடத் திற் கியைபத் தானமொத்தித் தெரிசித் தேத்தி
ப், பரமுறுமற் றையதலத்துந் திருந்தாளப் பணிசெய்து பரவி வாழ்ந்
தா, னுரமுறவிந் கதைபடிப்போ நுரைப்போர்கேட் போர்கயிலே
யுற்று வாழ்வார். (௧௦௪)

கடம்பவனபுராணம்.

வித்சரிதை யிதுவென்ன மலையமுனி வினம்பினான் வினம்பக்
கேளா, வதிசயமுற் றருந்தவத்தோர் மீளவுஞ்சொல் வாரம்புநர் யா
ல வாயிற்; கதிதருமெம் பானெண்ணெண் டிருவினையா டற்கதை
கா சியின்முன் சொன்னாய், துதிபரவு மீத்தலத்துங் கேட்கவிரும் பின
மின்னுஞ் சொல்வா யென்றார். (சீகூ)

என்றுமுனி வாரியம்ப வசத்தியனங் குணசெய்வா னினிது கே
ண்மி, னன்றிறதும் யுகமொன்றி னானுஞ் காணுங்கா நான்கு கத்து
ம், வென்றதா விளங்கியதிக் கதைமுழுதுஞ் சாரமா விளம்பு கின்றே
ந், தொன்றுவினப் பவமகற்றுங் கதியுதவு மெனத்தொகுத்துச் சொ
ல்ல தானான். (எசு)

ஒன்பதாவது பிரமன் பூசித்த வத்தியாயம்

பூத் திற்து.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுஎடு.

பத் தாவது

இல்லாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க-வது இத்திரன்பழிந்தித்திருவினையாடல.

புரந்தான்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டிம் புன்பழிநாற் கூறக்
கி லீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் நிருத்தங்கண் டிரங்கத் தேவர் மனங்
கவரு மடல்வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருந் கடம்பவனத் த
ருளா லெய்தி வரத்தைக்கண் டாவிப்பொற் சமலஞ் சூட்டித், திரன்
தருசித் திராயில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச்
சிறப்பின் வாழ்ந்தான் *. (க)

உ - வது வெவ்வேயானைக்குச்சாபந்திரத்திருவினையாடல.

வாசவன்கு றிடவயிரா பதநீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண்
டிதைஞ்சி வேந்தன், நேசபெறு தருவாசன் கொடுத்த சேடந் திரு

* இச் செய்யுண் முதல் "பொற்புகண்ணுவன், என்னுஞ் செ
ய்யுளிறுதியாகவுள்ள அறுபத்து நான்கு செய்யுள்களாற் றனித்தனி சங்
கிரகமாகச் சொல்லப்படுகின்ற அறுபத்துநான்கு திருவினையாடற் சரித்
திரங்களும், அவற்றின் வைப்பு முறையும் வேட்பத்தாரார் திருவினையா
டற் புராணத்துச் சரித்திரங்களையும், அவற்றின் வைப்பு முறையையு
ம் ஒத்திருக்கின்றன; ஆதலால் இச்சரிக்கிரங்களின் விரி அப்பராண
த்தாற் செவ்விதற் பெறப்படும்.

முடிசூ டாதிசுழத் தென்னர் கோவாற், பேசுதுமா முடிபிணக்க வெ
ற்றுண் ணென்றும் பெரிதுதுகைத் திரிமெனைவின் ணகன்று மன்
ணிந், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே ணெனக்கழ
றிக் கடுஞ்சாபந் தீர்த்தே கிறுால். (௨)

௩-வது மும்முலைத்தடாதகையம்மையவதரித்திருவிளையாடல்.

தென்னன்மலை யத்துவசன் காவன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் கா
லங்கங் போர்க்கு வேந்த,ரின்னகைமா துனைமணந்து மகவி லரம விய
ற்றுதவத் தான்முன்று முலையி னுனோர், மின்மகவை யருளவரு ளா
ல மைச்சன் கிளங்கியபேர் தடாதகைநன் கணுவற் கண்டான், மன்
னுமுலை மறைந்தரசா மெனப்பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடை
ந்தான் மதுரை யாண்டான். (௩)

௪-வது திருமணஞ்செய்திருவிளையாடல்.

மும்முலையாள் கணவனைவேட் டெழுந்தென் டிக்கு முடுகிவிச
யஞ்செய்து கயிலை மேவ,வம்மினென விமையவர்போர்புரிந்தாற்றாது
வந்துரைப்ப வஞ்சலென்றி சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண்
பளவின்மற்றைத் தனம றைத்த செயலறிந்தே யநீளெனலுந் திருக்
கண் சாத்தித்,தம்முறையான் மணந்துமுடி சூடி வையந் தலையாண்
ட சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (௪)

௫-வது பதஞ்சலிக்குநடனஞ்செய்திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைநீ ராடிச் சென்மினில ணென
முழங்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் நிலலை
மன்றினடங் கண்டல்லாற் புசியே ணென்னத், தருமகவான் சாத்திய
பொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னை,
யருமறைசூழ் கணகசுபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னடம்புரி
ந்தான் புசித்தான் கண்டு. (௫)

௬-வது பூதமுண்டதிருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வானிறைவ நின்னோ டிங்குத் தாவில்பலர் வரு
வரென வமைத்த வன்னம்,விடாதசுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டு மிக
வளருந் தொலைத்ததிலை யென்னும் வேலை,யடாதபசியூல்வருந்தி மெ
லிந்த குண்டோ தரனாற்றே ணெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகவி
லைத்தகிரிநேரன்னக் குன்றை வாரியயின்ற துநொடியின் மங்கை நான.

கடம்பவனபுராணம்.

எ-வது வைகையாறழைத்ததிருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்திரந்தாங்கியநான் சிற்றாண் புசித்திளைத்தே
னென்றன்னங் குழிக ணுன்கின், வருதலுநாற் நிரளையாய் விழுங்கித்
தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடுப்பொய்கை வாலி கூப்பப், பொருபுனலு
ள் ளனகுடித்தும் புனிதா நீரென் றோலிட்ட பூதநதி யழைத்துக் காட்
ட, பொருவுகிழக் ககன்றபுனன் மீண்டுஞ் செல்ல வுறிஞ்செய்து மண
ல்பிறங்க வரயங் காந்து. (எ)

அ-வது கடலழைத்ததிருவிளையாடல்.

அன்புடைய வன்னைகட லாடற் கெண்ணி யவன்மொழிகேட்
டசுனைத்தன் வசத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுரைத்தம் மாற்றங்
கூற நயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், அன்புடைநின் முக
வாட்டன் துணிந்து காண்பா னெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலு
ங் கூவத், தென்புடலி கடவாதவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடத்
துறவேழ் கடலென் றார்கண். (அ)

கூ-வது மலையத்துவசபாண்டியனையழைத்ததிருவிளையாடல்.

‘வாரிதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்ததுநம் மிறைய
நுளா லாடு கென்னப், பேருத்தி மாமடவா ாடித் கொண்கண் பிறங்
குசுத ணுன்கண் றோ டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரரென்
றியாய்முன் சாற்றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சேருதவு
கணவனொடா டிப்போற் றாமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்
து வாழ்ந்தார். (க)

க0-வது உச்சிரப்பொருவமுதியாரவதரித்ததிருவிளையாடல்.

பொன்மலைய மயிலரசு புரிந்து காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமெ
னவே புரக்கும் வேந்தன், மன்மதிமா மரபோங்க வருங்கோ மாறன்
மாறறுசுந் தரமாற னாதி மாறன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னரு
ளான் வேலோன் விமலேதடா தகைவயினுக் கிரனா றென்றோர், நன்
மகவரசு சடையொடுமுற் பவிக்க மோலி நனிகவித்தான் கோச்சுடில்
வரும் னென்றார். (க0)

கக-வது வளைசெண்டுவேல்கொடுத்ததிருவிளையாடல்.

தாவறுமுக் கிரன்மலையிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனவைத் தரு
ன்புரிந்தவ் கிமையோர் வேந்த னோவமுடி சாடுகென வளையுந் தந்து
தூக்குகடல் சுவறவெறி யெனவே லீந்து, மேவருகந் துகம்போல

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

௭௫

விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினை யடிபெனவன் செண்டை நல்
கித்தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலை யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொ
டுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (௬௬)

௧௨-வது நான் மாடக்கூடலானதிருவினையாடல்.

தாணுவலி யறிவரனங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலைச் சுரர்சித்
தர் மணிதர் நாகர், பூணரவா வெணுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப்
புட்கலர் வருத்தமுதற் புயல்க ணுண்கை, மாணுறமா மழையையே
வுறநான் மாட மாத்திவலி தொலைவிக்க விகல்விட் டேகி,நாணெடுந்
தாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றாப நகரினையு நான்மாடக் கூட வெ
ன்றார். (௬௭)

௧௩-வது சித்தரானதிருவினையாடல்.

மாத்திரைபொக் கணமையோக பட்டத் தோடு மதுரையினெல்
லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரொல்லாம் வீதி தோறு மினவ
ளைசிற் திடவெங்கும் வந்து லாவிச்,சேர்த்திடுமந் காட்பிடிப்ப வகப்ப
டாது சென்றுமருத் தின் றிசைக்கல்லிபத்தின் பாங்ண்,தோத்திராஞ்சே
ராலேமத்துட் டென்னர் கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதிபா திருந்
தான் சொக்கன். (௬௮)

௧௪-வது கல்லானையைக்கரும்புதின் னுவித்ததிருவினையாடல்.

வல்லவரீ யர்ச்சனரீ சித்த னாயின் வரங்குவிகல் விபத்தால்பாக்
காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கர ணக்ஸகக்கன் னலைக்காட் டாமுன்
வாங்கியயின் றிதுகமல நான மென்றே,சொல்லருமார் பணிதரள வட
மும் பற்றித் துனைவினயின்றிரமுழங் கிடாமுன் சேறும்,வில்லரசனஞ்
சியதி சயிப்ப வானில் விரைவினொடு நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்
தன். (௬௯)

௧௫-வது சங்கப்பலகைகொடுத்ததிருவினையாடல்.

தவிசவிரும் பிப்புவவர் வேண்டக் கைம்மாப் பாவறிவ தொருப
லகை தந்தே பின்பு,புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புழந்
தடைவி னிருந்துதமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலரீ னத்
தாற் செய்யுட் டலைமயங்கி மீண்டொருகான்மலைதல் கொண்டாண்
டவைபொருந்து டொருள்செய்து கூட்டித் தாறு மேறினாற் பத்
தொன்ப தின்ம கொன்றார். (௭௦)

கடம்பவனபுராணம்.

கௌ-வது கிழியறுத்ததிருவினையாடல்.

திருந்துசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண்
பொருளிலையென் றேத்த விற்குப், பொருந்துமடல் தையரொடியர்
தலத்து லாவும புகழ்மாற னணைந்தமணங் கண்ட தென்கொ, லருந்த
மிழா லிதுபொருவப் பாடு வாரோ லளிப்பலென்றோர் பொற்கிழிற்
சபையுட் கேக்க, மருந்தினையான் கொங்கென்றோர் கவிதை பாடிக்
கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (கௌ)

கௌ-வது நக்கிரனைக்கனாயேற்றின திருவினையாடல்.

நாவலரன் பர்களபிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே நக்கிரன் பிழை
பொறுத்துள் ணுதற்கட் டயால், வேவுறச்சுட் டிடுதுயரீத்தருளை நல்
கி யினங்கியசொல் லெனும்புகழந் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்
ணியொடும் பொய்கை மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக்
கரையேற் றென்றே, தேவர்புக முாலையத்துட் சென்று போற்றத்
தேவியொடுஞ் சென்றுகரை யேற்றி னானே. (கௌ)

கௌ-வது குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவினையாடல்.

ஞன்கவிஞன் றும்பின்ன முதுகீ மற்கிங் குரைதமிழ்தூ. லருன்ப
வரயா ரொனவெம் மண்ணே, திண்புவிப்போந் துயர்தருதென் றிசை
வை கென்று தென்முனிகுருக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்
புகழ்முத் தமிழுரைத்தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ
நினைத்தி ருந்தா, யெண்வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென்
றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ஞபதே தித்தான. (கௌ)

கௌ-வது ஊமைப்பிள்ளை தமிழ் நிக்ந்த திருவினையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையவனார் பொருட்கே னோருந் தகைமைபெற வுரை
யெழுதி மலேந்து முன்சென், நெங்குட்கி தறிப்பவனே நல்ல சொல்
லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிய்லூர் வணிகன் மைந்தன், துங்கவு
ருத் தீரசரும னாமன் றன்னைத் தூயமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி
ன்னமைக், கங்கமுறும் புளகெனப்போந் திருத்திக் கண்டே யக்கிரன்
முதன்மூவ ருரைகொண் டார்கள். (கௌ)

௨௦-வது இடைக்காடன்பின்போன திருவினையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிக
ந்து தள்ள கொந்தே, வீறுயரா லையத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுள்
மெலியலென மறைபுகலு மிகந்த துண்ணே, மாறகலுன் றேவியயற்

நிலையென் றேத்தி வரைந்தேக யானுமே குவலென் றேகியேறிய
ங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால் வா
ன் றூர்கள்.

உக-வது கடல்கவறவேலெறிந்திருவிளையாடல்.

சீலமது னாயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண் ஞா னக்க
ண்ணற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிவக் கிரமா றன்பா
லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேரிங், ரோலமொடுங் கழிய
வருங் கடலை யாழன் னுதவுவே லெறித்துசுவற் றென்று போதும்,
வேலைசுவ றிடவேலை யெறிந்தா னுமம் வேலைவடி வலம்பரின்றா
னென்ற ஈன்றே.

(உச)

உஉ-வது வலைவிசிமணஞ்செய்திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்கனியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மற
ந்திடக்கண் டமலன் சீறி, வெம்பாதர் குலத்துதிபோ கெனவு தித்த
மெல்லியைக்கொள் வான்றுக் கொண் டனுதிக் கேட்பக், கம்புததிக்
கொலைமகர வரையொன் றுண்டெங் கவலறநீ வலைவிசிப் பிடித்து
வந்தா, னம்புதரு குவமெனவம் முறையி னோடு நனிமகாம் பிடித்த
டைவின் மணஞ்செய் தானால்.

(உஉ)

உ௩ - வது வலையல்விற்திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மானைகவார் தவர்கொழு
நர் சவிப்பப் போந்தே, கோதையார் நீள்வணிகர் குலத்தி லங்கக்
கோலவளை வணிகளுக் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சூ லரீக்,
கித் தியின் வீழ்ந்திடுவா னொருப்படுங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதியு
ரு மறைந்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் ற
கனிச் செய்தான்.

(உ௩)

உ௪ - வது விடையிலச்சினையிட்டிருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பாரோர் பழுதில் சோழன் கணபடையோ
டெய்திவைவை வடநீ ரத்தி, னாடிவணங் குதற்கிரங்க வல்லி கொக்க
னயந்திரவு பகலாக்கிச் சென்று மாறானிகையல் பொறித்தடைத்த வ
டபால் வாயி னெடுமதிலி னொடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன்,
சேடுருவங் காட்டிவிடுத் தடைத்தா னேற்றின் றிகழுமிலச் சினேவா

(உ௪)

கடம்பவனபுராணம்.

௨௫-வது மாணிக்கம்விறந்திருவினையாடல்.

செழியர்குலத் தருளின ஹதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தினடல் வேட்டைக் காட்டிற், நழியபுலி தரையைக்கொண்டே வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வர்தி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின் முடி குவிவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றே யுங்காற், கொழிதமிழ்தோர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிறுந் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (௨௫)

௨௬-வது யானையெய்ததிருவினையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெல மாட்டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவள மாகப் போந்துவிழும் பெனவிட்ட களிற்றை வீழ, வெவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றே ரோவிடக்கண் டியானைமலை யென்றாரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோரெட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (௨௬)

௨௭-வது ஓவாதவூரநஞ்சுபதேசித்திருவினையாடல்.

கணநாதர் தமிழலாருவன் விடையிற் போந்து கழ்மதுக மகிழ லாத புரத்து வாழந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறண னனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடு பெருந் துறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னினையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே சென்ன வேகி னான் றென்மதுரை வேந்தன் றன்பால். (௨௭)

* ௨௮-வது நரியைக்குதிரையாக்கியதிருவினையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மா நனுயர் சிறப்பின் னைகி, பொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பாதவிப்ப ஷாத்துவிட்ட முறைசெய் வேர்க்க, ளிருகிலெ னக் கொடுத்தண்ட மாற்றா ராகி யின்புறுவா சுகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந்திட்டு கைகத்துக் காட்டி யாடை யும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (௨௮)

௨௯-வது குதிரையைநரியாக்கியதிருவினையாடல்.

அருளர்ப்பத் தியற்கட்டும் பரிசு னெல்லா மருக்கனெழு முன்னி மையோர் நகைப்ப வாழந்த, பொருளாரம் புவிநாறன் பொருமி யேங்கக் குதுநரியாய் நெடியகுரல் காட்டப் போந்து மருளருக்

துஷையாள ருரைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத ளு
ரர், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறியார் போன்று செல்ல வெருளுக
ண்டு சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சிறி. (௨௬)

௩௦-வது மனசுமந்தநிருவிளையாடல்.

மீதுயர்த்து பெளவமெனப் பெருகும் வைகை மேன்மைநதி பு
டைப்படடைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்
சு மந்தாண் டடிபட்டம் மாறெங்கும் படவிதேதென், றேறுதங்கா
ன் முனியைவிதி விடென்றோர் வாக்காங் குயர்வான்றோன் தச்சிறை
விட்டழைத்துள்ளஞ்சிப், பரதமல ரிறைஞ்ஞதம்மிச சையிற்போ
மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மீற்றான் மாற்ற நென்றார். ( )

௩௧-வது விருத்தார்குமாரர்பாலரானநிருவிளையாடல்.

வாமுனிவன் னெருவன்மன் மகவைப் பாக வதன்வாவே தங்க
ண்மந் திடச்சி றுற்று, ருரைசெயமுண் டென்றாறி விடுப்பச் செ
ன்றோ னுறுசைவன் மகனென்று தொடானம் மீசு, னரைவிருத்த
னாய்ப்புகுந்துள் குமார னாகி நனிமாமி வரவழும்படி லனுமாய்க் காட்
டிபு, பெரிதுமழ, கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங்
கொண்டகன்றான் விவக்க யாரும். (௩௧)

௩௨-வது மாரியாடினநிருவிளையாடல்.

தென்னனுவந் தறுபத்து மூன்றாய்ந் தெண்ணெண் டிண்கலை
வல் லாவெனவாங் கணைந்தோரீ பட்டன், மன்னியகாட் டியமறியா
ய் வளவ னாமம் வருசகல கலாவல்ல னென்னக் கற்றங், குன்னுமு
ன்றோர் தாள்வருத்தம் பொறுனெந் தீச னெருதாளி னின்றனென்
றமுங்கு வான்கண், டன்னவட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினன்
கண்மாரி வெள்ளி மன்றில். (௩௨)

௩௩-வது பழிக்கஞ்சினநிருவிளையாடல்.

மனைவியொடும், போந்திருந்து வழிக்க ணண்மேல் வனசரன்முன்
கிளியெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமாணம் வரவருவே டனைத்த ழித்துத்
தலைக்கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னேடு, 'நனியிருளின் மணமனை
போ யருளா னிற்ப நமன்படர்மா தினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொ
ல்லி, யினியிவனைப் பசுவாற்கொல் வமெனக் கொல்ல வெழில்வழு
தி யிதுந்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (௩௩)

கடம்பவனபுராணம்

௩௪-வது மகாபாதகந்திர்த்ததிருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவற்றியர் வ
த்தனமண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடிபேரங்கா
ல் வேடர் மாதைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணி மொய்ப்பத்,
துனையினின்மண் ணுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தா
ற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெ
றுத்து வேலோத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (௩௪)

௩௫-வது அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோகருணைச் சொக்குண் டாகவெதும்
பணிக்கனிடத் தடைந்து சுற்குந், தென்பரவா யுதக்கிலகன் பயில்வோ
ர் தம்முட் சித்தனெல்லமொருதீம்பன் முற்றும் சுற்று, மின்பரவா சான்
மனைகை தொடக்கண் டசன் விருத்தனென்றே வதுமினைந்தரீய் வெ
ட்ட வாவென், தென்பகர்வ தவனுருக்கொண் டதைகூ றிச்சென் றி
ல்லிதழட்டோய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (௩௫)

௩௬-வது மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சுமணர் வைதிகன் னெறிபொ ருது விமேரவை நாகம
லை பென்ன முன்னம், பஞ்சவனோர் கனையினு லெய்து வாயாற் பட
க்கற்கும் விடம்பரந்து நகராற் றுது நஞ்சனிகண் டாவெண்ச்செனீ
றேத்தத் திங்க ணையுமவிரான் மதுரையென் மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்
பின் பகவைவிட விடையை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசு
வெற் பென்றார். (௩௬)

௩௭-வது வெட்டித்திர்த்ததிருவிளையாடல்.

புகவியினில் வைதிகவா ரணமென்றியாரும் பேரற்றியசம்ப பந்த
ரென்றோர் புதல்வர் தோளறித், தகவுமைடா டிருமுலைப்பா லமுதமு
ண்டு தந்தருண்ணா எம்பெற்று மதுரை மேவிப், பகவனா ளால்வி
ட்ட மடத்தி லிட்ட மடுதமுன்மாறலுக்கேவித் தணியாவெய்புந், திகை
யமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூனும் தீரமிர்த் தார்புனிதத்
திருவெண் ணீற்றால். (௩௭)

௩௮-வது சுழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டிணை ரெரியினிடை யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா
வேடுடையார் வென்ற ரென்று, முரண்டருவாதுரைத்தேறி யழை
வன்னி முடுகிமிசை யெடெடையும் வெவ வேவா, தாண்டருண் லே

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

அக

டெடுத்தார் தம்மோ டின்னு மரற்றினிட வாவென்றாற் றிடதித் தங்
கங் காரண்டருமே டாழிசெலக் காழி யாரோ டெதிரேற வேறினார்
கழுவுரப் பீது. (௩௮)

௩௯ - வது மெய்க்காட்டிடதிருவினையாடல்.

அடற்படையா னெனவேண்டு மம்பொ னல்கி யானடியார்க்
கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொ
ணர்ந்த வீரன் சுந்தரசா மந்தனென்போன் றன்னைக் கூவி, மிடற்ப
டைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்
டென் றுரைத்தோ ணுக்காய்த், திடுப்படுபுள் ளியுங்காட்டி நாட்டிச்
சொக்கன சேனகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க்காட் டிட்டான். ( )

௪௦ - வது உலவாக்கிந்நொடித்திடுருவினையாடல்.

ஈசனையுள்ள டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ
ரவிவேள்வி சூன்றி வாணம், பெருலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட
பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, கேசமுனி வரைமறந்த தா
னின் னாடு திலைதளர்ந்த தவரைபம்போற் பழிச்சி னென்றுத், தேசொடு
கூ ண்ப்பொழியும் பெயும்வா னென்றே செப்பினன்பொற் கிழிக
னவில் வைத்தான் சென்றே. (௪௦)

௪௧ - வது மாமனாய்வந்துவழக்குரைத்திடுருவினையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனெனத் தன்
செல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற வீருமெனலைத் தேகத் தள்ளித்
தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விகழப்போம் வனிதை
மக வொடுங்கோ யிற்போந் திறைவவெனச் செய்திசொல்ல விரங்கி
ச் சொக்கன், மிகையறுமா துலஹுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்
டாரை விடவென்றான் வியப்ப யாரும். (௪௧)

௪௨ - வது அட்டமாசித்திபகர்ந்திடுருவினையாடல்.

அரண்கயிலை யின்கணிதைஞ் சிவக்கி மாரோ ரறுவருயர் சித்தி
யெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதாமற் திறைஞ்சரீர்
போய்த் தென்னாட்டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தூணுறுகல்
லாக்கிடத்திர் லீபக் கானத் துறைகுலம்மா மவனுற் றெண் சித்தி யா
வும், விரவவறை குவறுங்கல் லுருநீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவிய
றிவித்தா னுய்ய. (௪௨)

கடம்பவனபுராணம்.

சுங்-வது தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்ததிருவினையாடல்.

பரிவேத்தா வெணும்வழுதி தமைபன் கொள்வான் பகர்க்கிற்பெண் கொண்டபய னெடுங்கு டிப்போய், வாவேற்று வடநாட்டுப் பகையும் வென்று வந்துதமிழ் மதுவாகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன்முன்னேன் சொக்குண் டென்று சித்தித்தேற் றிடச் சென்று பாலே யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யினத்தற் சேர்ந்த வரவுவெல வுதவியைத்தான் மண்ணீர்ப் பந்தர். (சுங்)

சுசு-வது இந்நிரன்முடிமேல்வளையெறிந்ததிருவினையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிக் திரைங் கென்னீர் வந்ததென விருவர் மழை பென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதலியுரை கொடாத மாற்ற குறுவலிகாண் பாறா முதவப பூண், வின்னருளா விருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகினுள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை,யின்னிகள மிட வவனெந் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையில்கிட்தான் மழைமல் கிற்றல். (சுசு)

சுரு-வது பொன்னையாளுக்கருள்புரிந்ததிருவினையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடுவான் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெறாள் சொக் குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் றுண்டு, மாவண் வல் லிரும்புதரச் சொல்லித் தியின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் றந்து, பாவணத்தாள் சொலிச்செய்திதை யுருக்கண் டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (சுரு)

சுசு-வது சோழனைக்கொடுவந்தாழியிலாழ்த்தியதிருவினையாடல்.

செம்பியன்மென் மதுவாகொள்வான் நிறங்கள் பேசிச் சென்ற டா வெந்தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், தம்பமென வவனெதிரோ தோன்றச் சொக்கன் றுண்டுபரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்பு விசை போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்த்து மேறடத்துத் திரத் தேற, வம்பினுடன் பாய்த்துகுசை தாங்காச் சோழ மனைக்கொண்டா முத்தடங்கொண் டாழி யென்றார். (சுசு)

சுஎ-வது திருவாலவாயானதிருவினையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாரிங் குயர்க்கிடநிற் றவினெ ளு றென்றார் மாநிலங்கியின் னெருசெழியன் றேன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல்லோகாட் டென்று பேரற்றப், பரங்குபெறக் கர்த்து

ன்றி வீட்ட பார்த்த படியினில்வாய் வைத்துத்தன் கதியாற் குழத், தேங்குகுழப் பதிமுடங்கல் வாய்வைத் தத்தாற் நிருவால வாயால் வர்பென் றார்கள். (௪௭)

௪௮-வது வாகுணபாண்டியனுக்குப்பிரமகத்தித் திருச்

சிவலோகங்காட்டியதிருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீன் வாசித் தாளிற் நிகழ்ச்சியில் வழி யுறங்கு மறையோன் துஞ்சக், கனசரையை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம் பிய ற்செயித்துத் தேவக் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழி த்துப் போகி, மனமார்வண் புவிக்காணக் காட்டென் றேத்தும் வாகு ணருச் சிவலோகங் காட்டி னானால். (௪௮)

௪௯-வது விடைக்குறியம்பெய்ததிருவிளையாடல்.

அன்புடையோ னொருசோழன் மதுரை கொள்வா னனுதலங் கண் டென்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானே மருங்குவரப் போரின்கண் பொருவாள் போந்த, பொ ன்பரவு முளந்தெளிந்த செழியற் காயோர் பொருகணையா லருக்கை யுஞ் சேனை மாளக், கொன்பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோவின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனான். (௪௯)

௫௦-வது உலவாக்கோட்டைவைத்ததிருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னொரு மரையுயர்த் ககம கிழ மாதூர் தானும், விஞ்சுமனத் தழுதுபடைத் தொழுக மாய மிடி புருந்தாங் கழுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்ற னிசுந் தருவா லில்லை பீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவேலென்ன, வுஞ் சிடநன் கனவினன்கா ணப்போய்க் காட்டி யுலவாமன் மிகவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (௫௦)

௫௧-வது மூர்த்திக்காசளித்ததிருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையின் வீழ்ந்து மதுரைகொ ண்டி வழுதியைவென் றுலகை யானான், கைதவக்கண் டானையுணர் மழையான் மரற் றிக் காதவினாற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத்தான் முழங்கை வட்டப் பாரைபிற்தேய்த் திடு மெவணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய்சடைமா மவுலியக்க மணிப்பூ ணிது முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித்தான். (௫௧)

கடம்பவனபுராணம்.

௫௨-வது காரியார்பாரியார்பாப்பகுத்துகொண்டதிருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் பாரி யாரா மிருவர்கலிப் புலவர்வட நாட்டி னின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனைநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் மசன், நிலகவடி விடையனாய் நிரையான் மேய்த்துச் செலும்வனத்திற் றோன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், சூல குபுக முரியதென நவின்று காட்டி யுடன்பகுந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (௫௨)

௫௩-வது புலிமுலைபுல்வாய்க்கருளினதிருவிளையாடல்.

சித்திராச்சித் திரைக்குவந்து மகவான் பூசைச் செய்க்காலே மணப் புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன்வனத்தை மற்றைகாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயத்தபுல்வா யுணக்கண்டு விசேட முன்ன, நித்தியவிப் பதிக்கெல்லே காட்டென் றேத்த நிகழ்சித்த னெனவெல்லே காட்டி னுஞல். (௫௩)

௫௪-வது விற்றருகமருதுசாதாரிபாடினதிருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனுமபாணன் வடதே யத்தா னெய்திடமாற னபத்தி ரனைவா வென்றே, வசையிலலா யவனெடுபா டிகவா தென்ன வந்துசொக்குண் டென்றிருப்பப் பாணன் வேந்த, னசைவிலலா வடிமையென விற்ற கூறி யரையிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநிலலா தொளித்துவிடி வதன்முன் போனான் நிறம்பாணன் இ னையரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (௫௪)

௫௫-வது நிருமுநகர்கொடுத்ததிருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா மிப்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டிப்பா னிறைவனிதி யில்லையென வருந்துங் காந்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந்தொர்திரு முகங்கனவி னன்னிற் காண, மூன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான்பான் முடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனான் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாக்வி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி. (௫௫)

௫௬-வது பாணபத்திரனுக்குப்பலகையிட்டதிருவிளையாடல்.

பெருகு பொருள் கண்டுமனம் பொருது மற்றப் பெரும்பாண னிருப்பப்பத் திரனுமன்பாறுருகுமிசை முச்சக்தி யன்றிக் கங்கு ஹுந், நள்ளும் பாடுதுமென் றெய்திப் பாட, வெருகறமெய் நோவங்கள்

மாரியேவ மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையியற் பலகைத்தோ னிருந்து பாடென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (௫௪)

௫௪-வது இசைவாதுவென்றிருவினையாடல்.

நவையறபத் திரன்மனைவி முல்லை மரலை நனிவழுதி நீனைவுதனைத் தள்ள நரணிப், புவனியிற்றீ பார்தாத்து லின்றுத் தேடிப் பொருவி லொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரவையினிற்றேற் றுன்சும ப்ப னென்று பேசு யறுதியிசைத் திட்டவையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவ னருளால் வழுத்திற்றவி மரலை முல்லைத் தேமரலை கழுத்தினிடப் பெ ற்றா னன்றே. (௫௪)

௫௫-வது பன்றிக் குமுலைகொடுத்திருவினையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ரூழ்வினையாற் கா ட்டிடுறைவன் னியர்கள் போந்தோ, ரயர்ன்றோற் றிருப்பமுனி வ ன்கூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழ்தருவோர் தம்மைப் பன்றி, வயிற்றுதிமி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்ததுயா முனம்பேட் டைத் காட்டிற் றஞ்சு யியலுறுதா யிழந்தகுரு ளோகளி ராறு மினிது யத்தாய் வடிவின்குலை யூட்டி னுனே. (௫௫)

௫௬-வது பன்றிக்குட்டிக்கருள்புரிந்திருவினையாடல்.

அருளுமையான் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத்தணிமு லைப்பா லளித்தா யுண்ட, குருளோகளி ராறுமும்பும் வண்ணங் கண் பார்த தருனெனநம் மிறைகருணை கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலைவன் மைந்த ராசித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளுறுவன் னியர்பன்றிக் குதும்ப ரென்றார் வளர்த்தமலை யைப்பன்றி மலையென் றுரால். (௫௬)

௫௭-வது கருங்குருவிக்கருள்புரிந்திருவினையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல நாளு ன்கூழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம் தென்னும் பகர்வென்றி மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் கிளைகொர டி முச்ச ரித்து வெம்பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்த னோடு, வடி க்குங்கூர் மூக்கலகற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டிலகோர் வலியடி னென்றார்.

சூ.க-வது மகாமேருவிற்கெண்டுகயலும்பொறித்ததிருவிளையாடல்.
அந்தணரை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தாங்கு மவனியுனோர். ம
றையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி. லீச
னெய்தி யிருஞ்செண்டான் மேருவைச்சென் றுணர்ந்தி வேண்டு,
தமந்துதன் தறித்தெடுத்துன் கயலு மிட்டு வந்தவரை வாழ்வித்தி யா
மோங்கக், கந்தரவான் பொழியுமெனச் சொன்ன செய்து காலம
தழ பொழிதாப்பல் லாழி வாழ்ந்தான். (சூ.க)

சூ.உ-வது சாட்சியழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடையனிகண் கன்னி தன்னை மீதுரைவளம் பதி
யிருக்கு மருக னார்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுந்
நகரத்தா ரோலைவிட வந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொ
ம்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மண
து போத,வல்குமனம் பொழுதமுன்கொண் மனைவி காண வழுத
என்முச சான், லீசன் கிணறு வன்னி. (சூ.உ)

சூ.ந-வது நாரைக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வகிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவரர்ச் சிமத்தா
யியுட்பு காழன், புதுநீரா றுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புனராமீ
அவியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து பே
து சொக்கனரு ளுடையனெனக் கோயில் குழும், விதிநாரை வந்த
னைய விரும்பி வாவி மீனாழித்துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்
தே. (சூ.ந)

சூ.ச-வது வேதங்கரைகண்ட திருவிளையாடல்.

பொற்புகண் ணுவன்முதல முனிவ ரெல்லாம் போர்துகொ
ராயுத்தா திக்கண் சடிக், முற்புகலங் கலியுத்தி லிறந்த பான்மை
மொழிபவர்யா றென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், தற்பரமா மது
நாதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் தருளக்கேட் டணந்து
போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வி
பரகயணத் தொடுந் வின்றான். (சூ.ச)

சூ.துதிரு விளையாடற் சரிதை முற்று மியம்பினமுக் கிரனெனு
மோர் தென்னன் சொக்க, நாதனையே நியமமாச் சேவை செய்வா
ளண்ணங்காற் கதம்பவனத் தினுநின் றேவத், தாதவிழ்பும் புண்ணை
னத் திஷிக் மாசிச் சங்கரா ளு ளுடையெனும்பேர் தரித்துப் பாரதி,

இல்லரசங்கிரகவத்தியர்யம்.

அ.க.

மாதொருபால் வினங்கவெதிர் காட்சி கலவி மனினியதி கயல்கை புரி
பு மென்றும். (கக)

மதுரைத்தலவிசேடம்.

வேறு.

பொங்குபுகழ் மதுரசனநாதிசதா சிவமென்னும் பொருட்கு
மேலாய்த் தங்குதுவா தசவந்தப் பொருளாடி யப்பாலாய்ச் சுவந்தா
னாடி, யெங்குநிறை சர்வதா பரிபூர ணப்பொருண்மா விராச லீச,
னங்கவன்மா றடிசான்றென் றெசர்வேதம் வியாதநா லடைவிற
கூறும். (கக)

வந்தடைந்தோ ரியாரோனா மிருதமின்றி யமிருதீமா வசித்துமுன்னேப்
பந்தமறு சீவன்முத்த ராயெடுத்த சனனத்திற் பானே யாக
முத்துகவிப் பரநாத பரவிந்து சொக்கலிங்க மூர்த்தி வாழு
மிந்தவிதி யான்மதுரைபுமிர்தபுரி யெனவியம்பு மெசுரு வேதம். (க)
வேறு.

ஆழி யாழி கடைத்திரொ ளமிர்த மதுரை நகர்பரவ
வாழி யமிர்த புரியாய தென்னும் வேத மாலயங்குந்
குமுங் குலசே கரன்செய்நகர் சுத்தி பெறச்சொக் னன்றரித்த
ஓழிணிந்து வழுதைவிட வுரைக்கு மப்பே ருயர்சுருதி. (கஅ)

இடபா சலத்திற் றுணைவரொடு மிருந்தர்ச் சுனன்கல் வியாணப்பீரத்
தடல்வேல் வழுதி மகளாய சித்திராங் கனையை மணந்தடைவின்[றே
மிடல்சேர் வரம்பெற் றனன்கூடல் விமலன் றிருத்தா டொழுதென்
வடநூல் புராணம் பாகவத மாபா ரதமு மியம்பியதால். (கக)

விண்ணு ரிமையோ ரந்தியத்தின் மிருத்து வரமே தினிப்பிறந்து
தண்ணூர் இருது மாலிகைநன் னநிலீர் படிந்து தமிழ்மதுரைக்
கண்ணூர்சொக்கைத்தொழுநிறைஞ்சிக்கருதும்வரம்பெற் றிருந்தேவி
யுண்ணு ரமுதுண் டிநவாமை யுற்ற ரொலுநூற் பாகவதம். (எ)

கேத மகந்தந் தமிழ்மதுரைக் இருது மாலே நதிதோய்ந்து
மோதி வருங்காற் றுறுதிசையின்மொய்த்துவாழ்ப் பல்லுயிரனைத்தும்
பாதி மதிவே ணியைருளாற் பரமா மூத்தி யெய்துமென
வாதி யைந்தாம் வேதமெனு மரும்பா ரதநா லியம்பியதால். (கக)
வேறு.

புரிவீனையந்தளிர்மலர்க்கையங்கட்பூவையைப்போற் றுலகெலுள்ள
பரிபுரத்தா ளாறுசத்தி முதற்சத்திக் கிறைவிபரா சத்திக் காதி
விரிபுகழ்சே ரிராசரா சேசுரிசிங் காசனமே லிறைவி யென்றே
திரிபுகழ் தரிவித்தை யெனும்பொதுமந் திரதூலிற் செப்பு மவுதே.

நிவந்தொளிநுநீ கடம்பவனம் பரமசிவன் மூலபகை நிலையீய
வைகு, முவந்துரைக்கிற் றலமதுரை பரமசிவ னும்பர்தொழுஞ் சொ
க்க நாதன், பவந்ததுதற் பராபனாயங் கயற்கண்ணுள் வேறுலையென்
றெடுத்துப் பன்னுஞ், சவுந்தரிய லகரியினி லானந்த லகரியெனச் சா
ற்றுந் தொன்னூல். (௭௭)

வேறு.

சந்த கோடிமா மந்திரம் தனக்குநான் மறைக்கும்
வைத்த வாதிபாங் காயத்தி மந்திர வடிவா
முத்தி மாநகர் முதல்வியங் கயற்கண் னென்றே
மித்தை தீர்விசு வாமிந்ர கற்பநூல் வினம்பும். (௭௮)

ஆதி பாசிய வாலவாய்ப் பதிதொழ வனுதி
லோது மரமயிர் களைந்துநீர் படிந்துப வசித்துச்
சோதி யைத்தொழின் முத்தியெய் திடுமெனச் சொல்லும்
வேத மூலமே யாசிய சேதுமான் மியநூல். (௭௯)

வேறு.

பாங்குறுபொற் றாமரைநீர்த் திர்த்தத்தி லுத்தமாதற் பரமாத் திர்த்த
நீங்கரிய பஸ்கோடி யண்டங்கட் காதார நிலையே யாகித்
தேங்குபுகழ் மாமாயா வாரிநீ ராதலினாற் சேந்து தோன்றற்
தாங்குநிறம் பேதிக்கில் விபரீத மெனச்சைவ புராணஞ் சாற்றும். (௮௦)

உலகுயிர்கண் மருள்விளையாட் டெழுலாதின் னருளடைதற் கெ
ண்ணிச் சொக்க, னலகிலெண்ணெண் விளையாடல் புரிமதுரை ய்த
ன்பெருமை யானே வல்ல, னிலகுசிவ தலங்களுக்கு மேலாகுங் கே
ட்கமுத்தி யெய்து மீது, பலகலைநூற் றுணிகென்றே யுருத்திரசங் கி
தையெடுத்துப் பகரா நிற்கும். (௮௧)

வேறு.

சாரக்கு மனைவி வயின்மதிக் குதித்த தோன்றலாம் புதன்மகிழ்
ந் தெய்தி, வினாகமழ் கடம்ப வனத்துறை சொக்க லிங்கத்தை விதிமு
றை யருச்சித், தூசுடூ டணன்ற னருளினாற் கிரகத் தொருவன் போ
ங்கிய கல்விச், கரசனும் பதம்பெற் றிருத்தன னென்றே சங்கர சங்கி
தையறையும். (௮௨)

வேறு.

குதசங்கி தையிலுயரக் கியவைப வசாண்டத்தொ ருத்துச் சொ
ல்லு, மாதிகயி லேயிலமலன் றுள்வணங்கி யரிகேட்பா னமர ரோமே,

யேதவுடல் ஈருந்தாம் வெத்தனத்தால் விசேடமுத்தி யெய்துத் தான்,
மோதுகென வவனுரைகேட் டிறையுரைப்பான் கதம்பவனத் துண்
மை யுன்னி. (௭௧)

மாலவகேட் குதிலீலா விபூதிககர் மதுரையதன் மடுமை சொல்
வா, மூலமதாம் விபூதியென்ப. தழிவிலல்லா முத்தியெய்த் தனத்தான்
முற்ற, லேலவரும் தவஞ்சனனும் தாங்களின்முன் செய்தவர்க்கே பெ
ய்து மூனின், பேரலியமெய் யன்பருக்கே புகல்வததி குய்யமெனப்
புதல்வ தானுன். (௭௨)

பூவுலகி லுயர்ந்தெவ புண்ணியஞ்செய் தீருந்தவங்கள் புரிந்து
போத, மேவவரு சரிடைகிரி யாயோக ஞானமுணர் விதியி ஞற்றிப்,
பாவுணையான் முப்பொருளு முணர்ந்தது விதமாகும் பரத்தைக்
கண்டாற், றுவின்முத்தி தருந்தலங்கள் பலவவற்றி னெனினின்லுக்
தான் கூறில். (௭௩)

அம்பலமா ஞர்காசி காணத்தி விருத்தகிரி யதிக்கி ராம *
மும்பர்புகழ் திருவெண்கா டையாறு வேதவன முயர்கோ கன்ன
நம்பர்திரு வீரனைக்காக் கோதாரங் கோலரைநற் கும்ப கோணக்
தம்பமுறு மிடைமருது வீமேசஞ் சோமனா தயிரா மீசம். (௭௪)

இத்தலங்க டனிற்பஞ்சாக் கரம்பிரண வத்தோடு மியையக் கூட
டிப், பத்தியினுற் பண்ணிரா யிரஞ்செய்துத் தரிசிக்கும் காலம் பார்
த்து, நித்தியமுஞ் சேவைசெய்து சீங்காமல் வசிக்கெய்தும் விசேட
முத்தி, சத்தியமித் தொகுத்ததலம் களின்மேலாஞ் சேவன்முத்தித் தல
மொன் றுண்டால். (௭௫)

தன்னுடலம் ஈருந்தாது குளியாது செயியாது தவஞ்செய் யா
துமுன்னுதற்குக் காலம்பார்த் தந்தத்தக் காலத்தின் முறைதப் பாது,
பன்னுமீதிச் சடைச்சொக்கைப் பணியாதங் கயத்தனத்தாற் படர்ந்து
சென்று, மின்னியவத் தலத்தெல்லே யறியாது மிதித்தாலும் விசேட
முத்தி. (௭௬)

முன்னொருமா பாதகணக் தணன்றன்னைப் பயந்தமதி மூல்லை
மாதர்தன்னைமன மருட்டியனைக் தொருவாது தாழையையும் வதை
த்தோ ராண்டு, னன்னுலகி லவனோடும் திரிந்தனனிப் படிதிரிந்து ம

அதிக்கிராமம்-வைத்தி சுரணகோயில்.

கடம்பவனபுராணம்.

நூல் நாளிற் பின்னுறமப் பிரமகத்தி யிருப்புலக்கை யெடுத்தடாந்து
பிரமை செப்தே. (அடி)

அதிபயமுற் தறுகண்டே யுழலுங்கா லாற்றுமுற்புண் ணியத்தி
னாலே, மதுநாங்க ரெல்லையடைந் தன்னடரும் பிரமகத்தி வருதல்
காணா, னிதுபுதுமை யதிசயமித் தலத்திலவசித் துடல்விடுவோ மெ
ன்னப் போந்து முகிரறிவு பெற்றிருந்தான் முப்போதுத் தொழுது
சொக்க மூர்த்தி தன்னே. (அக)

கோலமார் பதியிதெனக் குறித்தறியான் முன்னொருவர் கூறக்கேளா
னாலவா யெல்லையயத் தனத்தினனு கலுமாபா தகம்போ யாதி
மூலமா கியதலத்தில் வந்தவுடன் முன்செய்வினெப் பவமு நீங்கிச்
சீலமா தவர்பரவு சீவன்முத்த னுளுடட் டெளிவு பெற்றான். (அஎ)

இதப்படநா மாடுறுகின் மாலியதீர்த் தம்படித்தஞ் செழுத்தை
யோதிப், பிதக்கணத்தி னுயர்ந்ததங்கப் பிதக்கணமென் றறிந்துபிதக்
கணமுஞ் செய்து, முதற்பொருடேர் மெய்யன்பர் பாததீர்த்த மும்ப
ருகி முன்னி வைகித், திதப்படுமுத் தியையடைந்தா னமதருளா லமு
தலிங்கஞ் சேவையி் செய்து. (அஅ)

இன்னொருவ வயத்தனத்தான் முத்திதருந் தலமெனவே மெணலி
தன்றிப், பின்னுமொரு தலமுளவோ டிச்சயமித் தலமென்றே பின்னு
ய் கூறுந், தன்னிகரித் தலத்தினின்மா தானமருந் தவம்பாகந் தரும
மோமம், பன்னுசெயப் பூசையற்பஞ் செய்திடிவொன் றனந்தமிவை
பகர்த்தே முண்மை. (அக)

உவ்வேனோ யவ்வேனோ யுவந்துதொழங் காலமென லுன்று யெ
ண்ணு, தெவ்வேனோ யிறொழிநு முத்திதருஞ் சத்தியமீ தென்ற ன
ந்நா, ளவ்வேனோக் காயந்திரான் புகல்வதுகேட் டகமகிழ்வா லவன்
ருள் போற்றிச், செவ்வேனோத் தன்மருக னெனவுடையான் சிந்தித்
தான் செழுந்தென் கூடல். (அஃ)

சாதன்றி நித்தியவி பூதிநக ரென்றியம்பு மியம்புங் கூடல்
யாதென்று வினவுகிறேற் றோன்றுவவெல்லாமொடுங்குமக்காலத்துந்
தின்றி யழிவில்லா நிருத்தலினுந் சிவனுமைக்குப் புகன்ற தாக
நாதனரு ணந்தியரிக் குணர்த்துவன்கா ரணமதற்கு நயந்து பின்னும.

அண்டபுரு டற்குமற்றைத் தலங்களவ யலம்பிரம ரத்தி ரத்தி
ந், நுண்டமகி வேணியுறை பெருங்கயிலை யதற்குமேற் றுவாத, தா

ஐஸ்லாசுங்கரகவததுயாயம

நீதத, தெண்டகவே யழிவில்லா நித்யவியு தித்தலமெப் போதுறோ
ங்குந்தண்டமிழ்த்தென் மதுரையென்ற னெனக்குத சங்கிதைசத் திய
மாய்ச் சாற்றும். (கஉ)

எத்தலத்தி னுமலிசிட்ட மதுரையென்றான் மாதவத்தோ ரியம்ப
ல் கேளாவித்தகளு ராடுபுறத் தொட்டிபின்மா லியதீர்த்தம் விபன்பெ
ற்றேங்கு மத்திலுறை மிருத்திகைவெம் பினியெல்லா மகற்றுமெ
ன்ற புவற்றைத் தேர்து, முத்தமிழ்மா தவவிரித்து மொழிகென்று
ரவன்றெகுத்து மொழிவ தானான். (கங)

புறத்தோட்டிபின்மாலியதீர்த்த மிகற்றுநாக

சேடானுபவாயா

வேறு.

அங்கநீர் விட்ட வித்தோர் சொலித்திடா வழற்குண் டத்திற்
பொங்கிய வோமந் செத்தோர் ஈடுவிலை விட்ட புல்லா
தங்கிய வங்கி மாந்த நேரயினர் தனியன் பில்லாப்
பங்கம்வந்த னுறவே பந்தி வரைந்துணும் பதகப் பாரார்.

வாயுவேர் டங்கி மாந்த மரோசிகந் தலைநோய் வாட்டு
நேரயினர் நறிய வன்ன நிறைகனி காய்மற் றுள்ள
வேயுற புடனுண் போருங் குதவாறுள் ளிருந்து துய்த்தோ
ரோயுறு சந்து வாத மனப்பிழை யுறுகோ யாளர். (கரு)

அருந்தித்தா முன்பு பின்பு பெரியோரை யருத்து வித்தோர்
பரிந்தநெஞ் சுளைவி னேடு படுமெழு நாயி நென்னும்
வருந்துறு நோயர் வந்த விருந்திற்கு வழங்கா துண்டோ
ருருந்தெழுங் க்போல ரோகங் கண்ணேடு யுறுகோ யாளர். (கௌ)

கிளைஞர்வந் திடிலொ ளித்தோர் கிளர்தரித் திரோ கத்தோ
கிளைவுறு நயன ரோக ருண்டல்கண் டசுதை யற்றோ
ரோசுர சாத நோயோ டரோசிகர் களவா லன்னம்
வனமுறத் துய்த்தோர் எத்தி மயமாக்கும் வற்ற னோயர். (கௌ)

ஒருவனைத் தள்ளி யன்ன னுண்பதற் குரித்தா மன்ன
மருவருப் பின்றித் தாமே வலியினு லயின்றோ ரோதம்
பருவரு முடலில் வீக்கம் படுத்துகா மாலை நோயர்
மருவமுன் னியர்ப தார்த்த மடமையால் வலிதிற் றுய்த்தோர். (கஅ)

தெனிவிச வாச பாதர் தீவிர சத்தி நோய
ரவிதக வுறும்பி ரேத கிராத்தத்தி லயின்றோ ரன்ன
மெலிவரும் வஞ்ச நெஞ்சோ டநாசார மியைந்து செய்தோ
ருளையும்வெப் புறுத்துங் கன்னக் கிருமிவென் றுறாக்கு நோயர்.' (1)

அரண்டி யார்க்கென் றாக்கு மன்னத்தைக் களவாற் றுய்த்தோர்
புரையிவை யென்றெ ணுது புசியாது புசித்தோர் வெம்மைப்
பரமுறு கண்ட நோயர் படுமலங் கழித்தவ் வெச்சி
நிரமுறக் கழுவா முன்னுண் செலுத்தினோர் கிராணி நோயர். (க00)

இனியபால் காவிற் றுய்த்தோ ரிடையுந் தீழியு நோயர்
பனிமதுப் புசித்தோர் சொத்தைப் பற்குத்து நோயர் வேசை
வனிதையாப் புணர்ந்தோ ராக்கை வருந்துறு கிரந்தி நோயர்
புனிதமாப் புசிக்குங் கல்லைக் கிலைகரம் தெடுத்த புல்லர். (க0க)

எங்கவே யறுப்புண் டாறா விவிங்கபின் னமதா நோயர்
நீங்கலுற் றிடும ணுண்டோ ரொருவரின் தலையைச் சொற்றோர்
தாங்குநங் கலக்கங் கொள்ள யானாயுந் தனிப் பித்தோர்
வாங்குதற் கறிதரம் பித்த மலிதரு கயரோ கத்தர். (க0௩)

அலவன்கா லொடித்தான் சால வருந்தினோ ரழுங்கி கைகா
னிலைகுறைந் திடவே வாட்டு நீங்கநுந் தொழுகோ யோடு
புலவுந் ரொழுகி மாறுப் பொங்குவெண் குட்ட நோயர்
பலவுமென் பகர்வ தன்னோர் படுத்துய ரொவரே சொல்வார். (க0௩)

வேறு.

உவவினிற் பிதிர்நா ளினின்மனச் செருக்கா லொண்டொடி மா
தரைத் தேய்த்தோர், ரவமுறு விழிகண் குருடொடு மாவியயர்வுறு ம
ண்டவா தத்தர், கவலொடு கிரணத் தன்னிய மடவார்ப் புணர்ந்தவர்
தபக்கய ரோகர், தவறுறு மயலார் வாழ்ந்திடப் பொறுதோர் சன்னி
பா தக்கய ரோகர். (க0௪)

பூத்தவா ளுச மாதரைப் புணர்ந்தோர் புரைபடு பவுத்திர் நோய
ர், கார்த்தொரு வரையா யத்தடித் தவர்கைக் கிரந்திகை வாதரோ கத்
தர், திர்த்தனா டுயத்திற் காமத்தை வினாத்தோர் செறிமுட ரோமவெ
ம் பிணியர், பார்த்திடார் நீதி திவாவினிற் புணர்ந்தோர் பற்பல வா
தரோயாளர். (க0௫)

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

இமுகிய வெண்ணெய்த் தலையொடு கரம் மின்புறின் மலசலக் கழிச்சின், விழுகுறு முடைசேர் ஈரவினிற் புருத்தும் வெள்ளொளிந் ளங்குபல் விளக்கி, னொழுகூழ்ப் பெனவா சூசகா னொருமூன் றுண்டென தன்னவை புரிவோ, ரமுகுழ வத்தோ டழிவுறும் வெகுநீ ரிழ் வெனுங் கண்மனோ யாளர். (க௦௬)

மனைவியைத் தொடரது வரைந்துளோர் கழுத்தி லெழுந்தவன் கழலேனோ யாள, ரனைவரும் தொழுமெய்ஞ் ஞானியை நிர்தை யறைந்துளோர் பெரும்பித்த ரோகர், வினைவழி வரும்பா ரியர்க்குளாக் கொருத்தி யாணு, ன் மற்றையர் வெறுத்தோர், நனைமலர்க் குழலார்க் காகொரு வலினோ யொடுமுடை நாற்றனோ யுடலர். (க௦௭)

தன்மனை யானே முகரதஞ் செய்வீந் துவர்தம மத்தொழில் செய்தோர், கண்மமார் வழக்கற் கொடித்தலை யாக்கிக் காட்டிம்புண் சி ரோகுட்ட ரோகர், புன்மைசேர் முடையிந் தியம்புசிப் பித்தோர் புல்லுறி சோர்த்து மவினோய், பன்மலர்க் குழலார் வெறுத்திடும் தாது டட்டனோய் பாண்டுரோ கத்தர். (க௦௮)

கற்புடை யயலார் மனைவியைப் பார்த்தோர் கண்ணிற் றொண்ணுற்று நோயர், முற்படு நல்ல பாம்பினை வதைத்தோர் மொய்விட பு பாசுவெம் பினிய, ரற்பொடுந் தன்னை டித்தவன் புணர்ந்தோ ரடர்வெகு நீரிழி வாளர், வற்பொடு பயந்த வன்னையைத் தேய்ந்தோர் மதுப்பிர மேகரோ கத்தர். (க௦௯)

மருகியைச் சிறிய தாயரைத் தாமுன் வணங்குதற் குரியநா ரியரைச், சருவியே யிணைந்தோ ரோய்ந்நிட விசிக்குஞ் சந்துவா தக்கொடும் பினியர், குருவெனார் புணர்ந்தோர் தொழுகுல மாரைத் கோர மா கிரந்தினோ யாளர், வெருவிடா தவையி லபானவா யுவிட்டோர் மிகுசூலைக் குச்சுவெந் நோயர். (க௧௦)

கண்ணியை யயற்பன் னியைவித வையைநாற் கால்விலங் கினைத் தனி புணர்ந்தோர், துன்னியே சுறுக்கொண் டெற்றுநீர்ச் செறுப்பு நோயர்சொற் கண்ணியர்க் கலந்தோ, ரன்னியர் மனையை நாடின ருயிர்கொன் றருத்தினர் செய்ந்நி கென்னோர், மன்னுண்ண பினர்க்குக் கபடமே செய்தோர் வருத்துறுங் கருங்குட்ட மோகர். (க௧௧)

பரிவொடுந் தனைச்சே வித்தவன் மனையைப் பரிசித்தோ ரங்கை வர், தத்தர், குருமனை தொடட்டோர் கருவிடை யழித்தோர் தெரடிய

கடம்பவனபுராணம்.

நீர் மகோதர நோயர், மருவியே தம்மைச் சேவகன் கொண்டுநீன்
மனைவியைத் தேவெனார் மணந்தோர், கருகியே பாவி பாதபித்தோ
யக் காட்டிம்வா தாதிக்க ரோகர். (கக௨)

விரதமர் மாதர் விரதத்தை யழித்தோர் வேசைபாற் றாதுசெ
ன் றெவர்க்குஞ், சரதமாஞ் சந்து பொருத்தினான் கழித்தோர் தனர்
ந்தநீ ரிழிபிர மேகர், சரதவே சையரோ டளாவியே சதுரன் காதி
ய சூதவை பொருதோர், புனாதவா வற்பு கேசத்த ரவலம் புரிந்தி
டும் புழுவுவட்டு நோயர். (கக௩)

கலந்துவே நிருவர் புணர்ந்திடு மின்பக் கலையுயப் பார்த்துட
னிருந்தோர், நலிந்துட னொழுகு நீர்ப்பற்ப ரோக முதலிய நயன
வெந் நோயர், வலிந்துவே சையரைப் பொருள்கோடா தணைந்தோர்
நாவித் தொலத்திடும் வண்ணார், பலந்தரும் கூலி யளித்திடா ரண
யாப் பெரிசுட்டன் கிரந்திபன் னோயர். (கக௪)

ஆசையாற் கோயிற் கணிகையர்ப் புல்லி யன்னரை வரைந்துதம்
மில்லைத், தீசர்சந் நீதிஞ் னியஞ்செய்தோ ரதனுக் கிடப்பபி மட
க்கொடி மடவாற், காசுசேர் கயரோ கம்பெரு வியாதி யொடுகடி கு
ட்டநோய் பிரமை, சீசியென் றெவரும் பழித்திட வலக்கண் செயு
முட ரோமரோ கத்தர். (கக௫)

பொருகிகில் கவர்ந்து கலவிவஞ் சித்தோர் புழுச்செறி யல்குற்
புற் றுறுநோய், சுருளவே வலிக்கும் வயிற்றுறு சூலை தொடருமென்
புருக்கிவெந் நோய், நிரூடருந் கைம்மை யாகியும் பலரோ டிச்சை
யாய்ப் புணர்ந்திடு மாதர், வெருளுநச் செய்யு மழுகுபுண் குட்ட முத
லிய மேம்படு நோயர். (கக௬)

தூய்மையொன் றின்னி யெச்சிலங் கையினாற் றொடாததைத்
தொட்டிட னெயித்தோ, ரேமுற வாவி மயங்கிடச் செறுக்கு மெக்
கிய வயிற்றொட்ட னோயர், காமுற வொண்ணப் புலைச்சியைச் சேர்
ந்தோர் கருதினோ ளன்னரோ டயின்றோர், மாமைதி ருடலம் வாட்
டியே வருந்து மெரிசுண்ம வாயுநோ யானர். (கக௭)

உப்புவுவண் ணீறு வெண்கலந் துலிகாற் பாசமும் கிவைகரந்
தெழித்தோர், மெய்ப்புறப் படித்தோர்த் துடித்தோர் கடினம் வினம்
பினோர் வெண்குட்ட ரோகர், தப்பறு பட்டுத் துலிவெள்ளி கரந்
தோர் சதித்திடும் பலகுட்ட நோயர், செப்பருந் கொழிங்கோ ளுணா
ந்தவர் நாறுஞ் சேவடி நாசிலெம் பிணியர். (கக௮)

ஆயலவர் மகவைப் பொருமையிற் காய்ந்தோர் ஞ்ணியர் பெர்
ருணங் மணிகண், மயலெடு கந்து லவ்வினோர் தாய் மடிப்பெறு
மல்ட்டுவெந் நோய், நயர்நிரு முறைக ளெழுதவே வாக்வி யுதவி
லர் ள்ளவினா லெடுத்தோர், செயலறு பிறவிக் குருடுகை வாதந் திய
ங்குவாய் வாதரோ சத்தர். (௧௧௧)

ஆவினெய் கவர்ந்தோ ளெண்ணெய்விற் றுண்டோ ரரும்பொ
ருட் கூல்பேற் தில்லின், மேவிடங் கொடுத்தோ ரூர்ப்பொருள் கவ
ர்ந்தோர் மெலிகண்ட மாலைரோ சத்த, ளோவயில் வங்கந் கரந்தப
கரித்தோ ரீனாமேற் சுவாசவெம் பிணியர், நோவுறுங் கொடுங்கோ
ளுரைத்தவர் ஞ்ணம் வாயுநோய் றுவறந்த ரோகர். (௧௨௦)

எண்ணெய்தேய்த் திருநீ ராயினர்த் தடுத்தோ ரிரசவர்க் கங்க
ர்ந் துண்டோர், நண்ணிய குற்ற மின்மையை யறிந்தும் யாறாயு ந
லிந்துபீ டித்தோ, ருண்ணிறை யகற்று மையிரு சிரனோ யொழிவி
லா வொருதலை நோயர், தண்ணறுங் கனிகாய் களவினிற் கவர்ந்
தோர் சலகொள்விப் புருதிவெம் பிணியர். (௧௨௧)

சோரர்பொய்ச் சோரர்த் குபாயங்கள் பகர்ந்தோர் சொன்ன
வன் னவர்க்கிடங் கொடுத்தோர், கோரமே வினைக்கும் பாதரோ சத்
தர் கூறரு நேத்திர ரோக, ராருமக் கள்வர் நட்பினர்க் கோதல் வில
க்குணரழிவழக் குரைத்தோர், செருறுங் குற்ற மிலருயிர் செருத்தோர்
திர்வில்லால் கருங்குறை நோயர். (௧௨௨)

ஈதலை விலக்கும் பாவிய ரொருகண் ணிழந்தவர் தரித்திர ரோக,
ராதரா யடைத்தோர்க் காசைபே சிக்கை விட்டவ ரடைக்கலப்
பொருளைப், பேதறக் கவர்ந்தோ ரிராசவெங் கயநோய் பீடிக்கும்
வீக்கவெம் பிணிய, ரோதுமுச் சிட்ட வளைவிலார் விரண வாதருண்
முடக்குவா சத்தர். (௧௨௩)

அமைச்சராயரசு கொன்றவர் செருக்கி னீதியாற் புவிக்கி
டர் வினாத்தோ, ரிமைப்பொழு தெனுந் தணிந்திடல் செய்யா திடர்
செய்யுள் செங்குட்ட ரோகர், தமைப்பொரு ளென்றே சேவகங் கொ
ள்ளுந் தலைவனை நிர்த்தனை பகர்ந்தோர், குமைத்திடும் வலிய் முயலக
ன் வலிமுன் கூறும்வாய்க் கிரந்திவெந் நோயர். (௧௨௪)

அன்னிய னொருவ னியல்பல செய்யி னரசலா தவனிலிங் கத்
தைத், தன்னதிச் சையிலீர்ந் தவறறுப் புண்பர் தணிவினோ யினிங்க

வுட டினத்தர், மன்னுபோர்க் களத்தி லாண்டவன் துஞ்ச முடிந்தி டார் புறதிட்ட வீரர், தன்னிய தாகக் குறைப்பிணி திங்க்கம் பிள வைதற் றிரைப்பு வெங் நோயர். (௧௨௫)

பண்பொடு செவிப் பவர்பொரு டமைநேர் பகைகடி வீரர்பொ ண் கவர்ந்தோர், கண்படு தொண்டை யடைப்புநோய் கடியு மிராச வெங் கயக்கமும் பிணியர், புண்படக் கவிநா வலவனா யவையிற் பொ ருமைபின் வாதித்து முறித்தோ, ரெண்படு நடுக்கு வாதநோ யங்க செ ட்டைநோ யிடர்ப்படு நோயர். (௧௨௬)

ஒருவரைப் பாடி யவர்செவிப் புழுத்துங் கவிநாதம் றெருவர் மேல் விரும்பித், திருவினார் சாத்துக் கவியெனப் பிணைத்தோர் தெ ரிவினா மூங்கைரோ கத்தர், வருபெரும் புலவர் கவிதைகேட் டவர்க் கு வரிசைநல் காதமோட்டுவதநர், வெருவுயிர் நீக்கு மவயிருத் தல டு சன்னியோ டுன்னல்வெம் பிணியர். (௧௨௭)

நயிட்டிக விரத மழிந்துளோர் சுகசன் னிப்பிணி நலவிய நோ ய, ரயிர்ப்பில்சந் தியாசக் கோபியர் மூல வெருளியோ டருங்கய ரோகர், செயிர்ப்பறு விரத்த மழிந்தயாற பன்னி விதவைதிக் கணிகை யர்ப் புணர்ந்தோர், வியப்பொடு புழிப்பை விரும்பினோ ராதத மூல நீர்ச் செறுப்பு வெங் கயத்தர். (௧௨௮)

துறவியாய் மண்பெண் பொருண்மனம் வைத்தோர் சூதுகொ ள் சூத்திரம் விளைத்தோ, ரறவனு லயங்கள் பரித்தொரு ரிருப்போ ரரசர்ச்சேர்ந் தோர்குறை நோயர், மறமகல் குருவாக் கிகழ்ந்தவர் முகரோ கத்தர்மா நெறியுடை யோனா, முறைவழு வவமா னம்பல செய்தோர் முடிவில்கால் வாதரோ கத்தர். (௧௨௯)

ஓரருட் குருவைக் கடிந்துநீ யென்றோ ரந்தண ரோடுதர்க் கி த்தோர், நீரறு வனத்திற் பிரமராக் கதையாய் நிற்பது மன்றிவாய்ப் பிணியர், சிர்பெறு பண்டைத் தேசிகர்ப் பகைத்து மற்றெரு தேசி கர்ச் சேர்ந்தோர், பூரிய ராவ தன்றியும் வெம்மை பொங்குதா பற் கர நோயர். (௧௩௦)

எங்கடே சிகனே பெரியனுங் குரவ னிழிகுனென் றெருவர்ந்த ிக் கித்தோர், பங்கமா முடக்கு வாதத்தர் பார்த்தோர் கேட்டவர் குருடொடு செவிட, ரங்குரு லிதைந் தாசனத் திருந்தோர் துஞ் டு போர்த்தா லயம்வலஞ் செய்தோர், முங்குதிந் தத்தின் மண்ணெடுகு ளுனித்தோர் மூங்கைநோய் தரித்திர ரோகர். (௧௩௧)

தானததா யாசா லீவரோமீம் பகைத்தோர் சர்வாங்க வர்பு
ரேர் கத்தர், வேதியர் பொருண்மேல் வேசைமே லுள்ளம் வைத்தவர்
சலப்பிடமேக; ரேதிலார் மனம்பீடிக்கவே செய்தோ ரின்னந்தே
தச்சா ரோக; ராதியான் மடத்திற் தம்பல முமிழ்ந்தோ ரருத்தோ
ண்டை யடைப்புநேர் யாளர். (௧௩௨)

அந்தணர்க் கொன்றோர் பிறருயிர் செகுத்தே தன்னுடல் பேணி
னோ ராகரன், மைந்துறு கற்பின் பன்னிபா லுள்ளம் வைத்தவர் வா
துவெங் கயத்தர், முந்திய வுபதே சமுங்குரு வாக்கு மறுத்தவர் முய
ல்பணி விடையிற், சிந்தியார் தவசிப் பிள்ளையூய் வஞ்சஞ் செய்தவ
ர் தியிர்வாத ரோகர். (௧௩௩)

புராணநா லோதும் புனிதனாச் சிவதே சிகனெனார் நரனெ
னப் புகன்றோர், விராடவிய புழுவான் மிகைசெயும் வாய்ப்புண் மிகு
ந்தவாய்க் கிரந்திவெம் பிணியர், தராதலம் பரவு முண்மைநா லுள
ததன் பின்றியோ துநர்மதுத் தசைகள், பராவியே துய்த்தோர் நர
கசே டத்திரம் பண்பறு முங்கைகனோ யாளர். (௧௩௪)

ஈசனே முதலாந் தேவகா ரியவிக் கிணஞ்செய்தோ ரிலிப்பொ
ருள் கவர்ந்தோ, ராகினுன் மறையோர்க் கிடர்செய்தோ ருழையா
க்குனோ யுட்கா நோயர், பூசநீ நணியு மீசனா பரணக் கவர்ந்துபொ
ய்க் குரம்பையிற் பூண்டோர், சிசியன் னவரநோ யாரெடுத் துரைப்
பார் செறிபுழுக் குட்டரோ கத்தர். (௧௩௫)

துலங்குமா லவட்டம் விசிறிகள் கவர்ந்தோ ருட்டண துக்கவெ
ம் பிணியர், பலங்கெழு மீசன் றிருப்பணி பூசைபடித்தாங் குறைத்
ததி நாகர், கலங்கவே செய்யு மலிப்பிணி வருத்தங் காட்டுறு மருங்கய-
ரோகர், சிலங்கெழு மீசன் சமயத்தை சிந்தை சிகழ்த்தினோர் சலவாத
கோயர். (௧௩௬)

இணையிலாச் சிவனுக் கிணைசொலி யிறக்குந்தேவரைப் பரம்பொ
ரு ளென்றோர், புணையிலாத் துன்பக் கடலிடை பழுத்தும் புழுச்செறி
வாய்ப்புற்று நோயர், மணமுறக் கொடுப்போர் தங்களை யிகழ்ந்தோ
ர் புழுக்குடை பல்லுநோய் மலிநர், பணவிடைத் துயின்றோர்ப் பழி
த்துநிக் தித்தோ ருதாவங் கிப்படும் பிணியர். (௧௩௭)

சிவனிடத் துதிக்கு மூவரை சிந்தை செப்பினோர் வியாதிசேச் வ
யிற்றர், சுவமுறு கோயிற் சுற்றினிற் கணிகை காரிய ரொடுகலிப்பம்

கடம்பவனபுராணம்.

ரோர், தவறுற மலச லாதிகள் கழித்தோர் தலையிற் கோதியேழுடித்
தோர், பவமென தெச்சி லுமிழ்ந்துனோர் பிதற்றும் பழிபடும் பெ
ருயித்த கோகர். (க௭௮)

கோயிலுட் பெயின்றோர் தலையிடி மண்டை நோயினர் குளிர்நீர்
த்தத் துறையின், வாயினீர் மூக்குச் சிந்தினோ ரிரத்த பீனசர் கந்தன
வனத்தி, லேயுற வெச்சி லுமிழ்ந்தவர் தாலு வாதத்த ரிருந்தவ ரறத்த,
ராயுநற் றேவ ரிவருக்கன் பில்லோ ரற்புத வாயுவாய்க் கோணர், ( )

பிதிர்தினஞ் சிராத்தஞ் செய்திடார் மிகவும் பீடிக்கு மக்னினி மார்த்
முதிர்ந்தரு மிரண வாதநோய் வந்தி நோயினர் முனிந்துபாற் பசுவை
யுதிர்ந்தரு துக்கஞ் செய்தவர் நாசி கோணும்வா தத்தாராத் துழ்தோர்
கதிபெரும் பாரஞ்சுமத்தினோர் சுறுநீர்ச்செறுப் பொருகடியும்வாதத்தர்.

கனவினா லன்னம் வேதியர் செம்பொன் கவர்ந்தவர் கிரணகா
லத்தி, லொளிவனோ மாதர்ப் புணர்ந்தவ ரநாசா ரஞ்செய்தோ ருயர்ப
வதைத்தோர், வீளிவுறப் பொடியு மூலரோ கத்தர் விழும்பசு வழிந
ப்பி முறித்தோர், மெனவினமா பாதப் பேச்சினைக் கேட்டோர் செ
விப்புற்றுச் செவிபென் னோயர். (க௭௯)

அத்தண ராசா னருந்தவர் பெரியோ ரறிஞர்தற் குழும்புட னுட
ந்து, வந்திட வேறி வாகன மிவர்த்தோர் வருத்தமா வாதரோ கத்தர்,
சிந்தியா வொருவன் றலையிதித் துதைத்தோர் தாகத்தி னீருத வாதோ
ர், சிந்தியார் கிகா லத்தினீர் படித்தோர் கிரத்துநோய் கபாலநோ
யாளர். (க௮௦)

புண்ணிலையறியார் சத்திர மிட்டோர் பூதநோய்த் தூலகா யத்
த, ரெண்ணெய்தேய்ப் பவரைப் பிரித்தவர் கபால ரோகத்தோ டி
டிதலை நோயர், நண்ணுகுஞ் சரங்கொன் றவர்திமிர்ப் புழுவா னவி
ந்திடு முதாவெம் பினிய, ருண்ணுதி யெனத்தீ விடத்தைமற் றொரு
வர்க் கூட்டினோ ரக்கினி மார்தர். (க௮௧)

கண்ணியால் வலையா லுயிர்பல செகுத்தோர் கனிமரச் சோலை
யை யழித்தோ, ருண்ணுநீர்க் குளங்கா லணையிவை முறித்தோர் கு
றைப்பெரு விபாதினோ யுடலர், வண்ணநீர்க் கிணறு விக்கட யழித்
தோர் வருத்துநீர்ப் பாடுநோ யாள, ரெண்ணடி யற்றார் செம்பரி
த் தெடுத்தோ ரெழின்முகம் வீங்குவெந் நோயர். (க௮௨)

புண்ணினிற் கோலிட்ட லேத்தவர் கைக்குத் தாக்கல் லோர்க்
ளேப் புடைத்தோர், கண்ணுபோ ரின்றிக் கபடமாய்க் காயப் படுத்
தினோர் பிளவைநோ யாளர், வண்ணவான் மாடு மாந்தரே முதல் ஆ
றுப்பொழிந் திடவலிந் தடித்தோ, ரெண்ணரும் வருத்தஞ் செய்துட்
ண் முறித்தே யெழுமுறி வாதனோ கத்தர். (௧௪௫)

களவிலா வடியா ரைக்கள ஆறுத்துங் கடியாரோ யழகுபுண் கு
ட்ட, ஞானபெல மிலரைச் சமக்கொண்ப் பாரஞ் சுமத்தினோ ருற்று
நீர்ச் செறுப்பர், வளமில்பொய்ச் சான்று பொய்வழக் குரைத்தோர்
வருத்தும்வாய்க்குர்திபுண் ணோய, ரளியர்ப்பெருந் மறையோர் கிடை
பிடித் தீர்த்தோ ரடைப்புநீர்க் கடுப்புக்கல் லெரிப்பர். (௧௪௬)

செட்டுநீ தியைநீத் தறக்கொடுஞ் செட்டிச் செய்தவர் நிறைதுணை
குறைத்தோர், வட்டியை யறவாக் குநர்மட மையிற்கும் வாக்ஷிய
தனிசுநல் காதோ, ருட்டெறு மிரண வாதனோய் குறைநோ யினர்
தனி ரகசிய மொற்றித், தட்டறக் கேட்டோர் வெளிசெய்தோர் வரு
த்தந் தனிவிலா நெஞ்சுளே கோயர். (௧௪௭)

புணியராய் வந்த பெரியரை நீத்தோர் பிறங்குகண் கால்கர் நோ
யர், தணிவறு நயன பாடையர விறையாற் சன்னையெய் தொருவருக்
கிகாருவர், துணிவுறு சுண்டை மூட்டினோர் வாயிற் றுர்க்கந்தனோ
யரு ருணிக், ளணிகெழு மன்ன சாலேநீர்ப் பந்த ரழித்தவர் நீர்க்கோ
வை நோயர். (௧௪௮)

எருதுவந் தேறி வழிநடத் தினவரிடர்செயு மரைப்புண்ணி
னோயர், மருவரு மனத்து வஞ்சகர் வாக்கு மாறினோர் பெரியர்கொ
ன் மறுத்தோரருளுரை கேட்கிற் பராமுகஞ் செய்தோ ரழகுபுண்
குட்டனோ கத்த, ருரைசெயி லநேக நாகசே டத்தா முறுபிணி சுருக்
கொழுரைத்தேம். (௧௪௯)

தோற்றிய கபத்தால் வாதபித் தத்தாற் றொடருநா லாயிரத்
தொடுநா, ஹற்றுநாற் பாண விரண்டினோய் பவனோய் துவலுதற்
கருமினே நோயர், மாற்றரும் பில்லி குனிய் நான்கோண் மற்றெவற்
றிலும்பய முற்றோ, ருற்றிருந் தொழுகு நறைமலர்க் கடம்ப வனத்
தில்வந் துண்மையா யெண்ணி. (௧௫௦)

தடமலர்ப் பொற்றா மரைப்புண் மூழ்கித் தாவின் றுருத்திர
வக்க, மடைவினி லணிந்தஞ் செழுத்தையுச் சரித்தே யருட்டினு

கனந்தலிற் றொழுது, மடவர லுமைவங் கயற்கணு பகைபச் செர்க்கி
லிங் கத்தைமுன் வழுத்தித், திடமுற விவரின் மாலிய தீர்த்த மிருத்
திகை தினமுமுட் கொண்டு. (௧௫௧)

மண்டல மொன்றே னும்மதிற் பாக மேனாநன் னியமமா வழி
பட், மெண்டென மனத்தி லெண்ணிலம் மருந்தா லுறுபிணி பாதக
மொழியு, மண்டர்நா யகன்ற னருளினு லெடுத்த சனனத்தின் முத்தி
யு மடைவர், தண்டலி ரவத்தீர் கேண்மின்முக் காலுஞ் சத்தியம் புக
ன்றன முண்மை. (௧௫௨)

வேறு.

என்ன மாதவத் தமிழ்முனி யியம்புதல் கேனா
முன்னே மாதவப் பேற்றினுன் மொழிதரக் கேட்டே
ரின்ன லாலெமக் குரியதே சிகரெவர் நிகழ்த்திற்
பன்னு மாகெமக் கின்னமுண் டெனவவை பகர்வார். (௧௫௩)

அணிவெண் பூநிமற் றுருத்திர வக்கமஞ் செழுத்துத்
தணிவ ருஞ்சிவ நாமதூல் சாற்றறு விரதம்
பணிபு றுஞ்சிவ புண்ணியம் பகர்சிவ புராணம்
துணிவு றுஞ்சிவத் துரோகஞ்சொல் லருஞ்சிவ பூசை. (௧௫௪)

குறும் கத்துவங் கூறுமெய்ஞ் ஞானத்தின் றண்மை
யருளு மீசனுக் கற்புத மாகுமீ னாந்தும்
பொருள்வி னங்கிடப் புகலுதி யெனத்தவர் புகலத்
தெருள கத்திய னன்னவ ருளங்கொளத் தெரிப்பான். (௧௫௫)

விபூதி.

அரந்தை தீர்தவ முனிவிர்கா ளறைகுவங் கேண்மின்
காந்தை வார்சடைக் கண்ணுதற் கற்புதப் பத்திற்
பார்த பூதிமுன் பகருதும் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புரந்து காப்பதும் பாகதி யளிப்பதும் பூதி. (௧௫௬)

வேறு.

எந்தை யநாதி நிட்களமே சகளி் கரித்தீன் நிறைவியையு
முந்தை முதல்வி யைத்தொழிவ ழுறையி னீயே யளித்தியெனத்
தந்தம் முதல்வன் சுவேச்சையா யிருந்தா னந்தத் தனிமுதல்வி
யைத்து தொழிற்கும் காப்பாயின் னடையா னந்தத் தருவென்றான்.()

இலிசங்கிரகவத்தியாயம்.

என்னு முன்னத் தனத்தானே யின்று தருமப் பெயர்சாத்தி
 நின்றார் கவியி னுயர்தருகல் லறமே நிகழ்த்தஞ் சிலகலைமுன்
 பன்னு உவஞ்செய் பாற்கடலிற் பசுவா யுதித்தி பெணப்பணி,
 னங்கா னதுஞ்சுன் றடைத்துதிப்ப வமிர்தங் கடைந்தா ரரிமுதலோர்
 நந்தை சுரபி சுமனையெழி னலஞ்சேர் சுஜேஷ பத்தினாயென்
 றைந்து பசுவர்ப்ப் பாற்கடலு ளாளு ராளுர லவதரித்து
 முந்து சிவலோ கத்தடைந்து முயங்கு மிடபத் தொடுமிருந்த
 தந்த லிலகங் கோலோக மதுவும் படிசுத் தால்வினங்கும். (கருக)

கோமா தாக்க ளாமவற்றைக் கூறுந் திருமா லுயன்முதலோர்
 தாமா தரவாற் பூசித்துத் தாழ்ந்து பணிந்து போற்றிடுவார்
 மாமா தவத்தீ ரவற்றினது பெருமை யெவரே வகுத்துரைப்பார்
 பூமர் துறையு முலகிலவை யிருக்குந் தான் மிகப்புனிதம். (கருக)

துதிசுர லந்தக் கோமயத்தை யெடுத்துச் சிவன்றொல் ளாகமநூல்
 விதியால் வினோத்தந் நீறள்ளி மிளிர்தன் றிருநெற் றியிற்றிரித்துக்
 கதியார் பூதி யிதுவேகாப் பென்று விமலை கைக்கொடுத்தான் ளரால்
 மதியார் நுதலா டான ணிந்தைத் தொழிலோ ரெவர்க்கும் வழங்கின

அருமா மறையின் றுணிவிதுவென் செருக்கா லுரைத்த தன்ற
 ருள்சேர், பெருமா னுருவே வெண்ணீறு பேசுந் பிறிதொன் றிலை
 ப்புவனி, புரிமா தவத்தா லிமையவர்க்கும் புகழ்ப்பூ சுரர்க்கும் பூசு
 ர்க்கும், தருமா தரவாற் பசுக்கணெறி தழைக்கலித்தின்வந்தனவால்.

ஆவின் பெருமை யெவருரைப்பா ரவற்றின் சிருங்க மத்தியினின்
 மேவுஞ் சிவனங் கிருபாலும் வேத னெடுமா லுறைந்திடுவர்
 தாவி னுனிதங் குஞ்சர்வ திர்த்த முயர்தா பரசங்கந்
 தூவண் ணென்றி தனிமருஞ் சுடர்வேன் முருகன் கணபதியும். ( )

மூசு காசி யிருபுடையின் முயங்குஞ் சேட்டைமொய்செவியிற்,
 நேசு பெறுநன் மருத்துவர்கண் ணிணையிற் நிகழ்செங் கதிர்மதிய,
 மாசிலிப் பல்லின் மாருதநா வருணன் வசுக்கு மூங்காரத், தோசை பெ
 றுவெண் டாமரையா னுறையங் கபேரலத் தியக்கர்மன், (கருச)

அதர மிரண்டிற் கந்தரத்தின் மகவா னமருங் குராவிலிற்
 றிதமா ரிசைக்கந் திருவாறுனி றெக்கும் பார்தட் டொகைகுரமேன்
 மதர்வா ளரிக்கண் ணரமகளிர் வருமா கணங்க ளினிதுறையும்
 பதமார் தசநா டியினுமுருத் திரர்தா முறைவர் பங்குறவே. (கருக)

பஞ்சபாசர் தருமென் சந்துகளின் பலவா யுக்க ளினிதமரு
நஞ்சபாசர் தருநான் முலையடியிற் பிழிந்தே வர்களுண் முலையுனியில்
விஞ்சபாசர் தரங்கக் கடலுளத்தின் மேவு முமைமின் னுதரத்தி
லிஞ்சபாசர் தருநன் லிலமகண்மால் வரைக ளிருங்கா னாகியையும்.

தனின் வாலின் யோனியினிற் றங்குங் கமலை யுரோமமெலா
நனிகேர் தேவர் முனிவர்கண் ணனுங்கோ மயமே முதலேந்தின்
பனிகேர் மலரோ னுதிசதா சிவமீ றுறையும் பகர்புகுவின்
புனித மெவரோ புகன்றிடுவார் பொருள்சேர் வேத வடிவாகும்.

தூவில் கபில நிறநங்கை தவளஞ் சாபி மறையோர்க்கா
மேவு கமலே நிறஞ்சிவப்பு விறல்சே ராசர் தமக்குரித்தா
மேவ மகதூஞ் சுசிலேநிற மிசைதூம் பிரஞ்சொல் வசியருக்காம்
பூவி ளுயர்ப்பத் திரைகருமை பொங்கு நிறஞ்ஞத் திரர்க்காகும். (க௬௮)

. வேறு.

சாந்தி கம்பவுட் டிகந்தனிக் காமத மெனவு
மேயந்த மூவித மியம்புகோ மயமெடுத் திவற்றி
ஶயந்த சாந்திகம் பிரமமோ னாந்திஶ லாவின்
பேரந்த யோனியிற் படாதுபு மியின்விழா தேற்றே. (க௬௯)

எற்ற கோமய மியம்புமந் திரத்தினால் விளைத்தல்
சாற்றும் யோனியிற் றுக்கிறன் னிலத்தின்வீழ் மயத்தை
மாற்றி மேலொடு சேற்கடு மயஞ்சுடங் கத்தா
ஶாற்ற மேபெற விளைத்திடல் பவுட்டிக முரைக்கும். (க௭0)

புவியின் வீழ்மயம் பிராசாத மந்திரம் புகன்று
விவித மாமுழு வதுமெடுத் துரைத்தமுன் மதுவா
னவையு றுதவை விளைத்திடல் காமத நாதன்
கவுரி கேட்பமுன் னுரைத்தது கழறுவம் விரித்து. (க௭௧)

ஶன்று கற்பமோ டதுகற்ப முபகற்ப மகற்ப
மென்று ஐற்பா நீறுநால் வகைப்படு மிவற்றுட்
டொன்று கற்பத்தி னீற்றிணு குரியதாய்ப் பசுக்கண்
மன்ற வத்திறம் புகலுவங் கேண்மின்மா தவத்தீர். (க௭௨)

ஈன்பெ றுக்கன்னி கொடுவைமூப் பிலக்கண் மின்மை
வரன்சி னைப்பசு வால்செவி கொம்பறை வந்தி
யான்ம லங்களைப் புடிக்குமா நோய்ப்பசு வீன்று
பான்மை சேர்ப்பி னோந்துகா னூட்டிம் பசுக்கன். (க௭௩)

இறந்த கன்றுடைத் தரய்முடங் குருடிருந் செவிடு
மறைந்த தீங்கெனத் தகையவீ ரொண்குறை யசற்றி
கிறைந்த கற்குண மழகுமுன் னிகழ்த்திய சிறத்தான்
சிறந்த பங்குனிச் சாலித்தாண் மேய்த்தவை சிறப்பாம். (கஎக)

விடியு முன்னெழுந் தனுட்டானம் விசிப்படி முடித்துப்
படிபு கழந்திடும் பசுவறை கோட்டத்திற் சென்று
வடிவ மையத்தகோ சாவித்தி யென்னுமந் திரத்தாற்
கடிகொள் சந்தமங் கமழ்நறு மலர்களுஞ் சாத்தி. (கஎரு)

இலங்கு தூபதீ பங்கொடுத் தினியதூ யன்னை
நலங்கொள் பாங்கிலே நிலேவதன நல்கிறந் பசுவைப்
பலங்கொ ளன்பினுற் பணிந்தருக் சனைபுரிந் ததற்பின்
வலங்கொண் மந்திரஞ் சதஞ்செயித் தேற்பர்கோ மயத்தை. (கஎக)

சாலு மீருவா வட்டமி சதுர்த்தசி கிராண
கால மின்னதில் விட்டகோ மயத்தையக் கணத்தி
னறும் பூமியில் விழாதுமுன் னம்புய விலையா
லேறும் வரழைமெல் விலைநறும் பலாசிலை யிவற்றால். (கஎஎ)

ஓதும் யோனியிற் படாதுமே லாகவொண் சதயோ
சாத மந்திரத் தேற்றுமேல் வழுப்பினைத் தள்ளி
யாதி வாமத்திற் கங்வியம் பெய்தகோ ரத்தாற்
பேராத நன்குறப் பிசைந்துதற் புருடத்தி னுருட்டி. (கஎஉ)

பன்னும் வெய்யவோ மத்தினிற் பதடியோ டமைத்து
முன்னு னைத்திடு மகோரத்தால் விளைவித்து மொழிந்த
விந்லி லந்தொழும் பாகங்கண் டசானத் தெடுத்தி
மன்ன லந்தரும் புதியதூ யாடையின் வடித்து. (கஎங்)

சங்கு பொன்வெள்ளி தாமிர பாத்நிர மடைவிற்
றுங்க வுத்தம மத்திம மதமமுஞ் சொல்லு
மிக்இ*தன்றியு மண்கரை பித்தனே யிவைவயும்
பங்க மில்லதாம் வின்குமப் பாத்நிரத் தன்மத்து. (கஎடு)

வண்ண வெண்பொடி யிறையுரு வெணமணத் தெண்ணி
கண்ண ரும்பஞ்சப் பிரமந் சடங்கமு நயந்தே
பெண்ணு தற்கரும் வியோமவி யாபியென் றிசைக்கு
மண்ணன் மந்திர மிவற்றினு கமவிதி செபித்து. (கஎடி)

கடம்பவனபுராணம்.

சுறிய சண்பகங் கேதகை பலாசம்புன் னாகஞ்
சுறிய சண்பகங் தாமரை துளவுபா திரிப்பூ
வெறிக ரூப்புரம் வெட்டிலேர் மருவிலா மிச்சுக்
குறிகொண் மல்லிகை தக்கோலங் கொழுந்துநா யுருஷி. (கஅஉ)

தருப்பை யின்னுனி யாசமஞ் சாற்றுமற் றெவையுக்
தெரிப்ப ருஞ்சத்யோ சாதமீ சானமுஞ் செபித்து
மருப்ப யின்றவெண் பூதியுண் மணங்கொளச் செறித்த
விருப்ப முற்றுவெண்ணீற்றின்கா யத்திரி வினம்பி. (கஅ௩)

சுத்த மாகிய சித்திலுவத் தணிமலர் சூட்டிப்
புத்தி யீதென வண்டுநில் வாயினிற் பொதிந்து
புத்தி சேர்கல சத்தவ ருண்டனம் பண்ணி
பத்தி சீந்தெறித் துத்தேனு முத்தினா யடைவாய். (கஅ௪)

மூலத் தாற்கொடுத் திடுவரம் முழுவெண்ணீர் றெடுக்கி
னேலத் தாஞ்சிவ மந்திர முச்சரித் தெடுப்பர்
ரூலத் தார்தொழும் பெரியர்முற் கற்பநா நவின்னோஞ்
சேலத் தார்பஞ்ச வில்வத்தால் விளைத்தலுஞ் செப்பும். (கஅ௫)

கற்ப மித்திற முத்தம யிருத்தலங் கருதி
புற்ப னத்தொடன் றெடுத்தகோ மயத்தையன் றுருட்டி
யற்பி னாக்கினுஞ் சென்றுவே றுணக்கியே யடினு
நிற்ப தப்பெய ரதுகற்ப நிகழ்த்துதுங் கேண்மின். (கஅ௬)

இணங்கு சித்தினாத் திங்களிற் செறிவனத் தெய்தி
புணங்கு நன்மயங் கொணர்ந்திடித் துரியகல் வியம்பெய்
தணங்கொர் பாகனன் றறைந்தமுன் மனுப்படி விளைப்பார்
கணங்கொண் மாதவத் தீருப கற்பத்தைக் கழறில். (கஅ௭)

இலங்கு நீள்வனத் துணங்குப மயங்கொணர்ந் திடித்து
கலங்கொள் கோசல மொன்றுமே பெய்துமுன் னவின்ற
வலங்கொ ளாகம விதிப்படி மனுமொழிந் தடைவின்
பலங்கொ ளப்பிசைந் துருட்டிவைத் தெடுப்பர்பார் கறிந்தோர். (கஅ௮)

அகற்ப மாவன வனத்திற்று பாக்கினி யதனால்
விகற்ப மின்றியே யியற்கையின் வெந்தவெண் பொடியை
புகப்ப வேகொணர்ந் தானேந்தும் பெய்துமுன் னுரைத்த
வகையு டுந்திறன் மந்திரத் துருட்டிவைத் தெடுப்பார். (கஅ௯)

சூன் னூல்புகல் சர்வசக் காரகா லத்திற்
 னேன்றும் யாயுந்தன் னுதலவிழி பங்கிபாற் றென்க
 நான் வாரஞமு பாகனம் மயானத்து நிடித்தா
 னன்ற நீறெழுந் தோய்த்திட மேனியி லவற்றை.

திருக்க ரத்தினால் வழித்தெறிந் தனன்றிகழ் விடைமுன்
 விருப்பி னாலவை யயின்றந்த விடைதன்வீ ரியத்தை
 யருப்ப மீக்கொனப் பசுக்கள்பால் விட்டதப் பசுக்கள்
 பெருக்கு கோமயம் விழுதிக்கு விசேடம்பே னினவால். (ககக)

நீற்றின் மிக்கது கோமயத் தாக்குவெண் ணீரே
 யேற்ற மாயின தாதலிற் காரண மிசைத்தே
 மாற்றல் சான்றிடு முனிவிர்கா னாதியோ டந்தந்
 தேரீற்ற மீற்றாண் டிற்குங்கர ரணந்தொகு பூதி. (ககஉ)

வேத ராதிய மூவர்க்கும் விமலனா லயத்து
 மோது குத்திரர்க் குயர்மடப் பள்ளியி னகத்து
 மேதந் தீர்குறை யேனையர்க் கடவித்தீ யிடத்தும்
 போத வாக்கிய நீறுநித் தாமெனப் புகலும். (ககங)

பரவு நீலந்தீப் பிணிலிவப் பிசையின்மை பகர்தூம்
 பிரநீ ழத்தவரீ யுகந்தெறும் பீதநல் குரவா
 நிரவு மித்திற் கிறம்படா தெடுத்திடு நீற்றி
 னுரவு வெண்ணிற மெண்ணிலாப் புண்ணிய முதலும். (ககச)

அங்கு லம்மொரு பானிரண் டெயரத்தி னகலந்
 தங்கு மெட்டள வரடையாற் றணிப்புவித் தோலாற்
 பொங்கு கான்பிணை யுரிவையாற் பொருந்தவாய் வட்டந்
 துங்க நீறடைத் திடுமொரர லயஞ்செய்வர் தூயோர். (ககரு)

பூதியாலயஞ் சத்தியன் னதிற்புனை தருநூ
 லாதி நான்முகன் பந்திக்குங் கயிறுமர லதனுட்
 மது தீர்தர வுறைவெண்ணி றருட்சதா சிவமரம்
 வேத வாகம மித்திறம் புகன்றிடு மெய்மை. (ககஸ)

ஒருகை யிற்கவார் தனதுகிற் றலையின வெருவார்
 தருவி லைக்குவாங் கினவதீக் கையாளித் தனமுன்
 கருது பூதிகந் சலிழ்ந்துமங் காந்துங்கம் பித்துந்
 தெருகெ றிப்பட கட்டத்தும்பு னினதருந் திற்கு. (ககஹ)

கடம்பவன்புராணம்.

அந்த னுணர்தம் பதாந்தமே யளவுமுத் தூளம்
வந்த காவலர் நரபிமேல் வணிகராயவரு
முந்து பட்டம்போன் மூவிரற் கொண்டெழுத் தாகக்
சிந்தை செய்துகுந் திராணி குவர்விதித் திறத்தால். (௧௯௮)

நுதலு ரம்புய னுவன்றிடு கெடுமைநீற் றளவை
மதுகொண் மூவிரு விரற்களா மற்றவற் றென்றார்
துதிகொள் சென்னிக்குங் காநிற்குந் தொதலே போதும்
பதுகொண் மூவிரற் படவணி குவர்பக ருறுப்பின். (௧௯௯)

வளைத லுங்கு விழுத்தலும் வன்மையு மாசு
மளவி யொன்றொடொன் னுறுதலு மறப்பிரிந் திடலும்
விளையு மூவிரு தீக்குணம் விளங்குநீ றணிந்தா *
வளைவு றங்குறை யிலாதவர்க் கலக்கண்வந் துறுமால். (௨௦௦)

பூசை மந்திரம் தியானநூல் புரிதலும் வணக்கம்
பேசுநீ நின் றிப் பிறங்குமெக் கிரியையுஞ் செய்யார்
மாசி லந்தணர் மகத்திறநுக் கணைத்தும்வந் துறினும்
தேசு றும்விதித் தியின் றி முடியுமோ முடியா. (௨௦௧)

அரவன் முன்னுநூ லைததரும் யாகத்தின் முன்னும்
குரவன் முன்னுநீ றணிவது தீதவை குறியார்
பரவு பூதியோ ரணுத்துணை பாரிடை வீழ்ப்பின்
விரவு மெண்ணிலாக் கற்பங்கள் வெங்கர குழப்பார். (௨௦௨)

தொகுத்த வாழ்க்கையாற் பூதியுஞ் சோதிமேற் றாலாற்
பகுத்த நூல்புகல் பதெழும் படுமலம் பிணிமா
சுகுத்த லாலுடர் கார * முங் காத்தலாற் காப்பு
மிகுத்த தீதுநீற் றிடுதலா னீறுப்பேர் விளம்பும். (௨௦௩)

சிரத்த ணிந்திடிற் கழுத்தள வுறுபவந் தீரு
முரத்திற் பூசுடி ஊன்னத்தால் வரும்பவ மொழியுந்
தரிக்கி னுபியி னிலிங்கத்தால் வருபவந் தணியும்
பொருத்து பாரிசத் திடினமடந் தைடர்ப்புணர் பவம்போம். (௨௦௪)

குதத்தி னுக்குமேற் பூசுடிற் குதத்துறு பவம்போம்
விதித்த திண்புயத் திடின்கையாற் செய்யப்பவம் வீடுங்
கதித்தி மும்முழந் தாளினி லணிந்திடிற் காலான்
மதிக்க வேவரும் பவங்கதிர்ப் பனியென மாறும். (௨௦௫)

* கூடாரம் என்னும் வடமொழி காரமென்றாயிற்று.

பரீக்த் தாலுறு நீற்றினை யின்னமும் பகர்வாம்
பாகத் தானவெண் ணீறுநரல் வருணர்க்கு மிடலா
மோகத் தார்வினை களைதரு மீதன் றி முதன்மை
மாகத் தார்தொழு மியற்கைநீ றதிகுய்யம் வழுத்த. (உ0௬)

நீறு பூத்தன னழல்வடி வியற்கைவெண் ணீற்றைப்
பேறு நல்குவோன் மூலகா ரணம்பெரி தெனா
வீறு பல்லுயிர் நரகுறா வாறுமென் மருந்தாய்க்
கூறி னன்கரத் தால்வழித் தம்மைகைக் கொடுத்தான். (உ0௭)

விரித ரும்புகழ் நீற்றினை யறிந்துமே லணியா
ரரிநி னுற்றறிர் பதிதராப் விவெரல் சணர்க்குஞ்
சுருதி யோதூரீ றிடாமுநஞ் சுடலையம் முகத்தைக்
க்ருதி நோக்கினா மஞ்செழுத் தோதுவர் கற்றோர். (உ0௮)

வேறு.

ஆலவா யெல்லையினு ளகப்பட்ட சரம்பரிவற் றதிகங் காழிப்
பாலனார் பூழியன்வெப் பமணநித்து வாதுவென்ற பான்மை யாறு
ஞாலமேழ் பரவுகிவ சைவசக யம்பொருளா நாட்டலாறு
மேலவார் றுறுப்பாகன் றென்மதுரைக் காஞ்ச மின்மை யானும். ( )

எந்நீறு பூகினுந்தென் னாலவா யான்றிருநீ றென்றே பூகிற் ப
னீனாறு கோடிசன னத்தறிந்து செய்தகொடும் பாவந் தீரு, முன்
னாறு படுத்தவரு நமனையுங்கா ணர்முடிவின் முத்தி சேர்வார், நன்
னீறு தனையணிந்தோர் பெற்றவா சிலவுமக்கு நவில்வாங் கேண்மின்.

முன்னமொரு பிரளயத்து காண்முநா டியொடுங்க மூராரி
யான்மேற் றன்னகத்தை மிகுந்திருப்ப வவனுதலிற் சங்கரன்வெ
ண்ணீ று சரத்தமன்னகத்தை நீங்கியவன் மோகினியாய் மருவியுந்
வனசத் தீன்று, பின்னொருநான் முகனையும்பே ரறிவும்பெற்றான் பி
ற்திடுகிவன் பொருனென் றெண்ணி. (உ௧௧)

திமையுறு பிரமராக் கதனொருவன் பாதகமே செய்வான் முன்னர்
வாமதீ வப்பெயர்மா தவனனுதக் கண்டறிவு வரவந் தாழ்ந்து
தாமரீ றொளிருமவன் மேனியைத்தன் மேனியினுற் றழலி வேனங்
காமுதுநல் லுருப்பெற்றுப் பூகியுமெய்யணிந்துகிவகதியும்பெற்றான்.

தென்னவனுட் டொருமறையோ னயன்மாதைச் சேரவவன்
கொழுநன் சேறி, யன்னவனு ருயிர்செகுத்தீர்த் தாவணத்திட் டான்
கிடக்கு மவனீ னென்றி, தன்னிட லையிற் கிடந்த சுணங்கன்கா னீ

கடம்பவனபுராணம்.

நிற்பதத் தரித்த லாலே, கொன்னுறுவே னமன்படரைத் தூந்துணர்ச்
விடக்கயிலை குறுகி னானால். (உக௬)

தன்னையறி யாதுடலி னீறுபரி சித்தோரித் தன்மை பெற்றா,
ரென்னிலறிந் தணித்தோர்கீள் பெறும்பயனில் வளவையென வினச
க்கற் பார்த்தோ, பின்னுமதிச் சடைமெனவிப் பெம்மானே யவரவே
று பிற்தொன் றன்றா, லன்னவரை நரனென்போர் நரகாழ்வ ரமல
னென்போ ரானே யாவர். (உக௭)

வேறு.

இழும்பிய நரலவகை நீறு மிக்கிவை
வயம்பெற வணிந்திடு மாறு மாறிலா
வியம்பெறு புண்ணிய விளைவுஞ் சொற்றன
நயம்பெறு கண்டுகை நவில்வங் கேட்டிரால். (உக௮)

உருத்திராக்கம்.

வேறு.

திரிபுர றெனும்பே ரவுணராத் திதைத்து சிந்திய மான்முதற் றே
வர், புரிதரு தவமோ ராயிரம் வருடம் புரிந்திட வியந்துபோய்ப்
புராரி, யரிதிதென் றிரங்கிக் கண்ணிமை யாது பார்ப்பமுக் கண்ணி
னு மமைந்த, விரிதுளி தாழ்ந்து கண்டுகை மாமா யெழுந்தது விழுந்
ததொண் டுவிடில். (உக௯)

அன்றுதொட் டிருத்தி ராக்கமென் பெயர்முப் பாடுதெண்
பேதமாம் வெண்மை, யொன்றிப் பிவப்பங் விருநிறங் கலத்த லுரை
த்திடுங் கருமையிற் நான்கின், றொன்றுநான் மறையோன் வெண்மை
மன் பிவப்புச் சொன்னிறங் கலந்தது வணிகன், வன்றிறற் கருமை
குத்திரன் சாதி வருணநால் வர்க்குமில் வகைத்தாம். (உக௧௦)

ஒருமுகஞ் செவ்வன் வடிவுநான் மறையோர்ச் செகுத்ததிக் கொ
ழித்திடு மிரண்டா, வருமுகஞ் சத்தி சிவம்பக வதைத்த வன்பழி மாற்
றுமும் முகத்திப், பெருகுபெண் கொலைத் தருளுநான் முகனான் முக
ன்பிழை நாகத்தி போக்கு, மருமையைம் முகங்கா லசங்கிருத் திரனா
னுரித்தலர்ப் புணர்ச்சிபொப் யகற்றும். (உக௧௧)

அறுமுகன் வேலன் கலக்கையி லணிவ தன்றிமேல் பிரமகத்
தியுடே, முறுமுக மனந்தன் கோக்கொண் டொடுபொற் கணவிலுல்

இலிசாவகவிரகவந்தியாயம்.

வீருபவ மொழியு, மறுவிலெண் முகம்வா ரணமுகன் குருபன் னிணை
த்தொடல் வருதுலே முதலாப், பெறுபல தானம் பிறன்கையி லன்ன
மேற்றிடும் பிழைநீங் கிடெமால். (உஉக)

இப்படியீ வொன்பான் முகம்வயி ரவனா மிடக்கையிற் றரிப்ப
து வன்பார், வயம்பெறு தக்க கண்முத லரவம் வதைத்தல்போ முத்
தியு, மெய்து, நயம்பெறு மொருபான் முகந்திரு நெடுமா னொனாடு
கோள்பெரும் பூத, முயங்குபேய் பிரம ராக்கதன் மற்று முடற்றிடும்
பெரும்பய மொழியும். (உஉ௦)

பதினொரு முகம்பன் னொருநத் திராரம் சிகர்பரி மேதமா யிரம்
பன், னிதியொடு கோதா னம்மொரு நூறு யிரந்தரு பயன்களை நிறை
க்குங், கதிகொள்பன் னிருமா முகங்கதி ஓராருபா னிரண்டதாங் கா
ஞ்சன மேரு, விதிதரு ஞானம் புரவியச் சுரபி மேதநல் கியபயன் றரு
மால். (உஉ௧)

செறிதரு பதின்மூன் றுமுகங் கந்தன் கிந்தையில் வேட்கைபொன்
னிரத, நெறிதரு சுயமு மனிக்குநற் றுணைதாய் தந்தையர்த் தெறுங்
கொலை நீக்குங், குறிதரு பதினான் முகஞ்சுவஞ் சத்தி கூறும்விண்
ணவர்தவ ரிறைஞ்ச, வறிதரு வசிய நல்கியு முயினு மழிதரா ரவுலகி
யுய்திநீடுமால். (உஉ௨)

கிளத்திய பதினான் முகம்பெற லரிது கிட்டுமேற் கண்டத்திற் றரி
ப்ப, துளத்தினி னீங்காக் கிவன்சத்தி மந்தி ராறியு மேய்ப்பதொண்
முத்தி விளைத்திடும் பதினாய் முகம்பா நாதம் விளம்புமெப் பாவமும்
வீட்டிந் துளைத்தெழுங் கருணைச் சோதியோ டொன்றித் தீர்விலா
முத்தியிற் சேர்க்கும். (உஉ௩)

நீசராய் குணங்கர் குணங்கர்கள் னியரு னெறியிலா மதுமுதல்
புகித்தோ, நீசரு ரகுட்கண் மணிகொர் தரித்தா லிருவினே தொலைத்
தா னாவர், மாசிலாக் குலத்த ராயினு மீசன் கண்மணி வளைந்திடார்
நீசர், சீசியன் னனாத்தின் டினுமதி பரவ மணிகிலா ரலக்கனார் தெ
ரிப்பார். (உஉ௪)

வேறு.

உச்சியிலொன் றணிகிரத்தி னொருமுப்பத் தாமெண்ணுண்
கொளிர்கண் டத்தி, லிச்சையுறு செவிக்கவ்வா றுரத்திலைம்பான் கை
ந்தலத்தெண் ணிரண்ட ராறும், விச்சைதரு மணிக்கட்டிற் றீழ்வட

கங்கணூற்றெட்டும் விளங்கச் சாத்தி, கச்சிநடங் திடுமடிக் கோராய
மேத நவிற்றிலுருத் திரனே யாவார். (உஉ௫)

காணினுமக் கண்டிகையின் பயனிலக்கம் பரிசுக்கிற் கோடி. க
ண்டு, பூணினுமா யிரங்கோடி செபத்தனந்தம் பயனிமைபோர்
பூசைக் கேற்ற, தாணுவைப்போ லுவர்பகைக்குந் தாழ்ந்தடங்கார்
கணந்தரிக்கிற் சுணங்கற் கேணு, மாணுறுநற் கதிகொடுக்கும் புகழ்ந்த
ணிந்த மானிடர்க்கென் புகல்வ தம்மா. (உஉ௬)

கிகையினிற்கண் டிகைதரிக்கிற் பயன்கோடி திண்செவியி லொரு
பான் கோடி, மிகையறுகற் தரத்தினிலா யிரங்கோடி மிளிரகரத்தி
லனந்த மாகும், பகைதருவெந் திவினைக ளெத்தினுசெய் தோருயிது
பரமென் றெண்ணித், தெரிகைபெறுநாட் கழித்திறுங்கா லருந்துவ
ரோற் பிறப்பவரைத் தொடரா தம்மா. (உஉ௭)

நீங்கரிய முப்புரிநா லின்றிமறை நிகழ்த்துவதெவ் வாறவ் வாரே
தாங்கரிய கண்டிகையும புண்டாமுந் தரித்திடுமந் தணருக் கேணு
மோங்கியிடத் தவ்வாது தரித்திலரே ஸீராட லோத லீதல் [தால்.
பாங்குபெறத் தென்புலத்தோர்க்குதவுதலர்ச்சனைமற்றும் பயன்படா

கண்மணியா யிரந்தரித்தோர் சிவனெனமான் முதற்றேவர் கரு
திப் பூசை, பண்ணுவர்மா முடிதரித்து மூழ்கியிடிற் கங்கைபடி பல
னங் காதி, லெண்மணியை முழுதுமணிந் தவர்மூவேழ் சுற்றமிடர்
நாகு நீங்கு, மொண்ணவமா மணியபடிகம் பொன்னிடைகோத் தணி
யிலவ ருதுவர் முத்தி. (உஉ௮)

ஏகமுக மைந்துமுகம் பதினொன்றே ஸ்ரீரண்டுமுக மிவற்றை
யெண்ணி, வாகுறுமஞ் சனம்புரியா தன்பினொடு முளமிரங்கி வழுத்
தி யீச, ளுகமநூல் விதியினருச் சனைசெய்வோர் செல்வமுத்தி யடை
வர் நாரி, பாகனுருச் சின்மயமா மணியணிந்தோர் பெற்றகதை பச
ர்வாங் கேண்மின். (உ௨௯)

நட்டியெனு மொருநகர்வா ஸ்ரீசுளு லயத்தடிச்சி நந்தைப் பேசான்,
விந்தைசெறி செவலொன்று வானாமொன் றிற்குமணி மிலைந்து
தானும், புந்தியுறத் தரித்தவற்றோ டான்கயிலை யடைந்தனன்போய்க்
கழுதை யொன்று, நந்துமணிப் பொதிகமந்து விந்தையினி லிறந்துக
ற்பங் கயிலை நண்ணும். (உ௩௦)

புட்காதே யத்துமன்னன் சவுமியன்றன் மனையொருவிப் பெரூய்
ம்மை மாதர், நட்புறுவா னவன்மனைவி வசுமதியும் வேன்கணையா
னலிந்து வாடிக், கட்புலனீ ரொழுகவருந் துறுவாங்கண் மணிதரி
த்தக் கணவற் றேர்ந்தான், கொட்புறுமம் மனன்றரித்தொன் னூர்புலி
யுங் கொண்டனன்போய்க் கயிலை புக்கான். (உ௬௨)

கனைகழன்மே னூட்டரசன் றுமனாக்கண் ணன்கால ஞானி
யென்னு, மனைவியொடு மிகலிநீ பதியெனக்கு நிற்குநான் மனைவி யா
வேன், புனைசுவர்ச்சித் திரமாயன் புகலிலென வவன்கண்மணி பொ
ருளென் றோத,வனைபன்மட வரலானு னவன்புருட னுனஞ்சேர்ந் தா
ன்றான் சேர்ந்தார். (உ௬௩)

உருத்திரவக் கம்புனைவோர்க் கனமிடும்வே தியன்குப்ர திப் னோ
ங்கு, மருத்தியினு லவனருளால் விண்ணகர்போய்த் தருக்கொணர்
ந்தே யளிக்கும் பூனா, வருத்துபசி யால்வந்த மறையவனோ டிகலு
மறு சமயி யான,விருத்தமறை யோகாங்கன் கண்மணியூன் டரன்க
யிலை மேவி ஞரால். (உ௬௪)

மிளிர்கலிங்க நாட்டுவியாக் கிரபுரத்தோர் லேவதியன்சா, மித்ர
வென்போன், கனவினின்மேம் பட்டோன்பல் லுயிர்செகுத்தோன்
வனந்தமறைக் கள்ளத் தாளை, தளர்வுறவே செகுத்தயன்மரீ தைப்
புணர வன்னள்கிளை தடிய வீந்தான்,நிலைதரநா லாநாளிற் காசுமணி
யுடல்வீழ்ப்பக் கயிலை சேர்ந்தான். (உ௬௫)

மகாநாட் டிறையுமொர்வே தியன்மதலை சாந்திகனோர் மணி
மேற் பூன்பான், சாகாநாட் டாசுகொளத் தான்காளி நரபலிக்கு
விலைப்பட்டேகி,யாகாநாட் டுதுவிலக்கி யங்வரசன் மகளைமணந் தா
சா யிந்து, சேகரன்கண் மணியணிவித் தவன்கிளைதன் கிளையொடு
ம்போய்க் கயிலை சேர்ந்தான். (உ௬௬)

அக்கமா மணியணிந்தோர் பெற்றகதை யிற்சிலநா மறைந்தோ
மம்பொன், மிக்கதா மிரம்வெள்ளி யியன்றவற்றூற் பொதிந்தவற்றூ
ல் விளங்கும் பின்னர், றொக்குறுகீம் பியிற்கோத்துப் பெரிதணிந்
தோர் முப்பொருளுந் தெளிந்த தூயர், தக்கமணி யணிநீதேநாசா சி
வமெனவே பாவிப்போர் தக்கோர் தாமே. (உ௬௭)

உரைத்தனமா மணிப்பெருமை படிப்பவரீ துணைமையென வுல
க கேட்போ, சிறைத்தந்திச் சடையோனை நிகர்ப்பர்மணி வெ

ண்ணீரோ டியைந்து பூண்டு, கிரைத்ததிரு வஞ்செழுத்தை யுச்சரித்
தந் நிலையுணர்ந்தோர் நேர்மை யாரே, வரைத்துரைப்பா ரறிந்தவா
தொகுத்திசைப்பே மென்னமுனி வரர்க்குச் சொல்வான். (உகஅ)

பஞ்சாக்கரம்.

வேறு.

அருளை யஞ்செழுத் தாக்கியே யம்பிகைக் கமலன்
பொருள்வி ளங்கிடப் புதன்றகிம் மந்திரம் புதல்சற்
குருவ றித்துளந் தேறுநத் தெளிப்பதாங் குணித்து
வருப யன்பெற வுணர்ந்துளோர் பேற்றையார் வகுப்பார். (உகக)

அஞ்செழுத்தினு ளோரெழுத் தின்பய னளவை
கஞ்ச நரண்மலர்க் கண்ணனுங் கண்ணனுங் காணா
செஞ்ச வேபிர ணவத்தொடுஞ் சேர்த்தியுச் சரிக்கிற்
பஞ்ச பாதக ராயினும் பரணைப் படுவார். (உச௦)

இன்ன வஞ்செழுதீ துணமவி னாமுயிர் சென்று
பன்ன காபர ணன்பதஞ் செறிந்திடும் பரிசா
லன்ன மந்திர மேபரப் பிரமமா துணர்ந்து
மன்னு வேரநிழற் படினாங்காண் கினும்பவ மாறும், (உச௧)*

மூன்று காலமு மாலயத் தணுகிழக் கண்ணு
நூன்றி யேதொழு துள்ளத்தங் வஞ்செழுத் தெண்ணிற்
ரோன்று புண்ணிய மியாவும்வந் தடங்குந்தொல் விளைபோ
மேன்ற பார்புரந் திருங்கதி மூவரிற் பொலிவார், (உச௨)

வேறு.

மந்திரித்த லிறையெட்டுப் புத்திரச் வத்தொருபான் மணியாஞ் சங்கி
னீந்தமொரு தூறுபளிங் காயிரமுத் திலக்கநறு மரையின் கோடி
சந்திரத்திற் பதில்கோடி ருசைமுடிப்பா யிரங்கோடி தாணு வான
முத்துகிவன் கண்மணியின் பயணனந்த மெனவேத முடிபுசொல்லும்.

வனமனையி லொன்றுபுகத் தொழுவினொரு பதனதியின் மருங்கு
நூறு, கிளர்தருமா லயத்தினுளா யிரமவனத்து விலக்கமுயர் கிரியிற்
கோடி, முனையிச்செஞ் சடைமவுலி திருமூன்ன ரளப்பில்பயன் முற்
றும் பெற்ற, வுளமுறவஞ் செழுத்தாதி கண்மணித்தா ரெடுத்துணர்
ந்துச் சரிப்போர்க் கம்மா. (உச௩)

நனாத்தகடற் புலிபோற்று மஞ்செழுத்தைச் சிந்தைசெயது
தெளியப் பெற்றோ, றினாத்தமறை யாகமநூல் விதியறிந்து, செயிப்
பர்முறையியல்பு கூறி, னினாத்தசெப வடங்களைநூற் றெட்டெ
ன்று மதிப்பசதி நிகழ்ந்த தென்று, முரைத்திவெ ரதிற்பாதி யளவெ
ன்று மின்னுமுரைத் திவொய் கேண்மின். (உச௫)

முத்திரெறிக் கையைந்து சோபனத்திற் கியம்பியமு வொண்பா
ன் கூறு, மெத்துநிக் கொருமும்பா னுபிசா ரத்தொழிற்கு மேவைம்
முன்று, வித்தன்மணி வடந்தொடுப்பின் மேற்குமேல் கீழ்க்குங்கீழ்
மேரு மேலாய்ப், பத்திபெற வொன்றுபடித் திடைமுடிந்து தொடுப்
பர்பயம் பாறால் கற்றோர். (உச௬)

உடல்வெறுத்தான் மேல்போக்குங் கீழ்போக்கு முறுபோக்கு
சரீர்வான் மேரு, வடைவுபெற விலங்கியா தனாயிகையே மத்திமைத
ர்ச் சனியங் குட்டப், திடமுறவே வடகடத்திற் பிணியறநூற் தனம்புக
லுந் தெய்வர் மாயப்ப, மிடாறுநன் முத்தியடை தலுமடையு மென்
பர்களிக் கிலங்குந் சொல்வார். (உச௭)

வேறு.

இனைய தாகிய வஞ்செழுத் தெண்ணியே
வினையி னீங்கின ரெண்ணீலர் மேதக
வனையர் பெற்ற வருங்கதை யிற்சில
முனைவிர் கேட்குதி ரென்று மொழிகுவான். (உச௮)

வேறு.

மதுரையம் பதிவா நெதுகுல மன்னன் றசாருகன் காசிமன் மக
ளாம், புதுமதி வதனக் கலாலதி மின்னே வேட்டனன் புணர்ந்திடப்
புகுங்கால், விதுகதி வேணி யஞ்செழுத் தோதி மேவெனக் கர்க்கர்
பால் வினவிக், கதுமெனக் கொடியாய்ப் பவங்கரிந் திடப்போ யவட்
புணர்ந் தடைந்தனன் கயிலை. (உச௯)

இல்லறத் தினிலஞ் செழுத்துணர்ந் திருக்கு மியன்மறைத் தரு
மஞ்ஞ டிகலிப், புல்லறத் தியோகி சூந்திர னில்லிற் றறவதே பெரி
தெனப் புகன்று, மல்லல்கூர் மகவான் மலரய னிவனா, வருவீக்குந்
தருமற்குத் தோற்றே, யொல்லையன் னவற்றாழ்ந் தஞ்செழுத் துண
ர்த்த வுணர்ந்திலவாழ்ந் துறைத்தனர் சிவன்றான். (உ௫௦)

சூரிய சன்ம னென்றொரு மறையோ னுணர்ந்தன் புணர்ப்பினற்
கூதனைச், சூரிய பசுவை மருகியை யறியான் வதைப்பவச் செழுங்கவு

ககச

கடம்பவனபுராணம்.

கிக்நாட், பேட்பெறு மறையோர் சேறமுன் கோயி விடப்பம்புற் றின்
வளித் திறந்தோ, ராருயிர் பெறக்காட் டினன்கதி யடைந்தா னஞ்
செழுத் துண்மையா லறிவான். (உருக)

வேறு.

அஞ்செழுத் தியலு மோதி னவர்பெறு பயனுஞ் சொற்றும்
விஞ்சுநீ றுருத்தி ராக்கம் விளம்புமந் திரமேற் கொள்வோர்
நஞ்சணி கண்ட னும நாளுமுச் சரிக்க வேண்டுந்
தஞ்சென வினிது கேண்மின் சாற்றுது மென்று சாற்றும். (உருஉ)

சி வ ர ம ம.

வேறு.

அரகர கங்கா தரமணி கண்டா வலர்ப்புமன்
சிரகர தந்தா வனமுகர் தந்தாய் சிவனேழுப்
புரகர மைந்தா ரரவம ணிந்தாய் பொருளையென்
றுகர ணந்தா னுறவுரை தந்தார் சிவஞவார். (உருங)

பகன்மதி பீம்பக வுயர்நீரி யம்பக பரநாதந்
திகழ்பா விந்துவி னுருவமை சுந்தா தெனிகூடந்
சுகநிற வந்தரி யொருபுடை தங்ஙிய சொக்கேயென்
றகமகிழ் தந்தொரு பொழுதுமொ ழிந்தவ ராளுவர். (உருச)

முழுத்தவர் சூழ்கரு ணைகா வாகா முதலேயைந்
தெழுத்துரு வாகுந் தேசச தாசுவ விழையென்றே
வழுத்தினர் நாமவெ ழுத்தொன் றிற்கிறை வடிவாவ
ரழுத்திய மற்றையெ ழுத்தான் மேற்றனி செனவாகும். ( )

வேறு.

ஈனந் கொடும்பா தகரேனு மொருகா லீசன் பெயரிசைக்கின்,
ஞானக் கடன்முழ் கியதவத்தோர் நாடுஞ் சிவனே பெனப்படுவார்,
வானத் தவர்போற் றருநாமம் புகன்றோர் பெற்ற வன்சரிதை, மோ
னத் தவமா முனிவீர்காண் மொழிவாக் கேண்மினெனமொழிவான்.

கவிங்கநாட்டில் வீரியனென் றொருநான் மறையோன் கழும்ம
தலு, னிலங்க வயின்றும் விலைபகர்ந்து மீனப் புலைச்சி தோடோய்ந்
தும், வலங்கொ ணெறிநீத் திறக்குங்கான் மதுவின் விலையோர் சிவ
மென்றான், புலங்கொ ளீசன் கயிலையிற்போய்ப் புனித னுருப்பெற்
ற்றிருந்தனனூல். (உருக)

வேடி னொருவ னுறிலேத்து மிகவு முயர்கொன் னுன்மதுவு
நாடிப் புசித்தும் பாதகமே புரிவா னிறுங்கா னற்பயனாற்
கூடித் திரிவோர் நாமமா கரன்சேர் குலவு பிரகரன்முன்
நேடற் கரியசங்கரனென் றிசைத்தான் கயிலை சேரந்திருந்தான். (1)

* சவராட் டகத்து மறைக்குலக்கோ சிகனென் னொருவன் நன்
பெயரை, யவமென் றகற்றிச் சம்புவென்போன் றிரியம் பகனென்
றழைத்திடப்பெற், துவரா ழிப்பூ மியிற்களவா லுயர்கொன் னுண்
டேன் புலைச்சிலன், கவுர்மா மதுவப் புலையர்கொலக் கொலையுண்
டடைந்தான் கயிலைமலை. (௨௫௯)

கதலிப் பதிந் தகவேந்த னிக்க மனைவி காமதைபா
ளிதமுற்றிதென் கற்பொருவி யியற்றூத் திரன்றுர்ப் புத்தியைத்தோயந்
ததன்மி யாய்மற் றொருமறையோற் றீன்ற மகன்சங் கரனென்றார்
மதியில் லவரம் மகத்துறந்தா ரிறந்தார் கயிலை வாழ்வுகந்தார். (௨௬௦)

வாசு தேவன் கராங்கவரு மாசான் மகவை வரவழைத்துப்
பேசும் வரநீ கேட்டியெனப் பேசா தவனைப் பணிந்திடல்விட்
டச னும முச்சரித்தவ் விதையே பொருளென் றெணிச்சேலன்
காசில் செல்வர் துய்த்துடனாங் கிலையோ டடைந்தான் கயிலாயம். (261)

* சீனாயு நதிதி ரத்துநதிக்கிராமத் துறையம் தணிரிசுவர், பொரு
வில் பெயர்புட் கரரொருவன் மாலெட். டெழுத்தும் புகழ்தருவான்,
வறாவி லொருவன் பாலிநயன் கொணர்ந்தி ரெனமற் றவற்கொணர்
ந்தார், வீரவு படர்மீ னவும்விடுப்பச் சிவமுட் கொடுமேற் பதம்பெற்
றன். (௨௬௨)

மகத நாட்டன் தணொருவன் மாபா தகன்றன் னிலைநிங்
யகிதந் தருகா மத்தமுங்ங யடர்ந்தா றலைப்பக் காவலவ
ரிகலித் தொடர வோடுமவன் பதத்தா லெதிர்த புலியுதைத்தான்
புகரி லாத வியாக்கிரபா தப்பேர் புனைந்தான் கதிபுருந்தான். (௨௬௩)

இன்னும் புகல்வா பொருகதைமற் றியுமன் பதியி லிருந்தவத்து
நன்னர் மறைநூற் சதானந்த னண்ணி நரகர் துயர்கோக்கி
யன்னர் கேட்ப வரகாவென் றிசைத்தா னனையர் செலிபுகலுந்
துன்னு நரகம் பாழ்படுத்தித் தொல்லோன் கயிலை பெற்றிருந்தார்.
ஆத லான்மெய்ச் சிவநாம முரைப்போர் பெருமை யளப்பரிதாந்
புகி யோடு மக்கமணி புனைந்தரு செழுத்துத் திருநாம

மோதி யுணர்ந்தோர் சிவவரத முனமோர் தனுட்டித் திடவேண்டு
நீதி விரதப் பெருமையினை யுரைப்பாங் கேட்டி. ரொனரிசுத்தம். ( )

சி வ வி ர த ம.

வேறு.

சோமவா ரத்திருவா திரையுமா மகேசுரந்தொல் விரத மான, கா
மர்சிவ ிசெயுபர்கே தாரமணங் கதியுதவுஞ் சூல நோன்பு, நாமிழுது
விடைப்பரணை பென்னுமெட்டுஞ் சிவவிரத. நலஞ்சேர் வெள்ளி,
மாமைதரு முத்திரமர் நவமியிம்மூன் றும்மிமைய மாது நோன்பால்.

வெள்ளிவா ரஞ்சதுர்த்தி சட்டிவிநா யகன்விரதம் விளம்பு மூன்று,
மொள்ளியசக் கிரலாரங் கார்த்திகைநாள் சட்டியுரைத் திடுமிய் மூன்
று, மள்ளிலேவேற் சுகன்விரதஞ் சேய்வார மிருபரணி யவைகண் மூ
ன்றுந், தள்ளுஞ்சேர் வயிரவற்காஞ் செவ்வாயநான் வீரபத்தி ரற்காஞ்
சாற்றில். (உச௭)

தொசதுறுவல் விருபத்தோர் விதமநிற சோமவா ரத்தைக் கூ
றின், மிகலுறுகார்த் திகைத்திங்கட் சோமவா ரத்தொட்டிங் விரதங்
கொள்வார், வகைபெறுந் மந்தனிரோற் றுரியசுமங் கலியாளுள் வசி
ட்ட னன்பின், நகைமைபெற வனுட்டித்துக் கற்பினருந் ததிமனையீ
யச் சரிக்கப் பெற்றான். (உச௮)

ஆம்பிகையிவ் விரதமனுட் டித்துவேண் டியதடைந்தா ளதுவு ம
ன்றி, யும்பர்மறை பொழுக்கிகந்த விராடனென்போ ணுவசித்துத்
துயிலு நீங்கி, நம்பனுறை சயிலைபெற்றான் பட்டார கன்செல்வ நல்
கப் பெற்றான், செம்பொனதிக சடையிருப்புந் தன்வாரச் சிறப்புமி
கச் சிறந்தான் சோமன். (உச௯)

வந்திடுமிய் வாரபல நெவருரைப்பா ரறிந்தவா வகுத்துச் சொ
ன்னோம், பந்தமறு மெய்யடியா ரனுட்டித்துப் பாமபதம் பெற்ற தொ
ன்று, முத்துறமார் கழித்திங்க ளாதினாரா ளினிற்சொல்லு முறைவ
ழாது, நத்துறவே யனுட்டிப்பர் நோற்றடைந்தோ ரின்னரெனநவில்
வாங் கேண்மின். (உச௧௦)

முருகவே ளிவ்விரத மனுட்டித்துக் கயிலைபுக்கு முதல்வ னான,
பொருவேத விபுலனிரோன் பியற்றியரன் றுண்டைந்தான் புலிப்
பொற்பாதன், குருவாகி வசுதேவந் குணர்த்தமுப மன்னியப்பொற்

சூழவி லீன்று, மொருகாலும் பிரியாது திருகடங்கும் பிடப்பெற்றா னுரைப்பா மின்னும். (௨௭௬)

கார்த்திகைப்பூ ரணைமுதலா வுமாமகே சுரவிரதங் கருதி நோற் பார், பார்த்திடுகோக் கிலன் றிரண் வந்துவனுட் டித்திருகணப் பதமும் பெற்றான், சேர்த்திருமா லனுட்டித்துக் கோபால மடந்தையர்ச்சேர் சிறப்பும் பெற்றுப், பார்த்திபனா யாகுபூர் தொன்பதுகோ டியர்மக வைப் பயந்தா னன்றே. (௨௭௭)

விதியனுட்டித் தலர்வாணி காயத்ரி சாவித்ரி மேவப் பெற்றான், மதிமலியிற் திரன்சயந்த மகப்பெற்றான் வசிட்டன்வான் சுரபி பெற் றான், மிதுலைநகர் சனகனடி தையைப்பெற்று னின்னுமுனர் விளம் பிற் பெற்றோர், கதிதெரிந்தே யனுட்டித்துப் பெற்றசிவ நிசிப்பெரு மை சுழறக் கேண்மின். (௨௭௮)

மாசித்திங் களின்பா பக்கசுதர்த் தசிவ்ருகாட் கங்குற் போதி லாசகல வனுட்டிப்பர் கன்மாட பாதனெனு மயோத்தி வேந்த னேசமிலான் வில்வமரத் திலைபறித்திட் டிருந்துதுயி னீத்த வேடன் பேசருங்கண் ணிழந்திடுபுன் புலைச்சியிவர் சிவநிசியிற் பேதுபெற்றார்.

சுருமார் னென்னுமொரந் தணப்புலையன் மனக்குதித்த புலைப் பெண்ணேசேர்தோன், பகிரதிவே ணியைத்தொழுது பேதுற்றான் சிவ நிசியைப்பகர்வார் யாரே, முகன்மேனி பரவுகிருக் சேதார விரதமொ ண்று மொழிவா மன்பு, தகவேறு புரட்டாதிப் பூருவத்தட் டமிமுதல் சாற் றிருபத் தோர்நான். (௨௭௯)

அவ்விரத நோற்றுமையா ளரன்பாகம் பெற்றனளந் கந்தி தேவன் செவ்விபெறு சித்திராங்க தன்வச்சிர தேயனுயர் செட்டி மாதர் கவ்விவிழிப் புண்பவதி பாக்யவதி நாரணனான் முகன்விண்ணேசன் கவ்வைதவிர் மறைவிசுத்தனனுட்டித்து வேண்டுமவங்கருதிப்பெற்றார்.

மணவிரத மென்னுமொரு மாவிரதம் பங்குனியுத் திரநாண் மன் னுங், கலீணமலர்க்கண் ணிணைக்கமலை யனுட்டித்துக் கண்ணன்மார் புறையப் பெற்று, ளிணையின்மக வானிநீநோன் பியற்றியபு ராணி தரு மின்ப முற்றான், பணைகரும்பு மதனனுட்டித் திரதியைச்சேர்ந் தா ணையெங்கும் பரப்பி னானல். (௨௮௦)

பங்கயனீ தனுட்டித்துப் பாமகண வுறைதாத்தன் பதமும் பெ ருறான், றிங்கனனுட் டித்திருபத் தேழுமா தநாமணக்குஞ் செல்வம்

பெற்று, னிங்கிதன் றி யுயர்குல விரதமொன்றிங் கியப்பிடுவா நெழி
ற்றை மாதந், தங்குமமா வாசியினி லனுட்டிப்ப ரன்னவரைச் சா
ற்றக் கேண்மின். (௨௭௮)

வேதன்மா லனுட்டித்தே யதிகாரப் பவனீக்கி வீடு பெற்று, ரா
கிமால் பின்னுமனுட் டித்துவென்றான் காலநே மியையு மந்நா, நோ
கியவே தனுமவ்வா றனுட்டித்தே யுளையுதரப் பிணியுந் தீர்த்தான்,
பாதியுமை யாளுடையான் விடைவிரத மின்னுமொன்று பகர்வங்
கேண்மின். (௨௭௯)

இடபதிங்கட் புருவத்தட் டமிநாளி லிவ்விரத மெவரு நோற்
பா, ரடைவுறமான் முதற்றேவ ரனுட்டித்து வாகன தியமுன் பெற்
றார், படர்புகழ்விச் சுவசேனன் விதுருதவேந் தனுட்டித்துப் பரன்
றான் சேர்த்தார், தொடருறுமிய் விரதமெட்டுஞ் சிவநோன்பம் பிசை
விரதஞ் சொல்லக் கேண்மின். (௨௮௦)

சித்திராத்திங் களின்முந்து வெள்ளிவா ரத்திமையச் செல்வி யன்பு,
வைத்தருள வனுட்டிப்பர் சுக்கிரன்வந் தனுட்டித்து வரமுன் பெற்று
ன், மொய்த்தசெழுந் கமலையனுட் டித்தரிமார் பினிலுறைந்து முயங்
கப்பெற்று, டத்தைமொழி வானியய னுவினுறைந் திடுங்கலைதூற
றலை யானான். (௨௮௧)

இன்னுமுமை மகிழ்விரத மைப்பசியுத் திரஞ்சகிரோற் றிறை
மை பூண்ட, பொன்னுலகத் திறைமுயங்கப் பெற்றிருந்தான் மற்று
மொன்று புகல்வாங் கேண்மின், மன்னுபுரட் டாகியின்முற் றிதிமு
தன்மா நவமிவரை வரைந்து நோற்பார், கன்னல்விலி தாதையனுட்
டித்தசுரர்க் கடிந்துபுவிக் கணியைச் சேர்த்தான். (௨௮௨)

தந்திமுகன் விரதமுன் றியம்புவாந் தயங்கியசித் திராமுற் பக்கம்
வந்திடுஞ்சுக் கிரவரா மனுட்டித்தே யத்திரிநன் மைந்தர்ப் பெற்று
னுந்திமல ரோன்வேத மோதூறப்பெற் றுன்றனதனிதியம் பெற்றான்
பந்தமறு நார்தேவர் முனிவரனுட் டித்தூரிய பதம்பெற் றரால். ( )

ஆவணித்திங் களின்விநா யகசதுர்த்தி யவ்விரத மனுட்டித் தன்
பாற், பூவணவெண் ணகையுமையோ டரன்குது பொருநாட்பொ
ய்ச் சான்று கூறிக், சாவணஞ்சேர் லடவணத்திற் கண்ணிழந்த் பாந்
தளாய்க் கலங்குவ் கண்ண, னுணுந்தால் வந்தபழி யுருகீங்கிப் பண்
டையுரு நல்கப் பெற்றான். (௨௮௩)

மார்கழித்திங் களிற்சட்டி விரதமொன்று கணபதியை வணங்கி
யன்பாற், பேர்கெழுவச் சிரமாலி யெனுமன்ன னென்பியற்றிப் பிண
யுந் தீர்த்தே, சீர்கெழுநன் புதல்வரைப்பெற் றெழிற்கழுந் திலோத்
தமைதன் மீனைவி யாகப், பார்கெழுசெங் கோல்செலுத்திப் பதம்பெட்
ற்றான் குகன்விரதம் பகர்வாங் கேண்மின். (உஅ௫)

ஐப்பசியிற் தலைமைபெறு சுக்கிரவா ரம்புலம் மதியின் மே
விப், பொற்புறுபூ ருவபக்க முதற்றிதியே முதற்சட்டி பொருந்துங்
காறு மற்புறநோற் றிதெந்த சட்டிகார்த் திகைத்திருக்கார்த் திகைகா
ளாகுந், சொற்பெறுமிய் மூவிரத மனுட்டித்துப் பெற்றவனாத்
தொகுத்துச் சொல்லில். (உஅ௬)

கொழுமலரோன் மாலகார் பேர்வென்றார் நோற்றுமுக் குந்த
மன்னன், வழுவுறவே யான்கயில பெற்றுயர்ந்தா னாதமா முனிவ
னாகி, தொழுதகைய தவத்தினரிந் நோன்பியற்றி விளிவில்பதந் துன்
னப் பெற்று, ரொழுதருநான் மறைபுகலிவ் விரதமனுட் டித்தடைந்
தோ ரொண்ணற் பாற்றே. (உஅ௭)

சூரியசூற் படைத்தடக்கை வயிரவற்கு மூவிரதங் குணிக்கு மந்த
ச், சூரியகோன் புரைத்திடிந்தைத் திங்களின்முற் செவ்வாய்சித் தினையி
ற் சேரும், பேரியறந் தருள்பரணி வையப்புகிசேர் பரணியிவை பிறங்க
நோற்றே, யாரிருள்சித் தெழும்பரிதி யகரனாவென் திருங்கதிபெற்
றமைந்தா னீன்றே. (உஅ௮)

தக்கனியற் றியவேள்வி தடிவீர பத்திரற்குச் சாற்று நோன்பு,
மிக்குதவு மேடமதி முற்செவ்வா யந்நோன்பு விரும்பி நோற்றுத்,
தொக்கபுகழ்ப் புரந்தரன்பொற் றருப்பெற்று னினுதொடங்கிச் சுரு
தி யோனு, மிக்குயர்தேர்ப் பாகாளு னிவ்விரதப் பயனெவரே வினம்
பற் பீரலார். (உஅ௯)

சுவவிரத முதல்வீர பத்திரனோன் பீராகச் செப்பா ின்ற, வவவி
ரத மகற்றுமிரு பத்தொன்று மியம்பினம்வா னமார் போற்றுந், தவ
விரதப் பயன்றருமிக் கதைகேட்டோர் பெருங்கயிலை தங்கி வகழ்வர்,
பவவிரதந் தீர்த்தசுவ புண்ணியத்தின் பயனுமக்குப் பகர்வாங் கேண்
மின். (உ௧௦)

கடம்பவனபுராணம்.

சிவபுண்ணியம்.

வேறு.

ஆயிரஞ் சனை மெடுத்துமுன் தரும மருந்தவ மாற்றுநர்க் கன்
ரோ, பாயுமால் விடையோற் கற்புத மாகப் பகர்சிவ புண்ணியம் ப
லிக்கு, மாயிரும் புலியி லறிந்துமுன் செய்த பவங்கதிர்ப் பணியென
மாற்று, மேயுமித தருமப் பயன்கதி யளிக்கும் புரிந்துளோர் பேற்றி
னே யிசைப்பாம். (உகக)

சேக மன்சா தாரணு மனையுங் கிணப்பரும் வசிட்டர்சா பத்தா
னேசமில் வேட ராயுமுன் றிடுங்கா னெடுத்தவத் திரணவின் தருள்
விசனா லயப்புற் சீத்திமற் றுள்ள பணிசெய்துந் திருமெழுக் கிட்டு
மாசறத் தொழுதுஞ் சாபரீத் தரசு செலுத்தின னான்பத மடைந்தார்.

கவுகிக மன்னன் கவுகிகன் பயந்த கன்னியர் நால்வரை மணந்த,
தவலிஞ் லாசர் கோகிகன் சயிப்பத் தணந்தகண் வெதிரராய்க் காண்
போர், தவருறை வாரப் பணியணி மாலே யரும்புன னறுங்கனி யளி
த்தே, நவையறு சாப நீங்கிரா டாண்டு நாதன்வாழ் சிவபத மடைந்
தார். (உகக)

*காடிப முனிமே லோதுமுற் கலன்வாய் நீர்படக் கரும்பகு டா
கிப், பேசுகா பத்தாற் றிரிபவன் கோயிற் பெரும்புறத் துள்ளிற் புன்
மேயந்து, மாசறக் கும்பு மக்கொடுஞ் சாப நீங்கமுன் னணியுற்த
தாங்கிப், பூசைசெய் தான்றான் பெற்றனன் சிவபுண் ணியத்தினை வி
டுவரோ புரிவோர். (உகக)

வேறு.

சுந்தரிப்பேர்ச் சோபனபா நகரத் துள்ளா டொழுதுலமா தொ
ருத்திதன்கேள் வினையுங் கொன்றான், வந்தயல்வே தியர்ப்புணர்ந்தாள்
விதவை யாயும் வழங்குமவன் பொருண்முழுதுங் கவர்வா னெண்ணி
த,தந்தொருகல் லவன்றிலையி லிட்டுக் கொன்றா டன்கருப்ப மும்பயந்த
மகவுஞ் செற்றான், முந்தியவப் பதவிகைதொட் டெடுத்த திண்கன்
முதல்வர்திருப் பணிக்குறலாற் கயிலே சேர்ந்தான். (உகக)

போகாங்க னென்னுமொரு கொடுக்கேரல் வேந்தன் புண்ணிய
பா வுத்தெனியான் பொறையொன் றில்லான், மோகாந்த னாய்த்தெய்
வம் போற்றல் செய்யான் முற்றுமநீ தியைநடத்தி முடிவின் லீந்து,
தீகாந்து வெந்நிலையர் தினைத்தா னன்னுன் சிறுவனுயர் கனகனென்
போன் வினையாட் டாக,வேகாந்த னாய்மணலாற் சிவனைப் பூசித் திட
லாலந்,நாககன்று கயிலே சேர்ந்தான். (உகக)

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

சுந்திரமா நகர்மதிமா என்னுமா வேந்தன் நகரமுதல் குணன்
துரர் சார னென்போர், சிந்தையுறு பாதகரா யுழல்கார் நகரை நீக்க
ஹங்கா னகம்போந்தா றலைப்ப வாங்கண், வந்தியே தியன்சுமை
னியக் கவர்ந்தா ரத்தில் வைத்தகண்ண மெறிந்தகண்ணார் மற்றோர் பர
ரப்பான், சிந்தினவை யெடுத்திலேதேயத் தயின்ற சேடம் திருமலிலி னி
முகவன்னோர் சிவமே யானார். (௨௬௭)

சுழைநுசா மந்தநக நுறாவோன் வேதசதாவிந்து வெணுமறை
யோன் வறுமை யான, னுழைப்போன் கரும்பகடொன் றுள்ளோ
ன் கொண்டே யுறுபடியால் விலைகூறி யயலார் போந்தான், கெழு
வினியன் விலைப்போகா ததனைக் கோயிற் கிளர்புகடு தங்கியதோ ருள்
ளிற் சேர்த்தான், பொழுதுறுமுன் னுழூட்டிக் கிலையீர்த் திட்டார்
பேசதனுமவர் தடிதொழுவான் கயிலே புக்கான். (௨௬௮)

நீர்கெழுநீ மந்தநகர் விராட நாட்டி னிலைபெறுமந் நகர்மறை
யோன் மிருக னென்போன், நீர்கெழுதன் னொழுக்கிக்ந்து படிந னாகி
த் தீமைதரு பொதுமகளிர்ச் சேர்ந்து நீங்கி, யெர்கெழுமன் னவனொ
டும்வேற் றுர்போந் தாங்க னிருங்கதலிக் கனிகரந்து போங்கார் கா
ப்போ, ரசர்கெழுகை காலறுக்கத் தொடர்ந்தா ரப்போ ததுசிவனுக்
கென்றெறிந்தான் கயிலே சேர்த்தான். (௨௬௯)

கலியாண புரமெனுமா எவதே யத்தோர் கடிநகர் நகர்வணி
கர், கார்க்க வன்போர், வலிசேரும் வயிணவனென் றிருவர் கங்குல்
வாணிபத்தின் வருமவரைத் துயிற்றிக் கொல்வோர், கொலைசேர்தி
யவரொளிர்ந்தி பங்கைக் கொண்டு கொன்றவர்கைப் பெருள்கவர்ந்
து வனத்திற் போங்கா, லலர்வேணிச் சிவாலயமுன் பிரகா சித்ததப்
பயனாற் பவநீங்கிக் கயிலே புக்கார். (௨௭௦)

சூண்டலதே யத்தொர்நகர் கபித்த மாங்கண் டுறுமுயர் குலத்
துதித்தோன் கொலையே செய்யுங், கண்டகன்மற் றோர்நகரிற் சென்
று புக்குக் களவினிரு நிகிகவர்ந்தே குங்கார் கங்குல், விண்டகன் த
ப்பொருண்மெய்ப் பொருள்சேர் கேடயின். மேவுதிருக் குளத்தொ
ளித்தக் கங்குற் காணான், நண்டலிலக் குளத்துறுமண் களையிற்
சேர்த்தத் தனங்கண்டு கொண்டகன்னான் கயிலே சேர்த்தான். (௨௭௧)

குத்தநகர் காபால தேயத் தோங்குங் கொடிநகர்வழிச் சோபன்
னவே தியனல் தீர்ந்தோன், வந்தொருமா நகர்புகுங்கார் வைதே

கடமபவனபுராணம்

சீன் னழியெதிர்ப்ப வணங்கினன்றன் வறுமை கூற, வந்தனைநீ தீன்
வனஞ்செய் தரணுக் காக்கென் றருள்செயவப் பணியெய்திநு நீதியும்
பெற்றா, னீந்திரனாய் விண்ணகரம் புரந்தெம் மீச னிரங்விடைக்
காட்சிதர மலர்த்தாள் சேர்த்தான். (௩௦௨)

சோதிடநாட் டோரரசன் சருவ சித்துத் தோன்றியதன் புதல்
வந்தூற் துவரன் னோர்செய், பாதகமும் பழியுமனம் பொருள்கோ
பித்தோர் படுகொலைவா ளரக்கன்முனங் காட்ட வன்றோ, னீதமில்ப
புதல்வர்களைக் காலை வாரி நிலத்தடித்தர காயத்தி னெறிந்தா னாவி,
போதருமய் வுட்கள்கிவன் பதிக்கண் வீழ்ந்த புண்ணியத்தா லரன்
கயிலை புருந்து வாழ்ந்தார். (௩௦௩)

குறுபுரத்து வாணிகன்விட் கம்பன் மைந்தன் கூறும்பா தகன்
சித்ர சூத்த னென்போன், வயமுறுமெக் கள்வுரினு மிக்கா னாடு வரம்
பழிப்பா னாயுதம் மெவற்று மாயான், வியனுறுபாற் பசுரினாகன்
களவிற் கொண்டே மேவினனோர் சினைப்பசுவய் வழியின் வீழ்ப்,
பயின்றபசு விட்டகன்றான் பசுவீ சற்குப் பயன்படலாற் கயிலைபுக்க
ப் பரன்றான் சேர்த்தான். (௩௦௪)

சுறுவதிப்பேர்சு சுபரிசநாட் டோளு ராவகண் டக்குமறைக் க
பிலனல்லும் பகலுங் கள்வான், மறுவறுமற் றையமறையோன் சுரபி
வவ்வி வரிந்துதன திற்கொடுபேரய்ப் பிணித்துக் கொண்டா, னுறுவ
தறிந் தவர்தொடரச டிவனுக் கன்பா மொருமறையோன் நனதில்ல
த் தொளித்தற் றைப்பால், பெறுவதுனக் கெனவளித்தான் றொடர்
ந்தார் மீட்டார் பெரும்பயநில் கியபயத்தாற் கயிலை சேர்த்தான். ( )

வேதகுலத் துதித்திடுமோர் மனறையோன் வேத விதியகன்று புலை
ச்செலன் மதுலு னுண்டும், பேதமுறு மவைவிற்றுந் திரியு நாளிற் பிஞ்
ஞகற்கு நிவேதிக்க வடைக்காய் கொள்வான், பாதகலுன் மதுவிறற்
காக நல்கிப் பார்த்திபர்தங் குலத்துதித்துக் சுமதிப் பேர்பெற், நேத
மறு புலைச்செயுமக் குலத்திற் றோன்ற வியன்மணஞ்செய் தரசளித்துக்
கயிலை சேர்த்தான். (௩௦௫)

கன்னகுச்ச ரதேயவி ராட்ட மூதூர்க் காவலன்மைந் தன்மந்தரி
மகனோ டேகித், துன்னியகு தேபொருதுந் தீதே செய்துஞ் சுழல்பவ
ரங் நாடகன்றோ ருநிற் போந்தா, ின்னறநு பிறர்மனைபிற் களவு
கொண்டா ரெடுத்தகமைச் சிந்தினதன் னெத்தைச் சைவ, நன்னெறி

சேதி தியர்க்குதவிப் போனான் னேன் கல்வினைவென வன் கொண்டான்
கயிலை சேர்ந்தான். (கஉ௭)

குடநாட்டி னிற்சவுபாக் கியமென் னேதுங் கோகர்வாழ் ம
றைனாதி கண்ட னென்போன், மடமேவு குழப்பருவப் பின்னை வர
கி மறுகயர்கா ளக்கமணி பொன்று கண்டான், றிடனாக வெடுத்தொ
ருநான் மறையோன் றந்த சிறுவனுக்கீந் தனனந்தப் பலத்தாற் றெய்
வ, கட்டமாதர் நிருத்தமிட விமானத் தேறி நற்றவர்விண் ணோர்துதிப்
பக் கயிலை சேர்ந்தான். (கஉ௮)

வேறு.

அரவ னுக்கறி யாதுசெய் புண்ணியம்
விரவு மிப்பயன் மேவுமென் னுலினிப்
புரவ னிப்ப தறிந்து புரிந்துனோ
ருரவு மெய்க்கதி யாரெடுத்தே தோதுவார். (கஉ௯)

திது தீர்சிவ புண்ணியத் தின்பய
னோதி னுமி துவந்து படித்துனோர்
மாதொர் பாக னெனப்பெறு வார்மலி
காளை கேட்பவர் பேறு கழறுவாம். (கஉ௧௦)

சிவபுராணம்.

வேறு.

ஆதியாய் விளங்குசிவ புராணமம் லன்போனித் தியமா மன்னோ
ன், சோதிமா மயமாகித் தோன்றியதந் நூற்பெருமை சொக்கே வல்
ல, னீதியாய்ந் துரைத்திடமக் கதையிலொரு மொழியேனு நிகழ்த்திற்
கேட்கிற், பேதியா தான்பாதம் பெற்றிடுவர் நிகழ்ந்தகதை பேசக்
கெண்மின். (கஉ௧௧)

மேழகவே தியன்றந்தகார் தன்னுகாந்த னிராமனவி ராமன் சித்த
ன், மரீமைதரு பிரசித்தன் காரணன காரணனெண் மைந்தரினோர்,
திமைதரு கல்குரவான் மெலிவார்நற் குரவன்பாற் சிவனுல் கேட்டு
க், காமுதுமா லயன்முதலோர் கெல்வமுந்நுய்த் தான்கயிலைகதையும்
பெற்றார். (கஉ௧௨)

அவத்துரோ கம்புரியும் பாதகருஞ் செவ்கதைகேட் டநேகர்
பெற்றார், தவத்துரோ கியற்குமுட னடுகெங்கி நர்வினும் தூற்றொ

ஹேதாய்ய, பவத்துரோ கத்திலதி துரோகர்பா தகத்திபா தகரேயா
ன, சிவத்துரோ கத்தர்செயும் பவமுமவர் விழுநரகுஞ் செப்பக் கே
ண்மின். (௩௧௩)

சிவத் து ரோ க ம்.

விழுங்கலாஞ் செந்நெருப்பைக் கடிக்கலாந் திண்சிலையை விடத்
தையாவி, யழுங்குறா வகையிழைத்துக் குடிக்கலா மவுடதத்தா லா
னார் செம்பொன், பழங்கனூற் கவர்த்துபுசித் திடினமிடற்றி லேப்டிக்
கும் பயனில் யாக்கை, புழுங்கவே கனலுமுயி ரொறுக்குமந்த விடந்
தீர்வு புகலொ ணதால். (௩௧௪)

கங்கைவே ணியன்பொருளாக் கவர்திம்ப ரிருக்கவது கவர்தற்
குள்ள, தங்கமுயன் றவந்நினைத்தோ ரக்கணத்தி லழிவரவர் தாமு
நிற்க, வங்கவர்தி நட்புறுவோ ரவரொடுநட் பினர்குலம்பே ரறவே
மாய்வர், வெங்கொடுந்தி நாகடைவர் சத்தியஞ்சத் தியமாணை வினம்பி
னேமால். (௩௧௫)

சசனா லயங்குலவு திருக்குளஞ்செய் தொழினிபந்த மியழ்பூஞ்
சோலை, வாசநாண் மலர்த்திருநல் தனவனம்வண் கழனிசுளிர் மணி
நீர்க் கூட, லாசெனா தழித்திடுத றுரோகமிவற் றறத்தபா தகநால்
வேத,மேகிவா கமபுரா ணங்கண்மணி வெண்ணீற்றை யிகழ்த லின்
னும். (௩௧௬)

திருக்கோயி றிருமடரீர்த் திருக்குளந் தனவனமிங் கிவற்றிற்
றீமைச், செருக்கோடி மூமிழந்திடுத லிவற்றினுக்குத் தீங்கிழைத்தல்
சிவத்து ரோகந், தருக்கோடத் தீமைசெய்தோர்க் கண்ணுறநீண் டித
லறகே சார்த லோதல், வெருக்கோடா தவர்நாமம் வினம்பறுரை கே
ட்டலத்தி வினையிவ் வரஹம் (௩௧௭)

எத்தனையோ ரென்றுரைக்கேன் சிவத்துரோ கம்புரித்தே யிடரி
ற் றோய்த்து, மெத்துநகு ஹோகிரைய முற்றவரத் தொகையெமக்கு

* சசனாலாழதலியவற்றை யழித்தலும், நால்வேதமுதலியவற்றை
யிகழ்தலும், திருக்கோயி டமுதலியவற்றி னுயிழ்தலும், இவற்றிற்கு
த் திங்குசெய்தலுமாகிய அந் நால்வகைத் தீமையும் சிவத்துரோகமா
மாறுபோல, அந் நால்வகைத்தீமைசெய்தோரைக் காண்டன முதலிய
ஆறு தீமையும் சிவத்துரோக மாமெனக் கொள்க.

விழம்பக் கூடா, துய்த்துரைப்பே மதுபுரிந்த பதகர்சரி தையிற்செல
நாமுற்றுக் கேண்மின், வித்துருமச் செஞ்சடையோர்ப் பழித்திடுதி
க் ககலு + மென விளம்பு வானால். (கஉக)

வேறு,

கிரிபுரத்துக் லீலகன மன்னன் மைந்தர் இளர்பாவ சித்துமுத
னாவர் தம்முட், டிரிபுராஞ்செற் றவன்கோயிற் செங்கன் மாயன் சி
னகரஞ்செய் தானெருவன் மரத்தைக் கொன்றே, பரவுறுமேர் மச்
சாலே யுய்த்தான் பின்னோன் பனிமலர்பன் வியுந்தானு முடித்தான்
கேட்டப், புரவலனத் துரோகனைக்கொன் றரன்றான் சேர்ந்தான் புக
லுமன்னோ ருடன்பட்டோர் நிரையஞ் சார்ந்தார். (கஉக)

அங்கநாட் டொருநகர்வாழ் விதாதா வென்னு மடல்வேந்தும்
புரோகிதன மகிதன் னுனும், பொங்கர்செறி விந்தியத்தின் மறைவல்
லோர்க்குப் போசனநல் குநீசன் கோயில் வாழைப், பைங்கனியை
விலைகொடுத்து வலிதின் வவ்விப் படைத்தனாராய் சதுபுகித்த பார்ப்
பார் தந்தோ, நிக்நிலர்மன் னிதென்முன்னேப் பிதிர்க ளோடு மேறி
னாதீக் கழுதுனுவெல் நிரையத் தாழ்ந்தார். (கஉஉ)

சிங்களதே யத்தினிற் பூ சக்ர மென்னும் திருநகர்வே தியன்சவி
தா மைந்தர் மூவ, ரங்கவரிற் றருமியெனு முன்னோன் றன்பேரரும்
பொருளு முழுநிலனு மமலற் காகப், பொங்கியநீ ரொடுமனிப்பத்
துணைவர் தாதை புரவலனால் வலிதினிற்கைக் கொண்டு மாண்டா,
ரங்குநிலன் பொருளளித்தோன் கயிலே சேர்ந்தா னபகரித்தோ ரா
சொடுந்தி நிரையத் தாழ்ந்தார். (கஉக)

குஞ்சரநாட் டுனிலவசுதை யென்னு முதூர்க் குலமறையோன்
விப்பிரமணி மறையோர்க் ளீவான், வஞ்சமறக் கொணர்தருமா னி
ரையி லீசன் லண்காபி யொன்று நவன் னதையு மீந்தான், நஞ்செ
னவா லயங்காப்போர் தடுத்த போதுந் தந்திலரேற் றோனையளித்
தோனை யாவி, துஞ்சுகக்கேட் டரசன்வதைத் தரன்றான் சேர்ந்தான்
துரோகர்க்கு லாச்சியமா நிரையத் தாழ்ந்தார். (கஉஉ)

கவுரிபதம் தொழும்வணிகன் சவுரம் வாழ்வோன் கழுழிபெயர்
சுத்தனெடுஞ் செல்வம் பெற்றோ, னவன்மனையின் மணவியையுண்
டாக வவ்வு ராலயத்தா தியரடைந்தா ரன்னு ருள்ளுழுவமையின்மா

+ அகலல்-விரிதல்.

தொருத்தியைச்சேர் தகத்துன் வைத்தே யறுகாவல் செய்தனனாக்
கவளை மீட்டுத், தவறறுவேந் தவனையுயிர் மாய்த்தான் மாய்த்து
தழுவுவன்றி வசுசிரத்தூண் டணவா னின்னும். (௩௨௩)

விதர்ப்பநாட் டோரரசன் விகவ சேனன் வேட்டத்தி னெழுந்
துவெதிர் வரைக்கான் புக்குக், கதித்தமிரு கம்வதைத்து மீளும் போ
தக் கடுஞ்சுரத்தால் வேடைகொண்டோர் கோயில் வீழ்ந்தான், பத
த்திலான் கோயிலெண்ணெய் விசுசப் பைங்காய் பரிந்தெடுத்துத் தி
மிர்ந்துவரு டினதற் சேர்ந்தோர், கொதித்தழன்று புகைந்தசெப்புக்
கடாச நெய்யிற் குளித்துமறு கினர்தனையுங் கூறற்பாற்றோ. (௩௨௪)

தருக்குகலிங் கத்தரசன் சந்திர சேனன் தருவீர கிராதனென்
போனமலன் சாத்து, மருக்கமழ்மாலிகையொடுகொற் பூணு நூலோ
ர் மறைஞ்ஞாறி யாதுதவத் தரித்தான் வாங்கி, வெருக்கொடா னூல
யத்தோர் கேட்ப நல்கான் மெல்லுடலம் புழுச்சொரிஞட் டத்தால்
வீந்தா, னுருக்கியசெம் பொன்னைவத் துவாரம் வாக்கி யுடல்கருக்கி
நமன்படரீர்த் திடத்துன் புற்றான். (௩௨௫)

காமரு பத்திருநாட் டரசனீன்ற காதலனு மொருமதலை வசு
வா மீசன், பாமலிதை யாலயத்துள் விளையாடுங்காத் பணமொன்று
கண்டெடுத்துத் தாதைக் கீழ்தான், ஞாமலிதை கோயிலுள்ளோர் கேட்
கும் போதூர் தந்திலைப் பணங்கருவூ வத்தி லுய்த்தான், சேமுறுமற்
றையபொருளாய் கள்வர் கொண்டார் தேசமிழந் திருவருந்தி நரகி லா
ழ்ந்தார். (௩௨௬)

கவுடநகர் வணிகுனிதி வாக னென்போன் கதிராவனைத் தொழு
ம்பீடஞ் செங்கற் செய்வான், சிவகுருவான் றற்புருடன் மடத்திற் கா
க்குஞ் செங்கலைக்கேட் டவமுதவா தறிந்தத் தியோ, னவமுறுவெங்
கரிப்பிணிக்கென் றிடித்துத் தூள்செய் தழித்தனனாக் கறிந்தரசன்
செகுப்ப மாய்த்து, தவறில்குருத் துரோகத்தான் மருத்தன் பாகல் றந்
திடித்தோர் தம்மொடுந்தி நரகி லாழ்ந்தார். (௩௨௭)

விசையனெனு மொருவனவன் னமந்தன் ஞான் விளங்கியசை வ
த்தருமன் மனையைத் திண்டி, யசைவறுகற் பழித்தக்க மணியுந் தூசு
மபகரித்தத் தூசுடுத்தான் கண்டு கேட்ப, வசையறுத்தித் தள்ளினன்ம
ன் னறித்தச் சூரை வதைத்தனனவ் விசயனையு நரர சிங்கம், பசைய
றக்கொன் றிடிவவர்வெந் நரகி லாழ்ந்தார் புரண்டியுரர்க் கிடரிழை
த்தார் புடும்பா டொன்றோ. (௩௨௮)

சோனநகர்க் கலாதரனும் வேந்தன் முன்னஞ் சொற்கலைதேர்
பகபதிநற் சிவனுல் கூற,மானமிலாக் கேசரிபத் திரனென் பேரோ
ன் வசுதேவன் வயிணவன்சங் காற்றா டித்து ஞானமுறு சைவரை
வெண் ணீற்றை யக்கீ நன்மணியை யிகழ்ந்துமிடி வீழ்ந்துமாண்டா,
ருஹுறக்கேட் டாசனுங்கர்த் தபமாய் வீந்தா னொருநால்வர் தலை
ழா ரிரையத் தாழ்ந்தார். (௩௨௬)

கலிங்கவள நாட்டாசன் கலிங்கன் றந்த காதலன்மந் திரிகதன்ப்
ரோ இதன்றன் பால, னிலங்கரசன் வாயில்காப் போன்றன் மைந்த
னீவரநால்வர் தீர்த்தயாத் திரைபோ யீசன், அலங்குசின கங்குரவ
ன் மடம்பூந் தேரட்டந் துகளறுதீர்த் தத்துறையீங் கிவற்றிற் றுஞ்சி,
நலங்குமயிர் தம்பலெச்சின் மூக்குச் சிந்தி நலிதருநோய் படர்படுத்த
நரகி லாழ்ந்தார். (௩௨௭)

சிவசன்மன் சோமசன்ம னெஹுநால் வேதர் திருக்கோயி னிய
மமரச் சேவை செய்வா,ரவரினொரு வன்னுடற்காற் றசைவாற் றீ
ப மவீந்ததும் தவன்கண்டா ன்றையான் போந்தார்,பவமதனா லவீ
த்தோன்கை மூவெண் காதம் பார்த்தவன்கண் ணாக்மவ்வெண் ணீ
ண்ட தான்கண், கவாநரிநாய் பருந்துகொடி கழுகு வீழ்ந்து கடிந்து
கொத்திப் பிடுங்கியுண நரகி லாழ்ந்தார். (௩௨௮)

சங்கரனுக் கன்புசெயு மொருவன் கோயில் சார்ந்திறைஞ்சப்
போங்கானெய் விளக்கு மங்கு வங்கதனைத் தன்கையாற் றீண்டித்
தூண்டி யகன்றனென் னென்கையுடி ரகத்துத் தேரயந்த, பொங்குந
று நெய்துஞ்சி யுறைந்த தீசற் போற்றினனிற் புருந்தடிசி றுய்க்கும்
போதி,னிங்களவப் புசித்தனன்பா தலமென் றோது மிடர்நிரையம் பு
ருந்துகடை ஞானி யாளுன். (௩௨௯)

முக்திமரனென் றொருசைவ யோகி யன்பால் வைகலுமீ சற்காம
ஞ் சனநெய் மஞ்ச,ளதிபலன்சே ரிலையடைக்கர யினரீ ரின்ன வவரவ
ர்பாற் சென்றிரப்பி னீட்டி நல்கித்,துதிதருநா ளபிடேகம் புரிந்தப் பி
ன்றித் தொடட்டெறிந்த விளரீரைப் பன்னாட் டின்பான்,கழைமெனவே
முடிவிலவன் றன்னைக் கட்டிக் காலபட ரிடவெரிவாய் நிரையத் தாழ்ந்
தான். (௩௩௦)

கொற்றவுடி வேன்முருகன் றன்னைப் போற்றுந் குலவணிக
னியமமாத் தொழுவான் கோழிற், சுற்றிலுறை பசுவியைக்கைக்

கொண்டு போந்து சுவைதருபா லடிசிலெரடிக் துய்த்தான் பஞ்சு, னற்றுயிர் போ யெரிநிரையத் தாழ்ந்தா னிங்ங னறைந்தசிவத் துரோ கர்நா காழ்ந்த காலம், பெற்றிடுமித் தனையெனமா லயனுந் தேரார் பேசுவதெ னின்றுமுழன் றிடுவ ரென்றும். (௧௩௬)

வேறு.

மன்னு மாதவத் தலைவிர்கள் வினவினிர் மனத்தினுங் கருதொணனா வுன்ன ருஞ்சிவத் துரோகர்தம் மரபெடுத் துரைத்தன மும்ங்குங்ஙன் பன்ன காபா ணன்சிவ பூசையைப் பகருது யினிக்கேண்மி னின்ன லம்பெறக் கேட்பவ ரிகபா ரண்ணுவ ரிதுதிண்ணம். (௧௩௭)

அவ பூசை.

பூசி யக்கமா மணிபுனைத் தஞ்செழுத் தேரதிய புரையில்லோ ராநி லாயகன் படிவமா மிலிங்கத்தி னருச்சனை செயவேண்டு மோது பூசைமுப் போநிரு போதது வன்றியோர் போதேனுந் தீத கன்றிடச் செய்குத் தத்தினும் பதநியே கிறப்பாமால். (௧௩௮)

யாக மெத்தனை யிருந்தவ மெத்தனை யியற்றிலெ னறஞ்செய்தென் பாக முற்றநா லெத்தனை படித்துமென் பானையர் சனைசெய்வான். போக முற்றிய செல்வமுஞ் செயலுங்கான் புகுநிலாப் பொழிவான மாக முற்றிய ரிறந்தவர்க்கீதலே கடுக்குகற் பயன்வாரா. (௧௩௯)

பூசை யில்லவ ணுண்டியும் புழுப்பிணம் புலாணுகர் புலக்கட்டம் வீச வான்வீழும் தெரிவிழந் திறப்பினு முய்யமே தினிபோற்று மாசி லாக்குல னென்னினு மவனையார் தொடினுநேரக் கினும்வந்த கூச லின்றி யேபேசினுங் கருதினுங் கொடிதுபா கமம்தமா. (௧௪௦)

அன்பி னிற்சிவார்ச் சனைசெயா னருநா கழுந்துவ னதுவன்றி வன்பி னீங்கினு மறம்படர் குறும்புநா டடைந்துபெய் வனாகாகந் துன்பு றுஞ்சுன கங்குள கோரியாய்ச் சுழன்றிடு மதுவன்றிப் பின்பு வன்பு மலக்கனூர் தெரிப்பாரந் பெருந்தவ முனிவீர்கள். (௧௪௧)

சிவனை யன்றியே மற்றொரு தேவிலைச்சிவார்ச்சனையன்றியேவெறு பவம கற்றுமோர் நோன்பிலைச் சிவபத மன்றியோர் பதயிலைப் புவனி போற்றுமுந் பவங்களிற் தவஞ்சிவபுண்ணியம்புரிந்தோர்க்கே நவிறுமச்சிவ பூசனை பலத்திடு நலன்றரு யினிக்கேண்மின். (௧௪௨)

சிவலிங்கஇலக்கணம்

வேறு.

நயம்பெறு செல்வங் கல்விமெய்ஞ் ஞான நவில்பர முத்தியு நல்குஞ்
சுயம்புவன் பளிங்கு சிலைமண லுலோகம் துலங்கிய காந்தமண்சுடும்
வயம்பெறு மிரத மரத்தமே தீர்த்த மணிபன்னிருருவினாமிலிங்க [ண்
மியம்புமீதன்றிப்பூசனைக்கெளிதாரின்ன முண்டன்னவைதொகுப்பின்

மூச்சுட ரிதயஞ் சென்னிவா லுமகமண் மொழியுமா நீறுவன்ன கு
டையோர், மெச்சுசூர்க் கொன்றை கூவினங் குசைபால் வேதிகை பித்
திகை யெழுத்து, மிச்சகம் புகழும் திலம்புன லிருங்கோ மயமும்
றின்னமு மியம்பு, நச்சர வணியோ னுதியிற் றெருத்து நவின் றிடு
ஞ் சிவாகம புராணம். (ந.ச.உ)

பகரதி யுயர்கா ளிற்றிசா ரதியா திக்கலு றியின்பரிந் திமையோர்
நிகர்தவர பூசத் திட்டன வனந்த நிகழ்ந்திந் தேவமா ரிடமாம்
வகர்பிறை யெயிற்ற வவுணர்கோன் வாணன்வழுத்தினவாணலிங்கம்
நிகரது படிவ மெவாருச் சித்தாரவாரசின்னநிறைந்தவழுவற்றின். [தா

நிறுத்தியின் முக்கா லநிறை யொவ்வா தெனினது நிகழ்த்தலா
ணமதாம், பிறித்திழம் வெண்மை செம்மையே பொன்மை பிறங்கிய
கருமையிற் றான்குங், குறித்திடி னுஞ்ரு வருணத்திற் குரிய கூறுமிய
முறைகிடைப் பரிதேற், கறுத்தமை யார்க்கு மாகும்வா ணத்தென் கட
வுள்விட் டகன்றுவே றுறையான். (ந.ச.ச)

சரசரத் திருக்கும் வாணலிங் கஞ்சேய் தாரந்தன் வடிவினைமா
ய்க்கு, முரைசெறியுச்சி குழிந்திடிற் கொல்லு முரியல்கீற் றுதல்வெட்
டுவிக்கும், விரசமவ் விஸங்கங் கோடிவில் விழக்கும் விந்துநட் பகற்
றியுங் களங்கங், கரிசுறு கயநோய் வருத்திடுங் கார்கைக் கால்கழுத்
தறுத்திடுங் கருதில். (ந.ச.ந)

சீறிதமே மிகவும் பெரிதுமா காவாஞ் செப்பிய பீடமெட்டறு
நான், குறுதரு கோஷ மூவர்க்கு முரித்தா முரைத்திடு வட்டஞ்ருத்
திரந்தா, மறுவில்ல நான்குங் கிட்டிவ தரிதேல் வட்டமக் ஞாலவர்க்கு
மாகு, நிறைவிர னுயர்பா றிரண்டுதொட் டொருமும் மூன்றதா நிக
ழ்த்துநால் வருக்கும். (ந.ச.க)

ஏனைய விலிங்க மீரைந்து கோடி யொக்குமோ ரிரதமா விவி
ங்க, ஞானமும் புத்தி முத்தியு முதவு நயந்தருச் சித்துநீர் கார்த்தி,

லானதன் னுயிருக் கரணமா மதனைப் பழித்திடி னொருநர் குழுக்குந்
தானுயிர் வினிகால் விழுங்குமேற் பாவந் தணந்துதற் பரத்தொழிம்
வைகும். (௩௪௭)

இலிங்கவற் பவமு மிலக்கண விதியு மியம்புது மின்னமுங் கே
ண்மின், துலங்குறத் தோன்று மவைலயிக் கையினு விலிங்கமான்
தொகுபர விந்து, நலங்கெழு பரநா தம்விந்து நாத நான்குமே புகல்
வடி விலிங்கம், பலங்கெழு மிதிலான் மார்த்தலிங் கத்தி னிலக்கணப்
பரிசுரைத் திடுங்கரல். (௩௪௮)

வேறு.

சூத்திர முதலாச் சொல்லு மிலக்கண விதியுந் தொன்மை
கூர்த்து லரிவாற் பூசிப் பவர் பெறும் பயனுங் கூறு
மாதலிரை வழுவி லிங்கப் பிராச்சித்தஞ் செய்யு மாறும்
பார்த்ததிற் பூசை செய்வார் பரமனா கமனாச் சுற்றோர். (௩௪௯)

நனிதுனி யிலிங்கச் சுற்று நாளநெற் கிடையிற் சுற்று
மினிதரு ளகோர மான முகத்திலிங் கத்திற் கண்டோர்
வினைதவி ரடிதொ டங்கி மேற்பாணி வட்ட மீராய்த்
தனியற வளந்து கண்ட தொகையொடுந் தொகுத்துக் கூட்டி. ( )

ஐயிரு பாக மாக்கி யவற்றினென் றரையுந் தள்ளித்
துய்யவெட் டரைப்பா கத்தி னளவையைத் தொகுத்துத் துய
செய்யமென் மலரா லன்பர் கிறப்பினே ட்ருச்சித் தேத்திக்
கையினற் றொழுமி லிங்கக் கண்டச்சுற் றளந்து காண்க. (௩௫௦)

கண்டச்சுற் றேழு பாக மாக்கிக்கண் டதிலோர் பரகங்
கொண்டதைப் புகல்விழ் ப்பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க
வெண்டகு மிரேகைக் குக்கீழ் மேலிரே கைக்கு மேலாய்
மலங்குமத் தொகைமேற் பாணி வட்டத்தி னுயரங் கொள்க. (௩௫௧)

ஓங்கிய கண்டச் சுற்றிற் பதினென்றி லொருபங் கேனும்
பாங்குசே ரானவ யேழி லொன்றொரு பாக மேனு
மாங்குமேற் பாணி வட்ட துனிக்குமத் தளத்தி லுற்ற
வாங்குரு மிரேகைக் கும்முண் ணடுமதித் தளந்து கொள்க. (௩௫௨)

இருமைசேர் கண்டச் சுற்றை யிருபதேர டிருகூ ருக்கித்
தெரியும்க் கூற்றி னோர்கூற் றளவையைத் தேர்ந்து பார்த்து
வாழுறு யிலிங்கத் திற்கு முன்னிரே கைக்கும் வாய்ப்பு
வொருமைநூல் விதியா லுண்மை புறநடு வளந்து கொள்க. (௩௫௩)

இவ்விழ்கத்தைத் தொடங்கி நாள னுனியன வளவெடுத்து
நலங்கெழு மிருக றுக்கி நவிலுமோர் கூறு தள்ளிப்
பலங்கெழு மாக மங்கள் பசுருமோர் கூற்றி னீளர்
தலங்கிய நாள னீளத் தளவெனத் தொகுத்துக் காண்க. (௧௩௮)

மூர்த்திசேர் தருமி லிங்க வுயரத்தை முப்பா லாக்கிப்
பார்த்ததி லொருபாற் கல்ல பத்திரக் குழிக்குங் காண்க
வேத்துநூல் விதிவழாதவ் விலிங்கச்சுற் றளவெடுத்து
வாய்த்திடு மதுழிழ்ப் பாணி வட்டத்தி னகலங் காண்க. (௧௩௯)

பீடத்தி னகலந் தன்னைப் பிறித்தைந்நி னொன்றி னீள
மேடுற்ற மலரிட் டேத்து மிலிங்கத்தி னுயரங் காண்க
நாடிக்கீழ்ப் பாணி வட்டத் தகற்சிராற் பாகஞ் செய்தே
நேடிப்பார்த் தரைக்கூற் றள்ளி நின்றவவீ வளவை கொண்டே. (1)

மாரில்கீழ்ப் பாணி வட்ட முதலமேற் பாணி வட்ட
மீறுய ரத்தைக் காண்க விலிங்கச்சுற் றளவை யோடுங்
கூறுமுப் பாவி லோர்பா லதிக்முங் கூட்டிக் கொன்றை
நாறுவே ணியரி லிங்க நாளச்சுற் றளவை காண்க. (௧௪௦)

பஞ்சஞ் சீரத்தைக் கூறிற் பரவுறு மிலிங்கச் சுற்றை
வஞ்சுரீத் திடுகீழ்ப் பாணி வட்டத்தி னளந்து காண்க
வஞ்சிலொன் றேனு நான்கி லொன்றேனு மவற்றிற் றள்ளி
விஞ்சுமா வுடையா னீளு முயரத்தை விதித்துக் காண்க. (௧௪௧)

அந்தமா வுடையா னோய்கு முயரத்தி னளவை தன்னை
நந்திரு பாக மாக்கி யொருபாக நாள னீள
முந்துறு கண்டச் சுற்றை மொழிநாள மாரி யாக
வந்தமேற் பாணி வட்டத் தளவுரீ ளத்தைக் காண்க. (௧௪௨)

வேறு.

ஏல்பெறு சூத்திரம் பதினொன் றைந்திவை
நூல்புக் விரேகையை நுவலு வாயினி
மேல்வரு கீழுமேழ் மேலு மேழென்றிற்
சால்பெருஞ் செல்வழ்வந் தெய்துஞ் சத்தியம். (௧௪௩)

ஐவரை யிருத்திடி லடையும் புத்தியு
மெய்வரு வரைகண்மும் மூன்று மேவியு
னுய்வதை யிலாதல் குரவு ஞற்றிடு
மொய்வரை பொன்றுநிள் மோக்க காமிக்காம். (௧௪௪)

மேலிரே கையிற்றொகை குறைந்து யிச்சு
 மூலிரே கையிற்றொகை யதிக மாயுறின்
 மாலிரே சித்தறு மதிக்குள் ளாயவன்
 பாலிரே சித்திடும் பலிக்குந் துக்கமே. (க.கக)

கீழிரே கையிற்றொகை குறைந்து கேடறச்
 சூழுமே விரேகையிற் றொகைம விந்திடிற்
 ரூழுறு தொருமக விறந்தி டஞ்சமம்
 வாழும்புத் திரிகள்புத் திராரும் வர்த்திக்கும். (க.கக)

கூறிய வரையொன்றொ டொன்று கூடினா
 தேறிய பெரியரவ் விலிங்கஞ் சிந்தியார்
 மாறறு மாகம வரம்பிற் பூசிக்கி
 லூறிய தங்குலங் கெடுத லுண்மையால். (க.கக)

தற்புரு டத்திரே கையொடி ரேகைதா
 னற்புறக் கூடினு மகோர மாழுகத்
 திற்படு மிரேகையோ டிரேகை சேரினு
 முற்படு மிலிங்கமம் மோக்க காமிக்காம். (க.கக)

வாமமுஞ் சத்தியோ சாத மும்வரை
 யேழுற வொன்றொடொன் றியைந்து கூடினாக்
 காமுற வருபுந்தி மடிக்குங் கற்றுளோர்
 நாமவாத் தானத்துப் பிரமை கண்ணுமால். (க.கக)

எவ்விடத் தினுமொரோ ரிடத்தி ரேகைதான்
 றவ்வுற வீழ்ந்தவை தானம் றைந்திடி
 லவ்விவிக் கத்தினிற் பூசை யாற்றொனா
 வவ்வி யுழவிலா பங்கண் மத்திமம். (க.கக)

அனவையிற் கண்டச்சுற் றதிக மாயிடி
 னாளிவளர் மனேவியு நாச மெய்துவ
 னொளிவளர் கண்டத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
 மெளிதரு புத்தியிற் கிலேசஞ் சேருமால். (க.கக)

வினங்கிய விவிங்கத்தி னுயர்ச்சி மிஞ்சிடி
 னுளங்கெழு செல்வம்போய் வறுமை யுற்றிடம்
 வளங்கெழப் பருத்திடிண் மலட ராகுவர்
 னுளங்குநா லாதிக்கஞ் சொல்லக் கேட்டிரால். (க.கக)

வறு.

எத மரிகிய விலிங்கச்சுற் றளவையை யாறு
பாக மாக்கியே யைந்தையுந் தள்ளியோர் பாக
மோகை வேதநுங் கண்டத்துள் றுயாமே யிருக்கி
லாக மப்பொருள் கூறுங்கண் டாதிக்க மாமரல். (க.௭௬)

அவ்வி லிங்கத்தி னளவையை மூன்றுபங் காக்கித்
தவ்வு றுதொரு பங்குநீத் திருபங்கு தன்னாற்
கவ்வை தீர்தர நானீ எத்தினைக் காணி
லெவ்வந் தீர்த்தநா ளாதிக்க மென்னநா லியம்பும்.* (க.௭௭)

நாள நீளத்தி னளவையிற் பாதியை நயந்து
கோளி லாதவவ் விலிங்கத்தி னுயரத்தைக் கொண்டா
னீ ஒரு நூல்விதி யளவையே நிகழ்ந்திடி னதுநா
னாரு நாயக னுறையிலிங் காதிக்க மாமரல். (க.௭௮)

என்ற வாதிக்க மூன்றுமோ ரிலிங்கத்தி லிருந்தா
லான் றி யன்னதை யுவந்துபூ சித்திட வொண்ணா
வான் ற செல்வமுங் குன்றிடு முரோகம்வந் தடையு
நான் ற வார்புழை மனைவியு நாசத்தை யடைவன். (க.௭௯)

நாள வாதிக்க மிலிங்கவா திக்கமு நண்ணுங்
காள கந்தர னுருவமா மிலிங்கத்தைக் கருதா
மூளு மன்பினே டருக்கினை புரிவரேன் முயங்கி
வானே வென்றகண் மாதர்பால் வாஞ்சையுற் றுழல்வார். (க.௮௦)

*அன்றி யும்மது பூசித்த நாண்முத லாக
வொன்று வற்சா மொன்றல்ல தொன்றரை வருட
நன்றி கூர்ச்செல்வ முற்றிடு நவின் றிடி லப்பாற்
குன்றி யேயவை நாடொறு நாடொறுங் குறையும். (க.௮௧)

பெருநவி லாவிலிங் காதிக்கம் பொருந்திய விலிங்கம்
பரிவிற் பூசனை புரிவரேற் புரிந்தவப் பலத்தாற்
றரும சிந்தைய ராகுவர் தழைத்தெழுந் தோங்கிப்
பெருகு செல்வம்போம் பேசரும் வறுமையெய் துவரால். (க.௮௨)

பூண்ட வன்பினா ளாதிக்க விலிங்கம்பூ சிக்கி
லாண்டு மூன்றினின் மனைவியு கித்திடு மப்பா
லீண்டு மோர்மனை வியுமவ ளாஸெய்துங் கேடாம்
வேண்டு நன்பயிர் செய்யுந்தாற் பரியமே மிகுமால். (க.௮௩)

இயற்கண் டாதிக்க மாதிற்று னிருத்தநா டகன்று
பெயர்த்து மற்றொரு நாட்டினிற் போருவர் பெரிது
நயத்த செல்வமுண் டாய்க்கெடு நயத்துழ ளிக்கின்
மயக்க மார்கித்தப் பிரமையால் வருத்தமு முறுவர். (௩௭௯)

வேறு.

குற்றமறு மிலிங்கமுள்ளங் கையினில்வைத் தாலுட் ின குளிர்
த நாயி, னற்றமறப் பூசிப்போர்க் காயுவுமெண் பத்தாறே யாமா
திக்கம், பெற்றிடுமல் விலிங்கமெனி ல்வவாதிக்கத் தொகையும் பிற
றுக்கக் கூட்டி, யுற்றவிறு வகைத்தொகையி னாலிலொரு பாகமுந்
ப்போ ராயுள். (௩௮௦)

அங்கையிலவைத் திடினிலிங்கஞ் சுட்டிடுமேற் பதினொருவர்
சரமே யாயுத், தங்கியவா, வுடையாளுஞ் சரசாத்து வெறித்திடுமேல்
வருட மொன்று, மிங்கிவமூன் றும்பொருத்தி லவ்விவிங்கத் திற்
பூசை யியற்று வாரேற், பங்கமுறு மவ்வளவோ வற்சரமொன் றே
யாயுப் பகருங் காலே. (௩௮௧)

சூடுதரு மிலிங்கத்தி லாதிக்க முறிதனைத் தொகுத்துக் கண்டே
நாடுமிறு வகைத்தொகையு மையிருபங் காக்கியெட்டு நயத்துதன்ளிப்
பீடுபெற நின்றவிறு பங்குடனே பிறங்குபதி னென்றுங் கூட்டி
யீடுமே கண்டதொகை பூசிப்போ ராயுவென வியம்ப லாகும். (௩௮௨)

இன்னுமருச் சனைசெய்யு மிலிங்கத்து ளாதிக்க மியம்பக் கேண்
மின், சொன்னவிலிங் கத்தையுள்ளங் கையிலவைத்தால் வைத்தவி
டம் போக்கிச் சுற்று, நன்னிரண் டங்குலத்து வெளியிருக்கிற் போ
கமுமோக் கமுமே கல்குக், துன்னுமொரு வீரவிறுக்கிற் பூசிக்கிற்
றயிரியத்தைக் கொடுக்குஞ் சொல்லில். (௩௮௩)

அதிலரையங் குலமிருக்கிற் செல்வமெய்து நெற்கிடையெட்
கிடையே யாயின், மதிமயங்கு தரித்திரம்வங் தடையுமிது தளரதிக்க
மெண்ப்பேர் வாய்க்கு, மதிஸதிக மென்னின்மரக் கிராத்தலு கப்போ
வ னிதுழ ளிக்கிற், புதுமைதரு மாதவத்தி ரிலிங்கிலக் கணமின்னும்
புகலக் கேண்மின். (௩௮௪)

வேறு.

அருவுரு விலிங்கத்தை யங்கை வைக்கும்போ
தொருபல மூற்றிடி னோங்கு மாயுவு
மிருபலம் பகைவாரற் பீழை யெய்துறுக்
தெரிபல மூன்றெனற் செல்வ மோங்குமால். (௩௮௫)

காற்பல மூடலொளி கணிகெடுத்திடு
மேற்புறு மைம்பல மிசையுஞ் செல்வமுஞ்
சூற்படை புறுவறு பலத்திற் றாங்குமே
ஹாற்புன் மரணத்தை துவறு நிச்சயம்.

(௩௮௪)

எழுபல மிருத்திடி லிசையுஞ் செல்வமு
மழிவறு மனேவிபுத் திராண் டாகியே
யிழிவறு வாழ்வுமே யெய்துத் திண்ணம்
தொழியவப் பாற்பல மதிக முற்றிடி.

(௩௮௭)

பூசியார் கருதியான் மார்த்தம் பூசிக்கி
ஞசமு மடைந்துறை நாடு நீங்கியே
தேசமெங் கணுந்திரிந் துழன்றவ் வுர்தொறு
மேசுறப் பிச்சையேற் றிரந்துண் பிராரேர்.

(௩௮௮)

வேறு.

இயந்த லிங்கமு மெழில்பெறு மாவுடை பாளு
முயர்ந்த வங்குல வுயர்ச்சியோ கங்குல மிருக்கிற்
பயந்தம் மூர்த்தத்திற் பூசியா ராகமம் பயில்வார்
நயந்து பூசிக்கி னட்டதா ரித்திர ராவார்.

(௩௮௯)

அறையு மூர்த்தமுன் னதமிரண் டங்குல மாயின்
முறைதி றம்பிய மதமொடு மேகத்த ராவர்
நிறையு மவ்வுரு விரண்டரை யங்குல நீளிற்
குறையுஞ் செல்வன் குறைவறு சேர்த்திய ராவர்.

(௩௯௦)

அங்கு லத்தின்மூன் றுயர்ந்திடி னியமத்த ராகிப்
பொங்கு செல்வமும் போகமு மனுபவித் திடுவர்
தங்கி லிங்கநா லங்குல முயர்ந்திடிற் றுழா
திங்கு பூசுத்த பயனுரை பிரமைவந் தெய்தும்.

(௩௯௧)

ஐந்து நீள்விர லனவையா யுயரிலவ் விலிங்கஞ்
சிந்தை செய்துந் தேமல ராலருச் சிக்கின்
முந்த லேவண்டிய யாவையுங் கொடுக்குமுற் றறிவுச்
தத்தி மீம்மவர் சாற்றிடிந் மோக்கா மியாரர்.

(௩௯௨)

அறுவி ரற்கிடை யுயர்ந்திடி னவ்விலிங் கத்தின்
மறுவி லாகம விதிப்படி பூசனை வகுக்கி
னறிய பூசையின் பயனிரா சாங்கத்தை நல்கப்
பெறுவி ரன்னவர் பெறும்பயன் பாரொடுத் துரைப்பார்.

(௩௯௩)

* ஏழெ னத்தொரும் வீரர்கிடை யுயரிலவ் விலிங்க
மூழி மாதவ வீருடிகட் கேவருத் துரைக்கு
மாழி யான்புக ழிலிங்கமெட் டங்குல முயரின்
வாழி மாதவோ பலங்கெடு மகற்பப முறுமால். (௩௯௪)

அதற்கு மேலுயர் தங்குலத் ததிகமா மிலிங்கம்
விதித்துக் கூறிடற் பரார்த்தமாம் விடயங்கட் காரு
மதித்துப் பூசனை புரிதலான் மார்த்தத்துக்காகா
துதிக்கு மவ்விழ் சத்திற் மின்னமுஞ் சொல்லின். (௩௯௫)

பூசி யார்கா சரத்திடு மிலிங்கம்பூ சிக்கின்
மாசி லாவடி வுங்கெடு மனையும்புத் திரரு
நாச மாம்பொரு டானமு நாடொறுங் குறையும்
பேசி வின்னமுண் டன்னவை விளம்புவம் பேணி. (௩௯௬)

வேறு.

குட்ட நீரிழி வோடு கொதித்தெழு
மட்டி லாத வயிற்று வலியுளோ
ரிட்ட ஈரமிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கின்
விட்டு நீங்கி யொழியுமவ் வெய்யநோய். (௩௯௭)

கார்தி யேசுரத் தாலெந்தக் காலமும்
பேர்ந்தி டாதுடல் பீடிக்கப் பட்டுளோ
ராய்ந்து தூயகண் டாதிக்கம் பூசிக்கிற்
சாந்த மாசிக் குளிர்த்திடுஞ் சத்தியம். (௩௯௮)

பெருவி யாதிமா ரோகம் பிண்செயு
மரும கோதர கோயர்நா ளாதிக்கம்
பொருவி லாலிலிங் காதிக்கம் பூசிக்கில்
வெருவி யேயவ் வியாதி யொழியுமால். (௩௯௯)

எந்த நாளுந் பலபிணி வீர்த்திட
கொந்து வாடி வருந்திய நோயினர்
புந்தி கூர்ந்துநா ளாதிக்கம் பூசிக்கின்
அந்த லைக்குமந் நோய்மறிக் தோடுமால். (௪௦௦)

உரைத்த மூவகை யாதிக்கத் தோங்கிய
வருத்த லிங்க மரச ரருச்சிக்கிற்
பிரித்த நீன்புவி யேழும் பரிப்பர்பின்
னிரைத்த மற்றையர்க் காகா நிகழ்த்திடின. (௪௦௧)

ஐந்து சூத்திரத் தொன்றில்லை யாயிடி.
ஐந்து செல்வ கசிக்கு மிரண்டின்மேன்
மூன்று தானுறை தான முடிந்திடுஞ்
சிந்தி பராவ் விவிங்கத்தைச் செவ்வியோர்.

(௪௦௨)

மற்ற துங்குறைத் தால்வழு வாம்வழுச்
சொற்ற விங்கத்திற் பூசை தொகுக்கொணா
பொற்ற சூத்திர மைந்தும் பொருந்துநி
ஐற்ற செல்வ நிலைமையு முற்றிடும்.

(௪௦௩)

நிவந்த வெண்மையி விங்கத்திற் பூசைசேர்ந்
துவந்து செய்யிற் கலகமுண் டாக்குமார்
சிவந்த விங்கத்தைப் பூசிக்கிற் றேசம்விட்
டவந்த னாகி யலேந்து திரிவனால்.

(௪௦௪)

பசிய விங்கத்தைப் பூசிக்கிற் பண்பிலா
வசைபொ ருந்து வறுமைவந் தெய்துமா
விசையும் பீத மருச்சிக்கி லேய்ந்திடு
மசைவி லாச்செல்வ முற்றுமுண் டாக்குமால்.

(௪௦௫)

கார்த்தி லங்கு கறுத்தொளி சேர்ந்திடிண்
மூர்த்தி சாந்தித் தியமுற்று முற்றிடுஞ்
கீர்த்தி விங்கத் தருச்சனை செய்திடிற்
கூர்த்து வேண்டிய யாவுங் கொடுக்குமால்.

(௪௦௬)

வேறு.

அத்தகை யிலிங்கம்புற் புத்த வாவன
புத்திதூல் புகன்றிடு மண்டம் போல்வன
வித்தக விடபத்தின் கந்த மேயின
வுத்தம மத்திம மதம மோதுமால்.

(௪௦௭)

எதயில் புற்புத விலிங்க மூர்த்தியைப்
போதமுற் றுணர்ந்துமெய்ப் பூசை யாற்றிடிற்
பாதகந் தவிர்கீ ராதி பாக்கிய
மாதிய குணங்களை யடைவி னல்குமால்.

(௪௦௮)

புற்புதா காரமாப் பொருந்தி விங்கத்திற்
சூற்பனக் கண்டவா திக்க முற்றிடி
னற்குண் முற்றிடு நாடிப் பூசிப்பர்
வற்பற வறுபத்து காண்குவற்சாம்.

(௪௦௯)

போற்றியே பண்டலிங் கத்தைப் பூசிக்கிற்
 ரோற்றஞர் தானியத் தொகுதி யேய்ந்திடு
 மேற்றநா ளாதிக்க மிருக்கிற் பூசிப்பர்
 மாற்றொணு காற்பத்து காண்கு வற்சரம். (சக0)

உயங்குகண் டாதிக்க முறிலம் மூர்த்தத்தில்
 வயங்குமூப் பானிரு வருடம் பூசிப்பர்
 முயங்குவிங் காதிக்க முற்றிற் பூசிப்ப
 ரியங்கிப விருபுதோ டிரண்டு வற்சரம். (சக1)

கதிதரு மிட்பகர் தவிலிங் கத்தினிற்
 பொதுவற வருச்சிக்கிற் புந்தி மந்தமா
 மதிசுவா கனபல னடையு நீடியா
 பதியும்வற் சரம்பதி னேரு பூசிப்பர்: (சக2)

இருமைசே ரிடபகர் தவிலிங் காதிக்க
 மருவிற்பூ சிப்பரீ ரைந்து வற்சரம்
 பொருவின ளாதிக்கம் பொருந்திற் பூசிப்பர்
 பெருமைபோ டிருபது வருடம் பெட்புற. (சக3)

திங்கக விடபகர் தங்கண் டாதிக்க
 மீங்கருச் சிப்பரெண் ணன்கு வற்சரம்
 மோங்குநா ளாதிக்கத் தொடுங்கண் டாதிக்க
 மாங்குறிற் பூசிப்ப ரைந்து வற்சரம். (சக4)

அறைந்தபுற் புதமிலிங் காதிக்க கம்மெனிற்
 றிறந்தரு மருச்சினை செய்யு நாண்முத
 லுறைந்தவற் சரமிரண் டிரைக்கு மூன்றுநா
 னிறைந்திடு செல்வம்பின் னிலைமை குன்றுமால். (சக5)

ஒண்ணலர் மிகுமுட லுள்ள நாளெலாந்
 துன்னிடு மனுபவந் துக்க மாதிய
 வென்னியம் புவுதவ ரிடுக்க ணெய்தலை
 மன்னுகாற் பானிரு வருடம் பூசிப்பர். (சக6)

வதியுநா ளாதிக்க மாகில் வந்திடுந்
 திதமுறு செல்வம்பின் சே ரணித்திடு
 மதுதளா திக்கமே யாகிற் பூசிக்கி
 லிதமுறு முலகவா திக்க மெய்துவார். (சக7)

வேறு.

சுதரிசன நிரிசன மாதிக்கத் தினிலவருத்துச் சொல்லு மத்தி
னிதரிசன மாவதிலிங் காதிக்க நிறைந்திடும்புற் புதவி லிங்க
மதனிலுயர் ஊளாதிக் கம்பொருந்தின் மோக்ககா மிக்காம் பூசை
திதமுறுகண் டாதிக்க முறிற்போக வாணுக்காஞ் செப்பும் பூசை. ( )

அத்தகுபுற் புதத்தினு ளாதிக்க முறிற்சுதரி சனமா மத்திற்
புத்தியுறப் பூசிக்கிற் பொருடேடத் தானேவல் லவனு மாவன்
வித்தமெலா மற்ருருவ னழித்திடுவ னதிற்கண்டா திக்க மேவிற்
றத்துவருங் காலத்தி லன்னியதே யத்தினிற் பொய் மரிக்குந் தானே. ( )

அண்டலிங்கந் தனிற்கண்டா திக்கமுறி னிதரிசன மதுபூ சிக்கி
னெண்டுகிலா பாணந்தா னியங்களுந் பதினேழ்வற்சரம்பூ சிப்பர்
மண்டுறுநா ளாதிக் டெனிற்பெலகீ னந்மாவர் வருட நான்கி
லெண்டருசெல் வங்குரைந் துமடிவரிதுவெருபுமென்றும்பேராம்.

அதுவிலிங்கா திக்கமுறிற் சுதரிசன மவ்விங்கத் திற்பூ சித்தான்
மதிமயங்க வேவருத்தும் பசர்குகளா ளுருந்துயரம் வருத யிண்ணந்
துதிருமவ் விலிங்கத்தி லையிருவற் சரம்பூசை தொகுப்ப சிப்பார்
சுதீபுதவு மெழிலிடப கந்தலிங்கத் துக்குமினிக் கழறக் கேண்மின். ( )

நிகழ்த்தியநா ளாதிக்க முறிற்சுதரி சனமெனப்பேர் நிகழு மன்பின்
பகுத்தறிவார் பூசிக்கிற் செல்வமிரு பத்திருவற் சரமா மப்பா
லகத்துறையு மனைவியுமை யாண்டின்மடிந் திடுவளதன் மேலாறாண்டு
மிகத்தனரந்தன் னியதேச சஞ்சரா மாய்த்திரிந்து மீண்டும் வந்து. ( )

ஐயாண்டு சென்றயின்னர் மரித்திடுவ ரிதுகண்டா திக்க மாகிற்
பொய்யாது சுதரிசன மென்றுபெய ரவ்விலிங்கம் பூசை யாற்றி
னெய்யாமல் திரவாதி யாவர்மதத் தாலழிவ ரிறக்குங் கால முற்றி.
மொய்யார்சம் பத்துடனே யிருந்திறப்பாராண்டுமுப்பத் தொன்பான்
சாற்றுமிலிங் காதிக்க மாகிலது நிரிசன மெனப்பேர் தாழ்த்து
பேருற்றியதிற் பூசிக்கிற் பாதார வாஞ்செதராய்ப் பேரவர் பின்ன [வர்
ராற்றவுமன்னியர்பொருளேயார்ச்செல்பாரையுந்தா டணமேசொல்
மேற்றிகமுன் னியபூமி தனிவிருந்தை வருடம்பூ சிப்பர் மீண்டும். ( )

அன்னியதே யத்திருந்தே யிருபதா மாண்டனவின் மரிப்ப ரத்திற்,
பன்னியநா ளாதிக்க முறிலிசையுன் டாயுலகம் பரித்தி ராச, சின்னம
டைந் திடுவாய்மிரு தானியஞ்சே ரும்பெருகுஞ் செல்வ ரால், ரொன்னி
சைக்கேன்பாதாரவாஞ்செதராயுழன்றுமுப்பா னிரண்டடி மாண்டில்.

ஆயுதத்தி னுன்மாண் மடைந்திடுவ ரன்னியரா தைன்பேர் கூ
றி, னேயுமகா குணவிடய மென்னவும்பே ரிசைத்திடுமா கமங்க
ளெல்லாந், தூயபர விலிங்கவிலக் கணமுற்றுந் தொகுத்துரைத்தேந்
தொன்னூல் வல்லோர், சேயலிங்க மாராய்ந்து பரீக்ஷித்துப் பூசித்த
ல் சிறப்பா மன்றே. (௪௨௬)

ஆனாஹம் பூருவகன் மங்கள்வரு மிடத்தனுசந் தானம் புண்ணு
நானுநா ஹரைத்திடுபே தாபேதங் கண்டிலிங்க நனிவரீச் சித்துத்
தேனார்மென் மலர்ரொடருச் சிப்பதற்குப் பிராச்சித்தஞ் செய்யுமாறு
மாணாஹ பூதிவிகா ரங்குண குணனும்விதி விலக்கு மற்றும். (௪௨௭)

அரிதாமன்னியவிலிங்கப்பிராத்திசம்பந்தமும்பிராச்சித்தியமுஞ் சாற்றி
ன், விரிவாமந் நூலுணர்ந்து செயலிலிங்க பூசைசெய்தல்விதியாமன்றி
யொருவாறு மற்றொருவ னுன்மார்த்தம் பூசித்த தொருவற் காகா
பரிபாகர் நூதனமா வாணித்துப் பூசிப்பர் பணிந்தி விலகம். (௪௨௮)

குன்மமொடி சுரந்தொழுநோய் பிறவும்வருத் திடினுமனங் குன்
று தென்றந், தன்னுடையான் மார்த்தலிங்கந் தான்பூசித் திடுவான்றி
யயலார் திண்டி, முன்னியருச் சனைசெயுமென் றுரையார்தம் மனைவிக
ல முகந்தே யுன்னெண், நன்னியரைப் பொருந்தவிட்டுப் பார்ப்ப
ரோ பெரியரிது வதுவா மன்றே. (௪௨௯)

தம்முடையான் மார்த்தலிங்க பூசைநிவே தனநின்மா வியத்தைத்
தாமே, செம்மைபெறப் புதித்திடுக மற்றையர்க்கா காதயின்றோர்
சிறப்பென் றீந்தோர், வெம்மையுறு பசாசமா யுழல்வரிமையவரா
ண்டின் விளம்பு மேர்பா, னம்மைதரு குருவதிகா ரப்பொருணின்
மாலியமே யார்க்கு மாகும். (௪௩0)

வேறு.

பூசை யிற்பய னதிகமாம் பிரதோட பூசை
யீச ணைப்பணிந் தருச்சனை செய்வரே லெவர்க்கும்
பேச ருஞ்சிவத் துரோகமும் போங்கதி பெறுவர்
பாச நீக்குமப் பிரதோடம் பகருதுங் கேண்மின். (௪௩௧)

பிரதோடம்.

பண்டு மான்முதல் விண்ணவர் பாற்கடல் குறுகி
விண்டு மந்தர நாட்டினர் விசித்துவர கடுகைக்
கொண்டு வானமீர் தங்கடைந் தனாதிற் கொதித்து
மண்டு செவ்வீட முதித்ததங் வானவர் மருள. (௪௩௨)

நாலி யோசனை யுயர்ந்தகன் றதினவில் பாக
நீல மாமுகில் போற்கரு நெருப்பென வெழுந்து
சாலும் வேகத்தி னடந்தன வான்புவி சலிக்க
வோல மோலமென் றரிமுத லோடின ரொதுங்க.

(சநக)

பயங்கொண் டோடலும் பரந்துப சவ்விய மபசவ்
வியங்க ளாகவே மறித்துடன் ரெடரவுண் மெலிவா
லிகங்கு மெம்முயிர் காத்தியென் றிருங்கயி லெயிற்போ
யுயங்கு வெள்விடை யண்டத்தி னனவரு மொளித்தார்.

(சநச)

ஒளித்த வானவர் பின்றொடர்ந் தாலம்வந் துறுங்காற்
களித்த மால்விடைச் சிருங்கமத் தியிலிறை கரந்தான்
விளித்தெல் லோரையும் விழுங்குமி தெனவரும் விடத்தைத்
தளிர்ந்த கையிலேற் றருந்தின னவருயிர் தரித்தார்.

(சநரு)

ஆளு நாயக னுண்டமை கண்டன னமலை
மூளும் வெம்பயத் தோடியம் முதல்வாறு மிடற்றைத்
தாள தாமரைக் கரத்தினாற் பிடித்தலுந் தங்கிக்
கடன நின்றுன கானகந் தரப்பெயர் விளங்க.

(சநக)

கண்ட வானவர் முனிவர ரொழிந்தனர் கலக்க
மண்டர் நாதுனு மமலையை யாசனத் திருத்தி
மண்டு பேரன்பி னடித்தனன் சிருங்கமத் தியினிற்
றொண்டர் போற்றும் காலமே பிரதோடமாச் சொல்லும்.

(சநஎ)

மந்த வாரத்திற் பதின்மூன்றாந் திதியின்வா னொளிகே
ரந்தி வான்கதி ரத்தமண் டலமுகுர்த் தத்திற்
சிந்தி யாதமிர் தங்கடைந் திடவிடந் செனித்த
தெந்தை யக்கணத் தயின்றிமையோருயி ரீந்தான்.

(சநஉ)

ஆத லாற்சனிப் பிரதோடம் விசேடமா மதுமுன்
னோது மற்றுள தேவர்மா முனிவர ருவப்பின்
மாது பாகனைப் பூசித்துத் தெரிசிக்கு வழுத்தித்
திது தீர்ந்தன ரமிர்தமுண் டிருந்தனர் சிறப்பால்.

(சநக)

மழைக்கொ துங்கிலும் வருபயத் தோடினும் வரிகை
தழைக்கு மாடல்பா டற்கவா வொடுதனி வரினும்
புழைக்கை டாவுரி பேரர்த்தவர்க் காண்கிலுந் தொழி
பிழைக்க ரும்பெரு வினையி ரதோடத்தி லேகும்.

(சநஃ)

பேர ச னஞ்சய னம்புதுப் புனல்படித் திடுதல்
கேச வன்மெரி சனமெண்ணெய் தேய்த்திடல் இளர்த்
தேசு பெற்றிடு வாகன மந்திரஞ் செபநூல்
பேசு மிந்தவெண் கிரியையும் பிரதோடத்தி லாகா. (சசக)

இரண கல்குர வரும்பவ மிரும்பசி யுரோக
மர்ணு றும்பயந் கிலேசங்கோ தம்மவ மிருத்து
மரண வேதனை யிவைபெலா மகற்றென வணங்கிப்
புரண நாதனைப் பிரதோடத்திற் போற்றிடத் தீருமால். (சசஉ)

சங்கரித்தலால் விடத்தீதச்சங் காரகா லமதா
மங்கண் மாநிலந் தொழும்பிர தோடமு மாகும்
வெங்க திர்ப்பரன் வீழுமுன் பின்விளம் பியதோர்
பங்க மில்லிரு பங்குமோர் யாமமும் பன்னூல். (சசங)

சவ்வியம்மப சவ்விய முபவப சவிய
மிவ்வி தம்விடந் தொடரவிண் ணவருமவ் விதியாற்
சவ்வை கூர்ந்தன; விடைசண்டன் முன்சென்று கலங்கு
மெவ்வந் தீர்ந்தன சோமசூத் திரவல மென்பார். (சசச)

வேறு.

விடைசண்டன் விடைசோம சூத்திரம்வென் விடைதொழுது
விளங்குஞ் சண்ட, னடைகொண்ட சோமசூத் திரமீண்டுஞ் சண்டன்
மறு விடையைப் போற்றி, நடைகொண்ட பேரன்பின் வணங்கி
லொரு வலயில்விதி நவ்காச் செய்யி, னடைகொண்ட பிரதோடத்
தடிக்கொரய மேதம்வினை யனைத்தும் போமால். (சசஇ)

சோமசூத் திரத்தோது விதியுமன்றி நான்கடொறுந் தொழுது
போற்றி, மாமைசேர் வலம்புரித விடம்புரித லுடம்புருளல் வணங்கி
ச் சூழ்தல், சேமமார் தருபலன்க ளொன்றுக்கொன் றுயிரமார் தெளி
ந்த மேலோர், நாமமாவ் கோமுனைமுன் கடவாமை கவில்பயன்மூன்
றபுத மாகும். (சசக)

புனல்பத்தா வின்பாலோர் நூறுதயிர்க் காயிரகெய் பொருந்த
வாட்டிற், கனமுற்ற பயன்பதினா யிரங்கருப்பஞ் சாறுநூறு யிரத்தே
னுட்டில், வனமுற்ற பத்திலக்கந் தெங்கினீர் கோடிமணச் சந்தச்
சேற்றிற், கினமுற்ற தொகையனந்த மவரவர்கெய் குறைபொறுக்
கு மெம்மரா னம்மா. (சசஎ)

இன்னுமொரு விதிபுகல்வார் தெசமியிலம் குரித்தேகா தெசியிற் பான்மை, மன்னுதிருப் பாற்கடலின் மந்தரநாட் டீனர்கடைய் மாலைக் காலம், தன்னுவிடஞ் செனித்தெழுந்தங் கமலனுண்டான் துவாதநீர் னமிர்தங் தோன்றப், பன்னுயிமை பவரயின்னு தரபோ தெசுமா லையிற்பாணைப் பணிந்தார்ச் சித்தார். (சச௮)

விடைமேனின் தமலனருள் கொடுத்துமக்கு வேண்டும்வரம் வி னம்பு மென்னக், கடலால மூண்டிருண்ட கண்டாவென் தடிபோற் றிக் கமலன் கூறல், திடமாக வருந்தெசமி பெனக்கென்று னரியே கோ தெசியெற் கென்று, னடைசேருந் துவாதநீர்ப் பா ரணமுமென்று னவர்க்கவர கல்கி னாலை. (சச௯)

ஆதலினு லரிவிரத மென்றாயிற் தரனரிக்கும் பொதுவு் மாரு மோதியவய் விரதத்துக் கிணையாக வொருவிரத முரைத்துக் கூடா வேதுவினாற் பிரதோட மென்றாயிற் திரணியனை நார சிங்கம் வரதைபுரித் தடுங்கால நித்தியப்பிர தோடமென வழங்குங் காலம். ( )

அத்தமன முன்பின்மூன் றேழுக்காற் கடிசையதூஉம் விசேட மாகும், பத்தியினு லக்காலம் பாம்புரனைத் தெரிசிப்போர் பவங்க ணிங்கி, முத்தியடைந் திடுவார்முன மொழிந்தபின் மூன்றாட்பிர தோ டத்திற், சித்தமுற வான்மார்த்தம் பூசிக்குந் திறம்புகல்வார் தெ ளிந்து கேண்மின். (ச௫௧).

பிரதோடவிரதம்.

ஐப்பசிகார்த் திகைசித்திரை வைகாசித் திங்கனென வறைந்த நரன்சி, னொப்பில்சனிப் பிரதோட முதற்றொடங்கி நார்பானோ டொ ன்றைம் பத்தைந், தெப்புலன முந்தொழுவெண் பத்தொன்று தொ ண்ணூற்றே மேனு மெண்ணித், தப்பறுபூ ருவமபர பக்கந்தோ றனுட்டிப்பர் தணவாராகி. (ச௫௨)

இந்தமுறை யனுட்டித்தே யான்மார்த்தம் பூசிப் பரியம்புஞ் சங் கை, முத்துரைத்த தொகைதீர்த்த வந்தியத்தின் மொழிந்தசனிப் பிர தோ டத்தான், வந்திடுநான் வரையனுட்டித் தந்நாளுத் தியரபனமும் வரம்பிற் செய்வார், புந்திதெளி யான்மார்த்த பூசையுமுத் தியரபனமு ம் புகல்வாங் கேண்மின். (ச௫௩)

பிரதோடபூசாகாலநிண்ணயம்.

இரசனிமா முகந்தொடங்கி யேழரைநா முகைமூன்றி யரம மென்றே, யுரைதருமப் பிரதோடத் துரியவகோ ராத்திரமுத் தமம்

யர் தென்னில், வரையுமிரண் டாம்பரமத் திரண்டுதள்ளி மற்றைய
ரைக் கடினக் கொல்லுந், தெரிதருபூ ருவவித்தை யபரவித்தைமூன்
றும்பர மத்தைச் செப்பும். (சௌச)

சொற்றனவும் பூசைக்கு விசிட்டமார் துலங்குதுவா தெளிமும் பா
னென், ஹற்றிடினும் கடினகமும்பா னுறுறினு மாம்பிற்றை யுறுநா
டன்னிற், பெற்றநீர யோதெளிமும் பாண்முப்பத் தொன்றிருபத்
தொன்பான் பேசின்,முற்றியபூ சனைக்காகா முப்பாண் முப்பத்தஞ்
சுறினு மாகும். (சௌச)

பிரதோடபூசை

திருநிலைய மியம்பினமத் தமனநாற் கடினையெனத் தெண்ணீர்
மூழ்கிப்,புதியவத்தி ரத்திரந் துவட்டியுத்தா னனநீறு பூசிப் பின்னர்ப்,
பதியிருத்தி யுஞ்சயத்தாற் தனைக்காக்குங் கவசபதாய்ப் பரவித் தன்பி
ன், புதியகலை யிரண்டுதெனத் தரிசுமணிக் தாரமுதல் பூண்டு பொ
ற்புண். (சௌச)

ஆன்மதத் துவமுதலா சமனமுடித் திடக்கையினி லமைத்துப் பூ
தி,பான்மைபெறு கலாமனுவாற் சுத்திபண்ணி யஞ்செழுத்தாற் பணி
நீர் விட்டு, மேன்மைபெறக் குழைத்தந்த மந்திரத்தாற் சிரமுதல்வி
ளங்கப் பூசி, தூன்மரபிற் கைகழுவி துவல்கும்ப முத்திரையான் முடி
யின் மீது. (சௌச)

சிவமனுவாற் புரோக்கித்துப் பிராணயா மமுஞ்செய்து சிவாச
னாதி, யவமறவே லியாசித்தல் வஞ்செழுத்தா லங்ககா லியாசஞ் செ
ய்து, தவறறமும் மந்திரத்தாற் பன்னென்றே னும்பதினா நேனுந்
தர்ப்பித், திவர்தாவா சமித்தனிந்தஞ் செழுத்தாண் றனுட்டான மிய
ல்பிற் செய்து. (சௌச)

எழுநா னென்பதய் மந்திரித்தல் வஞ்செழுத்தா விருத்தண்
பேரதாற், ருமுற தருக்கிக்குந் தனையும்பூ சாத்தானத் தையும்பு ரோ
க்கித், தூமுறுபச் சிமத்தினிலைங் கரணவற்குத் தரத்தந் துவார
பாலர், லாமுறுவாத் துவதிபதி பிரமன்றெற் கவரவரமந் திரத்தர்க்
சித்து. (சௌச)

இருபான்மேல் சீழ்பாசு பதாத்திரத்தால் விக்கினங்க ளெவை
யும் போக்கி, யொருவாது நித்தியம்போற் பூதசுத்தி யோடுமந்த ரியா
கஞ் செய்து, பரிவாக வத்திரத்தாற் கழுவிவிசே டார்க்கியபரத் திரத்

தைப் பண்பு, தருமாறு சதாவெப்பஞ் சாக்கரத்தாற் செறிதருதண்
ணீர்பூரிந்து. (சக0)

அறுசீரவு மைங்காலும் பத்திரத்தாற் சுத்தபஞ்சாக் கரத்தர்ச் சி
த்து, நறுமலர்மூலத்தணிந்து திக்குபந் தனமவருண் டனநின் காற
றிச், செறியவயி மந்திரித்துப் புரோக்கித்துத் தனைத்திருமஞ் சனத்
துத் தெண்ணீர், நெறிமலரா விட்டுவிந்து வெனதுதலிற் சந்தனப்
பெசுட் டணிந்து நீரால். (சகக)

மூலத்தா லஞ்செழுத்தாற் செய்துகுத்தி ஓவன்றூய முழுதும்
பாவித், தேலத்தான் பாவிவின்க மிறைவிவிடை நானவே திகையில்
வைத்தே, யாலத்தார் சுத்தநைச்சா மானியவர்க் கியஞ்செவகா யத்தி
யாலே, சிலத்தாற்புரோக்கித்துத் துபமளித்திப்டேகஞ்செய்து பின்னர்.

குச்சுப்புந் சாத்தியபின் னஞ்செழுத்தாற் றிரயம்பகத்தாற் குளிர்
நீ ராட்டி, விச்சைதரு மம்பிகைக்குப் பாசுபதாத் திரம்விடைக்கா யத்
சியாலே, யிசமைமழ விடைக்காட்டி மாமஞ்ச ணெல்லிபா றயிரநெய்
யிக்குப், பச்சினரீர் பஞ்சவமிர் தந்தேன்சந் தம்பஞ்சரீக்கரத்தாலாட்டி.

சுத்தநீ ராட்டியிருத் தியுஞ்சயத்தால் விசேடவருக் கியத்தைத்
தொல்மை, நித்தியமூலத்தாட்டித் திருவொற்றா டையுஞ்சாத்தி நிம
லன் றன்ன, வைத்தரியா சனத்திவிங்கத் தெதிரமுக்காய் மழவிடை
வை வைத்தர்ச் சித்து, முத்திதரு மிடபலீ சாக்கரத்தோ டாசனநின்
மூர்த்தி மூலம். (சககச)

நால்வேதம் பாதமுட றருமமுசும் பணாரெருங்க நாதஞ் செங்க
ஜாலோதும் விந்துகன்னங் குடிஸைபவ மண்டதுவல் வாறி ரோதை
மேலோது மவ்விடையின் இருங்கமத்தி விளங்குமுமாமகேசனென்ன
மாலோதுஞ் சிவலிங்கப் பெருமானே யன்பினெழி மனம்பா வித்து.()

தருமமொடு ஞானமுத வுறுப்பாகும் பதுமவா சனம்பூ சித்து
நிருமலஞ்ஞங் கிருப்பதாய்ப் பாவித்தா சனமூர்த்தி நினைந்தர்ச் சித்து
வருதிரியம் பசமூல வுமாமகே சுரத்தாலா வாகித் தானற்
பொருவதுதா பனசன்னி தானசன்னி ரோதனமும்பொற்பாலாற்றி.

துலங்குசுவா கதவருக்கி யங்கொடுத்துத் திருவடியும் வினக்கிச்
சோதி, யிலங்குதிரு வொற்றாடை சாத்திப்பாத் தியாசமனாக் கியமு
மீந்தே, நலங்கெழுசந் தனமுழுக்காப் பணிந்துபஞ்சாக் கரத்தா

என் மலரோ டிண்டை, பொலங்கெழுவே சாத்திப்பா யதங்குளான்
எந்ததியோ தனந்தாம் பூலம். (சக௭)

அஞ்செழுத்தா னிவேதித்துக் குளான்னந்தாம் பூலமேனென் மனி
க்கு மாக்கித், தஞ்சவிடைக் குழந்தென்பகந் தண்டிலந்தேங் காய்த்து
ருவ றண்ணென் வாழை, விஞ்சுகனி யிவைவிரவிப் பாசிலையும் விடை
வீசாக் கரத்தா லீந்து, தஞ்செனவே யிடபகா யத்திரியாற் றிருப்பள்
ளித் தாமஞ் சாத்தி. (சக௮)

பாற்றுப் தீபமுப சாரம்பாத் தியாதிபஞ்சாக் கரத்தா னல்கியுற்ற
வுமா மகேசுரசம் வாதமிருத் தியுஞ்சயத்தா லுருநாற் றெட்டிப், பற்
றுறவே செபித்துமலர் சாத்தியபி னெழுந்துவின்று பதக னேன்யான்,
றுற்றியரோ கத்தினனஞ் ஞானனெனப் புகள் றிறைஞ்சித் தொழுது.
போற்றி. (சக௯)

பராமுகவர்க் கியங்கொடுத்து விடைச்சிறுங்க மத்தியினிற் பாவி
த் தன்பா, லராவணியே ணியினையும் மகேசனென வுறைகுவதா ய
டைவிற் போற்றித், தராதலத்து வீழ்ந்திறைஞ்சி யென்புசை கொ
ண்டருடற் பானே யென்று, விராவுறப்பூ சித்திவேர் பூசிப்போர், பெ
றுமடியினை வினம்பற் பாற்றே. (ச௭௦)

இந்தமுறை யாவலகில் யாதொருவன் பூசித்தா னெண்ணிற் றெ
ல்லாஞ், சிந்தைமகிழ் வுறத்திருமெம் பான்விரதத் தொகைச்சங்கை
தீர்த்தா லப்பா, லந்தியத்தி லுயர்ந்தசனிப் பிரதோடம் வரும்னவு மருச்
சித் தன்பாற், புந்திமகிழ்ந் தத்தினத்தி லுயத்தியா பனஞ்செய்வர் புகல்
வாந் கேண்மின். (ச௭௧)

பிரதோடவிரதோத்தியாபனம்.

முன்னுணர்த்த படிபூசாத் தானத்தை யலங்கரித்தம் முறைவழாது
பன்னரிய பிரதோட பூசையடை வுடன்முடித்துப் பணிபி னேங்கு
மன்னியவா சுமவிதியின் மண்டபமுண் டாக்கிடுப் பத்தின்மன்னா
லுன்னியவே திகைபமைத்தே யதற்குத்த கிழக்கிவறு பத்தி லோங்க.

விருத்தகுண்ட மாவதுநாற் கோணமா வதுகுண்டம் விரைவி
ற் செய்தே, யுருத்தகுடீர் நிருதியிலீ சானதிக்கி லொவ்வொருவே தி
கையுண் டாக்கித், திருத்தியமண் டபமுமலங் கரித்ததனுட் சென்றத
னே கிரீக்க னாதி, பொருத்தமுறு சுத்திபண்ணி யையிதரனை விதிமு.
றையிற் பூசை யாற்றி. (ச௭௩)

நிலைபெறுசா மானியவர்க் கியந்தரபித் ததன்பின்பு ந்ருதி திக்மிற் பலமுதவு மியற்பஞ்ச கவ்வியத்தா பனஞ்செய்து பரிவா லெங்கு நலமிலகு புனிதமுறப் புரோக்கித்தி சாணதிக்கிவீருந் துநன்கா[க்]கெல். யிலகியவொன்பதின் குறுணியெழுநுணியைங்குறுணியேனுஞ் செ

எண்டகவே பரத்தியந்த நெற்பாதி நுண்ணிலமேல் விரித்தே யந் த, வெண்கடுகெட் கிறுபயறு கடலைவே யரிபெடி யொவ்வொன்றாக; நண்புறவே கொணர்ந்தவற்றின் மறுக்கி யொன்றுமே லொன்று ந ன்காயப்; பண்புறவவ்வடைவின் விரித்ததன் மீதிலிட்டதளபதும்ங்கி,றி.

தட்பமுறு மெண்ணிரண்டை யிரண்டுபீடி குறுணிநறுந் தண் ணீர் கொள்ளக், கட்டிலினுக் கழகுபெறு மிலக்கணம்பெற் றுடைய குழ்பவ் கொணர்ந்து சரம, ரெட்டிடைநெற் கிட்டகெசுநேத் திரக்கி டைமராத் திரைவெளிவிட் டிழைநூல் சுற்றி,றுட்பமுறு பிரமசூத் திர ஞ்சேர்த்தி விதிமுறையும் நூலுஞ் சாத்தி. (சுஎசு)

அந்தமணிக் கும்பத்தை யத்திரத்தி னுற்சோதித் ததனைக் கட்டக மந்திரத்தி னுற்கழவி யுபசாரத் தோடுமணி தூபந் தூட்டிக் கந்தாகப்பூ ராகிமுதன் மணங்கமழு நறுமபுனைலக் கனியு மன்பான் முந்துமுமா மகேசுரத்தாற் பூரித்து நவமணியு முறையா விட்டு. (சுஎஎ)

சுத்தமுறு தருப்பையின்புப் பரணிரண்டா லமைகூர்ச்சு,கிறுவிச் சூத், பத்திரம்வைத் ததன்மீது நாளிகே ரமுமமைத்தைம் பத்தைம் புல்லால், வைத்திலகு வாகுவன வாமிலம்ப கூர்ச்சமுமேல் வாய்ப்பச் சேர்த்தி, யொத்தகரும் பரிவட்ட முழம்பதினா நெருபரணே ழிவற் றி லொன்றை. (சுஎஅ)

சாத்திலிறை கும்பத்தின் கீழ்வடக்கே றுணியாய்க்கூர்ச் சத்தைச் சே ர்த்திங், பூத்தவன்பி னங்ககர லியாசமுடன் பூதசுத்தி யந்தர யாகஞ்,சுந் திபெறச் செய்துவீசே டார்க்கியந்தா பித்ததனாற் கிறப்பி னெங்குங், கூர்த்தறிவாற் புனிதமுறத் தன்னையுங்கும் பத்தையும் புரோக்கித்துக் கொண்டு. (சுஎசு)

நெற்றியினிற் றிலதமணிந்தஞ்செழுத்தாற்குத்திசெய்துநிஹைகும்பத்தி லர்ச்சனைசெய் திடல்கெண்மி னதன்கீழா மாதார சத்தி தன்னைப் பற்றுறவச் சத்திமுதற் குழிலாந்த மருசுகித்துப் பரிவாற் போற்றி பூற்றதனை மந்திரங் கரசனமா கப்பாவித் துவகை கூர்ந்து. (சுஅ௦)

சிறந்தவன சத்தியையுஞ் சிவாதனமுஞ் சிவமூர்த்தி யையுமர்ச் சித்தே யுரைத்ததிரோ தானசத்தி நீக்கியுமா மகேசுரமந் திரத்தா லுண்மை நிறைந்திடுமீ சனேக்கும்பத் தாவாகித் திடப்புறத்தி னேயங் கூட வரைந்தமனோன்மனியென்னுஞ்சத்தியையும்விதிமுனைநயிழைவாகித்து.

நிலவுமுமா மகேசுரநீ சாஸ்திரி தெண்டபங்கி நெசித்து நீங்கா திலகுமனோன் மனிக்குமெழிற் சத்தியா திக்கிரம நெசித்தே யேயந்து குலவுதிரு வடிவினக்கி வாமத்தாற் சந்தனமுங் குளிரச் சாத்தி. மலைவறுமீ சானந்நான் மலர்மாலே முதலியன மகிழ்ந்து சாத்தி. (1)

வேறு.

தேவ சேனா மகாசேனா வுக்ர சேனா திறல்வீமா தாவி லாத மகேசுவரா சருவா பராய சருவாய, காவா யிடபே கவராய காள கண்டா பிணைச்சு வேவில் கலியா னோவுகித வீச்வ ரகங்கா தராயவென்றும். (ச அக)

சிறிகண் டாய வுயர்வாம தேவா நடேச திகழொளிரேர் சறுவ சம்பு சங்கரனே சாசொ தாய சசிமவுலீ செறியும் புட்க லாயவர்த்த காய பஞ்சாக் கரதேக விழைவ நமவென் றருச்சித்தே யியம்புஞ் சிவஞ் சமவிதியால். (ச அச)

வேறு.

பாத்தியம்பா தத்தினுமா சமனமுகத் தினுங்கொடுத்தர்க் வியுரீர் பண்பாடெத்துகிரத் தினுங்கந்த மேனியினு மலர்மூர்த்தா வினுந்தா பந்தான், சேரத்தியநா சியினுநெத் திரத்திறுநீ பழங்கொடுத்துச் சிற நதையில், வாயத்திடுஞ்சத்திரசாமாநிகளாஹபசாரம்வாம்பிற்செய்து.

ஆன்றமுதல் யாமத்திற் குளான்னமும் வடையுமிரண் டாய்மா மத்திற், கேன்றமுற்கான் னஞ்சுடையன் மூன்றாய்மா மத்தினிற் பாய தத்தோ டப்பர், தோன்றியநா லாய்மாமத் தனிற்றதியேர தனத்தொ டதி ரசமுந் தொன்மை, சான்றவுமா மகேசுரத்தா னிவேதனஞ்செய் துடவேண்டுஞ் சாமந் தோறும். (ச அக)

சனங்கத்தா மரைப்போது முதல்யாமத் தருச்சிக்க விரண்டா ன் சாமம்; பண்புறுநீ லோற்பலந்தண் ணிருவாட்சி மூன்றதனிற் பாரி சாத, நண்புபெறு கருநெய்த னாலினந்தி யாவர்த்த. மடுக்கு வெண் ணை, விண்பாவ வருச்சிப்பர் விளம்பியயா மந்தோறும் விதிவ முரமல்.

இப்படிசெப் பியமுறையா லருச்சணைமுற் றித்தூப தீப மீந்தே
பொப்பரிய மந்திரத்தா னிவேதித்துத் தூபதீ பாதி யோங்க
வைப்புறமும் மந்திரத்தா லுபசாரஞ் செய்துமலர் செபித்துச் சாத்தி
மெய்ப்புறநன்னீரோதவருக்கியங்கொடுத்துவழிபாடுகோர்த்தபின்னர்.

நடுவுவே திகையினில்வந் திருந்தரிசி யைங்குறுணி பரத்தி நன்கார்ய்
விசுடர்ப்பொன்கழஞ்சிலெண்பத்தோரரிசியதன்மீதுவிரித்துமீதாய்
வடுவறவே யுட்டதள பதுமத்தைக் கீறியத னடுவின் வாய்ப்பக் [மும்.
கொடுவருபொன்னங்கழஞ்சின் முக்கழஞ்சிலெணுமுருக்கு றிக்கவேண்

அங்குலநான் கினிலேறு மூன்றிலே ணுஞ்சுதூத் தகடுண் டா
க்கிப், பொங்குமுமா மகேசுவரீ பத்தையந்தப் பெற்றற்கட்டிற்
செய்து பொற்புத், தங்கியகல் வியத்திரு ஷுபிடேகஞ் செய்துமுறை
தணவா வண்ணம், ஊங்குமுறு கருடணமா திப்பிரதிட் டாந்தமன்பு
தோன்றச் செய்து. (௪௯0)

பிரதிவீம்பந் தணையந்தப் பதுமதளத் தினிலமைத்துப் பிறழா வ
ண்ணம், பாலியபாத் தியாசமனூர்க் கியங்கூட்டி யருஞ்சிக்கும் படிசே
ண் மின்மீழ்ப், பொருவறுகூர் மரசனந்தன் மந்திரத்தாற் பூசித்துப்
பொலிவின் மீதா, யரியவட்ட நாகந்தன் மந்திரத்தி னாலருச்சித் ததீன்
மே ளா. (௪௯௧)

பூருவதிக் காதியதன் மாதிகளோப் பூசித்து விதிக்க* னீதி
கூறுவதன் மாதிகளர்ச் சித்துமந் திரசங்கா சனமாய்க் கொண்டு
தேருமுமா மகேசபா தேவதரியம் பகசோம கந்த ரோச
நோர்சருவ வீமமகோற் பலாயசுரீ லீலகண்ட வென்றர்ச் சித்து. ( )

நெகித்துச் சத்தியா திகளாலே தெண்டபங்கி நெகித்துப் புந்தி
யோசித்து வித்தியா தேசமுமா வாகித்தே யுமாம கேசம்
பேசுந்ற சருவபாவ விழுத்தியாய பிறங்குமி ரீம்ரி காய
வாசிப்பொற் புறுசருவ வயிச்சுரிய சமாத்ந்திர உவென மன்னும். ( )

பகர்தருமம் மந்திரத்தோ மொமகே சரபஞ்சாக் காமுங் கூட்டி
த், தகவுறவா வாகித்துத் திருவடியும் விளக்கியிருத் தியுஞ்ச யத்தீர், றி
கழ்தருபாத் தியாசமனூர்க் கியங்கொடுத்துக் கருப்பூரா திகன்வேதித்
தே, யகமெழ்சந் தனமலரம் மந்திரத்தாற் சாத்தியலங் காரஞ் செய்தே.

பீத்தர்புகழ் சருவவயிச் சுரியமக தேவசர்வ பாவ நாச
சத்தியோ வாமவகோ ரேசதற் புருடவீ சான வென்றே
பித்தகைமந் திரங்களிலர்ச் சனையியற்றி யெழிற்றுப் தீப மீந்து
பித்தமிருத் தியுஞ்சயத்தா ஸமுதொடுதாம் பூலாதி நிவேதித் தேத்தி. ( )

மணங்கமழ்தூ பதிபஞ்சத் திரசாம ராதிபணி மாறப் பண்ணி,
பிணங்குமிருத் தியுஞ்சயத்தாற் செபித்துமலர் சாத்தியுளத் தெண்ணிற்
றெல்லாங், குணங்கொளுநீ கொடுத்தருள் வேண்டுமெனப் பிரரத்த
னையுட் கொண்டே பின்னர், துணங்கறிவி னிடபவான் மார்த்தம்பூ
சிப்பாது துவலக் கேண்மின். (சகக)

விரவுபுக ழான்மார்த்த விடபத்தைப் பஞ்சகவு வியமே யாதி
திரமுறுமர்க் கியாதியபி டேகஞ்செய் தேதிருவொற் றுடை சாத்தித்
தரைபுகழ்தென் னடுவிதழீ லெழுந்தருளப் பண்ணியீர்மிகாயசர்வா
பாணபூ டிததரும் விடபவெனு மந்திரத்தாற் றரிந்தர்ச் சித்து. (சகக)

வதனத்தி லுருட்சத்தி யிச்சாளு னக்கிரியை மருவு கோட்டி
விதமுற்ற னேத்திரத்தி லங்கியா தித்தனிஞ்ஞ் செவியி லாதி
விதமுற்ற பராபூதி நாலுபா தத்தினுநால் வேத மேனி [த்து
திதமுற்ற தருமழ்வா நிரோதையண்டர் தனிற்பவமுக் தெளிந்தர்ச் சி

பாவீத்தே யிடபகா யத்திரியா லையாவா கனமும் பண்ணிப்
பூவொத்த செய்ய்திரு வடிவினக்கி யெள்ளினதும் பூவுஞ் சாத்தி
மேவுற்ற கருப்பூரம் விரவுசந்தஞ் சாத்தியலங் கரித்து லங்கி
ந்வுற்ற மணங்கமழ்தூ பந்திப முற்காண்ன நிவேதித் தேத்தி. (சகக)

திடமுறுதாம் பூலநிவே தித்துரிய தூபதி பாதி லங்கி
யிடபகா யத்திரியான் மலர்சாத்தி நிரோதவருக கியத்தை யீந்தே
யடைவுடனுண் மார்த்தலங்க முன்புகலும் பிரதோட விதியா லன்பி
னிடமுறுபத் தியிழ்ப்புதித் திடவேண்டு மவ்வா ற்க்கியம்பக்கேண்மின்.

விதிமார்க்கக் தாலபிடே கம்பண்ணி யீசான தனத்தின் மீதே
பதிவாகப் புகழ்ந்தமைத்துப்பூசாதிசெபார்த்தமுற்றும்பணிற்செய்தே
துதிமார்க்கக் தாலுளத்தில் வேண்டவென்பிரரத்தனையுட்கொண்டுதூய
கசிமார்க்க முதவுநிரோ தார்க்கியம்குக் கொடுத்தன்பு கனிந்து பின்னர்.

குண்டத்தி னிடத்தடைந்து குண்டசங்கக் காராதி பூர ணந்தம்
பண்ணிற் ற விதிப்படிசெய் தங்கியித யப்புனிதப் பதும் மீது
மண்ணிற் ற புகழுமா மகேசனையா வாதித்து நிவேத னப்போ
தொண்டுந மகேசுரத்தாலுருவையா யிரமென்னாலோமஞ்செய்து.

உருப்பதினா யிரமிருத்தி யஞ்சயத்தா னெய்யில்வள ரோமம் பண்ணி, யருத்தியொடு பிரதிவிம்பந் தனில்வியோ மவியாபி யாதி யாகப், பொருத்தியவெண் பத்தொர்பத மந்திரத்தாற் *புகல்வரொவ்வொன் றிறைக ஸ்வந்தாய்த், திருத்தகுமா குதியெள்ளா னெய்திகழ்வெண் கடு கவரை துவரை யோடு. (௫௦௩)

நற்கடலை நாயுருவி யரிசுவே யரிசுவிளை நறிய தூய்ச்செந் நெற்பொரியிற் நவதானி யங்களினு ணிறைதருமா குதிவ ழாதங் [ச் சூற்பனமா மொவ்வொன் றிற்கொன்பதுமந்திரமுகவோமம்பண்ணி சிற்பரமா கிவவிலிங்க விம்பத்திற்செயுமோமஞ் செப்பக் கேண்மின்.

பானெய்தேன் கலந்துகிரி யம்பகமா யிரத்தோமம் பண்ணிப் பின்னர், மேன்மைபெறு சருவபூ பம்புதிய மலர்மிருத்யஞ் சயத்தா னலங்க, காணம்தீர்த் பூலாதி றியம்புகிரி யம்பசத்தாற் கமழோ மஞ்செய்தேனையபூ ராதிமந்திரங்களினு ணம்மோமமியல்பிற்செய்தே.

ஓமசமாபத் தியும்பண்ணி யாமந்தோ ழும்பூசை யோம மெல்லாங் காமுறவே முடித்ததற்பி னுலாமயா மாந்தத்திற் கரிசு தீர்க்குஞ் சேமரிணை யங்கியுளக் கமலத்தி லகோராத்தி ரத்தைச் செவ்வே தாமுறவா வாகனஞ்செய் தன்பி னொடு புகன்றதன்மந் திரத்தி னூலே.

பகவினெய்யால் வெண்கடுகாற் பகர்தருபங் கயப்போதா னெய் வ்வொன் றிற்கே, யிசையுமுஞ் வாயிரமா யிரமாக விதிமுறையி னிய ற்றியோம, மசைவறுசீ ரகோரவீ சாக்கரத்தா லுருப்பதினா யிரத்து மாற்றி, நசைவுறுகுண் டத்தினுக்குக் கிழக்காக நயந்திருமண் டலமு மிட்டு. (௫௦௪)

உத்தாமண் டலத்திலந்தர்ப் பெலிதென்றி யுயர்த்தபெகப் பெ லியு முண்மைப், பத்திபெறச் சருக்கரையும் பழமுமழு துங்கட்டிப் ப ரிவா லிட்டி, நித்தியமாம் பூராதி மந்திரங்க ளாற்பழஞ்சர்க் கரைதே னெய்பா, வித்தனையொன் றாய்மத்தித் தொவ்வொருமந் திரத்திற் கோர் பப்பத் தெண்ணி. (௫௦௫)

உணர்றியவா குதிசெய்தங் கோமசமாப்தியுமுடித்தேயுயர்குண்டத்தி லான்றிவ னைப்பிரதி விம்பத்து மதினின்று மருங்கும் பத்துந் தோன்றியவக் கும்பத்தி னின்றுமிலிங்கத்துமுறைந்திட்டுவெதொண்ணூ லேன்றவிதி வழுவாம லுத்தியா பனம்பண்ணி யிறைஞ்சி யேத்தி. ( )

பழையவிலிங் கத்தினுக்குப் பராமுகவர்க் கிவங்கொடுத்துப் பண்
பா லன்பு, தழைதரவாத் தியமுழங்க வவ்விலிங்க மடத்திலெழுந் த
ருளப் பண்ணி, யிழைதருகும் பம்பிரதி விம்பமிரண் கெங்கிராம வலஞ்
செய் தேத்தி, விழைதருபுண் ணியதீர்த்தத் துத்தியா புனஞ்செய்து
மீண்ட பின்னர். (௫௧௦)

ஆசானே மண்டபத்திற் பீடத்தி னினிதினெழுந் தருளப் பண்ணித்
தேசாரங் கேயூரங் குண்டலா திகளிலலங் காரஞ் செய்தே.
காசார்வெங் விளைதவிர்க்கும் பதத்திலபி டேககிவே தரதி காமர்
கேசானே சத்தோடு தூபதி பங்களுப சரர நேர்ந்து. (௫௧௧)

அருளுமிருத் தியுஞ்சயத்தான் மலர்செயித்துச் சாததியஞ்சட் டா
ங்கத் தோடு, தருவெனவீழ்ந் தடிவணங்கிச் சுருவா பாரதமனம் பொ
றுத்தா ளென்றுத் திருவருளங் ல் யான்விரும்பி வேண்டியவெல்லாமரு
ளிச் செய்வா யென்றுங், குருபரன்பூ சனையாற்றி யவனருளைப் பெ
றுள்ளங் குளிர்ந்து வாழ்ந்து. (௫௧௨)

அருணவுத யத்துமற்றை நாளாதுட்டா னம்பூசை யடைவி னு
ற்றி, வருணமிஞ் மறையவாபோ கணமகே காபூசை மரபிற் செ
ய்தே, சுருணைதரு குருப்பிரசா தம்பின்பு தான்கொண்டு கைவரா
பூசிப், பொருணினிநிவ் விதிமுடிப்ப ரிகபாழு மவர்க்கேயாம் புக
ன்றே முண்மை. (௫௧௩)

இப்படியா கமரியட்பும் விதியாவெங் விரதவுத்யா பனஞ்செய்
விப்போன், செப்புமவற் கேயட்ட வயிச்சுரியஞ் சம்பத்துச் சிவமெ
ய்ஞ் ஞான, மொப்பறுமுத் தியுமுண்டா முறைத்தனமிப் பிரதேரட
த்துண்மைப் பேறு, முப்புவனம் தொழப்பெற்றா ரளப்பிலரச் சரிதை
சில மொழிவாக் கேண்மின். (௫௧௪)

வேறு.

கருப்பை யொன்றவி தீபத்து நெய்யுணக் கருதி
விருப்பி னூற்றிரி யசைப்பவிட் டொளிர்கொழுந் தழல்
வருப்பு றும்புவி தரனவத் தோற்றமு மழகுந்
திருப்பொன் மோலியும் பெற்றுமா வலியெனச் சிறந்தான். (௫௧௫)
தானே மன்னனுச் சீனிவாழ் சந்திர சேனன்
ஞான பூசைகண் டிடையக னயந்துந் மணலால்
வான மேதரு பூசைசெய் தவனெனும் வாழ்ந்தா
னானத் தீர்க்கி பெற்றன ரிருவரு மோவார். (௫௧௬)

புரமே ரித்தநா ளட்டமி புகலுமத் தினத்திற்
பரணை யாவின்பா லாட்டியே வலஞ்செய்து பரவில்
விரவு வெம்பவ நீக்கியே வீடுபெற் றுய்வார்
திரம தாகிய சிவார்ச்சனைப் பேறுசெப் புதுமால். (௫௧௭)

விண்டு வேமுதல் வானவர் வேதிய ராதி.
தண்ட வில்லதோர் மானிடர் தந்தியே முதலா
மண்டு பன்மிரு கங்கள்வான் கலுமுன்முற் பறவை
யண்டர் நாதனைப் பூசித்துப் பெற்றமற் றியாவும். (௫௧௮)

வேறு.

மகதநாட் டொருமறையோன் சக்கிரங்கள் மைந்தனார் திரிதி
ராட் டிரானென் பேரோன், புகலுந்தங் குலனெருவி மதுலு ணுண்
பான் பேர்துபொது மகட்புணர்ந்தன் னவனோ டேகி, நகைமலர்
ந் தனவனத்திற் செழுமண் கொண்டே நந்திவிங்கம் வாணித்து வி
ளையாட் டிற்றான், நகைபெறுவா ணுகாணுய்ப் பூசித் தீசன் றனிகடத்
திற் குடமுழவ மிசைக்கப் பெற்றான். (௫௧௯)

பப்பநாட் டினில்வினங்கும் வளஞ்சே ரோருர் பகவதிவாழ்
சுபன்மக னசித்த னென்போன், விப்பிரந்தங் குலனெருவித் துள்ளு
ண்காம விருப்பினையுக் களவொழுங்க மேன்மேற் செய்வான்,
செப்பருமோர் பார்ப்பனியைக் களவிற் சேர்வான் றிரண்முலையைத்
தனேச்சுரனென் றருச்சித் தேத்தி, மைப்படியுந் கண்டனெதிர்த்
தருளே மல்க மன்மதனா யுலகாண வழுங்கப் பெற்றான். (௫௨௦)

மானவதே யத்துவயி ணவப்பே றுரில் வாழ்கனித நான்மறை
போன் சிறுது வென்போன், மூன்றுபொய்க் களவொழுங்கிப் பொ
ருள்கைக்கொண்டே மொய்குழல்வே சையர்க்குதவிமுயற்குதும்பன்,
கேளுறுபுன் புலச்சியைச்சேர்ந் துழைந் வாசக் குளிர்மலர்ப்பூங்
கூடைவொண்டோ ரன்பன் செல்ல, வேளையிதென் றேபறித்தா
னணிந்தான் தப்பி யீழொருபூத்தேவனுக்கென் றானுஞ்சேர்ந்தான்.

வேறு.

அறிவிலார் வினோத பூசை யளித்திடும் பயனீ தென்றற்
பிறிவிலா துயிரு ணிற்கும் பிரான்றனை யுணர்ந்து பெட்பின்
மறுவிலா கழத்தாற் பூசை மயினிற் செய்தோர் பேற்றைக்
குறிபடுத் தெவரே சொல்வார் குழகனையவர்தே றன்றால். (௫௨௨)

எழுசுயம் பிலிங்கம் தன்னிற் சயனத்திவ் வியத்தி ருப்பு
மழவலா னாரி டத்தி னிற்றன்மா னிடம்வி னேதஞ்
செழுவில வேந்தன் கோயில் சேர்ந்துறை செய்கை போலாம்
பழுதில்சற் குருவ ரம்பின் பகுதியைப் பகர்வாங் கேண்மின். (௫௨௩)

குருமகத்துவம்.

முக்கணன் கயிலைப் பாங்கர் ஸாராரியே முதலோ ருய்யத்
தெக்கண ழூர்த்தமாகிச் சிற்பர முபதே சிப்பான்
றக்கவெற் பிமையங் கோளம் தடங்கொளா மர்த்த னத்து
மிக்கபிச் சாட னத்திண பொருப்பினும் விருப்பின் மேவி. (௫௨௪)

நற்பொரு ளுபதே சிப்ப நால்வரைக் குரவ ராகிச்
சிற்பரர் தெளிந்து ஞான தேசிகர் சிறப்பின் வைகிப்
பொற்புறு தமது நாமம் புனைந்தபி டேசஞ் செய்ய
விற்பொலி மண்ணில் வந்தார் விழுத்தவ விரத மேலோர். (௫௨௫)

குருபரம் பரைபு கன்றே மன்னவர் நிலைமை கூறி
லொருவனே யுல்கில் யார்க்கு முன்னிருந் துணர்த்துந் தேச
னருள்வழி சீடர் யாரு மமலனைப் பூசை செய்வார்
மருவுந் சீடர் தன்மை யுரைக்குது மரபிற் கேண்மின். (௫௨௬)

சீடரிலக்கணம்.

வேறு.

நீர்ப்படிந் திடுங்கரன் முன்னர்நின் றாட னின்நிடி விருத்திடல்கி
டத்தலோர்வற வுறங்கு முன்னர்த்தா னுறங்க வுண்ணுமுன் னுணவ
ரை யெனாது, நேர்பட வுரைத்த லறம்பழி கூற னிகழ்த்திய பணிமி
னை மறத்தல், சேருட் குருவை யன்றியோர் தெய்வத் தேறிடல் சீட
ருக் காகா. (௫௨௭)

தம்முளத் தியையா செய்யினு மிடரே தரினுமன் பின்னெறியெ
ன்றே, செம்மையார் குருவின் செய்கையி னொழுகா தொழிதற்கு
லத்தினுக் கியையா, வெம்மமம் கூறினு மாச்சிர மத்தை வழுவினு
ம் புகழும் வீட்டி, மெய்மையான் மற்று மிழப்பினு மேய்த்த நிலை
விடல் சீடருக் காகா. (௫௨௮)

அறைத்திட லருள்பே ரறமற மல்லா துரைத்திட விடையிலொ
ன் றறைத் து, னிறைத்திடு பொருள்பே ரறிவுநா னுரைத்த லகங்கரிப்

பாகவே நிகழ்த்தல், குறைந்திட வுள்ளம் பொடிவன கூறல் கோட்டி கொண் டியம்புத விருள்சேர்ந், துறைந்திடு செவிச்சொல் லேவுத லி றையுள் னுணர்தரு டேருக் காகா. (௫௨௬)

இடமறி யாதொன் றுரைத்தல்சர் நிதியிற் றேசிகள் சீர்த்தியை ய ன்றி; மடமையாற் பாடல் பொருளலா னுரைத்தல் வழுத்துத றவீர் தல்சொன் மறுத்த, றிடமுறக் கொடுத்தன் மாற்றுத லாசான் றிரவி யம்புகித்தலீந் திடுத, றடைபடு பொய்ம்மை யுரைத்திட ரோடஞ் சூற்றுதல் டேருக் காகா. (௫௨௭)

முன்னச டியமா வருதரு னணிந்தவேடத்தோ டுணைதலம்முதல்வன் றன்னிழ றம்மேற் படுதலா சான்மேற்றமதுறுசாயைபோய்ப்படுதன் மன்னியே யிருக்குந் தலத்தின்மேலிருத்தல்வதனத்தோடுமுகிழித்தல் பன்னருங் குரவன் மூன்செலன் மறுமைப் பற்றுள டேருக் காகா. ( )

சயனமா தனம்வா கனமிதி யடிவத் திரங்குடை தயிலமா பரணம் பயனுறு குளிர்பூச் சந்தனத் தரித்தல் பாதமுன் விளக்கல்பல்விளக்கல் வியனுறு மணங்கொள் பாகிலே யருந்தல் விமலதே சிகன்முன மாகா நயனுறச் சிசையுந் டோர்தம் மியல்பு நவிலுவ நன்கூறக் கேண்மின். ( )

நெறிகளிற் பயமா மிடத்துநீ ரிடத்து நிகியினுங் குரவன்முன் சேறல், செறியுமற் றிடத்திற் பின்செலல் பிறிதோர் சிந்தையற் றரு ட்டிரு வடியே, பொறியெனச் சாயை போல்விடா தமர்தல் பெர் ருந்துதன் றீங்குமுன் புகன்று, குறிபட வாரா வகையொரு ரிருத்தல் கூறிய டேருக் கியல்பாம். (௫௨௮)

தன்னைய ரெனினுங் குருவுளம் வைத்தோர் தமைப்பரம் பொ ருளென வுணர்த், னண்ணுமான் முதல மூவரே யெனினு நற்கரு வருளடைந் திலரே, வெண்ணனித் தவரைக் கைவிடன் முத்திக் கி னைத்திடுஞ் டேருக் கியல்பாம், புண்ணியப் பொருளாங் குருநிலை வ ழாது பேரீற்றுவோ ரீசன்வே றன்றால். (௫௨௯)

சிவனடியாரிலக்கணம்.

பரம்பரை யாசா னுணர்த்திடத் தெளிந்து பதிபசு புராமுன் றுணர்ந்துவரம்பெறு மெய்ம்மைச் சிவனடி யாருக் கிலக்கண முள வவை வகுக்கி, விரம்பிய விருபான் மூன்றுமூ விதமா நிகழ்த்திடிற் புறத்தினி லொருபா, னுரம்பெறு முடவி னத்தொகை யொங்கு மு ளளத்தின் மூன்றமைந் திடுமால். (௫௩௦)

சொல்லுமூ விதமா மிலக்கணத் தொகையிற் றெக்கலும் புறப் பிஹ ரைக்கே, மல்லல்செர் பூதி யுருத்திர வக்கம் வணைதறே சிகரையர்ச் சித்த, ஸல்லணி கண்டற் போற்றல்பேர் விளம்ப லறஞ்செயன் மாக்கதை கேட்ட, லொல்லையா லயங்கள் போற்றன்மெய் யன்பர்க் குதவுத லவரொடுந் ஆய்த்தல். (௫௩௬)

மெய்யிலக் கணம்பத் திவையிய லுரைக்கின் விம்பிதங் கண்டத் துட் காட்டன், மையணி கண்ட வியற்கையை யுணர்ந்து மகிழ்தொறு நார்த்துத் தெழாதன், மொய்நகைத் துடித்தல் பூதியார்த் தணிதன் முழுதமங் கங்குலங் கிடுதல், செய்யதம் மேனி மயிர்ப்புறம் புளகஞ்செறிந்திடல் குறுவிய ரரும்பல். (௫௩௭)

தன்வச மன்றி விளம்புநாப் பெயர்த்தி டாதலா னந்தநீர் தழைத்து, நன்விழி சொரிதல் ப்ரவச மாத னாதனை யுளப்பித் தயர்தி, லன்புற யுரைத்தே முளத்திலக் கணமுன் றஞ்செழுத் துன்னன்மா னத்ததா, பின்புறு பூசை யீசனைத் தன்னை யிரண்டற வொன் றெனக் காண்டல். (௫௩௮)

எம்மையான் டருளுந தொண்டர்பா னிகழு மிலக்கண மிருபத்து மூன்று, செம்மையா வுரைத்தேம் புகலிலக் கணத்துட் சிறந்தபிஹ்மலிலக் கணமுந், நம்முளே யுன்னு முத்தமத் தவரைத் தனிமுதற் சிவனைத் தருமான், மும்மைசே ருலகம் போற்றுமத் தொண்டர் பூசையே முதன்மையாம் பூசை. (௫௩௯)

இல்லறம் னறவென் றிரண்டினுஞ் சரித்தே யியம்பிய சிவனடி யாருட், புல்லறத் தொழுகா வில்லறத் தினர்க்குப் புகலருங் கிரியையின் வழுவி, னல்லறு சாந்தி யால்வழு வகலு மாற்றிய னறவறம் வழுவிந், ரெல்லற மாகும் விரத்தம தழியி னரகலாற் சாந்தியிற் றெனையா. (௫௪௦)

ஆறவியிலக்கணம்.

வெண்டுகின் முதலாம் பிஹ்ம றரித்தல் விரும்பித்தாம் பூலத்தை யருந்தன், மண்டொளிர் பொற்புண் மணங்கொள்சன் தாதி வனிதையர் புணர்ச்சியாஞ் சித்தல், கண்டமே லன்றி மயிர்சருவாங்கு கணந்திடல் கோபமுற் றிடுதல், பண்டையோ ரரசா பாசத்தை யடைதல் பற்றறு விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௧)

காவியுந் தரித்தே யரசர்தங் கோயிற் கடைத்தனைச் சேறலா லயங்கண், மேவுறப் பரித்தல் பொதுமடங் கழனி தருமத்தின் பொ

துப்பொருள் விழைது, தேவர்வா ளாகர் தேசிகர் வேளை இனையத்
தடிச்சிபர் பாததை, பேவமார் விதவை வேதிய சிவர்பொன் னேற்றி
டல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௨)

ஈசானைப் பொருளாயத்தறை பரிப்போர் தீப்பொரு ணிரை
ப்பசு விலைப்பொன், னீசனா லயங்கள் பரிப்பவர் கோயிற் றொழும்பி
ன ரியறபரி சாரா, ராசில்கற் றச்சர் கொற்றனாற் சிற்ப ராட்டுவா
ணிகர்திலர் சாரர், பேசுமீன் வலைஞர் னுரைமது வுண்போர் பெரும்
பொருள் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௩)

நசையறு காம விருப்பினால் விதவை முநிலைய நாரியர்த் தோய்
த, னிசியிடைத் துயிலிற் சொப்பனேத் திரியம் வீழ்ந்திழிற் றுக்கி
நேர் செயாதல், வசையறு மன்னங் குக்குடான் டத்தின் மாத்தி
னா நாலிரு பிண்ட, கிசையதை யன்றி பவாவினா ளதிக மிகசந்திட
ல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௪)

ஓரிடத் துண்ட லிருந்தலோ ருரி ஹுபொருள் விரும்பியா சித்
தல், சார்தருங் காமங் குரோதமே முதன்மே லிடப்பொய்கொள் சத்
திலுஞ் சரீரற், லாருறு சிவவே டத்தினர்ப் பணியா தகந்தையா யிகத்தி
யு மாத்த, னுருறு பாதைத் தந்தம தாக்க னற்றவ விரத்தியர்க் காகா.

தெளிகுரு விலிங்க சங்கமத் துரோகஞ் செய்திடல் காவியஞ் சி
ரை, வளர்முழந் தாண்மே ஹடுப்பதை யன்றிக் கீழ்த்தழைந் திடவரிந்
துடுத்த, லளியிலா துண்டிப் பொருட்டினாற் பந்தி வரைத்துதாம் பல
வுமே யயிறல், விளையுமற் திரவா தஞ்செயல் பொன்னோ டெனார்கொ
ளல் விரத்தியர்க் காகா. (௫௪௫)

தேசிக னுளநிற் பாத்திர மேந்தித் திக்குகையிற் சுத்தரா யன்பா,
னேசரா யுறையோ ரில்வினே ழிடத்தி னியமமர்ப் பிச்சையெற் று
ரைத்த, வாசிலெண் பிண்ட மருந்துத் லன்றி யோரிடத் தேற்றினி த
ருந்தல், வாசிலா கனங்க ளேறியே யிவர்தன் மாதவ விரத்தியர்க் காகா.

ஆதலாற் புகலும் வழுவுணு'குரீவா'மதீதரா யருணிலே நிற்கு,
மாதவ விரத்தர் பரம்பொரு ளன்னோர் பெருமையை 'யெவீர்வருத்
துரைப்பார், தீதறு சரியை கிரிடைவர் யோகர் தெளிசிவ ஞானிய
ருணர்ந்தே, யோதுறு பொருளாயப் பிரமமா மூர்த்தி விசேடமு மு
ரைக்குதுங் கேண்மின். (௫௪௬)

மகேசுவரவடிவம்.

ஆதியம் பரம னுருளினப் பொருடான் மகேச்சரப் பிரிவினிற் றேன்றி, யோதமர் வுடையா ளிலிங்கமு மாகி யுயிருத வண்ணைப் த னுமார், தீதில்கந் தரநா யகரெனும் வடிவாய்ச் செப்புயிர் விகாரந் தீர்த் தருளு, மாதொரு பாகத் துருவமர யாண்பெண் மன்னுயிர் பு ணர்ந்திடப் புணர்க்கும். (௫௪௯)

அம்பிகை கரந்தொட் டணிமணஞ் செய்தே யாருயிர் மணவி னை முடிக்கு, மும்பர்க்கு மணக்கோ லத்தொடு மவனோ டிறைந்துயி ராண்பெண்ணே டிருத்து, மெம்பிராட் டியைத்தன் னுருவொடுங் கல ந்ெபெண்ணெடாண் புணர்ந்திட வியற்றும், தம்பமர யிருந்தம் பினைக்குக னெடுந் தனையரோ டிறவுயிர்க் குதவும். (௫௫௦)

அரியுல கணிக்கத் திகிரிதந் தருள்வா னுருவெடுத் தவனிமன் னு யிர்க், ஞரியபோ கத்துய்த் திடச்செயு முதன்ம வுருவெடுத் துயிர்த் தொகை யனைத்து, முரிதரு மரய தூலஞ் குமமா முச்சட மெடுத்தி டச் செய்யும், பிரிவிதெக் கணமா மூர்த்தியா யுயிர்கள் குருவருள் பெற்றிடச் செய்யும். (௫௫௧)

எம்பிரான் பிச்சா டனவுரு வாகி யிருந்துயிர்க் குதவுமெய்ஞ்ஞானம் பம்புகங் காள வேடமா யிருந்து பல்லுயிர்க் கோகினை யளிக்கும் வம்பலர்க் காமம் காய்ந்திடு வடிவாய் மன்னுயிர் காமமீத் திடவே பிம்பரினளிக்குங்காலனையுதைக்குமுருவெடுத்துயிர்ப்பயமொழிக்கும்.

சலந்தரந் கோறு முருவெடுத் துலகஞ் சாற்றுமா தவர்தவம் வ னர்க்கும், வலந்தரு புரஞ்செற் றிடும்வடி வாகி மாற்றுமா ருயிர்க்கு ணத் திரைய, சிலந்தொழ நார சிங்கவெவ் வலியை நீத்கிடு சரபத்தி னுருவாய்க், கலந்திடு பாசங் கழிந்துபல் லுயிர்க ணிலைபெறக் கரு னைசெய் தருளும். (௫௫௨)

கருவிட துகருமுருவெடுத் துயிர்க்குக் கலங்குமா ணவமல மக ற்று, மிருதலை தன்னமூன் றிரிநு மருப்போ டெழுக்கைசேர் பிரம மேழாகி, மருவுபர் கிரியை ஞானமூ தறிவு மன்னுயிர் தெளிந்திட வளிக்குந், தருமதே வுருவா யுயிர்க்கெலாங் கருத்துட் டருமமே பொ ருளைந் நல்கும். (௫௫௩)

வயிரவக் கடவு ளுருவமா யுயிர்க்கு மன்னிய துறவினை யளிக்குஞ் செயிரறுவிடைமேலிருந்தருள்வடிவாய்ச்செகத்துயிர்க்கினிதுபேறுதவு மபர்வில்சக் திராசே காவடி வாகிப் பிறப்பொழித் தருங்கதி கல்கு முயருமா னந்த நடேசனு யுலக முவகையிற் சிறந்திட வளிக்கும். (௫௫௪)

கங்கைவேணியனும் வடிவெடுத்தியிர்க ளானத்தக் கடல்புகக்
சாட்டீர், துங்கமா மிருபத் தைத்துதோற் றத்தின் றெருவழி யுலையி
ர் நடக்கு, மெங்குமாய் நின்ற பாப்பிர மத்திற் றேன்றியே யிப்பரி
சியற்றும், பொங்கும்பிரமஞ் சேவன்முத் தீசன் றுவாதசாக் தப்பொ
ருட் சொக்கன். (௫௫௬)

வேறு.

உறைவதுதென் மதுரைநகர் சாத்தன் கீழ்பா லோங்குதென்றி
சத்திமா தாக்கண் மேல்பா, னிறைதருமல் லாண்டதின்டோண்
முருத்தன் றுர்க்கை றெறிவீர பத்திராண் குவப்பின் மேலிற், குறை
வில்வட பாதாளி நாமச் செல்வி கூறியவிந் நகர்காக்குவ் கொன்ற
முதூ, நிறையருவா மதன்பெருமை யளந்து கூடா வெந்துவம்
ஹாஹ மின்னுஞ் சொல்லும். (௫௫௭)

இன்னுமுள வனேகமிய னன்றித் வாறிங் கியம்பினமிக் கதை
படிப்போ ருரைப்போர் கேட்போ, ருன்னுசில சதியடைவ ருண்
மை யென்றே யுரைத்தனன்மா மலையமுனி யுரைப்பக் கேளா, மன்
னுமுனி வர்த்துதித்துப் பின்னுஞ் சொல்வார் மதுரைவசிப் பவர்பய
னும் வசித்து னோர்கட், கன்னியதே யத்தருப காரஞ் செய்தே யப்
பயின்றுப் பெறுபயனுஞ் செப்பு கென்றார். (௫௫௮)

பத்தாவது இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆசத்திருவிருத்தம் - ௧௦௩௩.

பத்தொராவது

துன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்.

● என்னுமா தவமுனிவர்க் கிருந்தமிழ்மா முனிபுகல்வா னினிது
கேண்மி, என்னலஞ்சேர் தருகாலை பூதியுருத் திரவக்க நயந்து பூ
ணுந், தொன்னலஞ்சேர் சிவனடியார்க் குக்கருகக் கேத்திரத்தொன்
மடமுண் டாக்கிப், பன்னலஞ்சேர் மீதுணர்யினில் வசித்திடநல் கிண
ர்பலத்தைப் பகுத்தார் சொல்வார். (௧)

உரைத்ததிலொவ் வோர்துகளுக் கிமையவராண் டொவ்வொ
ன்ற யுறுதூட் கெல்லாம், வரைத்ததொகை பெவ்வளவுண் டவ்வ
னவு காலமும்வான் கயிலே மேவி, நிரைத்தனெ கணமாவ டொப்பாவ

ஞ் செய்வினுமப் பாவ நீங்கும், விரைத்தமல ரிதழியந்தா ராரனாளுன் முத்தியும்பின் மேவு வாரே. (உ)

வேறு.

எண்ணின்மா னிடரிக் கதம்பமா வனத்தி னிருந்திடுஞ் சிவனடி யார்க்கு, நண்ணிய தான துருமமு நல்கி நாடொறு மவர்க்குப் காரம், பண்ணியே யந்தத் தலத்தினை யறியார் பவமகன் றுயர்சிவ லோசத், தண்ணலா ருள்பெற் றுறைந்தனர் தலத்தை யறிந்துசெய் பவர்பய னெளிதோ. (ங)

ஆதிகா லத்தி னிகழ்கதை யொன்றுண் டதன்றிறங் கேண்மெ ன்புகல்வான், காதுவெவ் விலவேற் றொதர்தங் கோமான். கடிய துன் மதனெனு மொருவன், றீதினை யிழைக்குங் காவடர்க் கெல் லாஞ் சிகாமணி யெனத்திரிக் குழல்வான், சோதிசேர் பிறைவே னி யைத்தொழு தறியான் றொழுஞ்சுவ தலமிதென் றறியான். (ச)

அளவிலா வனங்கள் செகுத்துளான் றேரு மளவினான் மறைய வர்க் கொன்றா, னளவிலா நாரா ருயிர்க்கொலை செய்தா னளவிலாப் புட்குலம் வதைத்தா, னளவிலா விலங்கு வீட்டினான் புவியி லதிதியர்க் கன்புசெய் தறியா, னளவிலாக் களவு செய்வது மன்றி யவன்சொர ப் பரிதக முவதோ. (ரு)

அன்னதோர் வேடன் சையமால் வரையி லளவிலாக் கிராதரோ டிருந்து, முன்னியே தீர்த்த யாத்திரை செய்வோ ரியாரையு முடி கியே கொலைசெய், துன்னுமுன் னவர்கைப் பொருடுகில் கவர்க் தே யொறுத்திடு நாடொறு மோயான், துன்னியா றலைத்துப் பாவ மே தொழிலாய்ச் சுழற்றா நாளிலங் கொருநான். (க)

வேதிய ரனேக ரவ்வுழி யனாக வேண்டிய தெதிர்க்தெனக் கிரா தன், போறினெங் கிடத்தென் றன்னரை மறித்துப் பொருளொடு துகில்பல பறித்துக், காதிவே தனைசெய் திடுதலு மவறிற் கருதுவான் மறைவலா னொருவ, னீதிசேர் பாவ புண்ணியப் பயனை நிகழ்த்து வான் றுணித்திவை நிகழ்த்தும். (எ)

துன்ம விலிக்கேள் பாவியென் செய்தாய் துகிலொடு பொரு ளெலாங் கவர்த்தாய், நன்மதி யில்லா வுயிர்க்கொலை தவிர்தி யளவி னான் மறையவர்க் செகுத்தா, யென்மதித் துரைக்கே னீசெயும் பவ ங்க ளெண்ணினு மடங்குறு திதற்கு, வன்மதிக் கால வேதையு நாந் வாதையு மலாந்ததி யுந்தோ. (அ)

துன்மதன் முதலான வேடர் முத்திபெற்றவுத்தியாயும். ககக

போயது காலஞ் செல்லுறாட் சிறிது பொய்யுட் னினைபென வேண்டா, பாயுக் கொழுத்தாம் போனது போக படுகொலை கனவின் பினிமே, லாயினுஞ் செய்யா தொழிதிமுன் செய்த வருவினைப் பா வகீத் திடுவா, யேயும்ப் பவத்தீர் தருமமாங்கடைவீற் செய்துகொண் டிருங்கதி பெறுதி. (க)

காடொறு முன்னி யீட்டிய மாழை நலமீலி யாடையா பாணந் தேடிய மற்றுஞ் சிவன்டி யார்க்குஞ் செழுந்திருநான்மறையவர்க்குங் கேரீதே வின்றி யுதவுதி மற்றங் கூறிய தருமதா னங்கள் தீமேச் செய்தி யுத்திறம் புகன்றேன் பிறைகப்ா னியைத்தொழுதிடுதி.

என்னநான் மறையோன் புகன்றனன் கேட்ட துன்மதன் துன் மிரங்கி, முன்னேல் வினையாற் தருமத்திற் புத்தி முற்றியவ யேதியாக் குரைப்பா, னின்னுரை கேள வுளிரங் கியது நீங்கிப் கொடுமையஞ் ஞானம், பன்னுமா தவத்தி னுயர்ந்தமா தவந் யுறைத லம் பகருதி யென்றான். (கக)

யானுறை தலம்பே ராலவாய் கதம்ப வனமதன் மகிமையா ரிசை பபார், தானமுந் தவமுந் தருமமுஞ் செய்யி லொன்ஐறாரு கொடியா ய்து தழைக்குங், கானவ வெனவு மவனுமுன் றேடுங் காஞ்சன மா டையா பாணம், பூலிலத் துயர்ந்த புண்ணியஞ் செய்கென் னின் பின்னரும் புகல்வான். (கஉ)

தேசிக னெனக்கு நீயலா லுண்டோ சிறப்பொடு மென்பெயர் செப்பி, நேசமார் நீப வனத்தினி விருக்கு நின்மல னடியவந் தம ட்கும், புகரார் தமக்கும் வேண்டுவ நல்கிப் புரிசிவ புண்ணிய மென் றே, வாசமா மலர்ப்பொற் றுளினை தொழுது வணங்கினான் வாங் கினான் மறையோன். (கக)

சேறவு மற்றைக் கிராதரு மறையோன் பன்முறை வணங்கி, பாறலைத் துணுமெம் பவமெலா மலை வாலவாய்ப் பதியி னிற் கொடுபொய்க், கூறலை கங்கைச் சடிவியன் பினர்க்குங் கேர்தி ல்வே தியர்க்குமே-நல்கி, மாறலு தரும மெவற்றையும் புரிகென் று கவினார் தங்கள்வான் பொருளை. (கச)

அப்பொருடனையும் வாங்கிய மறையோ னந்தன்னர் குழாத்தொ டுஞ் சென்றே, யொப்பறு கதம்ப வனத்திலவந் துற்ற னுறுபெருந் தனமெலா மெடுத்தான், மெய்ப்பொருட் டொக்க னருளிநு லந்த

வேடர்க்கிப் புண்ணிய மென்றே, செப்பரு மரசி கூறினன் வணங்
கிச் சிவனடி பார்க்குமுன் கொடுத்தான். (கௌ)

பூசனைக் குரிய மடங்களுஞ் செய்தான் கேத்திரம் பொலிவுறத்
கொடுத்தான், மாசறு வேத வேதிபர்க் கெல்லா மகம்பொரு ணனி
வழங் குற்றான், பேசரு மன்ன தானமு மற்றைத் தருமமும் பிறங்கி
டப் புரிந்தான், பாசுவெவ் வினேதீர் புண்ணிய பலத்தாற் றுன்ம்தன்
முதல்பல வேடர். (கௌ)

அக்தியத் தன்னிற் விளையொடு கயிலை தனிற்சுவ சணகனாயடைந்து
மூக்திய போக மளவிய துய்த்து முடிவிலா முத்தியு மடைந்தா
ரெக்தையார் மதுரை யறிந்திடார் செய்த வேடர் டேறினரென்றார்
புத்தியரல்லதத்தலத்தினிற் றருமம்புரிபவர்பேற்றையாருரைப்பார்.

அன்னியர் பொருளை வாங்கித் தரும மியற்றிய வருமறை
யோனா முன்னரு முயர்வான் கயிலையி லடைந்தே யிரண்டற முத்தி
பெற் றுய்த்தான், நன்னதாய்த் தானே தேடியு பொருளாற் றருமத்
தைச் செய்பவர் பெறும்பே, நின்னதென் றெம்மாத் புகலவும் வச
மோ வீசனே யியம்புவ தல்லால். (கஅ)

கேத்திரங் கிருகம் வத்திர மன்னங் கிளர்மணங் கமழ்ந்ததாடி
சூலம், பூத்திரண் மாலை சந்தனம் பான காதிய பொலங்குடை விசி
றி, காத்திரம் வருந்தாத் தோற்கழல் கதம்ப கானம்வாழ் சிவனடி
பார்க்குப், பாத்திர மிவரென் றெண்ணியே கொடுப்போ ரடைஞுவ
ர் பரன்சிவ லோகம். (கஆ)

சங்கர னிடத்தி லன்புசெய் மறையோர்க் குதவிய தருமநா னங்
கள், வெங்கர வடர்த்தோ னவனனந் தறியா மேன்மைபுத் தம்பல
னளிக்கும், பெரங்கரா வளோந்த வாலவாய்ப் பதியிற் பொருந்துபு கா
ணங்க ளோடுங், கங்கரத் தரித்த சிவனெனக் கிருக தானஞ்செய் பவ
ர்பயன் கருதில். (கஆ)

சேடனான் முகன்மான் முதலியோ ராவஞ் செப்பொணு கந்தி
வேண் முருகன், கூடனா யகன்ற னருளினு லறிவ ரெனிலவர் பேற்
றையார் குணிப்பார், கூடருந் தேசார் தரியராய்த் தலத்தை காடிய
சிவனடி பார்க்கு, வீடிடங் கொடுப்போர் துணுக்கா யிரமர்க்
கற்பமே வுவர்சிவ லோகம். (கஆ)

துன்ம தன்னுத்தலானவோடா முத்தி பெற்றனத்தியாயம். ௧௬௬

அன்னதா னத்தை நிகரென வ்யவக வரும்பெருந் தானமு வ்யவ
கை, பன்னதா னத்துக் கிணையதாய்ப் புகல வரிபமா தவங்களுமில்லை,
பன்னதா னத்தை பொப்புற வுரைக்க வரிபதாந் தருமமு மில்லை, பன்
னதா னம்போ லறம்பொரு ளின்பம் வீழ்வை யுதவுவ தியாதே. (௨௨)
அன்னதா னந்தீர்த் தந்தல மூர்த்தி யருமறை வேள்வியா கமங்க
ன்னதா னம்பூ சனைசெபந் தியான நிட்டையட் டாங்கமா யோக
மன்னதா னத்தின் சரிசுபந் கிரியை யோகமெய்துஞ் ஞானமு மாகு
மன்னதா னத்தி னன்றியிங் குரைத்த பாவையும் பவன்படா தன்றே.

அதிதியர் கோடி துயப்பதி லதிக மரனடிக்க கன்புளோன் றுய்த்த,
றுதியுறு மவனிற் கோடிமெய்துஞ் ஞானச் செயலுளோ னொருவன்
றுய்த் திடுதல், பதியுறு ஞான வானிலுங் கோடி பாத்தொடு மயிக்க
வான் றுய்த்தல், கதியுறு மன்னங் கொடுப்பவர்க் குமையுங் கடவுளுந்
தொண்டுசெய் திடுவார். (௨௪)

கதம்பமா வனத்தின் மேன்மையான் மலத்திற் கிருமியுங் கடவு
ளா மென்றா, விதம்பெற வடைந்தோர் யாராயும் வரையா ரறிஞ
ரெம் மீசனென் றெண்ணி, விதம்பெற வாறு கூடியுட னன்னம்
விரும்பிய விதிதயர்க் களிப்பார், திதம்பெறு கயிலைப் போகமுந் துய்
த்துச் சிவமதா முத்தியுஞ் சேர்வார். (௨௫)

அரிவையர் மறையோ ரனேகமாங் கோடி யிலக்கமாக் கொண்
றவெம் பாவம், விரிபுவி யுளதீர்த் தங்கண்மூழ் கிணமு வேள்விசெய்
யினுமுற்றுந் தீரா, வரிசடை யமல னடியரை யிறைஞ்சி வாழ்த்தி
கன் மலாடி விளக்கி, யுரியநீ ருட்கொண் டருத்தியுண் சேட முண்டி
டி லொழியுமீ துண்மை. (௨௬)

நவையிலா வொருமண் டலமதிற் பாதி நாளைது நியமமா கவி
வஞ், சிவனடி யாரை யமுதுசெய் வித்துச் சேயுமண் டிடினமுபல்
வனிபேக; மவமுறு கயனோ யுதாரோய் வெஞ் சிழிவுவெஞ் சுரம்
பெரு வீரோதி, தவலறு வாதங் கெம்பித்த மிவற்றாற் தங்குகோய்
மற்றும்போ முண்மை. (௨௭)

குடும்பியாய் வந்த வதிதியர்க் கன்னங் கொடுத்தொரு வற்சரம் பு
ரக்கி, விமேம்பைதீ ரவிழுக் கொவ்வொராண் டாகக் கயிலைவாழ்த் தெ
ய்துவர் முத்தி, கெடும்பெருஞ் செல்வ மெய்தினர்க் தே னிலைகடன்
கொடுத்துவாந் குதலா, மடும்பனல் குரவா லேற்பவர்க் தே லாயிர
மடங்குநற் பயனம். (௨௮)

திதியினி லன்னஞ் சிவனடி யார்க்கு கல்வினோர் செலுத்துமோர்
ரவிமுக, கதிகமோர் வருடி மாகவான் கயிலை யடைந்து நன் முத்தியு
ம் பெறுவார், விதியினுன் மற்றை யன்னிய தலத்தின் மரிப்பவர்க் கித்
தல மேவித், கதிகரு சிவதீர்த்த தத்தினுற் றிலதர்ப் பணஞ்செயி லருங்
கடன் கழிக்கில். (௨௧)

தலைமுறை கோடி யன்னவர் பிதிர்க்க டாழ்நா ளினுங்கரையேறி
நிலைபெறு கயிலை யெய்துவ ரென்பு நீடிரு வாலவாய்ப் பதியின்
மலைவறத் தாபித் திடிலருங் கொடுமா பாவிய ராயினு மாறு
வையறு சிவானு போகமு மருந்தி யமலமா முத்தியை யடைவார்.

பிரசிவ புராணம் படிப்பவர்க் கன்னம் பகுத்திட லரும்பொரு
ள் கொடுத்தல், வீரகடுமய் யன்பர்க் களிப்பதிற் கோடி மிகுபயனைட்
புடீ தன் றிப், பிரசமா ரிதழி வேணியர்க் தே லாகுநோர் பிறிதிலை
யென்று, ஹரைசெயு மவரே தேசிக ரவருக் குதவுத் வுயர்க்கு பூசை.()

வேறு.

பத்திவரைந் துண்பவர்க்கும் படைப்பவர்க்கு நிறைகுறையப் ப
டைப்பிப் போர்க்கு, முந்தையதி பாதகம்வந் தடையுமென வாகமங்க
ண் டொழிதல் கேட்டுஞ், சிந்தைசெயா தவைசெய்யிற் பசாசரக்க ரு
ரர்கண்டு செறிந்த அய்க்கு, நிந்தனையா ரும்புகல லுர்ப்பன்றி யுரய்
க்கட்ட நிரையஞ் சேர்வார். (௩௨)

முனைவருக்கு மமாருக்கு மாலவர்க்குங் கிட்டாத முதன்மை
வேண்டி, லனைவருக்கு மொருபடித்தாய் வேடமே பொருளெனவா
ல் கவரை யெண்ணி, நினைவருக்கும் வஞ்சமின்றி யடைவுடன்போ
னகம்படைத்து நிறைவு செய்க, வினைவருக்க மகற்றுமகே காபூசை
செய்வதான் விரும்பும் பூசை. (௩௩)

அழிந்திடுபொய் விரத்தார்குருத் துரோகியர்பூ சனையிழந்தோ
ரகிதஞ் செய்வோர், மொழிந்தசிவத் தீரவியம்வர்க் கிதமிக்கல் ரபகரி
க்கு முழுநின் மூட, ரொழிந்திடுபொய்ப் பொருள்விலக்குச் சிவலி
ங்கம் பூதியுருத் திராக்கம் பிற்போ, வழிந்திடுமா கமவசனம் பொய்
யென்போர் பதிதரென வரைந்து நீக்கி. (௩௪)

தேசிகர்பூ ருவமுமூ நிருவாண தீக்கையருத் தாழுஞ் செப்பு,
மாசகலும் விசேடதீக் கையர்மேற்கு முகமுமருஞ் சமய தீக்கை,
யேசறப்பெற் றோர்நெத்தி னபிமுகமு மாயெழிலா சன்முஞ் சேர்த்

ஆன்மதன்முதலானவேடர்முத்திபெற்றவற்றையாயம். (கௌ)

திருநெடுமுறுகுருசேட்டர் கனிட்டர்முறை யடுத்திருத்தி நிறைவு செய்வோர். (கௌ)

வேற.

சாசீதிரும் புராணமாகம மெழுதித் திருநெடுவ பததருக் களிப்போர், தீத்திரன் வாதை யணுகுறு வாறுபுறந்தனோர் திருமுறைக்கலரி, பூத்திடு மன்பாற் கயிறெழுத் தாணி பொவிதரு காகவதிபீட, மேத்திபே படிப்போ ரிருந்திடம் பலகை யிரதங்கம் பனமுதலீவோர். (கௌ)

தொல்லிய விவைக்கோ ராயிரம் வருடஞ் சோமகந் தரனுருவடைந்தே, யெல்லொளி விரிக்கும் பெருஞ்சிவ லோசத் தெய்வியாழ் சுவர்திரு முறையே, மல்லல்சே ரில்லத் தெழுதிவைத் தன்பாஸ் ஷுதிப்போர் பூசிப்போர் பவரீத், தொல்லையின் மீளா முத்தியை யடைவ ரும்பர்கா யகன்றிரு வருளால். (கௌ)

வாணமே முதல விவிவகங்கள் பூசித் திடுமென வரன்முறை யளிப்போர், பேணிய சங்க மருக்கிய மணிரீர் பெருக்குபாத் திரமுருத் திராக்கம், பூணுமா சையிறுப் புகம்வெண்ணீறு போற்றமெய்யன் பிதூர்க் கிதிவார், வேணிய னருளான் முப்பதங் கடந்து விமலமா முக்கியெய் துவரால். (கௌ)

நீபவா ரணிய மெனுமுரை கேட்க முத்தியெய் திடுமெனி ன்மல, மாபான் மலத்தில் வசித்தறம் புரிவோர்க் குரைப்பதென் வளம்பெறு ஞான, தீபமா மவர்கள் கொடுத்தபேர்க் குண்டாஞ் சிவனருண் மீள்விலா முத்தி, தாபா மிடென் றிக்கதை கேட்போர் தனிப்பெரு முத்தியை யடைவார். (கௌ)

இக்கதை படிப்போர் தங்களுக்கன்பா விரும்பொரு ளாடையா பரணி, மிகுபுய் வாக னுதிய பசுக்க டானியம் வேண்டுவ நல்கித், சொக்கனென் மவரைப் பூசனை புரியிற் சொக்கனை கொண்டருங் கெய்வார், நக்கபே ரருளரற் செய்பவர் முத்தி யெய்துவர் சத்தியம் புக்கன்றேம். (கௌ)

கருணைசேர் மதுரை நாயக னுமையங் கயற்களுள் தண்பதி கந்தன், வருணமார் நக்தி கேசன்மால் பிரமன் வானவர் முனிவர்க்கும் திருந்து, பொருணனி விளங்கும் புராணதே சிகரைப் போற்றியே கேட்டுறு முவப்பார், தருணமார் புராண மண்டபுஞ் சிவனு லயஞ்சத்தி சரசொதி பீடம். (கௌ)

தோணன் திகழ்மேற் கட்டிபட் டாடை தொடுத்தபூமலர்விதர்
னத்தாற், ஞாணி புகழ்மண் டபமலங் கரித்துச் சரசொதி பீடம்
வைத்தலரா, லராணம் பரவு முறைபைவைத் துமையை யர்னையா
வாகித்தர்ச் சித்தே, பூரணப் பத்தி யொடுமணி தூப நிவேதனங் கொ
டுத்துடன் போற்றி. (௪௨)

* படிப்பவர் முகம்பார்த் தினிதுகேட் டிகுப பாரமுகஞ் செய்
யொணா செய்தோர், மடிப்புறு நெஞ்சர் விருப்பிலர் புராண மாக்க
தை பொய்யெனப் புல்லவோர், துடிப்புற மூன்று கோடிமா லிரை
யத் துணைதுறாய்ச் சென்னமே யெடுப்பர், கொடிப்பொடு புராண
தேசரை மணித ஞெம்பலர் வாய்ப்புழு நோயர். (௪௩)

பத்தியாய்க் கோள ருயர்த்தவா சனத்தி லிருந்துகேட் பவாமுக்
காற்றாற், சித்தம்பவே றாவி வேறொரு பொருள்கற் பிப்பவர் வாதிக்கு
ஞ் சிதடர், மொய்த்திடும் பன்றிச் சென்னமே யெடுப்பர் மூடரா யன்
பிலார் வன்பான், மத்தரா மனமற் நகந்தையாற் கேட்போர் வுனத்
தினி லெட்டியாய் முளைப்பார். (௪௪)

நியமமாய்க் கேட்டு முற்றுமுன் னடுவே பெழுந்துதங் கருமத்
கா னங்கி, பயமறப் போகிற் செல்வந்துயத் திடுநா ளீற்று தழிநி
டைபீழப்பார், பயமற மஞ்சத் தேறியே யிருந்தும் பாகிலை யருந்தி
யுங் கேட்போ, ருயமதி யிலராய்க் கழுதுனே யேறி யுயிர்பா தபித்தி
டக் கிடப்பார். (௪௫)

கண்டியில் கொள்வோர் கூகையா யுதிப்பார் கதைபடித் திடுஞ்
செவ சபையிற், பண்பொடு கோளர் சேக்கையிற் கிடந்து கேட்பவர்
பணிவரை விடரிற், புண்படு கொடிய பரந்தளாய்ப் பிறப்பர் புகலு
மிக் குணமெலா நீக்கி, யெண்படு தாழ்த்த வரசனத் திருத்தே யினிது
ப சாரமு மியம்பி. (௪௬)

பத்தியாய் நியமம் படைத்துநூல் விதியாற் பகருமிப் புராணநூ
ல் கேட்போர், சித்தியுந் தருசம் பத்தகல் லறமுஞ் செல்வமுந் 'கல்வி
யும் பொருளும், புத்தியுஞ் றெந்த மனையும் புத் திரரும் புகழுந் போ
கமு ஞான, முத்தியும் பெறுவர் சத்துரு நகிக்கு நினைத்தவை முழுது
மெய் துவாரால். (௪௭)

தொடங்குமா தியினும் புராணமத் தியினுந் தொகுத்தவந் திய
த்தினுந் தொன்னூ, லடங்கலும் கேட்ட பயன்றரு மகேசு ரபூஷயந்

சுதந்திரத்தின்மூலகமானவேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம். கள்ள

தணர்க்கப்போ சனமு, மிடங்கெழு மன்புர வியற்றிட வேணும் மிய
ம்புமிக்கதம்பமான் மியநூ. றிடங்கொளப் புகன்றேந் திருவினே பா
டற் கதைக்குமுந் தினதிரூப் புராணம். (சஅ)

காசிஷ்ணுமக்கிம் முற்கதை புகன்றே மிலையர னனுக்கையாற் க
ருதி, நேசமோ டிவணீர் வினவலான், முழுதும் புகன்றன கிதைந்
தனம் வாழ்ந்தீர், மாசின்மா தவத்தி னெனத்தமிழ் முனிவன் கூறின
ன் முரதவர் கேட்டுப், பாசவெவ் வினேதீர்த் துயிந்தன மென்றார் பா
வினாட்டன்முறை பணிந்தார். (சக)

எந்தமா தவமுன் செய்தன முன்னு விக்ந்தை கேட்கவென் றி
யம்பி முந்தமா தாவா விாதக்குண் டல்மு முயங்குபொன் னுடையுந்
தத்ததுக், கந்தநான் மல்லா வருச்சனை செய்தார் கடமுனி கதம்பமா வ
நுதின, வந்தநுன் சொக்கைத் தியரினித்தன் னவர்க்கு மகிழ்சிறற் தா
கிகு றினனல். (சௌ)

கும்பமா முனியும் வசிட்டனே முதலோர் கூறுமென ணுயிரத்
தவரு, மெம்பிரான் றிருமுன் னெழுந்துசென் றிறைஞ்சி யேத்தின
ரேத்தலு மிமையோர், தம்பிரான் மூல விவங்கத்தி னின்றும் தனிவி
ண்ட மீதினிற் றேன்றி, யும்பர்கா யகியோ டகமகிழ்ந் தவர்க்குக் கா
ட்சிதத் தொருமொழி புகல்வான். (சௌ)

மாகமார் கதம்ப வனத்தின்மான் மியநீர் கேட்டக மழித்தலான்
மற்று, மாகம புராண மனைத்தையுந் கேட்ட பயனுறு மகத்திய முனி
யை, மோகமார் வினேதீ ரன்பினீர் பூசித் திடுதிரும் பூசையா முனிவீ,
ரோகமா மெம்மைக் கெளுமின் வாமென் றியம்பிட மாதவ ரிசைப்
பார். (சௌ)

சோமகந் தாசின் றுளிணை தொழலாற் றென்மைசேர் பாட்டிய
மியநுந், காமுற வடைந்தே நிற்பதத் தன்புந் கதம்பமா வனத்தின்
மான் மியமோ, மாமைசேர் கைதையை நாடொறுந் கேட்டு மகிழ்வொ
டும் பழித்தும்போற் றியுமோ, சோமமார் தலத்தில் வசிக்கவும் வேண்டு
ம் வந்தரு கென்றனர் சிவனும். (சௌ)

தந்தன னுமக்கிவ் வாமெனப் பின்னுநீ சாற்றுவான் வைகையி
ன் வடபான், முந்தைநான் மலரோன் கரிசுதீர்த் தருளு மூலவிக் க
த்திற்கு மேல்பா, லுந்துநீர், கதிபின் மூழ்கியே பெம்மை யுவந்துசே
வீத்துநீ ரிருமென், றிந்துசே காணு மிலங்கத்தி னுன றிருந்தமிழ் மு
னிபேரடாந் கிருந்தார். (சௌ)

கனவு

கடம்பவனபுராணம்.

காலகாலத்தி னதியினீர் மூழ்கிக் கருணைசேர் சொக்ககதனை யு, மேலவார் குழலங் கயற்கண்மா தினையு மிறைஞ்சினர் பேசற் றி வாழ் வற்றார், தால்மேழ்ப்பாவு மகத்தி னபொதிய வரைபிறன் னொருகலை யிருத்தி, மூலம் மதுரை வாழ்வாழ் வறுவான் முதத்தமிழ்ச் சிவனரு டழைக்க. (௫௫)

என்றுமா தவத்து நயிமிசா ரணிய முனிவருக் கிம்மியின் குத ன், நொன்றுமாக் கதைகேட் டனைவருந் தொழுது துதித்தனர் பூச னை செய்தார், வெண்திமா தவவிக் கதையுளந் தேக்கி மெர்தவந் தழைத்தன மென்றார், மன்றலசேர் மதுரை நாயகன் றிருந்தான் வாழ்த்தினர் திருவுளம் வாழ்ந்தார். (௫௬)

வேறீ.

ஒதுமஞ்செ முத்துவாழி யோவருகடல் வாழியென் னாதனீதி யங்கயற்க ணங்கைபங்க னன்மலர்ப் பரதபங்க யங்கள்வாழி பரவுநூற்பு ராணநா மாதுபூதி வைதிகம் வழங்குஞ்சுவம் வாழியே. (௫௭)

பதினொராவது துன்மதன்முதலான வேடர்முத்திபெற்றவத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௦௧௦.

கடம்பவனபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழை திருத்தல்.

10

பக்கம்.	பிழை	திருத்தல்.
க.	உள., கொண்ட	கொண்ட
ப.	ச., வீயுகி	வியுகி
சா.	சா., வங்கிரிதர்	வங்கிரிதர்
எ.	,, கதையை	கதையை
சுஉ.	கரு., செய்யும்	செய்யும்
சுசு.	நட., சரணா	சரணா
உ.	எ., சரணா	சரணா
“	நட., மெவ்விலி	மெவ்விலி
சுஉ.	பா., பாகமத்தமா	பாதகமத்தமா
சுசு.	சா., காரர்	காரர்
சுசு.	சா., கொடி	கொடி